ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 січня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 1 (9) 1—10 січня 1948 р.

З НОВИМ РОКОМ!

Закінчився другий рік післявоєнної сталінської п'ятирічки.

З почуттям законної гордості оглядається радянський народ на зроблене ним протягом цього славного року—на свої величні успіхи, на блискучі перемоги.

Наша промисловість ознаменувала 1947 рік значним перевиконанням планів. Відмінно попрацювали минулого року й колгоспи, і земля нашої Батьківщини віддячила їм за це багатющим урожаєм. Вся країна гаряче підхопила заклик героїчних ленінградців: «П'ятирічку—за чотири роки!» Народ уже приступив до здійснення цього заклику.

Перемоги на господарчому фронті дали можливість нашому урядові, нашій партії провести грошову реформу і скасувати картки на продовольчі й промислові товари. Зміцнення карбованця, встановлення єдиних державних цін, розгортання відкритої радянської торгівлі—все це набагато збільшило реальну заробітну платню, підвищило рівень матеріального добробуту трудящих, сприяє відбудові й розвиткові народного господарства й дальшому зміцненню могутності Радянської держави.

Минулий рік відзначився й новим піднесенням культури, мистецтва в нашій країні. Здійснюючи історичні постанови ЦК ВКП (б) в ідеологічних питаннях, радянські митці — режисери й актори зокрема—зосередили всю свою увагу на сучасних темах, на показі нової соціалістичної людини. Товариш Жданов сказав: «Центральний комітет партії хоче, щоб у нас був достаток духовної культури, бо в цьому багатстві культури він бачить одне з головних завдань соціалізму». Радянські митці докладають всіх сил, щоб виконати цю благородну вимогу партії. Вони вийшли на вірний путь.

Радісно зустрічають радянські люди 1948 рік, третій рік нової сталінської п'ятирічки.

Ми певні своїх сил. Ми свідомі величних завдань, які стоять перед нами. Ми ясно бачимо мету, до якої невпинно йдемо. Ім'я їй—комунізм. Нас веде до цієї високої мети випробувана й загартована в боях партія більшовиків. З нами Сталін, наш мудрий вождь, геніальний організатор наших перемог.

Ми знаємо: в новому році ми завоюємо нові висоти праці й творчості. Ще більше зросте наше матеріальне й культурне багатство. Ми станемо сильнішими. Ще яскравіше засяє слава нашої Вітчизни.

З новим роком, товариші!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 січня

Д. Клебанов, О. Сандлер.
Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постави—нар. арт. СРСР О. Г. Крамов.

Оформлення головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.
Танці в поставі Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій—Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Данило—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеєва. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

2 січня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.
Режисер Г. І. Давидов.
Художник І. М. Портнов.
Хормейстер Б. Л. Шамович.
Танці в поставі П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гаврікова, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

3 січня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович.** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів про наслідки розшуку Анжелотті і Каварадоссі. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Анжелотті зник невідомо куди. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник — **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий — **І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції — **П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм — **М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник — **І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ — артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу — **А. М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

4 (ранок), 10 січня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент **П. Я.** Баленко.

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тігомір.** Гастон де-Леторʼєр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

4 січня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Лібретто Г. Меліака і Л. Галеві за однойменною новелою Проспера Меріме.

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **А. Г. Будневича.**

Оформлення художника **П. К. Єршова.**

Хормейстер **Е. І. Мариківський.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Ведуть виставу **С. А. Петров, А. М. Базилевич.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мі-

Артист В. Совалов в ролі Хозе („Кармен" Ж. Бізе).

каела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру— пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Народна артистка А. З. Левицька в ролі Кармен.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбрана юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. З. Левицька,** народн. арт. УРСР; **В. В. Габринович.** Дон Хозе, сержант—**Б. П. Залезінський, З. М. Канзбург, І. Є. Савін, В. Д. Совалов.** Ескамільйо, тореадор— **Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Ромендадо—**П. П. Калюжний, Л. А. Нікітін. В. С. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. О. Діссар, М. Д. Державін.** Моралес, сержант—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. П. Венецька, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. П. Павленко.** Циганки: Мерседес—**О. П. Дружвецька, Є. С. Івіна, О. А. Мейер;** Фраскіта—**Л. А. Колодуб, Н. І. Соловйова.** Баратеро—**Л. А. Нікітін, П. С. Строганов, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.**

6 січня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. Н. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

7 січня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І.С.Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарафучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса—А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж—Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде С. Р. Романівська.

8 січня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в поставі А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Сазін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецький — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський—П. П. Калюжний. А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін—М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький—В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов—Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша—Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісьянс.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семинаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

9 січня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горевой.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця—В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І.

Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С .Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2, 7, 8 (ранок), 9, 10 січня

ПРЕМ'ЄРА

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**С. Верхацький,** Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор—**А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

4, 6 (ранок), 8 січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

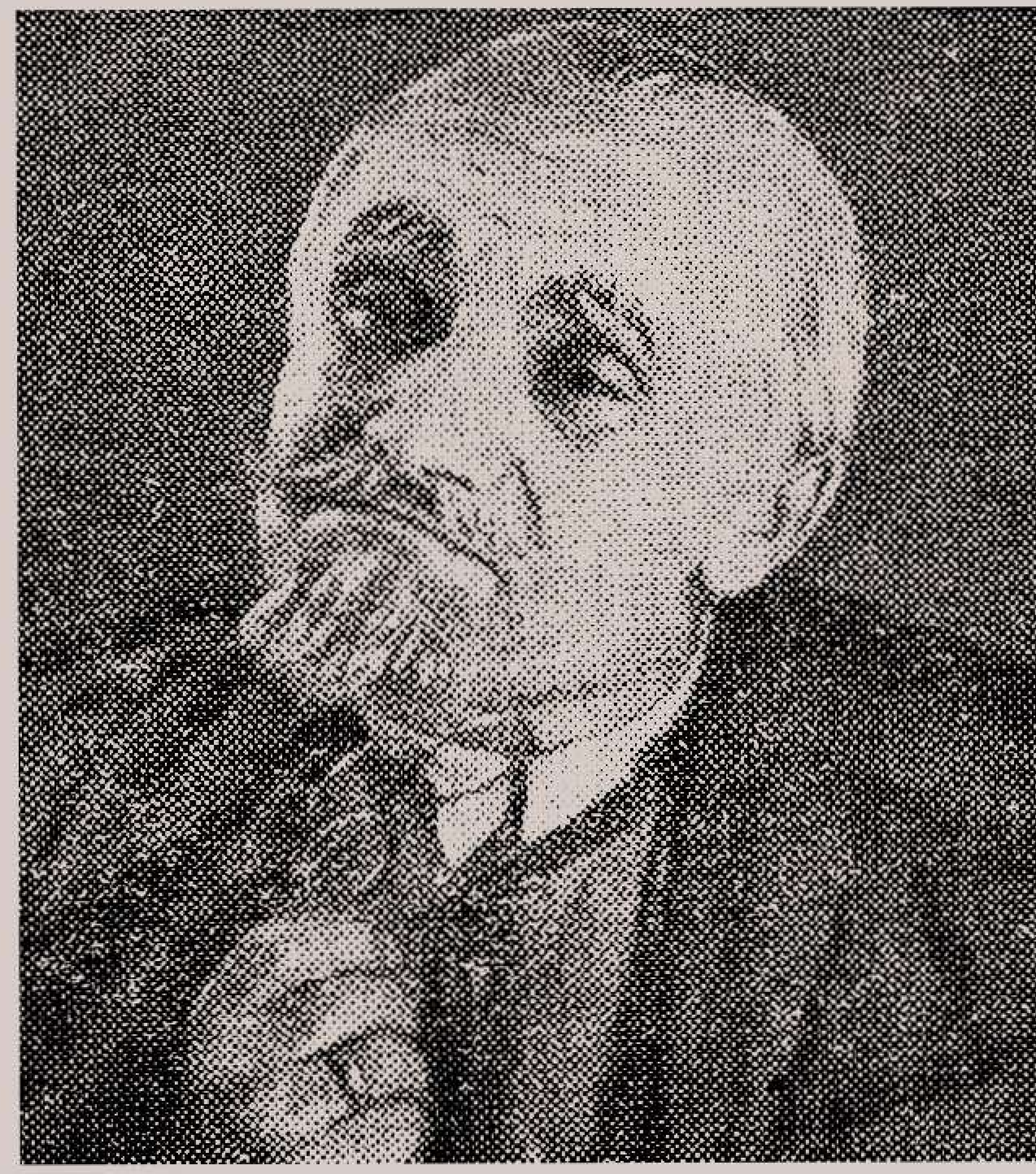
ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.**

„ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА“

Лауреат Сталінської премії, нар. артист СРСР І. Марьяненко в ролі секретаря міськкому партії Купавіна.

Лауреат Сталінської премії, нар. артист СРСР М. Крушельницький в ролі інженера Березіна.

Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захаренко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

3, 4 (ранок) 6 січня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** **Переклад І. Стешенка:**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби

Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**П. Пилипенко.** Гнат Фомін—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Taбориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі актриси Лучицької („Талан“ М. Старицького).

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 (утро), 6, 8, 10 января

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

1, 2 (утро) января

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — **Л. А. Линецкая.** Лариса Дмитриевна, ее дочь — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — **А. А. Ерошенко.** Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — **К. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — **К. Т. Туберозова.** Робинзон, провинциальный актер — **А. М. Волин.** Гаврило, содержатель ресторана — **Б. К. Викторин.** Иван, слуга в ресторане — **Т. В. Прево.** Илья, цыган — **Э. В. Коломийский.** Лакей Огудалов — **В. Ф. Криштоп.**

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

2 января

Борис Лавренев

(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ!

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Б. И. Чернышев.**

Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флагмеханик — **Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.** Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — **Г. А. Ратальский.** Рекало, старший лейтенант, командир катера — **А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко.** Лишев, старший лейтенант, командир катера — **И. С. Любич, В. М. Шаповалов.** Будков, мичман — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Э. В. Коломийский.** Лабинский, старшина 1-й статьи — **М. И. Таранов, В. И. Цветков.** Бойко, старшина 2-й статьи — **П. И. Пружанский.** Апанасенко, краснофлотец-радист — **Г. А. Сергеев.** Харитонова Софья Петровна, мать Харитонова — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР; **К. П. Гайжевская.** Горелова, актриса гастрольной бригады — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — **К. Т. Борискина.** Паничев, краснофлотец — **Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал.** Журавлев, лейтенант — **Г. М. Столкин.** Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

3 и 6 января (утро)

В. Катаев,

лауреат Сталинской премии.

СЫН ПОЛКА

Пьеса в 3-х действиях.

Постановка режиссера **П. Р. Резникова.**

Художественный консультант—народ. арт. Союза ССР **А. Г. Крамов.**

Консультант — Герой Советского Союза **В. Н. Кашуба.**

Артистка М. Шматченко в ролі Вани Солцева („Сын полка“ В. Катаева).

Художник **Ю. Ф. Рыжиков.**
Композитор **А. Е. Шац.**
Режиссер-лаборант **В. И. Цветков.**
Хормейстер **А. М. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ваня Солнцев—**М. А. Шматченко.** Енакиев—**А. А. Ерошенко.** Биденко—**Э. В. Коломийский.** Горбунов—**Т. В. Прево.** Воскресенский—**К. Т. Борискина.** Егоров—**М. И. Таранов.** Ковалев—**П. И. Пружанский.** Ахунбаев—**Г. М. Столкин.** Полковник—**В. В. Кропотов.** Немка—**З. П. Кудряшева.** Немец—**А. К. Котляров,** Женщина, военный врач—**А. К. Кочкарева.** Регулировщица — **Н. Н. Белецкая.** Летчик—**В. И. Цветков.** Пехотинец—**Б. М. Тоценко.** Сапер—**Г. А. Сергеев.** Часовой—**В. Ф. Криштоп.** 1-й разведчик—**П. И. Пружанский.** 2-й разведчик — **Б. К. Викторин.** Девушка с аккордеоном—**Г. Н. Агнивцева.** От автора—**В. М. Шаповалов.** Рядовые бойцы, разведчики, немецкие солдаты—артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

3, 4 (утро) января

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. С. Любич.** Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский.** М-с Пирс — **З. П. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова.** Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко.** Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев.** Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова.** Прохожий — **П. И. Пружанский.** Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

4 января

А. Н. Островский.

ТАЛАНТЫ И ПОКЛОННИКИ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**
Режиссер **П. С. Любич.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **М. М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Негина, актриса провинциального театра—**А. П. Воронович,** засл. арт. УССР. Домна Пантелеевна, ее мать — **К. Т. Туберозова.** Князь Ираклий Стратоныч Дулебов—**Я. Г.**

Азимов. Григорий Антоныч Бакин, чиновник — **А. А. Ерошенко.** Иван Семеныч Великатов, богатый помещик — **И. С. Любич.** Петр Егорыч Малузов, молодой человек, кончивший курс в университете — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Нина Васильевна Смельская, актриса — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Мартын Прокофьич Нароков, помощник режиссера — **П. А. Осокин, О. Т. Призалов.** Мигаев, антрепренер — **И. Е. Мальвин.** Эраст Громилов, трагик — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Вася, молодой купчик — **А. М. Волин.** Матрена, кухарка Негиной — **А. К. Кочкарева.** Обер-кондуктор — **Г. А. Сергеев.** Кондуктор — **В. Ф. Криштоп.** Официант на вокзале — **Я. Л. Эдельман.** Официант в саду — **К. Е. Цимбал.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

7, (утро), 9, 10 (утро) января

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди — **И. А. Здановский, В. С. Лизогуб.** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шаповалов.** Мисс Бридж — **З. П. Кудряшева.** Упа-

Артисты Э. Коломийский (разведчик Биденко), К. Борискина (Воскресенский), А. Ерошенко (капитан Енакиев) в пьесе „Сын полка“ В. Катаева.

ковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер — **Г М. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

7, 8 (утро) января

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер **В. С. Лизогуб.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Б. И. Чернышов.**

Музыка **А. Е. Шац.**

Хормейстер **А. М. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** народ. артист УССР. Нач. штаба—**П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед-Мороз—**А. М. Волин.** Демьян—**В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.** Бакрадзе — **Г. А. Ратальский.** Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин*).** Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин*).** «Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*).** Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха—**Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровский, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*).** 1-й партизан — **Б. Табаровский*).** 2-й партизан — **Р. Вартопедов*).** 1-й командир — **С. Лерман*).** 2-й командир — **В. Негреба*).** Разведчик — **В. Битенский*).** Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

*) Студенты Харьковского театрального института.

9 января (утро)

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова и А. Б. Глаголина.**

Художник **Г. А. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Г. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка — **К. Т. Борискина, Н. И. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. В. Кропотов.** Виктор, его сын — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения — **К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Леонид Борисович, геолог — **В. М. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки — **О. И. Зубова, К. А. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня — **П. Р. Резников, Я. Л. Эдельман;** Леля — **Е. И. Оноприенко; М. А. Шматченко;** Галя — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1 січня (ранок)

Текст — **М. Авах, З. Кац.**
Музика **Д. Клебанова, О. Сандлера.**

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Надя — **Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР Федя — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**М. М. Іванов, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів—**М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

1, 3, 4 (ранок) 6, 9 січня

Текст — **Крахт, Тіпот, Вінніков.**

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР **О. Дунаєвського.**

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова.** Регіга де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма;** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актер — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков:** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії — **І. Х. Біло-**

шенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко:** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

2, 8 січня

Текст **В. Ленського.** Вірші **Г. Грядова.**
Музика **А. Рябова.**

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригент **М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Пікадор Марлей — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Октав Дюпорей — **Д. І. Волков, П. К. Павлусенко.** Етелька — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Кайтан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Дюпон — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Ерніо — **Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов.** Капельдинер — **О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.**

В балеті заняті: **Лісновська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавнік, Балацький, Хільченко, Семенов** та ансамбль балету.

Соло на скрипці — **Я. Л. Виноградов.**

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

4 січня

Текст **В. Шкваркина.**
Музика **Й. Штрауса.**
Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти — **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва.** Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передернікова.** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

7 січня

Текст **І. Рубінштейна.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР С. Д. Соляцанський.

Декорації та костюми художника С. І. Йоффе.

Балет в поставі Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Містер Ікс — Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Маркіз — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Мішель — М. І. Малегрант, В. М. Цесінський. Корбо — М. М. Іванов. Ренар — В. І. Андреєв. Пелікан — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович. Пінелі, директор цирку — О. С. Арбо. Піколо — В. В. Безпалько. Барон — К. М. Волков. Гість — Є. М. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.

«Ексцентрична сюїта» — ~~О. Борисова,~~ В. Лісновська. В. Балацький, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

10 січня

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.
Диригент — М. С. Хайкін.
Художник — Н. Ф. Соболь.
Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.
Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреєв, Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. О. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

◇

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 13708. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 1308. Тираж 3000.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Бр. ТУР и Л. ШЕЙНИН

„ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ“

Постановка режиссера В. С. ЛИЗОГУБ.
Художник Б. И. ЧЕРНЫШЕВ.

В ГЛАВНЫХ РОЛЯХ:
(по алфавиту)

В. АРИСТОВ, нар. артист УССР,
Д. ВАСИЛЬЧИКОВ, засл. арт. УССР,
А. ВОЛИН, В. ВЕНЦКОВСКИЙ, В. ЗОЛОТАРЕВ, засл. арт. УССР,
А. КРАМОВ, нар. артист СССР,
А. КРИГЕР, И. ЛЮБИЧ, Г. РАТАЛЬСКИЙ, А. ТАНЕЕВА

ГУ
МИНИСТЕРСТВО ТОРГОВЛИ СССР
ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

„Главособунивермага“

Министерства торговли Союза ССР.

ВСЕГДА В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ ТОВАРЫ ВЫСОКОГО КАЧЕСТВА:

ТКАНИ, ОБУВЬ, ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ,
ТРИКОТАЖ, БЕЛЬЕ,
ПРЕДМЕТЫ ДАМСКОГО и МУЖСКОГО ТУАЛЕТА,
РАДИОПРИЕМНИКИ,
МУЗЫКАЛЬНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ,
РАЗЛИЧНАЯ ПОСУДА,
ИЗДЕЛИЯ из ФАРФОРА и ХРУСТАЛЯ, ЧАСЫ
и другие товары.

АДРЕСА УНИВЕРМАГА: Площадь Тевелева
Филиалы: на площади Тевелева, Плехановской улице, Коммунальном рынке, в поселке ХТЗ и Новой Баварии.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2 (10)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11 — 20 січня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2 (10) 11—20 січня 1948 р.

ТВОРЧА ПЕРЕМОГА

(„Генерал Ватутін“ в театрі ім. Т. Г. Шевченка).

Театр ім. Т. Г. Шевченка зустрів 1948 рік новою творчою перемогою — спектаклем, присвяченим славній пам'яті генерала армії Миколи Федоровича Ватутіна, одного з найталановитіших полководців сталінської школи.

Складне, відповідальне, дуже важке, але й почесне завдання поставив перед собою театр — розкрити глибину й велич образу полководця нової формації, що вийшов з народу й самовіддано служив народові, війська якого переможно пройшли від Курської дуги до Прикарпаття, визволивши столицю, десятки інших великих міст і тисячі сіл Радянської України, який в ході війни став національним героєм українського народу.

Та шевченківці ніколи не ухилялись від важких завдань і ніколи не шукали битих, легких шляхів до їх розв'язання. В мистецтві, як і в праці, як і в бою: чим більший опір зламаєш, тим повнішою, величнішою буде перемога!

Багато наполегливої праці доклали і автор п'єси (український драматург Л. Дмитерко), і постановник (нар. артист УРСР Л. Дубовик), і актори-виконавці на те, щоб знайти вірне розв'язання поставленого перед ними завдання, створити глибокий змістом, ідейно-насичений спектакль.

В основу спектакля ліг не епізод з біографії Ватутіна, не хроніка боїв 1-го Українського фронту, яким Ватутін командував, а внутрішній світ полководця, його характер, його відданість народу, Батьківщині, справі Леніна — Сталіна, сконденсованість його волі, його уміння керувати самим собою, людьми й подіями.

Театр домігся того, що глядач відчуває,— в «Генералі Ватутіні» йдеться не тільки про полководця, а насамперед про народ, його партію і його великого вождя. Це вони доручили полководцю розгром ворога, а полководець всю силу свого таланту, всього себе віддав цій високій справі. Глядач бачить, що сила Ватутіна — в його нерозривному зв'язку з народом, з солдатами й офіцерами Радянської Армії.

Спектакль «Генерал Ватутін» приніс цілком заслужений успіх більшості його виконавців. Образ Ватутіна, створений лауреатом Сталінської премії нар. артистом СРСР М. Крушельницьким, є видатним етапом у творчій біографії цього славного майстра української сцени. Те ж саме слід сказати і про лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюка, нар. артистів УРСР Д. Антоновича та Ф. Радчука, засл. арт. УРСР М. Покотила й артистку Р. Кірину.

Спектакль «Генерал Ватутін» підготовлено до тридцятиріччя проголошення радянської влади на Україні. Театр гідно відзначив цю знаменну для народу Радянської України і для всіх народів СРСР дату!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 січня (ранок)

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. П. Гірмана.**
Диригент — **В. М. Нахабін.**
Художник — **Д. П. Овчаренко.**
Концертмейстер — **В. О. Рубін.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

> «Но слушай: если я должна
> Тебе... кинжалом я владею:
> Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Е п і л о г. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — **І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. О. Додін, П. Я. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії — **І. Ф. Дергаус.** Зарема — **Н. М. Виноградова.** Гі-

рей — **О. Г. Горохов.** Нуралі — **О. С. Галкін.** Головний евнух — **П. Ф. Дергаус.** Няня — **Е. Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн**, віолончель — **Е. М. Хоміцер.**

11 січня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман**, засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович**, (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов**, народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

13, 16, 20 січня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти постановника **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника. Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко**, зас. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко**; солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14 січня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. Н. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова**, засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.**

Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

15 січня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

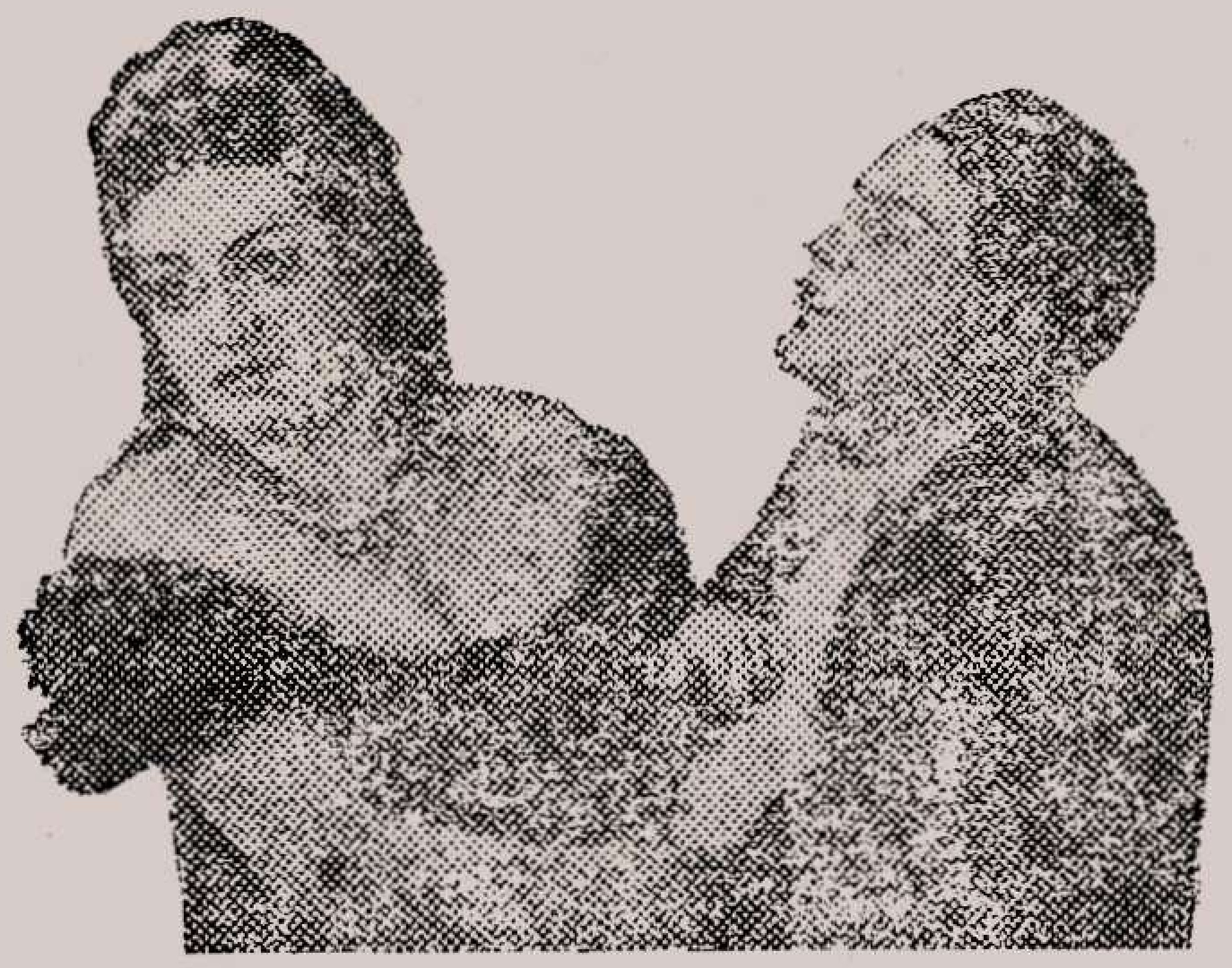
Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостова (Віолетта) та артист Л. Лев'ятов (Альфред) в опері Д. Верді „Травіата“.

17 січня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Лібретто Г. Меліака і Л. Галеві за одноіменною новелою Проспера Меріме.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **А. Г. Будневича.**

Оформлення художника **П. К. Єршова.**

Хормейстер **Е. І. Мариківський.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Ведуть виставу **С. А. Петров, А. М. Базилевич.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Ко-

кетуючи з Хозе, вона співає хабанеру— пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Теперь заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбрана юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. З. Левицька**, народн. арт. УРСР; **В. В. Габринович**. Дон Хозе, сержант—**Б. П. Залезінський, З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов**. Ескамільйо, тореадор— **Д. І. Козинець, А. Б. Магергут**. Контрабандисти: Данкайро — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк**; Ромендадо—**П. П. Калюжний, Л. А. Нікітін. В. С. Хворост**. Цуніга, лейтенант—**Д. О. Діссар, М. Д. Державін**. Моралес, сержант—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль**. Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. П. Венецька. О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **В. П. Павленко**. Циганки: Мерседес—**О. П. Дружевецька, Є. С. Івіна, О. А. Мейєр**; Фраскіта—**Л. А. Колодуб, Н. І. Соловйова**. Баратеро—**Л. А. Нікітін, П. С. Строганов, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.**

18 січня (ранок)

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Я. Баленко.**
Режисер — **П. І. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**
Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**
Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**
Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Ґ. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**
Виставу веде **А. М. Базилевич.**

18 січня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент П. Я. Баленко.
Постава А. П. Геращенка.
Художник Н. Ф. Соболь.
Хормейстер Є. І. Мариківський.
Танці в поставі О. С. Галкіна.
Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обийми, і закохані, від-

даючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк. Альфред** Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'ев, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде А. М. Базилевич.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 14, 18 січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**
Художник **Л. Н. Альшиц**
Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**
Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захаренко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

Засл. арт. УРСР П. Куманченко (Дженевра), нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова (Аліса), арт. С. Кошачевський в п'єсі „Глибоке коріння" Д. Гоу і А. д'Юссо.

15, 17, 18 (ранок) січня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** **Переклад І. Стешенка**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**
Режисер **Л. Кіншина.**
Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**
Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**
Танці **Л. Леонідова.**
Диригент **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович**, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський; Уляна Громова—О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**П. Пилипенко.** Гнат Фомін—**М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **лейтенант — Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня

Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

16 січня

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **Б. Косарева.**

Костюми — **В. Греченка.**

Лауреат Сталінської премії нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі сенатора Ленгдона („Глибоке коріння" Д. Гоу і А. д'Юссо).

Музика засл. діяча мистецтв УРСР **К. Данькевича.**

Танці — **Б. Таірова.**

Концертмейстери — **М. Константинівська** та **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Їх діти: Єлізавета — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Ганна — **З. Біляєва, Р. Кіріна;** Володимир — **А. Калішевська, Л. Сахарова.** Сильвестр, ієромонах — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **С. Верхацький.** Гаральд, витязь норвезький — **С. Кошачевський.** Бояри київські: Мирослав — **М. Кірін;** Слав'ята — **М. Савченко.** Ярун, тіун княжий — **М. Захарченко.** Людомир, старий селянин — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **С. Ходкевич.** Милуша, його дочка — **Н. Герасімова, Д. Миргород.** Турвальд, варяг — **О. Немзер.** Журейко, каменщик київський — **І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов.** Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — **О. Романенко;** Давид — **Л. Подорожній.** Ульф, син Рангвальда, варяг — **І. Гавришко.** Джема, дівчина з Сіцілії — **О. Валуєва, Я. Косаківна.** Стемир, посланець з Мурома — **М. Волошин.** Посол польський — **О. Немзер.** Посол угорський — **С. Ходкевич.** Монахи переписувачі: **В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко.** Дружинники Ярослава: **В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев.** Отроки Ярослава: **С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов.** Духівництво: **І. Ужвій, В. Лобко.** Варязькі джури: **Я. Лібман, В. Бережний.** Дівчина — **О. Тимофієнко.** Скоморохи: **В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.**

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

20 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Гречeнка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**Кононенко М.** Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор—**А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11 января

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова**

Режиссер **И. С. Любич**

Художник **М. М. Беспалов**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов — **В. М. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать — **С. Я. Давыдова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Г. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена — **К. А. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке — **А. Г. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова — **Л. А. Линецкая, З. В. Зиновьева.** Машенька, ее племянница — **Р. Д. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий — **И. А. Здановский.** Иван Иванович Городулин — **И. С. Любич.** Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем— **А. К. Кочкарева.** 1-я приживалка Турусиной — **Н. А. Степанова.** 2-я приживалка Турусиной — **К. Т. Туберозова.** Человек Мамаева — **Т. В. Прево.** Человек Крутицко-

го — **Т. В. Прево.** Григорий, человек Турусиной — **А. К. Котляров.**

Действие происходит в Москве в 70-х годах прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

13, 16, 18 января

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

14 января

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ!

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**
Режиссер **И. С. Любич.**
Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**
Художник **Б. И. Чернышев.**
Музыка **А. Е. Шац.**

Артист А. Волин (Лебедев), засл. арт. УССР Н. Тамарова (Эллен), засл. арт. УССР В. Северов (Разумовский) в пьесе О. Гольдеса „Другие люди“.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флагмеханик — **Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.** Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — **Г. А. Ратальский.** Рекало, старший лейтенант, командир катера — **А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко.** Лишев, старший лейтенант, командир катера — **И. С. Любич, В. М. Шаповалов.** Будков, мичман — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Э. В. Коломийский.** Лабинский, старшина 1-й статьи— **М. И. Таранов, В. И. Цветков.** Бойко, старшина 2-й статьи — **П. И. Пружанский.** Апанасенко, краснофлотец-радист — **Г. А. Сергеев.** Харитонова Софья Петровна, мать Харитонова — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР; **К. П. Гайжевская.** Горелова, актриса гастрольной бригады — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — **К. Т. Борискина.** Паничев, краснофлотец — **Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал.** Журавлев, лейтенант — **Г. М. Столкин.** Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

15 января

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли Татьяны Лебедевой (Другие люди" О. Гольдеса).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси— **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди—**И. А. Здановский, П. И. Пружанский** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шаповалов.** Мисс Бридж —**З. П. Кудряшева.** Упаковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер —**Г М. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

17 января

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер **В. С. Лизогуб.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Б. И. Чернышов.**
Музыка **А. Е. Шац.**
Хормейстер **А. М. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** народ. артист УССР. Нач. штаба—**П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед-Мороз—**А. М. Волин.** Демьян—**В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.** Бакрадзе — **Г. А. Ратальский.** Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин*).** Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин*).** «Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*).** Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха—**Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровский, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*).** 1-й партизан — **Б. Табаровский*).** 2-й партизан — **Р. Вартопедов*).** 1-й командир — **С. Лерман*).** 2-й командир — **В. Негреба*).** Разведчик — **В. Битенский*).** Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

*) Студенты Харьковского театрального института.

20 января

Лопе де Вега.
Перевод **М. Гальперина.**

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**
Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**
Художник — **А. И. Константиновский.**
Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — **И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов.** Белиса, его дочь— **Е. И. Оноприенко.** Теодора, его сестра— **Л. А. Линецкая, К. А. Суковская.** Отавио, жених Белисы — **В. С. Лизогуб.** Лисардо, влюбленный в Белису — **Г. А. Ратальский, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Рисело, возлюбленный Марселы — **В. М. Венцковский.** Флоренсио, домогающийся любви Марселы — **В. М. Шаповалов.** Бельтран, слуга Лисардо — **А. М. Волин.** Леонора, служанка Белисы — **К. П. Гайжевская.** Херардо, друг Флоренсио — **И. А. Здановский, Т. В. Прево.** Каталина, служанка Марселы — **К. Т. Борискина.** Салусио, слуга Отавио — **Э. В. Коломийский.** Танцовщица на площади — **Л. И. Гай.** Певица — **А. И. Москаленко.** Певец—**Б. М. Тоценко.** Слуги Пруденсио— **Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман.** Девушки: **З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.**

Режиссеры, ведущие спектакль, **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

11, 15, 17, 18 (ранок) січня

Текст — **Крахт, Тіпот, Вінніков.**

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР **О. Дунаєвського.**

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська** я **Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо**; Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька**; Берта — **Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіга де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко**; Пилип — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма**; Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актер — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков**: Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич**, народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавно компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко**: Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

11 (ранок) 13, 18 січня

Текст В. Ленського. Вірші **Г. Грядова.**
Музика **А. Рябова.**

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригент **М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Пікадор Марлей — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Октав Дюпорей — **Д. І. Волков, П. К. Павлусенко.** Етелька — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Кайтан — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Дюпон — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Ерніо — **Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов.** Капельдинер — **О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.**

В балеті заняті: **Лісновська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавнік, Балацький, Хільченко, Семенов** та ансамбль балету.

Соло на скрипці — **Я. Л. Виноградов.**

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

14 січня

Текст — **М. Гальперін.**

Музика **Ерве.**

Переклад **І. Муратова та І. Радомиського.**

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — **І. С. Радомиського.**
Диригент — **М. С. Хайкін.**
Художник — **Н. Ф. Соболь.**
Балетмейстер — **Л. Р. Леонідов.**
Реж. лаборант — **Н. З. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — **Н. М. Аннікова.** Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Начальниця пансіону небесних ластівок — **М. С. Гаєвська, Н. І. Попова.** Полковник Альфред Шато д'Ікем — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Фернанд де Шамплатро, лейтенант — **Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Корінна, примадонна оперети — **М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Лоріо, унтер-офіцер — **М. Н. Гавриленко, Микола Іванов.** Директор оперети — **І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський.** Помічник режисера оперети — **М. І. Малегрант.** Урсула, прислужниця пансіону — **В. В. Безпалько, М. М. Вербицька.** Конвойний — **С. М. Бондаренко.** Артисти оперети — **В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент.** Офіцери — **В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.**

В балетних інтермедіях зайняті: **В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.**

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

Артист М. Іванов (Хома), засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко (Пилип), артист Г. Охрименко (Янко) в муз. комедії О. Дунаєвського „Вільний вітер".

16 січня

Текст — **Толмачов, Михайлов.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **М. Талалаєвського.**

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер **Н. І. Попова.**

Диригенти — **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. О. Барова.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР; **К. В. Великосельська.** Стасі — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Юліана — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська.** Едвін — **П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков.** Бонні — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР, **К. Л. Райданов.** Феррі — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Воляпюк — **О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Ронс — **В. І. Андреєв, Є. Л. Грицюк.** Генерал — **О. С. Арбо.** Лакей — **С. М. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — **М. Кочубинська** та жіночий ансамбль балету.

Диск — **О. Лашкевич** та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець — **В. Балацький, Л. Кабанець.**

Танго — **О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.**

Вальс Бостон — **О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.**

Виставу ведуть [illegible] і **О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

20 січня

Текст **В. Шкваркина.**
Музика **Й. Штрауса.**
Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти — **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич**, народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва.** Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передернікова.** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 00710. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 5. Тираж 2000.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Вл. МАСС и Мих. ЧЕРВИНСКИЙ

„О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ“

комедия.

Постановка режиссера П. Р. РЕЗНИКОВА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 3 (11)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 січня 1948 р.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Бр. ТУР и Л. ШЕЙНИН

„ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ“

Постановка режиссера В. С. ЛИЗОГУБ.
Художник Б. И. ЧЕРНЫШЕВ.

В ГЛАВНЫХ РОЛЯХ:
(по алфавиту)

В. АРИСТОВ, нар. артист УССР,
Д. ВАСИЛЬЧИКОВ, засл. арт. УССР,
А. ВОЛИН, В. ВЕНЦКОВСКИЙ, В. ЗОЛОТАРЕВ, засл. арт. УССР,
А. КРАМОВ, нар. артист СССР,
А. КРИГЕР, И. ЛЮБИЧ, Г. РАТАЛЬСКИЙ, А. ТАНЕЕВА

ХАЙ ЖИВЕ XXX річниця РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 3 (11) 21—31 січня 1948 р.

ДО ДНЯ ТРИДЦЯТИРІЧЧЯ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Український народ, а разом з ним і всі народи Союзу РСР урочисто відзначають тридцятиріччя проголошення радянської влади на Україні.

Робітники, колгоспне селянство, інтелігенція, працівники культури й мистецтва Радянської України підходять до дня цієї славної річниці з великими трудовими досягненнями. Заводи й шахти рапортують про дострокове виконання планів. Колгоспи завзято борються за високий урожай третього року нової сталінської п'ятирічки. Над новими відкриттями напружено працюють наші науково-дослідчі інститути й лабораторії.

Народ Радянської України, як і всі братні народи могутнього СРСР живуть нині одним: перша післявоєнна п'ятирічка має бути здійснена за чотири роки!

Значними творчими успіхами зустрічають ювілей своєї країни театри Радянської України і, зокрема, театри нашого індустріального Харкова. Мало не всі спектаклі, показані ними за останній час, яскраво свідчать, що харківські театри чуло прислухаються до вимог народу, живуть з ним одним життям, служать тій великій меті, до якої впевнено й твердо йдуть радянські народи під проводом партії більшовиків і великого Сталіна,— справі побудови комунізму.

Такі спектаклі, як опера «Одним життям» в театрі опери та балету, «Молода гвардія» і «Генерал Ватутін» в театрі ім. Т. Г. Шевченка, «Доблесть народная» в російському драматичному театрі, «Марія» і «Вільний вітер» в театрі музкомедії, виразно промовляють, що театри другої столиці Радянської України не стоять на місці, не заспокоюються на досягнутому, а весь час прагнуть до перемог і здобувають їх.

Театри Харкова довели, що вони гідні народа, якому служать.

У святкові дні глядач побачить на сценах наших театрів їх найкращі роботи.

Але не тільки цим вони відзначають славну ювілейну дату. Трудящі Харкова побачать своїх акторів і режисерів у себе на підприємствах, в робітничих клубах. Театральні працівники розкажуть глядачам про свою роботу, продемонструють її зразки, поділяться своїми творчими планами. Такий безпосередній контакт з глядачем дасть нашим акторам ту творчу наснагу, яка допоможе їм оволодіти ще вищими висотами мистецтва.

Театри Харкова достойно зустрічають ювілей Радянської України, невід'ємної частини великого Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

22, 25 січня (ранок)

Д. Клебанов, О. Сандлер.
Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР **В. Г. Будневич.**

Художній консультант постави—нар. арт. СРСР **О. Г. Крамов.**

Оформлення головн. художника театру **І. С. Назарова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **Д. М. Мусатова.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головний концертмейстер), **В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — **А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Оксана — **В. П. Венецька, К. О. Морозова.** Андрій—**Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Данило—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Інженер — **Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов.** 1-й робітник — **В. С. Хворост, Шехтман.** 2-й робітник — **Б. Н. Малков.** 1-а дівчина — **Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська.** 2-а дівчина — **Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеєва.** Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу **С. Р. Романівська.**

22 січня

Д. Л. Клебанов.
Лібретто **Іллі Жиги.**

СВІТЛАНА

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом.

Диригент — **В. М. Нахабін.**

Постава режисера-балетмейстера засл. арт. УзРСР **Томського.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистент постановника **О. С. Галкін.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються—один на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китайця (Мацуокі—японський розвідник), третій в китаянку-танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подруги Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван—той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланою, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далекосхідний порт на Амурі. Йде підготовка для відправки десантної групи,— війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подруги провожають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходиться. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китайця, але той виривається з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісничого стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чиїсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, потрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочинові. Тяжко поранена Світлана, щоб здійняти тривогу, підпалює свою хатину. На пожар прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного затримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, палає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана—**Н. М. Виноградова.** Іван Гроза—**Я. О. Плавнік.** Батько Світлани—**І. Ф. Дергауз.** Диверсанти: Чорний — **О. Г. Горохов, А. П. Кисенко;** японець — **О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс;** китаянка, японська шпигунка — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

25 січня

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. О. Березової.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицянями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й

падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. М. Виноградова.** Степан — **О. Я. Додін, П. Я. Плавник.** Батько Степана — **О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Е. Пориваева, Л. М. Столярова.** Дядько Степана—**А. К. Саркісьянс.** Князь— **А. З. Іванов, О. Л. Нікітін** Танцмейстер — **П. С. Строганов.** Маріула — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.** Молодий циган — **Г. А. Водовозов, О .С. Галкін, С. Г. Люлін.** Стара циганка — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Гайдуки — **О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков.** Шевчик—**А. П. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Ф. Алексеєва, Д. Е. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс—**Д. О. Додін, М. А. Ізотов.** Венера— **Н. К. Акмаева. В. Г. Бакланова.** Афіна — **Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська.** Гера — **Г. Л. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

27 січня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент—**П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Д. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин** Дон-Бартоло—**Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга— **П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

28 січня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти постановника **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** зас. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л.** Пірадова, **Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс,** І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

29 січня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І.С.Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. А. Фіалковська, В. Г. Горницька, Л. А.** Хорошухіна, **Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Л. Бронзов,** народн. артист УРСР; **А. Б. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Спарафучиле — **М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін.** Маддалена, його сестра — **В. В. Габринович, О. Н. Друже-**

вецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — **А. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Граф Монтероне — **Д. О. Діссар, Б. М. Малков.** Наближені герцога: Марулло — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Борса—**А.Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;** Граф Чепрано — **І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Паж—**Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова.** Офіцер — **С. І. Максименко, Б. М. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Р. Романівська.**

30 січня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович.** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

31 січня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. І. Нахабін.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Сазін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька,** народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша—**Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Свєта Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21 січня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

Єгор БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення **Д. Власюка.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Хореограф **Е. Рабінович.**

Концертмейстер **К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат — **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін — **С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський, П. Пилипенко.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блаженний — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський — **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

22, 29 січня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.**
Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова — **О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін — **В. Мізіненко;** Любов Шевцова — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — **Г. Снегірьов;** Іван Туркенич — **В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц — **В. Власовська;** Ніна Іванцова — **І. Біляєва;** Жора Арутюнянц — **І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР;

Лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР М. Крушельницький в ролі генерала Ватутіна („Генерал Ватутін“ Л. Дмитерка).

Л. Сахарова; Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович — **П. Пилипенко.** Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Таборська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

23, 31 січня

А. Суров.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисери — **Л. Кіншина, В. Воронов.**

Художнє оформлення — **Д. Власюк.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг завода — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; **Ю. Тітов.** Міхеєв Іван Дмитрович, старий робітник — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Кузьмінішна, його дружина — **Г. Бабіївна, Т. Миргород.** Осередько Тарас Андрійович, директор завода — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора завода — **В. Власовська, О. Слензак.** Березін Генадій Єфремович, інженер — **М. М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Ходкевич.** Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — **Н. Лихо, І. Стешенко.** Долотова Маша, комсорг цеху — **З. Біляєва, Г. Гончарова.** Купавін Семен Семенович, перший секретар міськкому партії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нарсдн. арт. СРСР; **О. Романенко.** Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — **С. Кошачевський.** Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — **Є. Бондаренко,** лаурет Сталінської премії; **М. Кірін, М. Волошин.** Воліна Віра

Олександрівна, журналістка — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова**. Толкунов, редактор міської газети — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР; **С. Верхацький**. Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — **О. Немзер**. Сідельников, помічник Купавіна — **В. Бондаренко**. Фетіс, підліток — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова**. Вася підліток — **А. Калішевська, Б. Табориська** (учні студії). Данило, охоронник — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **А. Шутенко**. Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера **Д. Бабенко**.

24, 25, 27 (ранок), 30 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика**.

Режисер **В. Воронов**.

Художне оформлення **В. Греченка**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович**, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко**. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук**, нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна**. Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов**. Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк**. Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов**. Скиба, майор — **О. Немзер**. Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко**. Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко**; Делікатний—**Кононенко М.** Харитонов—**В. Бондаренко**. Книш, молодий боєць—**В. Бережний**. Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов**. Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор—**А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко**. Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко**.

Лауреат Сталінської премії, народн. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі генерал-лейтенанта Сергеева („Генерал Ватутін“ Л. Дмитерка).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька— **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін— **І. Костюченко, П. Пилипенко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна**, Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

Нар. артист УРСР Д. Антонович в ролі генерал-лейтенанта Швиденко („Генерал Ватутін" Л. Дмитерка).

25 (ранок) січня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.

Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

27, 28 січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 (утро), 31 января

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер **В. С. Лизогуб.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Б. И. Чернышов.**

Музыка **А. Е. Шац.**

Хормейстер **А. М. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** народ. артист УССР. Нач. штаба— **П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед-Мороз— **А. М. Волин.** Демьян— **В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.** Бакрадзе — **Г. А. Ратальский.** Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин*).** Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин*).** «Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*).** Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха— **Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровский, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*).** 1-й партизан — **Б. Табаровский*).** 2-й партизан — **Р. Вартопедов*).** 1-й командир — **С. Лерман*).** 2-й командир — **В. Негреба*).** Разведчик — **В. Битенский*).** Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

*) Студенты Харьковского театрального института.

22, 25, 28 января

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. В. Глаголина.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси— **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мег — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди— **И. А. Здановский, П. И. Пружанский** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шапова-**

лов. Мисс Бридж — **З. П. Кудряшева.** Упаковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер — **Г М. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

23 января

И. Бахтерев и А. Разумовский.

РУССКИЙ ГЕНЕРАЛ

Пьеса в 4-х действ., 7 карт.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Артист Г. Ратальский в роли Валерия Лебедева в пьесе О. Гольдеса „Другие люди".

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Г. А. Цапок.**
Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Брусилов, Алексей Алексеевич — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Надежда Владимировна, его жена — **З. В. Зиновьева.** Нина, племянница Брусилова — **К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Бровко-Самошников, генерал — **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Эверт, Алексей Ермолаевич, генерал — **И. С. Любич.** Алексеев, Михаил Васильевич, генерал — **П. А. Осокин, Т. В. Прево.** Иванов, Николай Иудович, генерал — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **О. Т. Привалов.** Николай II-й — **А. Г. Крамов,** нар. арт. СССР; **В. М. Шаповалов.** Александра Федоровна, императрица — **К. А. Суковская.** Воронцов, Сергей Васильевич, полковник — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Пузыревский, Виталий Вадимович, полковник — **В. М. Венцковский.** Спандиков, Павел, подпоручик — **В. С. Лизогуб, В. И. Цветков.** Шульга, полковник — **В. В. Кропотов.** Поручик — **Б. М. Тоценко.** Калиберда, репортер — **И. Е. Мальвин.** Няня в доме Брусилова — **М. В. Лельская.** Певец «Пьеро» — **Г. А. Сергеев.** Хлебников, солдат — **А. М. Волин.** Фельдфебель — **П. И. Пружанский.** Женщина на перекрестке — **З. П. Кудряшева.** Комиссар — **А. А. Ерошенко.** Флигель-ад'ютант — **А. К. Котляров.** Офицеры, дамы, ад'ютанты, солдаты — артисты вспомогательного состава Харьковского русского драматического театра.

Режиссеры, ведущие спектакль, — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

24, 25 (утро) января

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. М. Аристова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Вера Артемьевна, его жена—**К. А. Суковская.** Алексей Иванович, его племянник — **В. И Цветков.** Кира, невеста Алексея — **Р. Д. Семашко.** Констанция Львовна, мать Киры — **Л. А. Линецкая.** Свеколкин, друг Ладыгина — **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Аннушка, его дочь — **К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Наташа, горничная у Ладыгиных — **Е. И. Оноприенко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Артистка Л. Линецкая в роли Екатерины Львовны в пьесе О. Гольдеса „Другие люди“.

27 января

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

29 января

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова и А. Б. Глаголина.**

Художник **Г. А. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Г. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка — **К. Т. Борискина, Н. И. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. В. Кропотов.** Виктор, его сын — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Нина

Александровна, учительница пения — **К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Леонид Борисович, геолог — **В. М. Аристов**, народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки — **О. И. Зубова, К. А. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня — **П. Р. Резников, Я. Л. Эдельман;** Леля — **Е. И. Оноприенко; М. А. Шматченко;** Галя — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р Голембо, З. П. Макаровский.**

Артистка З. Мізіненко в ролі Регіни де сан Клу („Вільний вітер“ О. Дунаєвського).

30 января

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ!

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Б. И. Чернышев.**

Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — **А. Г. Крамов**, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флагмеханик — **Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.** Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — **В. Ф. Матов**, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — **Г. А. Ратальский.** Рекало, старший лейтенант, командир катера — **А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко.** Лишев, старший лейтенант, командир катера — **И. С. Любич, В. М. Шаповалов.** Будков, мичман — **Д. Ф. Васильчиков**, засл. арт. УССР; **Э. В. Коломийский.** Лабинский, старшина 1-й статьи — **М. И. Таранов, В. И. Цветков.** Бойко, старшина 2-й статьи — **П. И. Пружанский.** Апанасенко, краснофлотец-радист — **Г. А. Сергеев.** Харитонова Софья Петровна, мать Харитонова — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — **А. П. Воронович**, нар. арт. УССР; **К. П. Гайжевская.** Горелова, актриса гастрольной бригады — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — **К. Т. Борискина.** Паничев, краснофлотец — **Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал.** Журавлев, лейтенант — **Г. М. Столкин.** Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21 січня

Текст — **М. Авах, З. Кац.**
Музика **Д. Клебанова, О. Сандлера.**

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**
Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.**
Режисер **Микола Іванов.**
Художник **С. І. Йоффе.**
Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Надя — **Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Феця — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**М. М. Іванов, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів—**М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська** та **П. Плавник, О. Борисова** та **Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

22 (ранок), 25, 30 січня

Текст — **Крахт, Тіпот, Вінніков.**

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР **О. Дунаєвського.**

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма;** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков:** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, упра-

витель пароплавної компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко:** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо:**

22 січня

Текст **І. С. Радомиського** та **В. І. Сокола.**

Музика **С. А. Заславського.**

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава **М. В. Аваха** та **І. С. Радомиського.**

Диригент—засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова—**Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — **Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков.** Харитон Кошовий — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Мартин Кошовий— **М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов.** Харитина — **А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Іван Свистун— **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко— **М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Савка—**Микола Іванов, М. І. Малегрант.**

Виставу ведуть **Н. О. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

23 січня

Текст — **Вс. Вишневський, Азаров і Крон.**

Музика — **Вітлін, Круц і Мінк.**

Укр. переклад **В. Сокола.**

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Постава головн. режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Оформлення головн. художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Режисер **Н. І. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Лейтенант Кедров — **Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков.** Боцман Силич — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин — **К. Л. Райданов.** Евграф Чижов — **Микола Іванов.** Олена — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Киса — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Марія Остапівна — **Е. М. Ліндіна.** Лейтенант — **М. М. Іванов, Е. Л. Грицюк.** Червонофлотець—**С. М. Бондаренко.** Ардальон Васильович—**В. А. Андреєв, Е. Л. Грицюк.** Фон-Дітмарштейн—**І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Гофман—**О. С. Арбо, В. М. Цесінський.** Есесівець — **А. М. Зуб.** Мурочка — **А. М. Алмазова, В. Дейнеко.** Зоїчка — **М. Вербіцька.** Фанічка — **Н. Суяркіна, В. Дейнеко.** Жінка (в перукарні) **Ф. Пергамент.**

Танці виконують: **О. М. Борисова, М. В. Кочубинська, А. П. Лашкевич, Б. С. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

24, 25 (ранок) січня

Текст — **В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський**. Переклад **І. Муратова**.

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. С. Радомиського**.

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін**.

Художник **С. І. Йоффе**.

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков**. Катя Колеснікова — **К. В. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк**. Леонід Кузнецов—**М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов**. Василь Іванович Чашкін — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов**. Стенлі Мак-Плют— **І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов**. Бетті— **Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мезіненко**. Станіслав Гримза — **Микола Іванов, М. І. Малегрант**. Ванда — **Л. С. Мінцер**. Олівія Хічкок — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко**. Майкл — **К. П. Римський**. Фред — **А. Г. Зуб**. Черговий — **В. М. Цесінський**. Адміністратор — **І. І. Андренко**.

Танці виконують: **В. О Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Лісновська. Я Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **М. О. Арбо**

27 січня

Текст **В. Швар**

Музика **Й. Штрауса**.

Переклад **Н. Забіли**.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича**.

Диригенти — **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін**.

Художник **Н. Ф. Соболь**.

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охріменко, П. К. Павлусенко**. Стефан — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов**. Зупан — **О. Г. Івашутич**, народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов**. Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва**. Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко**. Саффі — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко**. Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передернікова**. Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін**. Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант**. Старий циган — **О. С. Арбо**. Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський**. Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко**. Управитель — **Є. Л. Грицюк**.

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

28 січня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика **А. Рябова**.

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашу-**

Диригент **М. С. Хайкін**.

Художник **С. І. Йоффе**.

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов**.

ОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов**. Шікадор Марлей — **Микола Іванов, М. І. Малегрант**. Октав Дюпорей — **Д. І. Волков, П. К. Павлусенко**. Етелька — **Н. І.**

Ціна 2 карб.

Попова, Л. О. Романенко. Кайтан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Дюпон — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Ерніо — **Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов.** Капельдинер — **О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.**

В балеті заняті: **Лісновська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавнік, Балацький, Хільченко, Семенов** та ансамбль балету.

Соло на скрипці — **Я. Л. Виноградов.**

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

29 січня

Текст **К. Грекова.**

Музика **Е. Кальмана.**

Переклад **М. Талалаєвського.**

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Дириrенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Танці в поставі гол. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Марієта — **М. Л. Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Раджамі — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко.** Наполеон — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Паркер — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Дева — **О. Д. Ткаченко.** Директор — **Є. Л. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. І. Рибалкін.** Капельдинер — **С. М. Бондаренко.** Пимюринет — **М. І. Малегрант.**

БАЛЕТ:

Східня казка — О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков, Кочубінська, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

31 січня

Лібретто — **К. Греков, С. Спіро.**

Музика В. Бромме.

Переклад І. Журбіна.

МАСКОТОЧКА

(Весілля Маріон)

Оперета на 3 дії.

Постава режисера Миколи **Іванова.**

Оформлення художника **С. І. Йоффе.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Дириrенти: **С. Д. Солящанський,** засл. артист УРСР; **М. С. Хайкін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гунільда — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, Є. М. Ліндіна.** Маріон — **Н. М. Аннікова, К. В. Великосельська.** Фрізенберг — **В. І. Андреєв.** Гаральд — **Г. Ю. Охрименко, К. О. Передерніков.** Маріон де-Лорм — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Нанета — **В. В. Безпалько, Р. Ф. Пергамент.** Ерік — **Д. Д. Пономаренко,** засл. артист УзРСР; **К. Л. Райданов.** Краг — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** народн. артист УзРСР. Іенс — **С. М. Бондаренко, Н. З. Гавриленко.**

В балеті беруть участь: **О. Борисова. В. Балацький, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Г. Мелехов, В. Піотрович, Б. Хільченко.**

Веде виставу Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 00738. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 26. Тираж 2000.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4 (12)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 лютого 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4 (12) 1—10 лютого 1948 р.

К. С. СТАНІСЛАВСЬКИЙ

Кілька днів тому минуло 85 років з дня народження Константина Сергійовича Станіславського — одного з найвидатніших діячів російської культури, реформатора театрального мистецтва, засновника найкращого в світі театру — Московського Художнього.

Великий і складний творчий шлях пройшов К. С. Станіславський. Почавши виступами в любительських спектаклях, він став відомим цілому світу актором і режисером. На сцені Московського Художнього театру він зіграв понад тридцять ролей. Як режисер Станіславський поставив близько п'ятидесяти спектаклів, і всі вони позначені могутньою фантазією, творчим шуканням їх автора. Константин Сергійович перший розкрив глибокий зміст п'єс А. П. Чехова. Він був першим постановником п'єси Олексія Максимовича Горького «На дні» і першим виконавцем ролі Сатіна.

Створений і керований Станіславським разом з драматургом і театральним педагогом В. Немировичем-Данченком, Московський Художній театр був найпередовішим, найпрогресивнішим театром дожовтневої Росії. 14 жовтня 1898 року, перед тим як уперше розсунулась завіса над його сценою, Константин Сергійович сказав акторам:

«Не забувайте, що ми прагнемо освітлити життя класу бідняків... Ми прагнемо створити... загальноприступний театр, і цій меті ми присвячуємо все своє життя».

З першого дня свого існування Московський Художній театр рішуче запротестував проти тодішнього репертуару, проти штампу в роботі акторів, які часто-густо бундючною декламацією підміняли живі почуття. Художній театр вимагав від режисера й акторів справжнього служіння мистецтву. Не на грі окремих, хай навіть найобдарованіших, акторів будував він свої спектаклі, а на підкоренні окремого актора волі колективу, об'єднаного єдиним прагненням — донести в високохудожній формі до глядача ідею, закладену в п'єсі.

«Нашим гаслом,—писав згодом К. С. Станіславський,—було: «Геть те, що віджило! Хай живе нове...— душевний реалізм, правда художнього переживання, артистичного почуття».

Про свої довголітні шукання, про вивчення творчості інших великих акторів, про свій особистий досвід роботи на сцені він розповів у книгах «Моє життя в мистецтві» та «Робота актора над собою». Ці твори Станіславського стали настільними книгами кожного актора й режисера, кожної культурної людини, яка цікавиться життям театру. Ці книги допомагають акторам працювати над ролями, розкривати сценічні образи, володіти своїм натхненням. Нема в радянських театрах акторів і режисерів, які не вивчали б «системи Станіславського», не користалися б порадами цього великого діяча російського театру.

З іменем Константина Сергійовича Станіславського зв'язана нова епоха в історії театру. Все своє життя він був полум'яним борцем за високу правду в мистецтві. Його творчі надбання ввійшли в скарбницю російського театру.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

1 лютого (ранок)

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **П І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

1 лютого

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С Галкін і П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

Артистка І. Герман (Одетта) і засл. арт ГрузРСР К. Літвиненко (принц Зігфрід) у балеті „Лебедине озеро" П. Чайковського.
Фото Куперштейна

4 лютого

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Лібретто Г. Меліака і Л. Галеві за однойменною новелою Проспера Меріме.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Оформлення художника **П. К. Єршова.**

Хормейстер **Е. І. Мариківський.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. З. Левицька,** народн. арт. УРСР; **В. В. Габринович.** Дон Хозе, сержант—**Б. П. Залезінський, З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Ескамільйо, тореадор— **Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Ромендадо—**П. П. Калюжний, Л. А. Нікітін. В. С. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. О. Діссар, М. Д. Державін.** Моралес, сержант—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. П. Венецька, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. П. Павленко.** Циганки: Мерседес—**О. П. Дружевецька, Є. С. Івіна, О. А. Мейер;** Фраскіта—**Л. А. Колодуб, Н. І. Соловйова.** Баратеро—**Л. А. Нікітін, П. С. Строганов, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.**

Ведуть виставу **С. А. Петров, А. М. Базилевич.**

5 ЛЮТОГО

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, бояриня, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

6 ЛЮТОГО

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюж-**

ний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга — **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** герой — **Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет — **Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

7 лютого

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава нар. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: час помсти ще не настав.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє

рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Річард — **З. М. Канзбург.** Ренато — **І. Л. Бронзов,** нар. арт. УРСР. Паж — **М. С. Раїк.** Суддя — **П. С. Строганов.** Самуїл — **Б. Н. Малков.** Том — **М. Д. Державін.** Ульріка — **Є. А. Лейтес.** Сільвано — **Г. В. Коваль.** Слуга — **Н. Л. Шехтман.**

8 лютого (ранок)

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. О. Березової.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. М. Виноградова.** Степан — **О. Я. Додін, П. Я. Плавник.** Батько Степана — **О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Дядько Степана — **А. К. Саркісьянс.** Князь — **А. З Іванов, О. Л. Нікітін.** Танцмейстер — **П. С. Строганов.** Маріула — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.** Молодий циган — **Г. А. Водовозов, О .С. Галкін, С. Г. Люлін.** Стара циганка — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Гайдуки — **О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков.** Шевчик — **А. П. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Ф. Алексеєва, Д. Е. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс — **Д. О. Додін, М. А. Ізотов.** Венера — **Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова.** Афіна — **Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська.** Гера — **Г. Л. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

8 лютого

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Д. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло—**Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

10 лютого

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С .Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1 (ранок), 2, 3, 7, 8 (ранок) лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

1, 4 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лей-

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Гоуарда Мерріка („Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо).

Фото Савченка.

5, 9 лютого

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

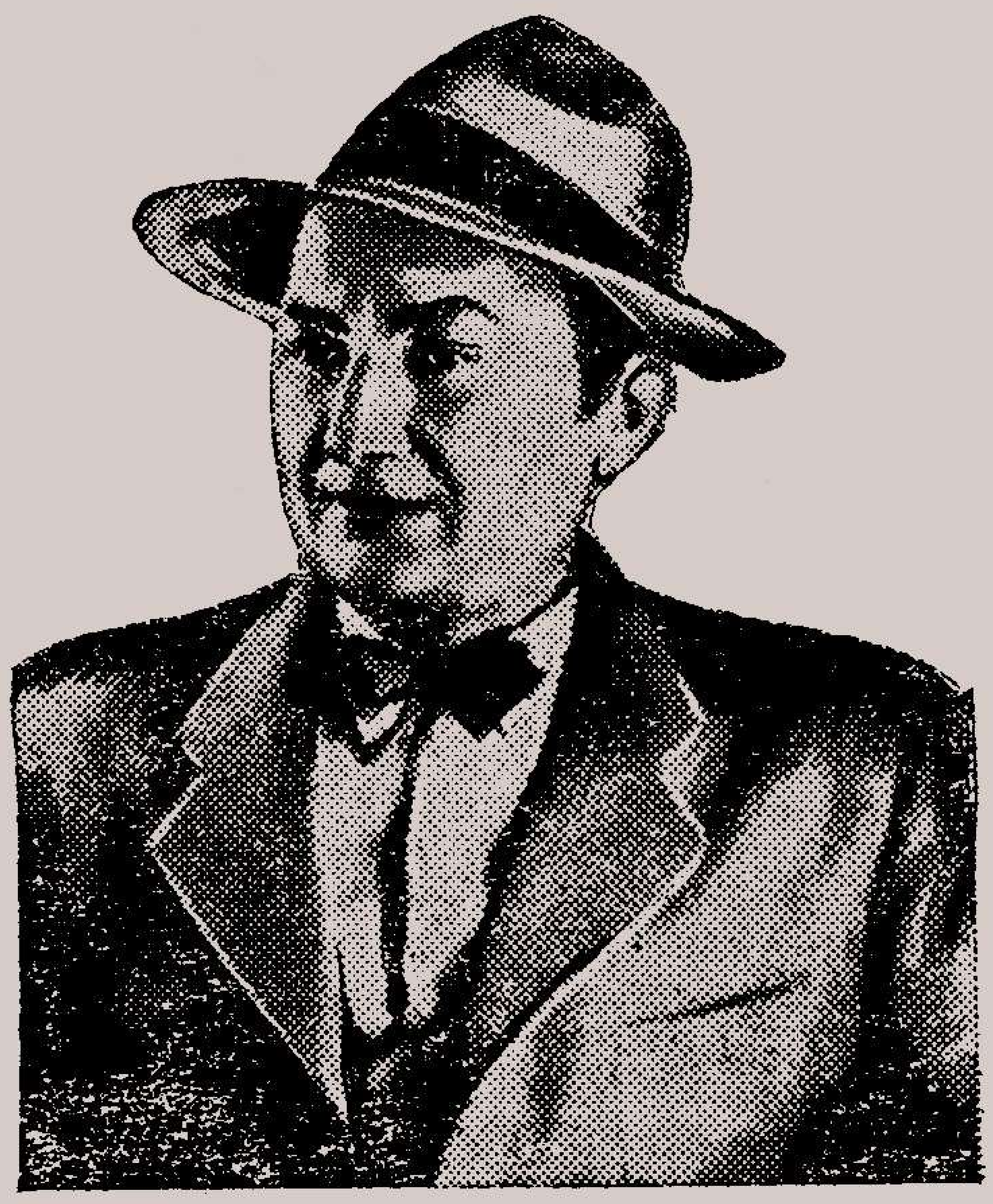
Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**
Режисер **Л. Кіншина.**
Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**
Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**
Танці **Л. Леонідова.**
Диригент **М. Каневський.**
Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР;

тенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боець — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артист С. Верхацький в ролі Роя Максуелла („Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо).

Фото Савченка.

Засл. арт. УРСР Л. Криницька в ролі Белли Чарлз („Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо).
Фото Савченка.

Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуева, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—**О. Слензак.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

6, 8 лютого

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина.**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голд — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

5, 6, 7, 10 февраля

ПРЕМЬЕРА

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуб**

Режиссер-лаборант **В. И. Цветков**

Художник **Б. И. Чернышев**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров.** Американские журналисты: Кемпбелл — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд — **В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен — **Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** зісл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко.** Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин.** Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

12 февраля

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — **Л. А. Линецкая.** Лариса Дмитриевна, ее дочь — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — **А. А. Ерошенко.** Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из

судохозяев — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — **К. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — **К. Т. Туберозова.** Робинзон, провинциальный актер — **А. М. Волин.** Гаврило, содержатель ресторана — **Б. К. Викторин.** Иван, слуга в ресторане — **Т. В. Прево.** Илья, цыган — **Э. В. Коломийский.** Лакей Огудалов — **В. Ф. Криштоп.**

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Нар. артист УССР В. Аристов в роли генерала Бровко-Самошникова („Русский генерал И. Бахтерева и А. Разумовского).

Фото Майденберга.

3, 8 февраля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

4 февраля

Бернард Шоу

Перевод **Н. Константиновой**

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая**. Полковник Пикеринг — **И. С. Любич**. Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский**. М-с Пирс — **З. П. Кудряшева**. М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова**. Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко**. Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев**. Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова**. Прохожий — **П. И. Пружанский**. Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево**.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**.

Засл. артист УССР В. Матов в роли генерала Брусилова („Русский генерал" И. Бахтерева и А. Разумовского).

Фото Майденберга.

1 февраля

Лопе де Вега.

Перевод **М. Гальперина.**

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**

Художник — **А. И. Константиновский.**

Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — **И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов.** Белиса, его дочь — **Е. И. Оноприенко.** Теодора, его сестра — **Л. А. Линецкая, К. А. Суковская.** Отавио, жених Белисы — **В. С. Лизогуб.** Лисардо, влюбленный в Белису — **Г. А. Ратальский, В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Рисело, возлюбленный Марселы — **В. М. Венцковский.** Флоренсио, домогающийся любви Марселы — **В. М. Шаповалов.** Бельтран, слуга Лисардо — **А. М. Волин.** Леонора, служанка Белисы — **К. П. Гайжевская.** Херардо, друг Флоренсио — **И. А. Здановский, Т. В. Прево.** Каталина, служанка Марселы — **К. Т. Борискина.** Салусио, слуга Отавио — **Э. В. Коломийский.** Танцовщица на площади — **Л. И. Гай.** Певица — **А. И. Москаленко.** Певец — **Б. М. Тоценко.** Слуги Пруденсио — **Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман.** Девушки: **З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.**

Режиссеры, ведущие спектакль, — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

4, 8, 10 лютого

Текст— **Крахт, Тіпот і Вінніков** Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Лініцька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

5 лютого

Текст В. Шкваркина.

Музика **Й. Штрауса.**

Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти —**С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О.**

Артистка Н. Аннікова в ролі Пепітти („Вільний вітер“ І. Дунаєвського).
Фото Сапожнікова

6 лютого

Текст **І. Рубінштейна.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. І. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Р. Леонідова.**

Безяєва. Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л С. Міцнер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передерніков** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малеграні.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Засл. артистка УзРСР Р. Уманська в ролі Стелі („Вільний вітер“ І. Дунаєвського).
Фото Сапожнікова

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Маркіз — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Мішель — **М. І. Малегрант, В. М. Цесінський.** Корбо — **М. М. Іванов.** Ренар — **В. І. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович.** Пінелі, директор цирку — **О. С. Арбо.** Піколо — **В. В. Безпалько.** Барон — **К. М. Волков.** Гість — **Є. М. Грицюк.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

«Ексцентрична сюїта» — **О. Борисова, В. Лісновська. В. Балацький, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

7 ЛЮТОГО

Текст **І. С. Радомиського** та **В. І. Сокола.** Музика **С. А. Заславського.**

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава **М. В. Аваха** та **І. С. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова — **Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — **Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков.** Харитон Кошовий — **О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Мартин Кошовий — **М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов.** Харитина — **А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Іван Свистун — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко — **М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Савка — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.**

Виставу ведуть **Н. О. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

8 ЛЮТОГО (ранок)

Текст — **Вс. Вишневський, Азаров і Крон.**

Музика — **Вітлін, Круц і Мінк.**

Укр. переклад **В. Сокола.**

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Постава головн. режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Оформлення головн. художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Режисер **Н. І. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Лейтенант Кедров — **Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков.** Боцман Силич — **О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР.

Георгій Бронза — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин — **К. Л. Райданов.** Евграф Чижов — **Микола Іванов.** Олена — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Киса — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Марія Остапівна — **Е. М. Ліндіна.** Лейтенант — **М. М. Іванов, Е. Л. Грицюк.** Червонофлотець—**С. М. Бондаренко.** Ардальон Васильович—**В. А. Андреев, Е. Л. Грицюк.** Фон-Дітмарштейн—**І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Гофман—**О. С. Арбо, В. М. Цесінський.** Есесівець — **А. М. Зуб.** Мурочка — **А. М. Алмазова, В. Дейнеко.** Зоїчка — **М. Вербіцька.** Фанічка — **Н. Суяркіна, В. Дейнеко.** Жінка (в перукарні) **Ф. Пергамент.**

Танці виконують: **О. М. Борисова, М. В. Кочубинська, А. П. Лашкевич, Б. С. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 04651. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 82. Тираж 2000.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

Готується до постави:

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

музкомедія на 3 дії.

Музика І. ІЛЬЇНА. Лібретто Я. ЗИСКІНДА.
Переклад І. МУРАТОВА.

Постава О. ІВАШУТИЧА, нар. арт. УзРСР.
Диригент М. ХАЙКІН.
Оформлення С. ЙОФФЕ.

В головних ролях:

Н. АННІКОВА, В. БЕЗПАЛЬКО, МИКОЛА ІВАНОВ, Л. МІЦНЕР; засл. арт. УзРСР Д. ПОНОМАРЕНКО; засл. арт. УзРСР Р. УМАНСЬКА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 лютого 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 5 (13) 11—20 лютого 1948 р

ВИСОКА НАГОРОДА

До дня тридцятиріччя проголошення радянської влади на Україні — свята, широко відзначеного всіма народами нашої великої Батьківщини,—Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР нагороджена орденами й медалями велика кількість працівників промисловості, сільського господарства, науки, культури й мистецтва Української РСР.

Це дуже висока відзнака заслуг кращих синів та дочок українського народу перед радянською Вітчизною.

І, безперечно, кожний з нагороджених відповість на неї ще наполегливішою працею, буде ще завзятіше боротися за нове піднесення господарства й культури в нашій країні, за виконання післявоєнної сталінської п'ятирічки за чотири роки, за побудову комунізму.

Серед нагороджених — чимала група працівників харківських театрів. Орденом трудового Червоного Прапору нагороджені: лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко (театр ім. Шевченка), народний артист УРСР І. Бронзов-Єгоров (театр опери та балету), артист М. Іванов, засл. артист УзРСР Д. Пономаренко, артистка Н. Попова (театр музкомедії). Орденом «Знак Пошани» удостоєні: П. Гайдамака (директор театру опери та балету), народний артист УРСР Д. Антонович, засл. артист УРСР М. Кононенко (театр ім. Шевченка), народний артист УРСР В. Арістов, народна артистка УРСР А. Воронович, засл. арт. УРСР Н. Тамарова (російський драматичний театр), засл. арт. УзРСР Р. Уманська (театр музкомедії).

Заслужені нагороди!

Кожний з нагороджених протягом свого творчого життя, особливо ж останнім часом, після історичних постанов ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У в питаннях літератури й мистецтва, створив образи, які хвилюють найширші кола глядачів і не забуваються ними. Всі нагороджені наполегливо працюють над собою, прагнучи до того, щоб кожна їх роль викликала глибокі почуття в глядачі, допомагала розвиткові в глядачі того нового, що підносить радянського громадянина над людиною капіталістичного світу.

Вимогливий глядач другої столиці Радянської України поважає й цінить за це майстрів сценічного мистецтва.

Але висока урядова відзнака наших акторів—не тільки визнання їх заслуг перед народом. Це й велика вимога. Орден, що засяє на грудях нагородженого, постійно нагадуватиме йому про першу властивість радянської людини—ніколи не заспокоюватися на досягнутому, день у день розвивати свої таланти, домагатися щораз більшого, кращого.

Урядова відзнака вимагає від нагороджених самовідданого служіння народові, великим ідеям Леніна—Сталіна, справі побудови комунізму в нашій неосяжній Вітчизні.

Від щирого серця бажаємо нашим новим орденоносцям ще величніших творчих перемог, створення правдивих, високохудожніх образів, гідних нашого трудового, сповненого перемог сьогодні, гідних нашого осяяного щастям комуністичного завтра!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11, 20 лютого

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Художник **І. М. Портнов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.**

12 лютого

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович.** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, ссладати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставv—**А М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

13, 17 лютого

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін, і П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Засл. арт. Груз. РСР В. Літвиненко в ролі принца Зігфріда („Лебедине озеро" П. Чайковського).

Фото Й. Куперштейна.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує:

присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14 лютого

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад за редакцією **Л. Якимчука**

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава нар. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: час помсти ще не настав.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато всту-

пає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — **З. М. Канзбург.** Ренато — **І. Л. Бронзов,** нар. арт. УРСР. Паж — **М. С. Раїк.** Суддя — **П. С. Строганов.** Самуїл — **Б. Н. Малков.** Том — **М. Д. Державін.** Ульріка — **Є. А. Лейтес.** Сільвано — **Г. В. Коваль.** Слуга — **Н. Л. Шехтман.**

15 (ранок) лютого

Дж Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери **В. Д. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

15 лютого

М. Глінко

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Музика **М. І. Глінки.** Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент **П. Д. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин**. Антоніда — **О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко**. Богдан Собінін—**Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов**. Ваня—**В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес**. Польський король Сігізмунд III—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль**. Гонець—**М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков**. Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов**.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА—**В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

18 лютого

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 **дії.** Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'ев, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С .Григор'ев, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

19 лютого

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін—**В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький—**І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА

АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 13, 19 лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

12 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — **Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби — **Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби — **Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби — **Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан — **М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян — **В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

14, 15 лютого

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—**О. Слензак.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Народний артист УРСР Ф. Радчук в ролі Прохора Прокопчука („Генерал Ватутін" Л. Дмитерка.

Фото М. Савченка.

18 лютого

А. Суров.

Переклад Ів. Снегірьова.

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисери — **Л. Кіншина, В. Воронов.**

Художне оформлення — **Д. Власюк.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

Артистка Р. Кіріна в ролі Галинки Шовкопряд („Генерал Ватутін" Л. Дмитерка).

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг заводу — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; **Ю. Тітов.** Міхеєв Іван Дмитрович, старий робітник — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Кузьмінішна, його дружина— **Г. Бабіївна, Т. Миргород.** Осередько Тарас Андрійович, директор завода — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора завода — **В. Власовська, О. Слензак.** Березін Генадій Єфремович, інженер — **М. М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Ходкевич.** Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — **Н. Лихо, І. Стешенко.** Долотова Маша, комсорг цеху — **З. Біляєва, Г. Гончарова.** Купавін Семен Семенович, перший секретар міськкому партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нарсдн. арт. СРСР; **О. Романенко.** Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — **С. Кошачевський.** Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — **Є. Бондаренко,** лаурет Сталінської премії; **М. Кірін, М. Волошин.** Воліна Віра Олександрівна, журналістка — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Толкунов, редактор міської газети — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — **О. Немзер.** Сідельников, помічник Купавіна — **В. Бондаренко.** Фетіс, підліток — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова.** Вася підліток — **А. Калішевська, Б. Табориська** (учні студії). Данило, охоронник — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера **Д. Бабенко.**

15 (ранок) лютого

Лауреат Сталінської **премії Л. Малюгін.**

Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька— **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін— **І. Костюченко, П. Пилипенко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

20 лютого

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Артистка Ю. Фоміна в ролі покоївки Гоней Тернер („Глибоке коріння" Д. Го і А. д'Юссо).

Фото М. Савченка.

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А.Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голд — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 17, 18, 20 февраля

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуб**

Режиссер-лаборант **В. И. Цветков**

Художник **Б. И. Чернышев**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко,** Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин.** Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

12 февраля

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — **Л. А. Линецкая.** Лариса Дмитриевна, ее дочь — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — **А. А. Ерошенко.** Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — **К. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — **К. Т. Туберозова.** Робинзон, провинциальный актер — **А. М. Волин.** Гаврило, содержатель ресторана — **Б. К. Викторин.** Иван, слуга в ресторане — **Т. В.**

Прево. Илья, цыган — **Э. В. Коломийский.** Лакей Огудалов — **В. Ф. Криштоп.**

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

13 февраля

А. Н. Островский.

ТАЛАНТЫ И ПОКЛОННИКИ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **П. С. Любич.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **М. М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Негина, актриса провинциального театра— **А. П. Воронович,** засл. арт. УССР. Домна Пантелеевна, ее мать — **К. Т. Туберозова.** Князь Ираклий Стратоныч Дулебов—**Я. Г. Азимов.** Григорий Антоныч Бакин, чиновник — **А. А. Ерошенко.** Иван Семеныч Великатов, богатый помещик — **И. С. Любич.** Петр Егорыч Малузов, молодой человек, кончивший курс в университете — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Нина Васильевна Смельская, актриса—**Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Мартын Прокофьич Нароков, помощник режиссера — **П. А. Осокин, О. Т. Привалов.** Мигаев, антрепренер — **И. Е. Мальвин.** Эраст Громилов, трагик — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Вася, молодой купчик — **А. М. Волин.** Матрена, кухарка Негиной — **А. К. Кочкарева.** Обер-кондуктор — **Г. А. Сергеев.** Кондуктор—**В. Ф. Криштоп.** Официант на вокзале — **Я. Л. Эдельман.** Официант в саду— **К. Е. Цимбал.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

14, 15 (утро) февраля

По роману **И. С. Тургенева.**

ДВОРЯНСКОЕ ГНЕЗДО

Инсценировка народн. арт. СССР **Собольщикова-Самарина в 4-х действиях, 11 картинах с эпилогом.**

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Г. А. Цапок.**

Музыкальное оформление—**А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мария Дмитриевна Калитина—**К. А. Суковская,** Лиза, ее старшая дочь — **А. П. Воронович,** нар. арт. УРСР. Леночка, ее младшая дочь—**К. Т. Борискина.** Марфа Тимофеевна Пестова, тетка Калитиной— **Л. А. Линецкая.** Лаврецкий, Федор Иванович — **И. С. Любич, В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Паншин, Владимир Николаевич—**В. М. Венцковский.** Лемм, учитель музыки—**П. А. Осокин.** Варвара Павловна, жена Лаврецкого — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Гедеоновский, Сергей Петрович, статский советник— **О. Т. Привалов.** Настасья Карповна Огаркова—**С. Я. Давыдова.** Беленицын—**Э. В. Коломийский.** Беленицына, его жена—**Р. Д. Семашко, А. И. Москаленко.** Антон, старый слуга Лаврецкого — **П. И. Пружанский.** Казачок — **Я. Л. Эдельман.** Автор в эпилоге — **В. М. Шаповалов.**

Антракты после 1, 3, 8 картин.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

15 февраля

Бернард Шоу

Перевод **Н. Константиновой**

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. С. Любич.** Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский.** М-с Пирс — **З. П. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова.** Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко.** Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев.** Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова.** Прохожий — **П. И. Пружанский.** Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

19 февраля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института — **А. П. Воронович**, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11 лютого

Текст В. Шкваркина.

Музика **Й. Штрауса.**

Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти — **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич**, народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяева.** Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

12, 14, 17, 20 лютого

Текст— **Крахт, Тіпот** і **Вінніков** Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Артист Г. Білошенко в ролі маркіза („Принцеса цирку" Е. Кальмана).

Фото Н. Сапожнікова.

Артисти Д. Волков (містер Ікс) і К. Великосельська (Теодора Верд'є) в опереті „Принцеса цирку" Е. Кальмана.

Фото Н. Сапожнікова.

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн

таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В.** Лісновської, **Л.** Лебеденко, **О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

13 лютого

Текст **К. Грекова.**

Музика **Е. Кальмана.**

Переклад **М. Талалаєвського.**

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Танці в поставі гол. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Марієта — **М. Л. Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Раджамі — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко.** Наполеон — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Паркер — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Дева — **О. Д. Ткаченко.** Директор — **Є. Л. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. І. Рибалкін.** Капельдинер — **С. М. Бондаренко.** Пимюринет — **М. І. Малегрант.**

БАЛЕТ:

Східня казка — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков,** Кочубінська, **В.** Лісновська, **А.** Лашкевич, **Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

15 лютого

Текст **І. Рубінштейна.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. І. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Маркіз — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Мішель — **М. І. Малегрант, В. М. Цесінський.** Корбо — **М. М. Іванов.** Ренар — **В. І. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович.** Пінелі, директор цирку — **О. С. Арбо.** Піколо — **В. В. Безпалько.** Барон — **К. М. Волков.** Гість — **Є. М. Грицюк.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

«Ексцентрична сюїта» — **О. Борисова, В. Лісновська. В. Балацький, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

15 (ранок) лютого

Текст — **М. Авах, З. Кац.**
Музика **Д. Клебанова, О. Сандлера.**

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**
Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Соляшанський; М. С. Хайкін.**
Режисер **Микола Іванов.**
Художник **С. І. Йоффе.**
Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Надя — **Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Федя — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**М. М. Іванов, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів—**М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

18, 19 лютого

ПРЕМ'ЄРА

Текст **Я. Зіскінда.**
Музика **І. Ільїна.**
Переклад **І. Муратова.**

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. С. Івашутича.**

Диригент—**М. С. Хайкін.**
Оформлення—**С. І. Йоффе.**
Балетмейстер—**Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—**Л. С. Міцнер.** Ірина — **Н. М. Аннікова, В. В. Беспалько, Л. М. Мабо.** Ліснов—**Д. І. Волков, А. К. Павлусенко.** Котя Зайцев—**А. А. Аркін, Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша—**М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Пасажир — **М. Н. Гавриленко, М. А. Мармур.** Пасажирка — **М. С. Гаєвська, Е. М. Ліндіна.** Офіціантки: **Кузьміна, Шиванова, Новаківська, Райх.** Юнги — **Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.**

В балеті беруть участь: **О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лошкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде **Н. О. Арбо.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 04824. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 134. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Вл. МАСС и Мих. ЧЕРВИНСКИЙ

„О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ"

КОМЕДИЯ

Постановка режиссера

П. Р. РЕЗНИКОВА

Оформление Н. Ф. СОБОЛЯ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6 (14)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—29 лютого 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6 (14) 21—29 лютого 1948 р.

РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ — ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

23 лютого цього року наша країна урочисто відзначатиме день тридцятиріччя існування Радянської Армії.

Радянська Армія — плоть од плоті, кров од крові могутнього багатомільйонного радянського народу. Заснована великим Леніним, вирощена й вихована полководчеським генієм Сталіна, вона вкрила себе невмирущою славою. Вся її історія являє собою живий приклад неперевершеного героїзму, самовідданого служіння соціалістичній Батьківщині, відважного виконання свого воїнського обов'язку.

Бої з німецькими загарбниками під Нарвою й на Україні в 1918 році, громадянська війна, розгром найманців 14-ти імперіалістичних держав, бої з військами китайської генеральської кліки під час конфлікту на КСЗ, навальні удари по японських самураях на Хасані й Калхин-голі, бої з білофінами,— з усіх іспитів Радянська Армія завжди виходила з блискучими перемогами.

Небувалі перемоги Радянська Армія здобула в жорстоких боях під час Великої Вітчизняної війни. Батьківщина ніколи не забуде героїчних подвигів воїнів своєї армії. Під керівництвом Верховного Головнокомандуючого генералісимуса Сталіна вони відстояли свободу, честь і незалежність Радянського Союзу, визволили людство від німецького фашизму, розгромили японський імперіалізм. І нині, певна своєї сили й могутності, Радянська Армія пильно стоїть на сторожі інтересів своєї держави, свого народу.

Безмежно любить наш народ свою славну армію, оточує піклуванням її солдатів, сержантів, офіцерів, генералів. Про їх подвиги народ склав безліч прекрасних пісень, і ці пісні гордо лунають над неосяжними просторами нашої Вітчизни. Найкращі твори наших письменників, картини наших художників оспівують доблесть і мужність воїнів Радянської Армії, їх відданість великим ідеям Леніна — Сталіна, любов до рідного краю, жагучу ненависть до ворога.

Яскраво розповідають про величні діла Радянської Армії й наші театри. Показ героїзму радянських воїнів на полі бою, їх уміння відстоювати державні інтереси Союзу РСР після війни, показ трудових подвигів недавніх фронтовиків—справа честі кожного театра.

Театри Харкова повним голосом розповідають своїм глядачам про сталінських полководців, про нашу молодь у дні війни („Генерал Ватутін", „Старі друзі" в театрі ім. Шевченка), про наших мужніх офіцерів, що вміють громити ворога й бути державними діячами („За тех, кто в море!", „Губернатор провинции" в рос. драм. театрі), про радянських воїнів, що завзято бились за Батьківщину і з тим же завзяттям узялися до праці, повернувшися додому („Розкинулось море широко", „Марія" в театрі музкомедії).

Театри індустріального Харкова достойно зустрічають день тридцятих роковин Радянської Армії.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 лютого

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери—**В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Л. Бронзов**, народн. артист УРСР; **А. Б. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Спарафучиле — **М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін.** Маддалена, його сестра — **В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко.** Джіованна — **А. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Граф Монтероне — **Д. О. Діссар, Б. М. Малков.** Наближені герцога: Марулло — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Борса—**А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;** Граф Чепрано — **І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Паж—**Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова.** Офіцер — **С. І. Максименко, Б. М. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Р. Романівська.**

22, 29 (ранок) лютого

Дж Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

22, 28 лютого

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Артистка І. Герман в ролі Одетти („Лебедине озеро" П. І. Чайковського).

Фото Й. Купернштейна.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.**

24 ЛЮТОГО

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін—**М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін—**В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький—**І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

25 ЛЮТОГО

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. О. Березової.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, вихо-

дить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. М. Виноградова.** Степан — **О. Я. Додін, П. Я. Плавник.** Батько Степана — **О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Дядько Степана—**А. К. Саркісьянс.** Князь— **А. З Іванов, О. Л. Нікітін.** Танцмейстер— **П. С. Строганов.** Маріула — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.** Молодий циган — **Г. А. Водовозов, О .С. Галкін, С. Г. Люлін.** Стара циганка — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Гайдуки — **О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков.** Шевчик—**А. П. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Ф. Алексеєва, Д. Е. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс—**Д. О. Додін, М. А. Ізотов.** Венера— **Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова.** Афіна — **Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська.** Гера — **Г. Л. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

26 лютого

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер**; герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн**; кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

27 лютого

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент І. С. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович.** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

29 лютого

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. І. Нахабін.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька,** народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейєр.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша—**Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 22 (ранок) лютого

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.**

Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька— **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін— **І. Костюченко, П. Пилипенко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Єуботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

22, 27 лютого

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

24 лютого

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **Б. Косарева.**

Костюми — **В. Греченка.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР **К. Данькевича.**

Танці — **Б. Таїрова.**

Концертмейстери — **М. Константинівська** та **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Їх діти: Єлізавета — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Ганна — **З. Біляєва, Р. Кіріна;** Володимир — **А. Калішевська, Л. Сахарова.** Сильвестр, ієромонах — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **С. Верхацький.** Гаральд, витязь норвезький — **С. Кошачевський.** Бояри київські: Мирослав — **М. Кірін;** Слав'ята — **М. Савченко.** Ярун, тіун княжий — **М. Захарченко.** Людомир, старий селянин — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **С. Ходкевич.** Милуша, його дочка — **Н. Герасімова, Д. Миргород.** Турвальд, варяг — **О. Немзер.** Журейко, каменщик київський — **І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов.** Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — **О. Романенко;** Давид — **Л. Подорожній.** Ульф, син Рангвальда, варяг — **І. Гавришко.** Джема, дівчина з Сіцілії — **О. Валуєва, Я. Косаківна.** Стемир, посланець з Мурома — **М. Волошин.** Посол польський — **О. Немзер.** Посол угорський — **С. Ходкевич.** Монахи переписувачі: **В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко.** Дружинники Ярослава: **В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев.** Отроки Яросла-

Артист В. Мізіненко (Несміян), засл. арт. УРСР М. Кононенко (Деликатний), артист В. Бондаренко (Харитонов) у п'єсі Л. Дмитерка „Генерал Ватутін“.

Фото М. Савченка.

ва: **С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов.** Духівництво: **І. Ужвій, В. Лобко.** Варязькі джури: **Я. Лібман, В. Бережний.** Дівчина— **О. Тимофієнко.** Скоморохи: **В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.**

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

26 лютого

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста ЄРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—**О. Слензак.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин. Адам,** німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

25 лютого

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина.**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А.Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голд — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

28 лютого

М. Горький.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення **Д. Власюка.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Хореограф **Е. Рабінович.**

Концертмейстер **К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат— **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін — **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський, П. Пилипенко.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський— **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

29 лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

21 февраля

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР **В. М. Аристова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Вера Артемьевна, его жена—**К. А Суковская.** Алексей Иванович, его племянник — **В. И Цветков.** Кира, невеста Алексея — **Р. Д. Семашко.** Констанция Львовна, мать Киры — **Л. А. Линецкая.** Свеколкин, друг Ладыгина — **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Аннушка, его дочь — **К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Наташа, горничная у Ладыгиных — **Е. И. Оноприенко.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

22 февраля

Бернард Шоу

Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. С. Любич.**

Народный артист Союза ССР А. Крамов в роли полковника Гилла („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский**. М-с Пирс — **З. П. Кудряшева**. М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова**. Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко**. Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев**. Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова**. Прохожий — **П. И. Пружанский**. Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево**.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**.

23, 25, 27, 29 (утро) февраля

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуб**

Режиссер-лаборант **В. И. Цветков**

Художник **Б. И. Чернышев**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — **В. М. Аристов**, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос**. Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко**. Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин**. Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов**, нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский**. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский**. Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева**. Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко**. Американские журналисты: Кемпбелл — **Д. Ф. Васильчиков**, засл. арт. УССР; Ллойд — **В. В. Кропотов, Г. М. Столкин**; Эчмен — **Г. А. Сергеев**. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев**, засл. арт. УРСР; **И. С. Любич**. Курт Дитрих, его сын — **Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов**. Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский**. Эльза, жена Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко**. Вальтер, их сын — **Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко**. Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин**. Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов**. Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский**.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Народный артист УССР В. Аристов в роли полковника Кузьмина („Губернатор провинции“ бр. Тур. и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

26, 28 февраля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Засл. артист УССР В. Золотарев в роли профессора Дитриха („Губернатор провинции" бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

29 февраля

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси— **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди—**И.А.Здановский,П.И.Пружанский** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шаповалов.** Мисс Бридж —**З. П. Кудряшева.** Упаковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер —**Г М. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21 лютого

Текст І. Рубінштейна.
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. І. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Маркіз — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Мішель — **М. І. Малегрант, В. М. Цесінський.** Корбо — **М. М. Іванов.** Ренар — **В. І. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович.** Пінелі, директор цирку — **О. С. Арбо.** Піколо — **В. В. Безпалько.** Барон — **К. М. Волков.** Гість — **Є. М. Грицюк.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**
«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

«Ексцентрична сюїта» — **О. Борисова, В. Лісновська. В. Балацький, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

19, 20, 22, 26 28, 29 лютого

Текст— **Крахт, Тіпот** і **Вінніков** Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії — **І. Х. Біло-**

шенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

Засл. артист УзРСР Д. Пономаренко в ролі Селестена-Флорідора („Мадемуазель Нітуш" Ерве).

Фото Н. Сапожнікова.

Артистка Н. Аннікова в ролі Денізи де Флавінії („Мадемуазель Нітуш" Ерве).

Фото Н. Сапожнікова.

24, 25, 27, 29 лютого

ПРЕМ'ЄРА

О. Рябов.
Лібретто Л. Юхвіда.

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**
Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—**П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович—**Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Е. М. Ліндіна, О. О. Пігулович.** Джаяк — **К. Л. Райданов.** Саня — **В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко—**М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша—**Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль.** Приїжджий—**В. І. Андреев, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 00795. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 158. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН.

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА.

Оформлення І. НАЗАРОВА.

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР
К. ЛІТВИНЕНКА.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7 (15)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7 (15) 1—10 березня 1948 р.

ТВОРИТИ ДЛЯ НАРОДА!

У постанові ЦК ВКП(б) „Про оперу „Велика дружба“ В. Мураделі“ від 10 лютого 1948 року знов виявилось величезне піклування партії про розвиток соціалістичного мистецтва, про підвищення його ролі та значення в нашому соціалістичному суспільстві.

Постанова ця продовжує й поглиблює мудру лінію партії, висловлену в таких історичних документах ЦК ВКП(б), як постанови про журнали „Звезда“ і „Ленінград“, про кінофільм „Велике життя“, про репертуар драматичних театрів та заходи по його поліпшенню. В цих документах з надзвичайною ясністю було зазначено, що мистецтво в нашій країні є частиною загальнопартійної, загальнонародної справи — побудови комунізму, що література, кіно, театр являють собою могутні засоби виховання радянських людей, а особливо молоді.

Діячі радянської музики не зробили свого часу належних висновків з постанов Центрального Комітету партії. В музичному середовищі не тільки не провадили боротьби з формалізмом, — цей антинародний напрямок розповсюдився серед радянських композиторів. Представники цього напрямку відкидали кращі традиції російської й західної класичної музики, відмовлялись від мелодії, поліфонічної музики й співу, проповідували атональність, дисонанс, дисгармонію А це, як справедливо зазначає ЦК ВКП(б), призводить до збіднення й занепаду музичного мистецтва.

Радянська музика, як і все радянське мистецтво, повинна бути глибоко народною. Всяке формалістичне новаторство, яке по суті є новаторством фальшивим і веде до виродження мистецтва, має бути засудженим і викинутим на смітник. Радянське мистецтво визнає лише одне справжнє новаторство — уміння ясно й глибоко відображати нашу величну соціалістичну дійсність, показувати народу наш завтрішній день.

Постанова ЦК ВКП(б) про музику має величезне значення для всього радянського мистецтва, і, зокрема, для наших театрів.

Музичні театри повинні покласти цю постанову в основу всієї подальшої своєї роботи. Очистити репертуар від творів, на яких лежить печать антинародності — т кий їх перший обов'язок. Музичні наші театри повинні дбати про те, щоб на їх сценах з'являлися твори, в яких високий ідейний зміст поєднувався б з досконалістю художньої форми, з простотою й доступністю для найширших народних мас.

Не менші вимоги ставить постанова ЦК партії й перед драматичними театрами. Часто-густо музика є важливим компонентом спектакля. Але не так уже й рідко замість допомогти глядачеві зрозуміти ідею, яку театр хоче донести до глядача, музика в спектаклі затуманює цю ідею своїми дисгармонійними акордами, неприродними ритмами заважає сприймати те, що діється на сцені. Музика в драматичному театрі повинна промовляти до глядача з такою ж ясністю, з якою звучить всім зрозуміле слово.

Постанова ЦК ВКП(б) ще раз нагадує, що мистецтво в нашій країні повинно служити найширшим народним масам, повинно говорити з народом зрозумілою йому мовою. Священний обов'язок радянських митців — своєю працею сприяти буйному розквітові передової соціалістичної культури, достойної нашого великого народу.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

2 березня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постава балетмейстера **А. П. Гірмана.**
Диригент **В. М. Нахабін.**
Художник **Д. П. Овчаренко.**
Концертмейстер **В. О. Рубін.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниц[і]. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на старту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Е п і л о г. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — І. Л. Герман, Л. М. Любімова.
Вацлав, її жених — Я. О. Додін, П. Я.

Плавнік. Князь Адам, батько Марії — І. Ф. Дергаус. Зарема — Н. М. Виноградова. Гірей — О. Г. Горохов. Нуралі — О. С. Галкін. Головний євнух — П. Ф. Дергаус. Няня — Е. Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, віолончель — Е. М. Хоміцер.

3 березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**
Режисер **П. І. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**
Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**
Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'ев, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич**, заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

4 березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР **І. Є. Штейнман.**

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**
Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**
Головний хормейстер **Є. І. Нахабін.**
Режисер **Г. І. Давидов.**
Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський — **П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін — **М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов — **Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька**, народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — **В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша — **Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

5 березня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт.** УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С .Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

6 березня

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Музика **М. І. Глінки.** Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент **П. Д. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин**. Антоніда — **О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко**. Богдан Собінін—**Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Єстроганов**. Ваня—**В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес**. Польський король Сігізмунд III—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль**. Гонець—**М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков**. Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов**.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА—**В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

7 (ранок) березня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Художник **І. М. Портнов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—**В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-

Народний артист УРСР

І. БРОНЗОВ

в ролі Ріголетто (опера „Ріголетто"
Дж. Верді).

Фото Й. Куперштейна.

Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаева, Е. Ф. Алексіева, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'ева, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І.Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.**

7 березня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І.С.Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери—**В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Л. Бронзов**, народн. артист УРСР; **А. Б. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Спарафучиле — **М. Д.**

Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — **В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко.** Джіованна — **А. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Граф Монтероне — **Д. О. Діссар, Б. М. Малков.** Наближені герцога: Марулло — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Борса—**А.Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;** Граф Чепрано — **І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. І. Соловйова, Є. С.** Тітомір. Паж—**Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова.** Офіцер — **С. І. Максименко, Б. М. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Р. Романівська.**

9 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. **УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

10 березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але

зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко**, засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко**; солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

П. І. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Оформлення І. НАЗАРОВА

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

2 березня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А.Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голд — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

3, 7 (ранок) 9, березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз,

Артистка Т. Миргород в ролі Цейти („Тев'є молочник" за Шолом-Алейхемом).

Фото М. Савченка.

негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

Засл. артист УРСР Г. Козаченко в ролі генерал-лейтенанта Касьянова („Генерал Ватутін" Л. Дмитерка).

Фото М. Савченка.

4 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

5, 7, 10 березня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. М. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — **О. І. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,— **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник — **В. Бережний.** Студент 1-й **О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде — **Д. Бабенко.**

6 березня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.** Режисер **Л. Кіншина.**

Нар. артистка УРСР **Є. Петрова** в ролі Любові Шевцової („Молода гвардія" за О. Фадеєвим).

Фото М. Савченка.

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: **Валя**

Борц—В. Власовська; Ніна Іванцова—І. Біляєва; Жора Арутюнянц—І. Костюченко; Сергій Левашов—М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак. Німці· генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вирікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

О. Островський

ВОВКИ та ВІВЦІ

комедія на 5 дій

Постава режисера **О. ГЛАГОЛІНА**

Художник **І. НАЗАРОВ**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

2, 3, 5, 7 (утро) 8, 10 марта

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуб**

Режиссер-лаборант **В. И. Цветков**

Художник **Б. И. Чернышев**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов**, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов**, нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,**

засл. арт. УССР; Ллойд—В. В. Кропотов, Г. М. Столкин; Эчмен—Г. А. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С. Любич. Курт Дитрих, его сын—Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. М. Венцковский. Эльза, жена Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын—Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко, Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Артист Г. Ратальский в роли полковника Джемса Гилл („Губернатор провинции" бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

Артистка А. Танеева в роли Лилиан Шервуд („Губернатор провинции" бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга

4, 7 марта

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследователь-

Засл. артист УССР Д. Васильчиков в роли журналиста Кемпбелл („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина)

Фото Ш. Майденберга

ского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин**. Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая**. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский**. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института — **А. П. Воронович**, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова**.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**.

6 марта

А. П. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова**.

Художник **Г. А. Цапок**.

Музыкальное оформление **А. Е. Шац**.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров, Андрей Сергеевич — **И. С. Любич**. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. В. Танеева**. Его сестры: Ольга — **К. А. Суковская**; Маша — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР; Ирина — **А. П. Воронович**, нар. арт. УССР; **Р. Д. Семашко**. Кулыгин, Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши — **Я. Г. Азимов**. Вершинин, Александр Игнатьевич, подполковник, батарейный командир — **В. Ф. Матов**, засл. арт. УССР. Тузенбах, Николай Львович, барон, поручик — **В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан — **В. М. Шаповалов**. Чебутыкин, Иван Романович, военный доктор — **А. Г. Крамов**, нар. арт. СССР; **А. М. Волин**. Федотик, Алексей Петрович, подпоручик — **Б. М. Тоценко**. Родэ, Владимир Карлович, подпоручик — **В. С. Лизогуб, П. Р. Резников**. Ферапонт, сторож из земской управы — **Э. В. Коломийский**. Анфиса, няня — **С. Я. Давыдова**.

Место действия — губернский город.

Время действия — конец прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

2, 5 березня

Текст— **Крахт, Тіпот і Вінніков**. Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавно компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

6, 7, 9 березня

О. Рябов.

Лібретто **Л. Юхвіда.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар — **П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович— **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Е. М. Ліндіна, О. О. Пігулович.** Джаяк — **К. Л. Райданов.** Саня — **В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко— **М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листо-

ноша — Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль. Приїжджий — В. І. Андреев, В. М. Цесінський.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

4 березня

Текст — Толмачов, Михайлов.
Музика Е. Кальмана.
Переклад М. Талалаевського.

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер Н. І. Попова.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. О. Барова.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. В. Великосельська. Стасі — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Юліана — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Едвін — П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков. Бонні — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Л. Райданов. Феррі — В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко. Воляпюк — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Ронс — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк. Генерал — О. С. Арбо. Лакей — С. М. Бондаренко.

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — М. Кочубинська та жіночий ансамбль балету.

Диск — О. Лашкевич та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець В. Балацький, Л. Кабанець.

Танго — О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Вальс Бостон — О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

3, 10 березня

Текст В. Шкваркина.
Музика Й. Штрауса.
Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболь.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Стефан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько. Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Великосельська, Л С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай — П. О. Дудко, К. О. Передерніков Оттокар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін. Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Старий циган — О. С. Арбо. Секретарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесінський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко. Управитель — Є. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05311. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 199. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Вл. МАСС и Мих. ЧЕРВИНСКИЙ

„О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ"

КОМЕДИЯ

Постановка режиссера

П. Р. РЕЗНИКОВА

Оформление Н. Ф. СОБОЛЯ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 8 (16)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 8 (16) 11—20 березня 1948 р.

НЕПЕРЕМОЖНИЙ ПРАПОР

В 1848 році народився геніальний твір Маркса й Енгельса «Маніфест комуністичної партії» — «пісня пісней марксизму». В цій невеличкій, за висловом Леніна, книжечці, вартій цілих томів, з геніальною простотою й ясністю були викладені засади наукового комунізму — могутнього вчення, яке довело неминучість загибелі капіталізму і з науковою точністю визначило роль робітничого класу, як могильника капіталізму й творця нового, комуністичного суспільства.

Маркс і Енгельс показали трудящим усього світу шлях до визволення з капіталістичного рабства, вдохновили їх на революційну боротьбу.

Відтоді минуло сторіччя. Не зважаючи на шалений опір реакції, безсмертне вчення Маркса й Енгельса, розвинуте й збагачене геніями людства Леніним і Сталіним, привело трудящих до величезних перемог. Нині «ми живемо в той вік, коли всі дороги ведуть до комунізму» (В. М. Молотов).

Життя щодня, щогодини потверджує цю істину. Ще в 1934 році товариш Сталін передбачав, що нова світова війна «поставить під запитання саме існування капіталізму в ряді країн». Геніальний сталінський прогноз здійснився на наших очах. Друга світова війна привела до цілковитого краху найбільших фашистських держав, що були підпорою світової реакції, до встановлення демократичного ладу нового типу в країнах південно-східної Європи. Народи цих країн, натхненні героїчним прикладом радянського народу, скинули фашизм, розгромили реакцію і нині самостійно, своїм особливим шляхом, ідуть до соціалізму. І не тільки в Європі, а й у найвіддаленіших кутках земної кулі, в колоніальних і залежних країнах, все яскравіше палає полум'я боротьби пригнічених проти гнобителів. Слабішають сили реакції в післявоєнному світі, а сили демократії, соціалізму набагато збільшились і збільшуються далі.

Імперіалісти, грошові тузи, реакціонери всіх мастей без бою не здадуться. Охоплені звірячою ненавистю до соціалізму й демократії, вони шалено готуються до нової війни.

Та новий світ соціалізму й демократії спокійно, з непохитною вірою в свої сили, готовий до всяких несподіванок, пильно стежить за конвульсіями в таборі капіталізму. Не тільки в Радянському Союзі, а й по інших країнах ідеали комунізму запалюють мільйони людей на героїчну боротьбу. Передові ідеї марксизму—ленінізму благотворно позначаються на науці, культурі, мистецтві. Соціалістичне мистецтво оспівує наші перемоги, виховує борців за краще прийдешнє людства, показує на шлях до комунізму. Соціалістичне мистецтво — могутня зброя, що разить ворога й наближає загибель капіталізму.

Сто років тому Маркс і Енгельс писали про грізну «примару комунізму». В епоху Леніна — Сталіна комунізм став реальністю. Хай реакція хоч як намагається зупинити хід історії, — перемога буде за нами.

В наш вік усі дороги ведуть до комунізму!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11 березня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавне щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діс-**

сар, Б. Н. Малков. Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—А М. Базилевич і С. Р. Романівська.

12 березня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М.** Лев'ятов, **В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б.** Магергут. Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Віль-**

чур, **О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер**; герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн**; кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостова в ролі Антоніди („Іван Сусанін" М. Глінки).
Фото Й. Куперштейна.

13 березня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент **П. Д. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

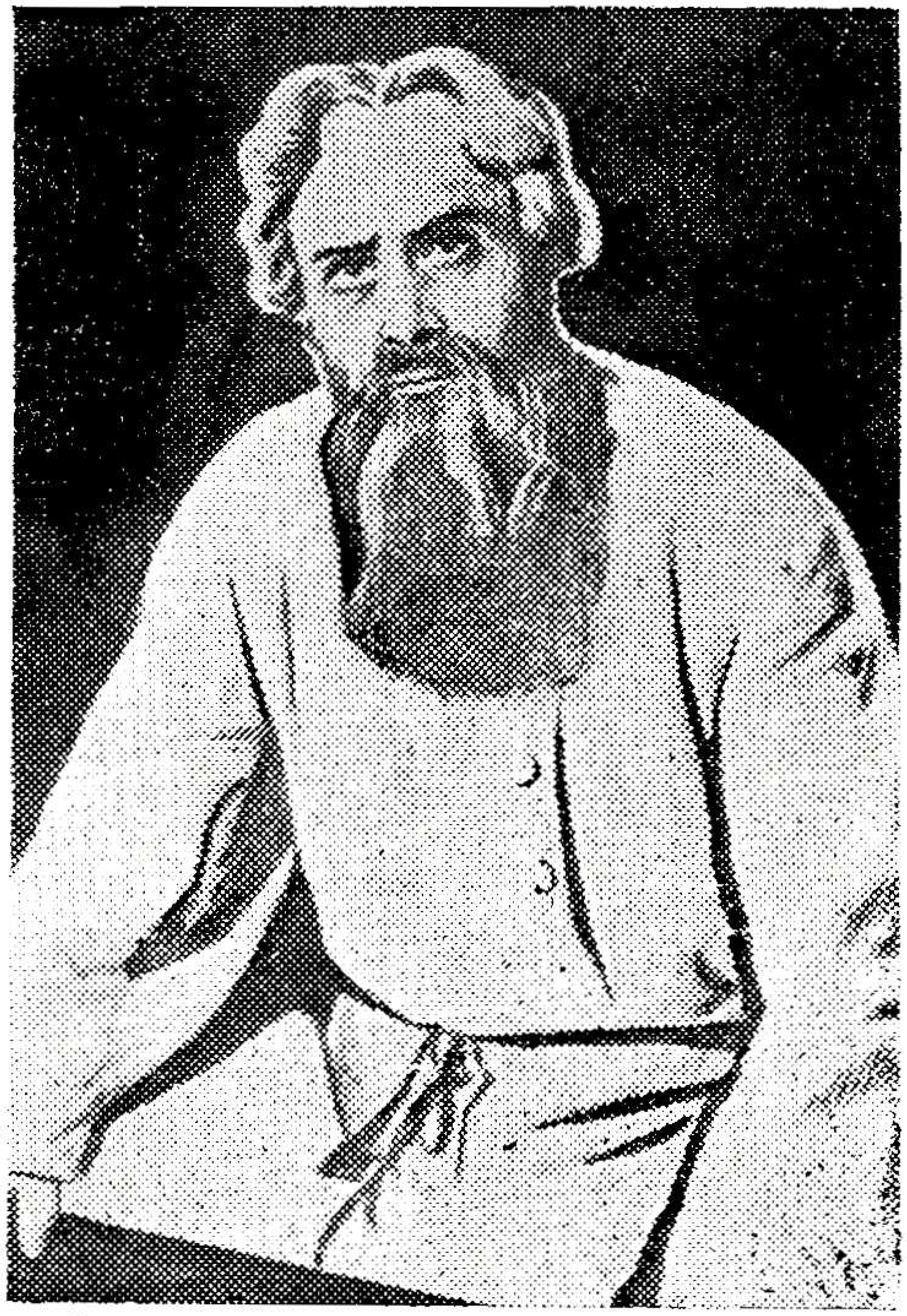
В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

Засл. артист УРСР В. Будневич у ролі Івана Сусаніна.

Фото Й. Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин**. Антоніда — **О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко**. Богдан Собінін—**Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов**. Ваня—**В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес**. Польський король Сігізмунд III—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль**. Гонець—**М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков**. Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов**.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА—**В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

14 (ранок) березня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Я. Баленко.**
Режисер **Г. І. Давидов.**
Художник **І. М. Портнов.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери—**В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Держзвін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.**

14 березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. І. Нахабін.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька,** народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша—**Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

16 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова**, засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

17 березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**
Режисер **П. І. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**
Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін —**М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін—**В. Г. Будневич**, заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький—**І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

18 березня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постава балетмейстера **А. П. Гірмана.**
Диригент **В. М. Нахабін.**
Художник **Д. П. Овчаренко.**
Концертмейстер **В. О. Рубін.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в

неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своє рідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на старту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — **І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Вацлав, її женних — **Я. О. Додін, П. Я. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії — **І. Ф. Дергаус.** Зарема — **Н. М. Виноградова.** Гірей — **О. Г. Горохов.** Нуралі — **О. С. Галкін.** Головний евнух — **П. Ф. Дергаус.** Няня — **Е. Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн,** віолончель — **Е. М. Хоміцер.**

19 березня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

20 березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов

перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 18 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

12, 14 березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

13, 14 (ранок) 17 березня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.**
Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Артистка В. Власовська в ролі Валі Борц („Молода Гвардія" за О. Фадеєвим),
Фото М. Савченка.

Танці **Л. Леонідова.**
Диригент **М. Каневський.**
Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов—**М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР;

Л. Сахарова; Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—**О. Слензак.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артистка Н. Герасимова в ролі Хави („Тев'є молочник" за Шолом-Алейхемом).
Фото М. Савченко.

16, 20 березня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. М. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки— **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — **О. І. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький— **В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінкої премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,— **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар— **С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник — **В. Бережний.** Студент 1-й - **О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

19 березня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А.Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 13, 14 (утро) 16 марта

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

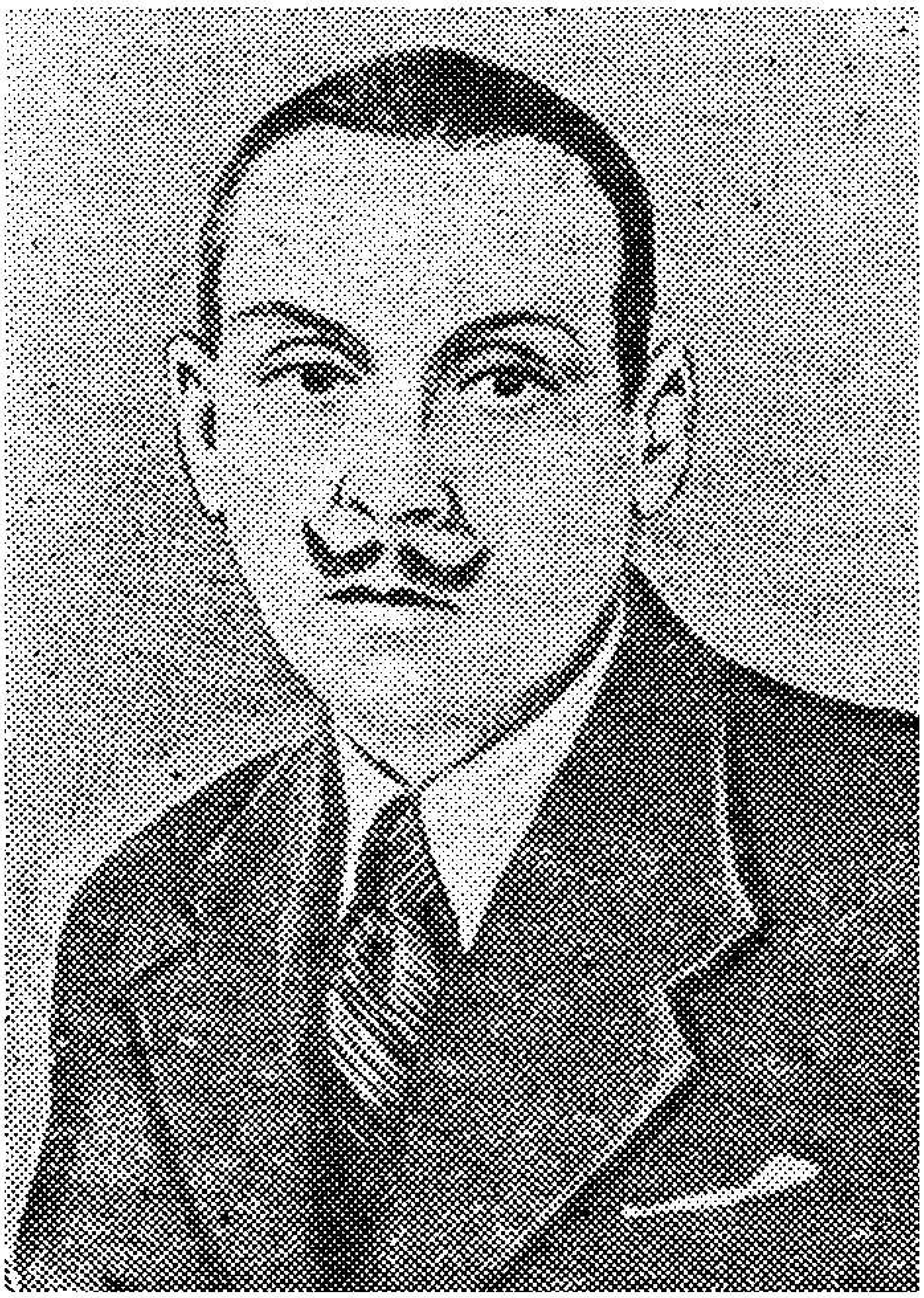
Постановка режиссера **В. С. Лизогуба.**
Режиссер-лаборант **В. И. Цветков**
Художник **Б. И. Чернышев**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко,** Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин.** Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Артист В. Венцковский в роли Эрнста Шметтау („Губернатор провинции" бр. Тур и Л. Шейнина).
Фото Ш. Майденберга.

14 марта

Лопе де Вега.

Перевод **М. Гальперина.**

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**

Художник — **А. И. Константиновский.**

Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — **И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов.** Белиса, его дочь— **Е. И. Оноприенко.** Теодора, его сестра— **Л. А. Линецкая, К. А. Суковская.** Отавио, жених Белисы — **В. С. Лизогуб.** Лисардо, влюбленный в Белису — **Г. А. Ратальский, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Рисело, возлюбленный Марселы — **В. М. Венцковский.** Флоренсио, домогающийся любви Марселы — **В. М. Шаповалов.** Бельтран, слуга Лисардо — **А. М. Волин.** Леонора, служанка Белисы — **К. П. Гайжевская.** Херардо, друг Флоренсио — **И. А. Здановский, Т. В. Прево.** Каталина, служанка Марселы — **К. Т. Борискина.** Салусио, слуга Отавио — **Э. В. Коломийский.** Танцовщица на площади — **Л. И. Гай.** Певица — **А. И. Москаленко.** Певец—**Б. М. Тоценко.** Слуги Пруденесио— **Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман.** Девушки: **З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.**

Режиссеры, ведущие спектакль, — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

17 марта

Бернард Шоу

Перевод **Н. Константиновой**

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая**. Полковник Пикеринг — **И. С. Любич**. Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский**. М-с Пирс — **З. П. Кудряшева**. М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова**. Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко**. Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев**. Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова**. Прохожий — **П. И. Пружанский**. Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево**.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**.

Артистка А. Кригер в роли Лилиан Шервуд („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина)

Фото Ш. Майденберга.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

16, 20 березня

Текст— **Крахт, Тіпот і Вінніков** Переклад **І. Муратова**.

Музика **І. Дунаєвського**, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха**.

Диригенти: **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін**.

Режисер **Микола Іванов**.

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова**.

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя**.

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова**.

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова**. Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо**; Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька**; Берта — **Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова**. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко**. Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко**; Пилип — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма**. Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант**. Цезар Галль, старий актор —

Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавно компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

12 березня

Текст **В. Шкваркина.**

Музика **Й. Штрауса.**

Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригенти —**С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва.** Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л С. Міцнер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передерніков** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

11, 13, 14, 18 березня

О. Рябов.

Лібретто **Л. Юхвіда.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—**П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович—**Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Е. М. Ліндіна, О. О. Пігулович.** Джаяк — **К. Л. Райданов.** Саня — **В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко—**М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша- **Є. Л. Грицюк, М. Ф. Ков ль.** Приїжджий—**В. І. Андреев, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

17 березня

Текст **І. Рубінштейна.**

Музика **Е. Кальмана.**

Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. І. Иоффе.**

Балет в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'е — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Маркіз — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Мішель — **М. І. Малегрант, В. М. Цесінський.** Корбо — **М. М. Іванов.** Ренар — **В. І. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович.** Пінелі, директор цирку — **О. С. Арбо.** Піколо — **В. В. Безпалько.** Барон — **К. М. Волков.** Гість — **Є. М. Грицюк.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабацець, Б. Хільченко, В. Балацький, А Мелехов.**

«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

«Ексцентрична сюїта» — **О. Борисова, В. Лісновська. В. Балацький, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

19 березня

Е. Кальман.

Лібретто **Грекова.**

Переклад **О. Полторацького.**

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава **Миколи Іванова.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **С. І. Сонечкіна.**

Танці в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Графиня Божена — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська.** Циганка — **С. Р. Аппель, Ф. Р. Пергамент.** Подруга — **М. Г. Вербицька, Т. Г. Суяркіна.** Тасило — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Каламан Зупан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Популеску — **Микола Іванов, О. Л. Райданов.** Карл Ліпенберг — **В. І. Андреєв, М. М. Іванов.** Чеко — **С. М. Бондаренко.** Циган — **С. М. Бондаренко, Є. Л. Грицюк.** Пенічек — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. І. Мелегрант.**

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. **Ф. Ліста**) — виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Лісновська, М. Кочубинська, В. Семенов, Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05318. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 269. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНИНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. Шевченка

ГОТУЄТЬСЯ до ВИСТАВИ:

О. Островський

ВОВКИ ТА ВІВЦІ

комедія на 4 дії

Постава режисера

О. Б. ГЛАГОЛІНА

Художник І. С. НАЗАРОВ

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 9 (17) 21—31 березня 1948 р.

ЗАДОВОЛЬНИТИ ВИМОГИ ГЛЯДАЧА

Минуло півтора рока від дня опублікування постанови ЦК ВКП(б) «Про репертуар драматичних театрів та заходи до його поліпшення». Ця історична постанова викрила ряд серйозних помилок у роботі наших театрів, піддала суворій, більшовицькій критиці творчість драматургів. Постанова вказувала на засміченість репертуару безідейними п'єсами, які спотворювали радянську дійсність, або «виробами» закордонних драморобів, які пропагують чужі нашому народові буржуазні погляди й мораль. П'єси радянських драматургів на сучасні теми рідко з'являлись на сценах наших театрів.

Постанова ЦК ВКП(б) викликала велике зрушення в роботі наших театрів—у тому числі й харківських. За ці півтора рока з репертуару зникли пошлі п'єси, зросла кількість авторів, що пишуть для театру, зміцніли зв'язки театрів з драматургами, з'явились нові сценічні твори на актуальні сучасні теми, театри показали чимало спектаклів, які користаються заслуженим успіхом у глядачів.

Та чи можемо ми сказати, що стан з репертуаром задовільний?

Кількісне зростання радянської драматургії не супроводжувалось якісним піднесенням. Повноцінних п'єс на сучасні теми ще дуже мало. За минулий рік харківський глядач побачив лише три такі п'єси: «Русский вопрос», «Генерал Ватутін» та «Молода гвардія». При чому інсценізація «Молодої гвардії» має значні хиби, які були справедливо розкритиковані в нашій пресі.

Решті п'єс ще не вистачає художньої глибини, повноти у змалюванні характерів, яскравости в мові, цікавого сюжету. Глибина художньої думки часто-густо підмінюється голою дидактикою. Замість живих людей на сцені діють схеми. Драматурги намагаються обійти конфлікти між персонажами, будують свої п'єси безсюжетно, а це як сказав М. Горький, ознака слабості й недосконалості драматургії.

За ці півтора рока харківський глядач не побачив ні одної радянської комедії. А між тим боротьба з пережитками капіталізму в свідомості людей, з низькопоклонством перед Заходом є найважливішим завданням радянського мистецтва, і в цій боротьбі сатира та комедія—чи не найгостріша зброя.

Зовсім зникли з репертуару харківських театрів класичні твори. За останній рік лише російський драматичний театр показав класичну п'єсу—«Бесприданицу» О. Островського. Цього замало. Глядач поряд з повноцінними радянськими п'єсами на сучасні теми хоче бачити на сценах своїх театрів кращі зразки російської, української та західної класики. Ясна річ, сучасна радянська п'єса повинна бути основою репертуару. Але відсутність класики збіднює репертуар, гальмує творче зростання театру, не дає йому можливості якнайповніше задовольнити вимоги радянського глядача.

Наш ростучий глядач любить свій театр. Та чим більша його любов, тим вищі його вимоги до театру. Ці вимоги наші театри повинні задовольнити!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 (ранок), 25 березня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава **Г. І. Давидова.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миромович**; концертмейстери—**В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Л. Бронзов,** народн. артист УРСР; **А. Б. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Спарафучиле — **М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін.** Маддалена, його сестра — **В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко.** Джіованна — **А. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Граф Монтероне — **Д. О. Діссар, Б. М. Малков.** Наближені герцога: Марулло — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Борса—**А.Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман;** Граф Чепрано — **І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Паж—**Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова.** Офіцер — **С. І. Максименко, Б. М. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Р. Романівська.**

21, 24 (ранок) 26 (ранок) березня

Л. Минкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Музика **Людвіга Мінкуса.**

Диригент—**І. І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. М. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. К. Литвиненко і О. С. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери—**Я. Л. Калігорський і В. О. Рубін.**

Виставу веде **С. Петров.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являється дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ЇХ ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Г. Горохов.** Санчо-Панса—**О. С. Галкін, С. Г. Люлін, А. К. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Лоренцо—**І. Ф. Дергаус, А. К. Саркісьянс.** Кітрі—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Базіль—**Я. О. Додін,** засл. арт. ГрузРСР, **В. К. Литвиненко, П. Я. Плавнік.** Гамаш—**О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Є. Пориваєва, В. П. Савченко,** Мерседес—**М. П. Горпиненко, А. Л. Пірадова, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко.** Еспадо—**Я. О. Додін, Н. А. Ізотов, І. А. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Л. А. Камишнікова, Л. М. Любімова.** Цікалія—**Е. Ф. Алексеєва, Г. А. Гузовська, Д. Є. Рожинська, Г. Д. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Г. Ланцман, Г. Д. Маслова, Г. А. Водовозов, А. П. Кісенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний** та весь склад балету.

Соло на скрипці—**І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер,** на віолончелі—**Б. А. Ескін, Е. М. Хоміцер.**

23, 27 (ранок) березня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Антоніда — **О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Богдан Собінін—**Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов.** Ваня—**В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III—**М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Гонець—**М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА—**В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

24 березня

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А М. Базилевич і С. Р. Романівська.**

Артистка В. Габрінович в ролі Вані („Іван Сусанін“ М. Глінки).
Фото Й. Куперштейна.

25 (ранок) березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

26 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бо-

мелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, **ку**пецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

27, 30 (ранок) березня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

28 (ранок) березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. І. Нахабін.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька,** народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко.** Маша—**Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров і С. Р. Романівська.**

28 березня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**
Художник **Л. І. Горевой.**
Хормейстер Б. Л. Шамович.
Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Євалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. Є. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**
Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.
Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

31 (ранок) березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**
Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**
Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**
Асистенти поставника: **О. С. Галкін П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до

Лауреат республіканського конкурсу виконавців С. Тухнер в ролі Амелії („Бал-маскарад" Дж. Верді).

Фото Й. Куперштейна.

Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Настазник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

30 березня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обийми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк. Альфред** Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде А. М. Базилевич.

31 березня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад за редакцією **Л. Якимчука**

Диригент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава нар. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть

звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: час помсти ще не настав.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Річард — **З. М. Канзбург.** Ренато — **І. Л. Бронзов,** нар. арт. УРСР. Паж — **М. С. Раїк.** Суддя — **П. С. Строганов.** Самуїл — **Б. Н. Малков.** Том — **М. Д. Державін.** Ульріка — **Є. А. Лейтес.** Сільвано — **Г. В. Коваль.** Слуга — **Н. Я. Шехтман.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

П. І. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Дитигент засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Оформлення І. НАЗАРОВА

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21 (ранок) 30 березня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. М. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки— **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — **О. І. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький— **В. Стеценко.** Квятковська—**Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,— **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар— **С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник — **В. Бережний.** Студент 1-й – **О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

21, 24, 26 (ранок) березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко, О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

23, 24 (ранок) 31 березня

За О. Фадеєвим. Інсценізація Г. Гракова. Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Лютіков — В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Пєтрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко, В. Коробков.** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова—**О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова —**В. Чистякова** нар. арт. УРСР та УзРСР, **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Бабуня Віра—**Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак, І. Стешенко.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант—**Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артистка Г. Гончарова в ролі Улі Громової („Молода гвардія" за О. Фадеєвим).

Фото М. Савченка.

25 березня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика.**
Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**
Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**
Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — **А.Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Нар. арт. УРСР Ф. Радчук в ролі репортера Юрковича („Талан" М. Старицького).

Фото М. Савченка.

26 березня

М. Горький.
Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**
Режисер **Л. Кіншина.**
Художнє оформлення **Д. Власюка.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Хореограф **Е. Рабінович.**
Концертмейстер **К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат— **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін — **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач —

М. Покотило, засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блаженний — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський — **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

27, 28 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючи фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Засл. арт. УРСР М. Покотило в ролі Тимка Рогожина („Генерал Ватутін" Л. Дмитерка).

Фото М. Савченка.

28 (ранок) березня

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.** Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Єуботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

О. Островський

ВОВКИ та ВІВЦІ

комедія на 4 дії.

Постава режисера

О. ГЛАГОЛІНА.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21 (утро) 26, 27, 28, (утро) марта

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуба.**

Режиссер-лаборант **В. И. Цветков.**

Художник **Б. И. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский.** Эльза, жена

Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко.** Вальтер, их сын — **Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко,** Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин.** Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

21 марта

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова**
Режиссер **И. С. Любич**
Художник **М. М. Беспалов**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов — **В. М. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать — **С. Я. Давыдова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Г. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена — **К. А. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке — **А. Г. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова — **Л. А. Линецкая, З. В. Зиновьева.** Машенька, ее племянница — **Р. Д. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий — **И. А. Здановский.** Иван Иванович Городулин — **И. С. Любич.** Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем — **А. К. Кочкарева.** I-я приживалка Турусиной — **Н. А. Степанова.** 2-я приживалка Турусиной — **К. Т. Туберозова.** Человек Мамаева — **Т. В. Прево.** Человек Крутицкого — **Т. В. Прево.** Григорий, человек Турусиной — **А. К. Котляров.**

Артист И. Любич в роли профессора Дитриха („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

23, 24, 25, 30, 31 марта

ПРЕМЬЕРА

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Р. Резникова.**
Режиссер-асистент **Т. В. Прево.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. М. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—**Я. Г. Азимов, В. М. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. И. Оноприенко, З. П. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. В. Зиновьева, О. И. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. К. Кочкарева, М. В. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. И. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. М. Леонидова, К. Т. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент—**Б. М. Тоценко.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка—**А. И. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. В. Кривонос, В. С. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Е. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Т. В. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. В. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—**В. В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. И. Пружанский, В. А. Сергеев.** Работник министерства—**В. И.** Астахова, **Н. Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. И. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Э. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. А. Степанова.** Покупатель—**А. Н. Агейчик.** Юноша—**Я. Л. Эдельман.** 1-й официант—**Г. М. Столкин.** 2-й официант—**И. А. Здановский.** 3-й официант—**В. Ф. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** 2-я официантка—**Г. А. Клебанова.** Старик, румын—**Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Артист В. Шаповалов в роли Курта Дитриха („Губернатор провинции" бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

28 марта

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — **Л. А. Линецкая.** Лариса Дмитриевна, ее дочь — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой чело-

век с громадным состоянием — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — **А. А. Ерошенко.** Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — **К. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — **К. Т. Туберозова.** Робинзон, провинциальный актер — **А. М. Волин.** Гаврило, содержатель ресторана — **Б. К. Викторин.** Иван, слуга в ресторане — **Т. В. Прево.** Илья, цыган — **Э. В. Коломийский.** Лакей Огудалов — **В. Ф. Криштоп.**

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

23, 27 (ранок) 28, 31 березня

Л. Юхвід.

Музика **О. Рябова.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Соляшанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар — **П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна — **К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша — **Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Джаяк — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Саня — **В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко — **М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша — **Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль.** Приїжджий — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

21, 25, 30 березня

Текст — **Крахт, Тіпот** і **Вінніков.** Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Соляшанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка — **А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»:

Пепітта—**Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо**; Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька**; Берта — **Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко**; Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актор — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко. Пан Честерфільд, «приватна особа» — В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

24 березня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенты: гол. диригент **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. А. Барової.**

Танці в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. В. Великосельська, А. Г. Суяркіна.** Джім—**Д. І. Волков, П.К. Павлусенко, К. О. Передерніков.** Жанна—**М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Ванда—**Л. О. Романенко.** Герман—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Малон—**М. С. Іванов, О. Л. Райданов.** Авлей—**В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Еміль—**М. М. Іванов.** Етель—**М. С. Гаевська, А. М. Алмазова.** Чорний Орел—**С. М. Бондаренко, Е. Л. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, А. Хільченко.**

Виставу веде помреж. **Н. А. Арбо.**

25 (ранок) березня

Текст - **В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.** Переклад **І. Муратова.**

Музика **М. Богословського.**

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. С. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков.** Катя Колеснікова — **К. В. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. І. Андреєв, Е. Л. Грицюк.** Леонід Кузнецов—**М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Василь Іванович Чашкін — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Стенлі Мак-Плют—**І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов.** Бетті—**Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мезіненко.** Станіслав Гримза — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Ванда — **Л. С. Мінцер.** Олівія Хічкок — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Майкл — **К. П. Римський.** Фред — **А. Г. Зуб.** Черговий — **В. М. Цесінський.** Адміністратор — **І. І. Андренко.**

Танці виконують: **В. О Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Лісновська, П. Я. Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **Н. О. Арбо.**

26 березня

Е. Кальман.

Лібретто **Грекова.**

Переклад **О. Полторацького.**

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава **Миколи Іванова.**

Диригенти: **С. Д. Соляшанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **С. І. Сонечкіна.**

Танці в поставі Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Графиня Божена — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська.** Циганка — **С. Р. Аппель, Ф. Р. Пергамент.** Подруга — **М. Г. Вербицька, Т. Г. Суяркіна.** Тасило — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Каламан Зупан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР;**К. Л. Райданов.** Популеску — **Микола Іванов, О. Л. Райданов.** Карл Ліпенберг—**В. І. Андреєв, М. М. Іванов.** Чеко— **С. М. Бондаренко.** Циган — **С М. Бондаренко, Є. Л. Грицюк.** Пенічек — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. І. Мелегрант.**

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. **Ф. Ліста) — виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Лісновська, М. Кочубинська, В. Семенов, Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу **ведуть Н. Арбо,** Н. **Боровкова.**

27 березня

Текст — М. Авах, З. Кац.
Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**
Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Соляшанський; М. С. Хайкін.**
Режисер **Микола Іванов.**
Художник **С. І. Йоффе.**
Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Надя — **Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР Федя — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**М. М. Іванов, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів— **М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

05322. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 312. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

А. Н. ОСТРОВСКИЙ

ДОХОДНОЕ
МЕСТО

ПЬЕСА В 5 ДЕЙСТВИЯХ

Постановка народного артиста Союза ССР
А. Г. КРАМОВА

Режиссер И. С. ЛЮБИЧ
Художник Б. И. ЧЕРНЫШЕВ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 10(18)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 квітня 1948 р.

СБЕРЕГАТЕЛЬНЫЕ КАССЫ

ПРИНИМАЮТ ВКЛАДЫ:

До востребования

И НА ТЕКУЩИЕ СЧЕТА,
по которым вкладчик получает
ДОХОД В РАЗМЕРЕ

3% ГОДОВЫХ

Срочные

(на срок не менее 6 месяцев),
по которым вкладчик получает
ДОХОД В РАЗМЕРЕ

5% ГОДОВЫХ

Выигрышные

ПО КОТОРЫМ **ДОХОД** ВЫПЛАЧИВАЕТСЯ
ВКЛАДЧИКАМ В ВИДЕ ВЫИГРЫШЕЙ,
разыгрываемых на тиражах два раза в год

В КАЖДОМ ТИРАЖЕ ИЗ 1000 ВКЛАДЧИКОВ

25 *выигрывают*

Сумма выигрыша зависит от величины
вклада и продолжительности его
хранения в сберегательной кассе

Вносите вклады в Сберегательные Кассы!

Харьковское Гор. Управление Гострудсберкасс и Госкредита

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 10 (18) 1—10 квітня 1948 р.

ПАВЛО СТЕПАНОВИЧ МОЧАЛОВ

(До сторіччя з дня смерті)

28 березня минуло сто років з дня смерті геніального російського актора-трагіка Павла Степановича Мочалова, який був, за висловом Ап. Григор'ева, „великим вихователем" цілого покоління.

П. С. Мочалов (він жив з 1800 р. до 1848 р.) народився в Москві в родині актора. Його батько, колишній кріпак, працював у казенному театрі. Він доклав усіх сил, щоб дати своєму синові непогане виховання. Юнаком Мочалов спершу навчався в приватному пансіоні, потім проходив курс в університеті. Батько вивів Павла Степановича й на сцену.

Вперше глядач побачив Мочалова 4 вересня 1817 року в п'єсі В. Озерова „Едіп в Афінах", де він виконував роль Поліника. Юний артист захопив глядачів безпосередністю своїх почуттів, палкою пристрастю, гарячим протестом проти несправедливості. Незабаром він став загальновизнаним володарем російської сцени.

Протягом тридцяти років, що їх Мочалов провів на сцені, він зіграв багато ролей у різних п'єсах Озерова, Шаховського, Грибоєдова, Полевого, Шекспіра, Шиллера. Часто-густо йому доводилось грати в слабих, художньо недосконалих п'єсах, але й тоді він створював неперевершені образи. Мочалов чи не перший познайомив російського глядача з шекспірівськими героями: Отелло, Ліром, Річардом III, Ромео. Та найвищим його творінням був образ Гамлета, і цю роботу великого трагіка високо оцінив В. Г. Белінський.

Дворянство та театральне начальство мало цінили Мочалова. Воно й зрозуміло. Мочалов жив у жахливі роки царювання Миколи I, він не міг примиритися з сваволлям царських сатрапів, в кожній виконуваній ним ролі виразно бринів протест проти існуючого ладу. От чому, говорячи словами знавця історії театру проф. С. Данілова, можна сказати, що „соціально протестуючий Мочалов являвся тим справжнім актором-демократом в кращому розумінні цього слова, чиї особисті думки, почуття й сподівання були водночас об'єктивними настроями значної частини передових громадських кіл".

Мочалов часто виступав на провінціальних сценах. Він побував у Києві, Харкові й багатьох інших містах. Його гастролі знайомили широкі кола глядачів з класичним репертуаром і сприяли піднесенню театральної культури в провінції.

У Мочалова вчились майстерності найвидатніші російські актори: Нікуліна-Косицька, Єрмолова, Стрепетова, Остужев.

Геніальний російський актор П. С. Мочалов залишив по собі невмирущу пам'ять полум'яного майстра на полі театрального мистецтва, яке буйно квітне в радянській країні.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

2 квітня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Я. Баленко.**

Режисер **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич**, заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

3 квітня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за

вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Єсанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин**. Антоніда — **О. І. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко**. Богдан Собінін—**Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов**. Ваня — **Є. А Лейтес**. Польський король Сігізмунд III — **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль**. Гонець — **М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков**. Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов**.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА—**В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

4 (ранок) квітня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. М. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. К. Литвиненка і О. С. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери—**Я. Л. Калігорський В. О. Рубін.**

Виставу веде **С. Петров.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в

Артистка К. Морозова (Татьяна) і артистка Є. Лейтес (няня) в „Євгенії Онегіні" П. Чайковського.

Фото Й. Куперштейна.

дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являється дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ЇХ ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Г. Горохов.** Санчо-Панса—**О. С. Галкін, С. Г. Люлін, А. К. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Лоренцо—**І. Ф. Дергаус, А. К. Саркісьянс.** Кітрі—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Базіль—**Я. О. Додін**, засл. арт. ГрузРСР, **В. К. Литвиненко, П. Я. Плавнік.** Гамаш—**О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Є. Пориваєва, В. П. Савченко,** Мерседес—**М. П. Горпиненко, А. Л. Пірадова, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко.** Еспадо—**Я. О. Додін, Н. А. Ізотов, І. А. Трахтенберг.**

Жуаніта—**В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Л. А. Камишнікова, Л. М. Любімова.** Цікалія—**Е. Ф. Алексеева, Г. А. Гузовська, Д. Є. Рожинська, Г. Д. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Г. Ланцман, Г. Д. Маслова, Г. А. Водовозов, А. П. Кісенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний** та весь склад балету.

Соло на скрипці—**І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер,** на віолончелі—**Б. А. Ескін, Е. М. Хоміцер.**

4 квітня

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. **УРСР.** Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В.**

Коваль. Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А, М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

6 квітня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Дирижент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга—**М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер—**Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—**А. М. Базилевич.**

7 квітня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Дирижент **П. Я. Баленко.**
Режисер **Г. І. Давидов.**
Художник **І. М. Портнов.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника** і **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І.Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гаврікoв, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.**

8 квітня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця — **О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

9 квітня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Артист Д. Діссар в ролі Карася („Запорожець за Дунаєм" С. Гулак-Артемовського)

Фото Й. Куперштейна.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

10 квітня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург, І. С. Савін.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекаліноький—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З.**

Левицька, народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — **Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко** Маша— **Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. А. Петров** і **Є. Р. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 4 (ранок), 7, 9 квітня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко, О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

2, 8 квітня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. М. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Коша-**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 4, 7, 10, апреля

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуба.**
Режиссер-лаборант **В. И. Цветков.**
Художник **Б. И. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П И Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. М. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау — **З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко.** Шранк-Краус — **И. А. Здановский, И. Е. Мальвин.** Шредер, христианский демократ — **О. Т. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

2, 5, 6, 8, 9 апреля

Вл. Масс и Мих. Червинский

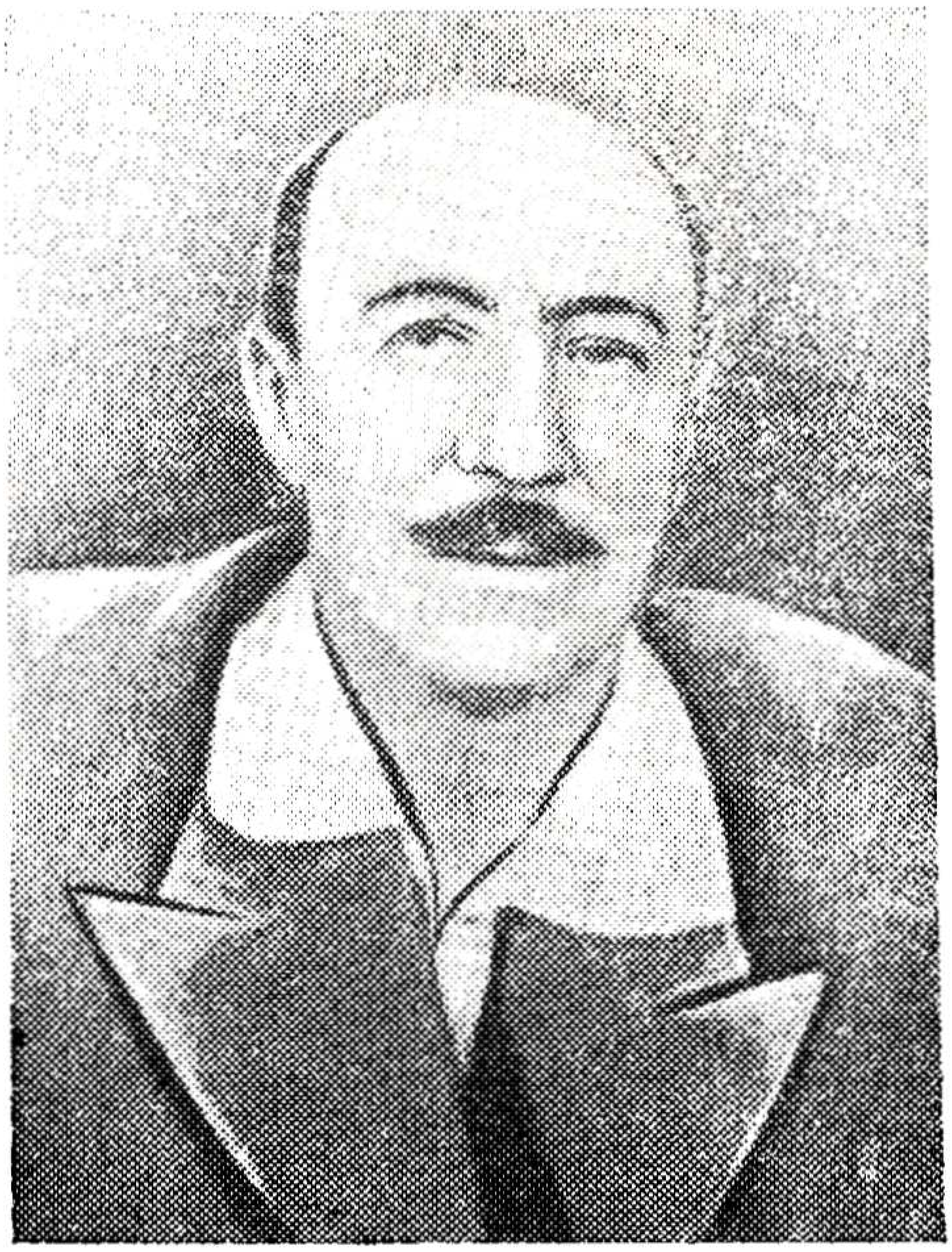
О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Р. Резникова.**
Режиссер-асистент **Т. В. Прево.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. М. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—**Я. Г. Азимов, В. М. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. И. Оноприенко, З. П. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. В. Зиновьева, О. И. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. К. Кочкарева, М. В. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. И. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. М. Леонидова, К. Т. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент—**Б. М. Тоценко.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка—**А. И. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист—**Ф. В. Кривонос, В. С. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Е. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Т. В.**

Артист Я. Азимов (Одинцов) и артист А. Волин (Казаков) в пьесе Вл. Масса и Мих. Червинского „О друзьях-товарищах".

Фото Ш. Майденберга.

Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. В. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—**В. В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. И. Пружанский, В. А. Сергеев.** Работник министерства—**В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. И. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Э. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. А. Степанова.** Покупатель—**А. Н. Агейчик.** Юноша—**Я. Л. Эдельман.** 1-й официант—**Г. М. Столкин.** 2-й официант—**И. А. Здановский.** 3-й официант—**В. Ф. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** 2-я официантка—**Г. А. Клебанова.** Старик, румын—**Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

3 апреля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Н. А. Барова.**

6 квітня

Л. Юхвід.

Музика **О. Рябова.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар – **П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович— **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Джаяк—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Саня— **В. В.** Безналько, Л. М. Маоо. Дід Сашко— **М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша – **Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль.** Приїжджий—**В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

„ВОВКИ та ВІВЦІ"

(До наступної прем'єри в театрі ім. Т. Г. Шевченка).

В жовтні 1874 року в Московському окружному суді розбиралася скандальна справа ігумені Серпуховського монастиря Мітрофанії (баронеси П. Г. Розен). Її обвинувачували в шахрайстві і підробках векселів. Цей процес притяг увагу О. Островського, і на його матеріалі він написав комедію „Вовки та вівці", у якій виводить шахрайку-ігуменю в образі поміщиці Мурзавецької.

О. Островський працював над комедією взимку 1874—75 р. і надавав їй велике значення, як гострій соціальній сатирі.

Перша вистава цієї комедії відбувалась 8 грудня 1875 р. на сцені Александринського театру в Петербурзі, а 26 грудня того ж року її побачили московські глядачі на сцені Малого театру. Одначе в репертуарі цих театрів комедія „Вовки та вівці" трималась недовго. В Москві комедію вили лише в 1894 році, і тоді в участь видатні російські актори: Г. Федотова, М. Садовський, М. Єрмолова, А. Ленський, А. Южин та інші.

Та справжня сценічна історія комедії Островського „Вовки та вівці" починається лише після Жовтня, коли вона посіла видне місце в репертуарі багатьох театрів Радянського Союзу.

Досі найкращими поставами комедії „Вовки та вівці" були постави в Московському Малому театрі, здійснені в 1944 році (режисер—лауреат Сталінської премії, нар. артист СРСР П. М. Садовський) та в Саратовському театрі ім. К. Маркса 1942 р., режисер—нар. артист РРФСР І. А. Слонов).

Нині поставу комедії „Вовки та вівці" здійснює Харківський театр ім. Т. Г. Шевченка. Харківський глядач побачить її в дні ювілейних свят, присвячених пам'яті великого російського драматурга.

Дм. Брудний.

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05330. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 338. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН.

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА.

Оформлення І. НАЗАРОВА.

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР
К. ЛІТВИНЕНКА.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

1823 О. М. ОСТРОВСЬКИЙ 1948

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

ГРАЖДАНЕ!

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ УДОБНЫМ ВИДОМ СВЯЗИ—

МЕЖДУГОРОДНЫМИ ПЕРЕГОВОРАМИ!

Для получения переговора звоните по телефону 07.

ПЕРЕГОВОРЫ ПРЕДОСТАВЛЯЮТСЯ:

1) Организациям по внесенным авансам;
2) Частным лицам с квартирных телефонов;
3) С переговорных пунктов;
4) С любого телефона в Харькове, за исключением таксофонов, по разовым талонам, приобретенным на переговорных пунктах.

С 0 час. до 7 час. утра предоставляется скидка в размере 50% стоимости заказанной категории.

Все справки можно получить по телефонам 3-39-23, 3-09-87, 3-39-47. На Центральном переговорном пункте ул. Иванова № 7—(здание АТС), на районном переговорном пункте пл. Р. Люксембург (здание Почтамта), а также в гостиницах „Интурист“, „Красный воин“.

ХАРЬКОВСКАЯ МЕЖДУГОРОДНАЯ ТЕЛЕФОННАЯ СТАНЦИЯ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 11 (19) 11—20 квітня 1948 р.

ВЕЛИКИЙ РОСІЙСЬКИЙ ДРАМАТУРГ

(До 125-річчя з дня народження О. М. Островського).

Олександр Миколайович Островський — письменник народний у високому розумінні цього слова. До революції його п'єси заборонялись цензурою і з трудом проникали на сцену. Це не дивно. Гострий соціальний протест проти російської дійсності минулого сторіччя пронизує всю творчість великого драматурга. Він боровся проти хижацтва та сваволі багатіїв-самодурів («Вихованка», «Гроза», «Важкі дні», «Вовки та вівці»), показав згубну владу грошей і моральний розклад дворянства («Ліс», «Шалені гроші», «На всякого мудреця досить простоти»), затаврував продажне й безчесне чиновництво («Доходне місце»).

Своїми п'єсами Островський гнівно викривав злочинність всеї державної системи царської Росії.

Особлива заслуга великого драматурга полягає в тому, що він зумів повністю розкрити красу душі, сердечність, благородство й тяжку долю російської жінки. Катерина в «Грозі», Параша в «Гарячому серці», Юлія в «Останній жертві», Віра в «Серце не камінь», Негіна в «Талантах и поклонниках», Лариса в «Безприданниці»,— всі вони різні своїми вдачами, та з якою сміливістю виступають вони на боротьбу з дійсністю!

Великий російський критик М. Добролюбов в своїх статтях про Островського («Темне царство» та «Ясний промінь у темному царстві») підкреслював глибоку народність творчості драматурга. Все в творчості Островського—результат досконалого знання дійсності, що його оточувала. Письменник-реаліст, Островський нічого не вигадував, все, про що він писав, взято з життя. Виходець з родини чиновника, він сам довго служив по московських судових канцеляріях і мав можливість спостерігати картини «темного царства». Ці спостереження й примусили Островського виступити з палким протестом проти існуючого ладу.

Великий драматург написав понад 50 п'єс, і з цих п'єс починається історія російського театру. Правий був І. Гончаров, коли писав Островському в 1882 році: «Тільки після вас ми, росіяни, можемо з гордістю сказати: «У нас є свій російський, національний театр. Він по справедливості повинен іменуватися «Театр Островського».

В репертуарі радянських театрів твори Островського посідають видне місце. Досить пригадати, що за життя великого драматурга його п'єси пройшли близько 15 тисяч разів, а нині на самих тільки клубних сценах п'єси Островського ідуть близько 15 тисяч разів на місяць.

Звертаючись до Островського, Л. М. Толстой в 1886 році писав: «Я з досвіду знаю, як читаються, слухаються й запам'ятовуються твої речі народом, і тому мені хотілось би сприяти тому, щоб ти тепер швидше став у дійсності тим, чим ти є,— безсумнівно загальнонародним у найширшому розумінні письменником».

Та лише в наш, радянський час творчість Островського стала справді загальнонародною, а ім'я великого російського драматурга радянський народ вимовляє з гордістю й любов'ю.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 квітня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент П. Я. Баленко.

Постава **А. П. Геращенка.**

Художник **Н. Ф. Соболь.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський.**

Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр — **П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л.**

Шехтман. Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга — **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** гобой — **Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет — **Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

11 (ранок) квітня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Дириґент — засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. **УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу мастрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

13 квітня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Я. Баленко.**
Режисер **Г. І. Давидов.**
Художник **І. М. Портнов.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Гор-**

...иненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І.Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

14 квітня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. М. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. К. Литвиненка і О. С. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери—**Я. Л. Калігорський** і **В. О. Рубін.**

Виставу веде **С. Петров.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являється дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ЇХ ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Г. Горохов.** Санчо-Панса—**О. С. Галкін, С. Г. Люлін, А. К. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Лоренцо—**І. Ф. Дергаус, А. К. Саркісьянс.** Кітрі—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Базіль—**Я. О. Додін, В. К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР, **П. Я. Плавнік.** Гамаш—**О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Є. Пориваєва, В. П. Савченко,** Мерседес—**М. П. Горпиненко, А. Л. Пірадова, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко.** Еспадо—**Я. О. Додін, Н. А. Ізотов, І. А. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Л. А. Камишнікова, Л. М. Любімова.** Цікалія—**Е. Ф. Алексеєва, Г. А. Гузовська, Д. Є. Рожинська, Г. Д. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Г. Ланиман, Г. Д. Маслова, Г. А. Водовозов, А. П. Кісенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний** та весь склад балету.

Засл. арт. ГрузРСР В. К. Літвиненко в ролі Базіля („Дон Кіхот" балет Л. Мінкуса).
Фото Й. Куперштейна.

15 квітня

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.
Постава режисера **О. П. Геращенка.**
Художник **М. М. Калашніков.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**
Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з

фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. М. Базилевич і С. Р. Романівська.**

16, 18 квітня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін і П. Я. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну істо-

рію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід — **Я. А. Додін, К. Б. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца — **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

Артист О. Т. Горохов (Дон Кіхот) і **артист О. С. Галкін (Санчо Панса) в балеті Л. Мінкуса „Дон Кіхот".**

Фото Й. Куперштейна.

17 квітня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Антоніда — **О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. П. Залезінський, П. С. Строганов.** Ваня — **Є. А. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Гонець — **М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник,**

А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

ВАЛЬС — В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

МАЗУРКА—В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.

Виставу ведуть А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.

20 квітня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією Л. Якимчука.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. А. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери: В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альмавіва—В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов. Фігаро—Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут. Дон-Базіліо—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Дон-Бартоло — Д. А. Діссар, Г. В. Коваль. Фіорелло—І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль. Берта—О. А. Мейер, Є. В. Носенко. 1-й слуга—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост. 2-й слуга — М. Д. Державін, С. І. Максименко. Офіцер — Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

18 (ранок) квітня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР М. П. Славинський.

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в поставі А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецький — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін—М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький—В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов—Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — Н. О. Дружевецька, Т. Я. Коронескуль. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісьянс.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 14, 16, 18 квітня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко, О. Немзер.** Чак Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

13 квітня

За О. Фадеєвим. Інсценізація **Г. Гракова.**
Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова — **О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін — **В. Мізіненко;** Любов Шевцова — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — **Г. Снегірьов;** Іван Туркенич — **В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц — **В. Власовська;** Ніна Іванцова — **І. Біляєва;** Жора Арутюнянц — **І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко, В. Коробков.** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова** нар. арт. УРСР та УзРСР, **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович — **Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак, І. Стешенко.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смо-**

ляк; Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Народний артист СРСР, лауреат Сталінської премії М. М. Крушельницький в ролі Аркадія Счастливцева (Ліс" О. Островського).

Фото М. Савченка.

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. М. Чистякова в ролі Катерини („Гроза" О. Островського).

Фото М. Савченка.

15 квітня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. М. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Па-

лажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки — **Я. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — **О. І. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький — **В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер, — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки — **Г. Гончарова.** Лакей в готелі — **М. Микитенко.** Перукар — **С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник — **В. Бережний.** Студент 1-й - **О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й — **В. Бережний.**

Народний артист СРСР, лауреат Сталінської премії І. О. Мар'яненко в ролі Дикого („Гроза" О. Островського).

Фото М. Савченка.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

17, 18 (ранок) квітня

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.** Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

Нар. артист УРСР Д. Антонович (Тихон Кабанов) та нар. артистка УРСР Є. Петрова (Варвара) в драмі О. Островського „Гроза".

Фото М. Савченка.

19, 20 квітня

ВИСТАВА, ПРИСВЯЧЕНА 125-річчю З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ О. М. ОСТРОВСЬКОГО

О. Островський. Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Б. Глаголіна.**
Художник **І. С. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— Г. Бабіївна. Аполлон Вікторович Мурзавецький— М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький. Глафіра Олексійовна—Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Бо-

рисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Мізененко.** Клавдій Горецький— **Г. Тітор, Г. Поклонський** (студенти театрального інституту). Павлин Савелліч— **М. Кірін.** Влас — **В. Сизранцев** (учень студії). Стропілін — **Я. Брославський** (учень студії). Староста — **І. Ужвій** (учень студії). Маляр — **В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин — **А. Онофренко.** Приживалки:—**Б. Таборiська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде—**Р. Хмара.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИСТАВИ:

Бр. ТУР

СОФЬЯ КОВАЛЕВСЬКА

п'єса на 3 дії,

6 картин.

Постава нар. артиста УРСР Л. Ф. ДУБОВИКА.

Художник — В. М. ГРЕЧЕНКО.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11 (утро), 17, 18 (утро) апреля

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Р. Резникова.**
Режиссер-асистент **Т. В. Прево.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. М. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—**Я. Г. Азимов, В. М. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. И. Оноприенко, З. П. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. В. Зиновьева, О. И. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. К. Кочкарева, М. В. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. И. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. М. Леонидова, К. Т. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент—**Б. М. Тоценко.**

Бакалова, Надежда Петровна, студентка—**А. И. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. В. Кривонос, В. С. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Е. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Ф. Васильчиков**, засл. арт. УССР; **Т. В. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. В. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—**В. В.**

Засл. артистка УССР Н. В. Тамарова в роли Смельской („Таланты и поклонники" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

Нар. артистка УССР А. П. Воронович в роли Негиной („Таланты и поклонники" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

Кропотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. И. Пружанский, В. А. Сергеев.** Работник министерства—**В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. И. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Э. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. А. Степанова.** Покупатель—**А. Н. Агейчик.** Юноша—**Я. Л. Эдельман.** 1-й официант—**Г. М. Столкин.** 2-й официант—**И. А. Здановский.** 3-й официант—**В. Ф. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** 2-я официантка—**Г. А. Клебанова.** Старик, румын—**Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Гелембо, З. П. Макаровский.**

12, 13, 14, 15, 19 апреля

СПЕКТАКЛЬ, ПОСВЯЩЕННЫЙ 125-летию СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ А. Н. ОСТРОВСКОГО

А. Островский

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. С. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. И. Цветков.**
Художник **Б. И. Чернышев.**
Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник — **В. В. Золотарев**, засл.

Артист Я. Г. Азимов в роли князя Дулебова („Таланты и поклонники" А. Островского).

Засл. артист УССР В. Ф. Матов в роли Паратова („Бесприданница" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

арт. УССР; **П. А. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. П. Гайжевская, К. А. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. А. Сергеев, М. И. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник — **Я. Г. Азимов, Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник — **А. М. Волин, В. М. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского асессора — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Ее дочери: Полина — **К. Т. Борискина, А. Г. Кригер.** Юлинька—**А. И. Москаленко, Р. Д. Семашко.** Досужев — **А. А. Ерошенко, И. С. Любич.** 1-й чиновник —**Г. А. Северов, М. И. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. М. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. К. Викторин, Г. М. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского — **Я. Л. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. И. Карпенко,** Василий—**Ф. В. Кривонос.** Купец — **С. Э. Лерман.** Чиновник—**А. И. Рубанов.** Марья—**С. Я. Давыдова, А. К. Кочкарева.** Половой—**В. Ф. Криштоп.**

Режисеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

11, 16, 20 апреля

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

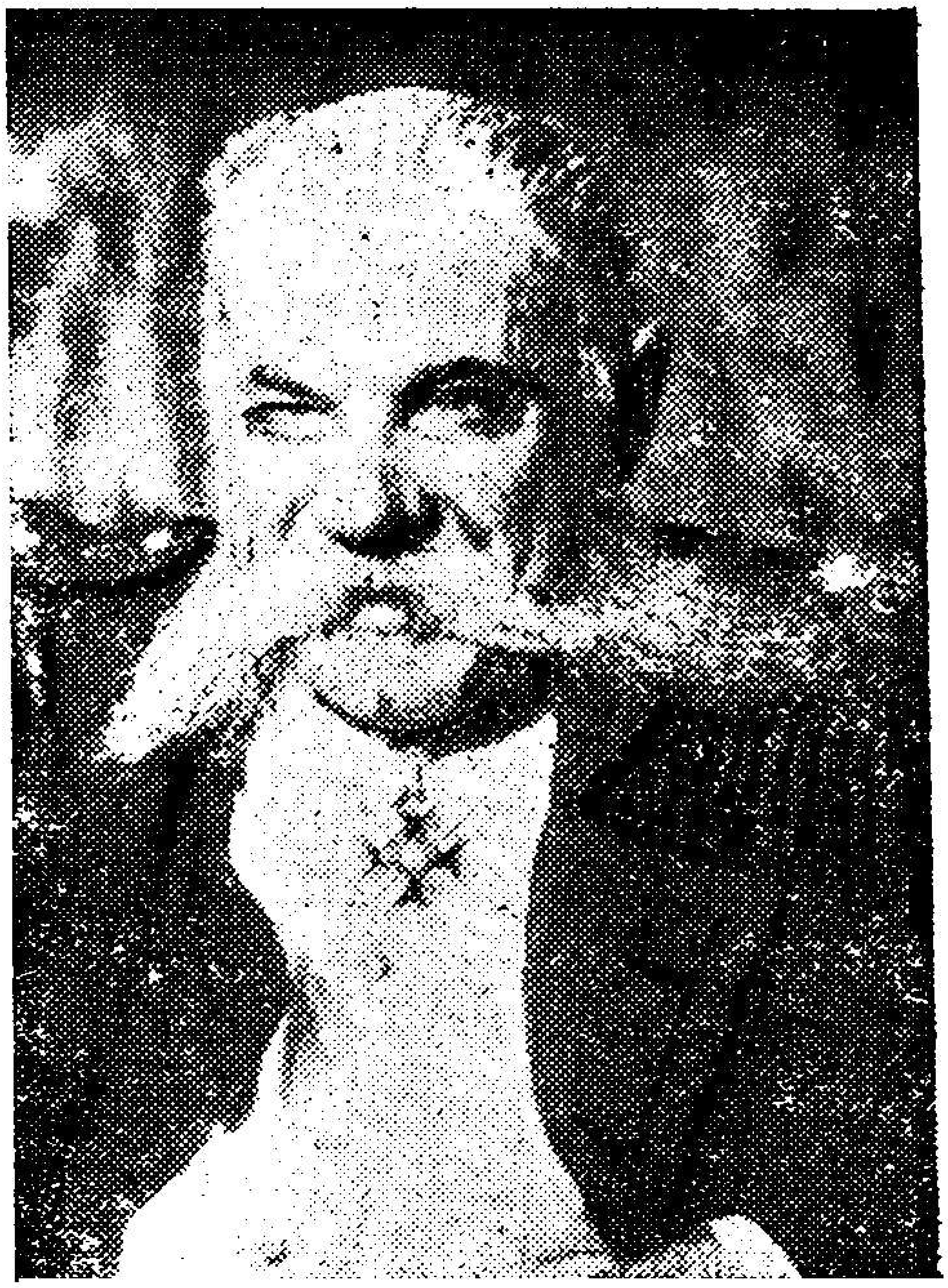
ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуба.**
Режиссер-лаборант **В. И. Цветков.**
Художник **Б. И. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник—**В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Вик-**

Нар. артист СССР А. Г. Крамов в роли Крутицкого („На всякого мудреца довольно простоты" А. Островского).
Фото Ш. Майденберга

торин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. М. Венцковский. Эльза, жена Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын—Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко. Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

18 апреля

Бернард Шоу

Перевод **Н. Константиновой**

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. С. Любич.** Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский.** М-с Пирс — **З. П. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова.** Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко.** Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев.** Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова.** Прохожий — **П. И. Пружанский.** Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11 (ранок) квітня

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Соляшанський; М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна—**Л. Ф. Романенко, Н. І. Попова.** Надя—**Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Феля — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**Є. Л. Грицюк, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів— **М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

11 квітня

Л. Юхвід.

Музика **О. Рябова.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—**П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович—**Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Джаяк—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Саня—**В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко **М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша—**Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль.** Приїжджий—**В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

13 квітня

Е. Кальман.
Лібретто **Грекова.**
Переклад **О. Полторацького.**

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава **Миколи Іванова.**
Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**
Оформлення **С. І. Сонечкіна.**
Танці в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Графиня Божена — **А. М. Алмазова, З. М. Мізіненко.** Циганка — **С. Р. Аппель, Ф. Р. Пергамент.** Подруга — **М. Г. Вербицька, Т. Г. Суяркіна.** Тасило — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Каламан Зупан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Популеску — **Микола Іванов, О. Л. Райданов.** Карл Ліпенберг—**В. І. Андреєв, М. М. Іванов.** Чеко—**С. М. Бондаренко.** Циган — **С. М. Бондаренко, Є. Л. Грицюк.** Пенічек — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. О. Мармур.**

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. **Ф. Ліста)** — виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, В. Лісновська, М. Кочубинська, В. Семенов, Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

14, 17, 18, 20 квітня

Музика **Ф. Легара**
Текст **І. Рубінштейн**
Переклад **І. Журбіна**

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Г. Івашутича.**

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник—С. І. Сонечкін.

Танці—Л. Р. Леонідова.

ДІЄВІ ОСОБИ ТА БИКОНАВЦІ

Граф Данило—Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Ганна Главарі — Р.. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. С. Міцнер. Валентина—К. В. Великосельська, А. В. Лундишева, А. Г. Суяркіна. Барон Зет—О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Негош—Микола Іванов. Росільон—П. К. Павлусенко, Г. Ю. Охріменко, С. І. Біляев. Каскада—А. А. Аркін, С. І. Біляев. Сен-Бріош—Н. Н. Гавриленко, В. І. Андреев. Кромов—Е. Л. Грицюк. Богданович—А. А. Мармур. Ольга—В. В. Безпалько М. Г. Вербицька. Мадам Богданович—Ф. Р. Пергамент, Т. О. Безяева.

Балет виконують—В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Ковальчик.

Виставу веде—помреж. Н. Боровкова.

15, 18 (ранок) квітня

Текст—Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаевського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф. Соболя.

Танці в поставі головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Стеля, її дочка — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька; Берта — Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко — П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; В. І. Кучма. Хома — Микола Іванов, О. Г. Ивашутич, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор — Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко, А. А. Аркин. Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І. Андреев. Одноокий, поліцейський агент—М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар поліції—М. Н. Гавриленко. Сержант поліції — А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — Н З. Боровкова та Н. О. Арбо.

16. 19 квітня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригенты: гол. диригент С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення художника Н. А. Барової.

Танці в поставі Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. В. Великосельська, А. Г. Суяркіна.** Джім—**Д. І. Волков, П.К. Павлусенко, К. О. Передерніков.** Жанна—**М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Ванда—**Л. О. Романенко.** Герман—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Малон—**М. С. Іванов, О. Л. Райданов.** Авлей—**В. І. Андреев, І. Х. Білошенко.** Еміль—**М. М. Іванов.** Етель—**М. С. Гаевська, А. М. Алмазова.** Чорний Орел—**С. М. Бондаренко, Е. Л. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, А. Хільченко.**

Виставу веде помреж. **Н. А. Арбо.**

„ДОХОДНЕ МІСЦЕ"

(До прем'єри в Харківському російському драматичному театрі)

«Доходне місце» — одна з найкращих комедій великого російського драматурга О. М. Островського. Написана вона в 1856 році. А в 1857 році спеціальним розпорядженням цензурного комітету вона була категорично заборонена до вистави в усіх театрах. Лише через 6 років «Доходне місце» було вперше поставлене на сцені Александринського театру в Петербурзі в бенефіс артистки Левкеєвої. В цьому спектаклі брали участь відомі російські актори Стрельська, Нільський, Лінська, Горбунов та інші. У Москві ця комедія була поставлена в Малому театрі 14 жовтня 1863 року в бенефіс артистки Васильєвої. З величезним успіхом виступив в цьому спектаклі в ролі Жадова видатний артист С. Шумський, а в ролі старого чиновника Юсова — Пров Садовський.

Відтоді «Доходне місце» міцно ввійшло до репертуару російського театру. Неодноразово ця п'єса ставилась і на радянській сцені.

Комедія «Доходне місце» викриває світ бюрократів та чиновників. Цьому світові хижаків Островський протиставляє молоду людину—Жадова. Жадов прагне жити чесною працею, він ненавидить раболіпство, підлесливість дрібного чиновництва, плямує хабарництво та казнокрадство «високих осіб».

Сучасники Островського високо оцінили сміливу й оптимістичну комедію. Одним з перших читачів її був Л. М. Толстой. В листі до автора «Доходного місця» він писав: «Дякую за комедію. Серед публіки, якій ми її читали, вона мала успіх величезний». Так само високо оцінив комедію М. Г. Чернишевський. Він писав, що п'єса ця відзначається «сильним і благородним напрямком».

Дм. БРУДНИЙ

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05342. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 386. Тираж 3000.

Ціна 2 карб.

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

СЕРЕДА
14
квітня

Приміщення
Будинку Офіцерів

о 8 год. вечора

ВЕЧІР

присвячений 125-річчю з дня народження великого Російського драматурга

О. М. ОСТРОВСЬКОГО

1. Вступне слово Лауреата Сталінської премії, народного артиста Союзу РСР—І. О. МАР'ЯНЕНКА.

2. Доповідь „Творчість О. М. Островського"

Доповідач доцент М. О. САМАРІН.

3. Доповідь „Островський і театр"

Доповідач О. М. ГОЛЬДЕС.

4. Сцени з пьєс О. М. Островського у виконанні артистів театрів: ім. Шевченка та Російського драматичного.

Вартовий член УТТ—народн. артист УРСР В. М. АРІСТОВ.

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21 — 30 квітня 1948 р.

ЭКОНОМЬТЕ СВОЕ ВРЕМЯ

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ УСЛУГОЙ

„ПЕРЕГОВОР за АБОНЕНТА"

1. Если у Вас нет времени самому переговорить по междугородному телефону с требуемым Вам абонентом, Вы можете поручить передачу содержания переговора междугородной станции, указав номер телефона или адрес вызываемого лица и желательный для Вас срок передачи Вашего переговора, Содержание переговора должно быть изложено в письменной форме, за Вашей подписью.

 После выполнения заказа Вы можете получить на переговорном пункте справку о том, кому и когда передано Ваше поручение.

2. Оплата за услугу „Переговор за абонента" производится по указанному тарифу из расчета:

 а) до 20 слов текста — как за трехминутный переговор.
 б) от 21 до 40 слов текста — как за шестиминутный переговор.
 свыше 40 слов текста — поручения не принимаются.

3. Заказы с услугой „переговор за абонента" принимаются за один, два или три дня вперед, а также на текущий день за время, обеспечивающее передачу их вызываемому лицу в срок, указанный в заказе, с учетом действующего расписания и тарифа заказа.

Дирекция ХМТС.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 12 (20) 21—30 квітня 1948 р.

НА ПЕРЕДОВІ ПОЗИЦІЇ!

Нещодавно товариш М. С. Хрущов зустрівся з письменниками, художниками та композиторами міста Києва. Зустріч ця відбулася в ЦК КП(б)У. В своєму грунтовному виступі товариш Хрущов закликав художню інтелігенцію Радянської України вийти широким фронтом на передові позиції боротьби за урожай 1948 року, взяти активну участь у весняному наступі на ланах нашої Батьківщини, в творах своїх глибоко показати героя наших днів — людину трудового подвига. В цьому заклику владно прозвучав голос народа. Третій вирішальний рік післявоєнної сталінської п'ятирічки повинен мобілізувати митців — їх волю, їх працю, їх талант.

У відповідь на цей заклик керівника більшовиків України багато письменників, художників, композиторів виїхали на села. Радянські митці розуміють: що ближче вони до життя,— не як сторонні спостерігачі, а як учасники боротьби за виконання п'ятирічки за чотири роки,— то правдивішими й талановитішими будуть їх твори.

Заклик товариша Хрущова безпосередньо стосується і працівників театру та естради. І вони гаряче відгукнулись на цей заклик.

Нині, коли на колгоспних ланах розгорнувся весняний наступ, численні бригади акторів театрів, філармоній, естради, цирку виступають перед бійцями за соціалістичний урожай. Силою художнього слова, бадьорою піснею, показом героїв вони оперативно втручаються в роботу колгоспних бригад, мобілізують їх на вчасне і високоякісне виконання завдань, допомагають розповсюджувати досвід передових. Актори індустріального Харкова мають право сказати, що вони вийшли на передній край боротьби за урожай.

Але оперативна участь актора в житті свого народа дає акторові значно більше. Саме там, у гущі народній, актор бачить, як народжуються соціалістичні взаємини між людьми, він спостерігає волю й розум свого народа. Там актор знаходить багатообразність людських вдач, талантів, почуттів. Матеріал дійсності, яскраві життьові враження відкладаються в свідомості актора, творчо переробляються ним, кришталізуються в синтетичні образи. Зростає талант актора.

Так зливаються воєдино дві сторони однієї справи: беручі конкретну, оперативну участь у житті й боротьбі свого народа за урожай, за дострокове виконання п'ятирічки, за побудову комунізму, радянський митець збагачує себе ідеями й почуттями, сюжетами й героями нашої войовничої, неповторно прекрасної дійсності.

Чим міцніший зв'язок митця з народом, тим вище його майстерність. В цьому — основа великого радянського мистецтва.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 квітня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент—**В. Нахабін.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

> «Но слушай: если я должна
> Тебе... кинжалом я владею:
> Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених—**Я. Додін, П. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нура-

лі—О. Галкін. Головний евнух—**П. Дергаус.** Няня—**Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін. Г. Моторний, А. Саркісьянс, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

22 квітня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник **І. Портнов.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавніка** і **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій — **В. Совалов.** Султан—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Імам — **О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. Акмаєва, Е. Алексіева, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеєв, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.**

23 квітня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**
Художник **Л. Горевой.**
Хормейстер Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

24 квітня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина) «ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**

Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Леторʼєр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

25 (ранок) квітня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**
Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**
Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**
Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**
Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням рома-

нів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

25, 27, 29 квітня

Прем'єра

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес. Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **А. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль. Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кузьма, чаклун—**П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

28 квітня

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. Березової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренко.**

Концертмейстери— **К. Смулянська, В. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являеться князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд

Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова, Є. Плужнікова**, засл. арт. КазРСР. Степан — **Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана — **О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Дядько Степана — **А. Саркісьянс.** Князь — **А. Іванов, О. Нікітін.** Танцмейстер — **П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова, А. Пірадова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Гайдуки — **О. Галішевський, М. Олейніков.** Швчик — **А. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алексеєва, Д. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, А. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс — **Д. Додін, М. Ізотов.** Венера — **Н. Акмаєва, В. Бакланова.** Афіна — **Л. Любімова, Д. Рожінська.** Гера — **Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.
Виставу веде А. Петров.

30 квітня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник **П. Єршов.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру — пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Ліллас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається

лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—**Б. Залезінський, З. Канзбург, В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро—**Г. Коваль, Н Неймарк;** Ромендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, М. Державін.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта— **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

Ведуть виставу **С. Петров, А. Базилевич.**

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

Бр. ТУР

СОФЬЯ КОВАЛЕВСЬКА

пьєса на 3 дії, 6 картин.

Постава нар. артиста УРСР Л. ДУБОВИКА.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 25 (ранок) 30 квітня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт **Ленгдон,** сенатор — **І. Мар'яненко, лауреат** Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник, — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської **премії.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, **негр, ветеран** другої світової війни — **С. Кошачевський,** В. Коробков. Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **І.** Ужвій (учні студії).

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

22, 25, 27, 29 **квітня**

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька — **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна — **С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяев — **Є. Бондаренко, лауреат** Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. **Вукол** Наумович Чугунов — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький — **Г. Тітов. Г. Поклонський (студент** театрального інституту). Павлин Савелліч — **М. Кірін.** Влас — В. Сизранцев (учень студії). Стропілін — **Я. Браславський** (учень студії). Староста — **І. Ужвій** (учень студії). Маляр — **В. Лавров** (учень студії). Столяр — **М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин — **А. Онофренко.** Приживалки: — **Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер — **Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

23 квітня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Артистка Н. Лихо в ролі Белли Чарлз („Глибоке коріння" Д. Гоу і А. д'Юссо)

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова, нар. арт.** УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. **Елена** Миколаївна, мати Квітки— **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович **Безродний — М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький— **В. Стеценко.** Квятковська—**Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка **Лемішки — Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — Н. Лихо. Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінкої премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,— **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар— С. **Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник—І **Костюченко, В. Бережний,** Студент 1-й—О. **Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

24 квітня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР

та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — **Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної службы — **Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби — **М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби — **Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан — **Л. Подорожній.** Артилеристи-гвардійці: Несміян — **В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артист М. Ошеровський в ролі Олега Кошового („Молода гвардія" за О. Фадеєвим).

Фото М. Савченка.

28 квітня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.**

Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова — **О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін — **В. Мізіненко;** Любов Шевцова — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — **Г. Снегірьов;** Іван Туркенич — **В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц — **В. Власовська;** Ніна Іванцова — **М. Коробчанська.** Жора Артюнянц — **І. Костюченко.** Сергій Левашов — **В. Коробков.** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Клава Ковальова — **Ю. Фоміна.** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Ко-

шова—Б. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра—Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак, І. Стешенко. Німці: генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — І. Гавришко. Брюкнер—О. Романенко; Балдер—Л. Подорожній. Соліковський—М. Волошин. Адам, німецький солдат—О. Немзер. Унтер-офіцер СС—І. Ужвій (учень студії). Перекладач—В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева—Р. Кіріна; Майя Пегліванова—М. Шумель (учень студії); Тоня Іваніхіна—О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Taбориська (уч. студії); Вирікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 23, 25, 27, 30 апреля

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-асистент **Т. Прево.**
Художник **Н. Соболь.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент—**Б. Тоценко.** Бакалова Надежда Петровна, студентка—**А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист—**Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УРСР; **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Крепотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. Пружанский, Г. Сергеев.** Работник министерства—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. Карпенко.** Клавдия Михайловна—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Степанова.** Покупатель—**А. Агейчик.** Юноша—**Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Логвинова, Р, Слободская.** 2-я официантка—**Г. Клебанова.** Старик, румын—**Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

22, 24, 25 (утро) 26, 28, 29 апреля

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. Цветков.**
Художник **Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

Засл. артист УССР В. Северов в роли Жадова („Доходное место" А. Островского)

Фото Ш. Майденберга

Артистка К. Суковская в роли Анны Павловны Вышневской („Доходное место" А. Островского)

Фото Ш. Майденберга

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристрах Владимирович Вышневский, важный чиновник—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **П. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. Сергеев, М. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—**Я. Азимов, Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник,—**А Волин, В. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—**Л. Линецкая, К. Туберозова.** Ее дочери: Полина—**К. Борискина, А. Кригер;** Юлинька—**А. Москаленко, Р. Семашко.** До-

Засл. артист УССР В. Золотарев в роли Вышневского („Доходное место" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга

сужев—**А. Ерошенко, И. Любич.** 1-й чиновник—**Г. Сергеев, М. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. Степанова, М. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. Викторин, Г. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского—**Я. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. Карпенко,** Василий—**Ф. Кривонос.** Купец—**С. Лерман.** Чиновник—**А. Рубанов.** Марья—**С. Давыдова, А. Кочкарева.** Половой—**В. Криштоп.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

22, 25 (ранок) **квітня**

Музика **Ф. Легара**
Текст **І. Рубінштейна**
Переклад **І. Журбіна**

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці—**Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Даніло—**Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина—**К. Великосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна.** Барон Зет—**О. Івашутич, нар.** арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон—**П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляєв.** Каскада—**А. Аркін, С. Біляєв.** Сен-Бріош—**Н. Гавриленко, В. Андрєєв.** Кромов—**Е. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько, М. Вербицька.** Мадам Богданович—**Ф. Пергамент, Т. Безяева.**

Балет виконують—В. Лісловська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.

Виставу веде помреж. **Н. Боровкова.**

23 квітня

Текст—**Крахт**, **Тіпот** і **Вінніков**. Переклад **І. Муратова**.

Музика **І. Дунаєвського**, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. Аваха**.

Диригенти: **С. Соляшанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін**.

Режисер **Микола Іванов**.

Режисер-лаборант **Н. Боровкова**.

Оформлення головного художника **Н. Соболя**.

Танці в поставі **Л. Леонідова**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова**. Стеля, її дочка—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Аннікова, В. Безпалько, Л. Мабо**; Монна—**А. Коваленко. М. Вербицька**; Берта—**Т. Безяєва, Н. Чистякова**. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. Мізіненко, М. Леонідова, Л. Романенко**. Матроси: Янко—**П. Дудко, Г. Охрименко**; Пилип—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **В. Кучма**. Хома—**Микола Іванов, О. Ивашутич**, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—**Д. Волков, К. Передерніков**. Хазяїн таверни—**О. Івашутич**, народ. арт. УзРСР; **Е. Грицюк**. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов**. Міккі, його племінник—**К. Райданов, В. Терещенко, А. Аркін**. Пан Честерфільд, «приватна особа»—**В. Андреєв**. Одноокий, поліцейський агент—**М. Гавриленко, М. Іванов**. Комісар поліції—**М. Гавриленко**. Сержант поліції—**А. Зуб**.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього **ансамблю балету**.

Виставу ведуть—**Н. Боровкова та Н. Арбо**.

24 квітня

Е. Кальман.

Лібретто **Грекова**.

Переклад **О. Полторацького**.

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава **Миколи Іванова**.

Диригенти: **С. Соляшанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін**.

Оформлення **С. Сонечкіна**.

Танці в поставі **Л. Леонідова**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Ліза—**Н. Аннікова, В. Безпалько, М. Леонідова**. Графиня Божена—**А. Алмазова, З. Мізіненко**. Циганка—**С. Аппель, Ф. Пергамент**. Подруга—**М. Вербицька, Т. Суяркіна**. Тасило—**Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков**. Каламан Зупан—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов**. Популеску—**Микола Іванов, О. Райданов**. Карл Ліпенберг—**В. Андреєв, М. Іванов**. Чеко—**С. Бондаренко**. Циган—**С. Бондаренко, Є. Грицюк**. Пенічек—**О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **М. Мармур**.

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. **Ф. Ліста**) — виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров. В. Лісновська, М. Кочубинська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

25 квітня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Барової.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **М. Леонідова, З. Мізіненко.** Ванда—**Л. Романенко.** Герман—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон—**М. Іванов, О. Райданов.** Авлей—**В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль—**М. Іванов.** Етель—**М. Гаєвська, А. Алмазова.** Чорний Орел—**С. Бондаренко, Є. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, А. Хільченко.**

Виставу веде помреж. **Н. Арбо.**

27, 28, 29, 30 квітня

ПРЕМ'ЄРА

Текст **Я. Зіскінда.**
Музика **С. Заславського.**
Переклад **І. Муратова.**

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—**Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо.** Ліснов — **Д. Волков, А. Павлусенко.** Костя Зайцев — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін— **В. Андреєв, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша — **М. Леонідова, З. Мізіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки: **А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська,** Райха. Юнги — Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.

В балеті беруть участь: **О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05364. Друкарня „Мистецтво". Харків. Зам. 407. Тираж 2000.

К СВЕДЕНИЮ ГРАЖДАН
города ХАРЬКОВА

ХАРЬКОВСКИМ ПРОМТОРГОМ к весенне-летнему сезону и первомайским праздникам завезен в магазины широкий ассортимент:

ГАЛАНТЕРЕИ, ПАРФЮМЕРИИ,
ЧУЛОЧНО-НОСОЧНЫХ ТОВАРОВ,
ТРИКОТАЖНЫХ ИЗДЕЛИЙ,
ГОЛОВНЫХ УБОРОВ,
ХРУСТАЛЯ и друг. товаров.

Посещайте магазины ХАРПРОМТОРГА для приобретения высококачественных товаров!

В системе ХАРПРОМТОРГА имеются комиссионные магазины, принимающие вещи от населения для их реализации.

Адреса комиссионных магазинов:

Магазин № 2—пл. Тевелева № 2.
„ № 4—Пр. Сталина № 9.
„ № 9—ул. Свободной Академии и пл. Розы Люксембург.
„ № 39—ул. Свободной Академии № 28.
„ № 8—ул. Свердлова № 12.
„ № 67—ул. Энгельса № 29.

и скупочные пункты для скупки у населения вещей за наличный расчет.

Адреса: Скупочный пункт № 1—Коммунальный рынок.
„ „ № 2—ул. Свердлова № 27.
„ „ № 3—Сумская ул. № 36.
„ „ № 4—(мебельный)—Рыбная площ. 2.
„ „ № 5—Угол ул. Энгельса и К. Маркса.

Дирекция ХАРПРОМТОРГА

Ціна 2 карб.

МИНИСТЕРСТВО ВКУСОВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ
С. С. С. Р.

„ГЛАВПАРФЮМЕР"

ВИТА

ЛОСЬОН ДЛЯ ПИТАНИЯ КОЖИ

В СОСТАВ КРЕМА ВХОДИТ ОБЛУЧЕННЫЙ ЛАНОЛИН и ВИТАМИНЫ Д и А.

Имеется в продаже в магазинах

„ТЭЖЭ", ХАРПРОМТОРГА, ГЛАВУНИВЕРМАГА, САНГИГИЕНЫ и в АПТЕКАХ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 13(21)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 травня 1948 р.

ПЯТЬ
процентов
5%
В ГОД
СБЕРЕГАТЕЛЬНАЯ
КНИЖКА
по
УПЛАЧИВАЮТ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫЕ КАССЫ
СРОЧНЫМ
вкладам.
Срочные вклады принимаются сберегательными кассами на срок не менее шести месяцев
Вносите срочные вклады в Сберегательные кассы!
Харьковское гор. Управление Гострудсберкасс и Госкредита.

ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ—ДЕНЬ ОГЛЯДУ БОЙОВИХ СИЛ ТРУДЯЩИХ УСІХ КРАЇН!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 13 (21) 1—10 травня 1948 р.

ГІДНА ЗУСТРІЧ ДНЯ 1 ТРАВНЯ

До Першого Травня—дня огляду бойових сил трудящих усіх країн—радянський народ підійшов з великими успіхами в справі перебудови й відновлення народного господарства. Ці успіхи — наслідок самовідданої праці робітників, селян, інтелігенції. Під керівництвом партії Леніна—Сталіна наш народ здійснює план післявоєнної сталінської п'ятирічки. Перемоги, здобуті на трудовому фронті, виразно свідчать про те, що нова п'ятирічка буде виконана за чотири роки.

Великими успіхами зустріли день Першого Травня і радянські митці. Нещодавно опублікована постанова Ради Міністрів Союзу РСР про присудження Сталінських премій за видатні твори в галузі мистецтва за 1947 рік. Преміями відзначені широко відомі, високо оцінені глядачами й слухачами, проникнуті величними ідеями нашого соціалістичного суспільства твори радянських композиторів, художників, скульпторів і архитекторів, театрально-драматичні, оперні та балетні вистави.

З почуттям законної гордості зустріла громадскість індустріального Харкова відзначення Сталінською премією другого ступеня Харківського державного ордена Леніна академічного українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка за спектакль «Генерал Ватутін». Високої нагороди удостоєні творці цього визначного спектаклю: нар. артист СРСР М. Крушельницький, нар. артист УРСР Л. Дубовик, нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк, нар. артист УРСР Д. Антонович-Будько, нар. артист УРСР Ф. Радчук, художник В. Греченко. Цим спектаклем, що відображує епопею визволення Києва від німецьких загарбників, показує доблесть Радянської Армії і одного з її полководців, учня великого Сталіна, генерала Ватутіна, театр ще раз довів своє уміння чуло прислухатися до проблем сучасності, своє глибоке розуміння ідейних завдань радянського театрального мистецтва. Присудження театрові ім. Шевченка другої Сталінської премії говорить про те, що цей театр у своїх творчих шуканнях іде тим шляхом, яким повинно йти мистецтво нашої великої країни.

Разом з тим це свідчить про високий ідейний та художній рівень театральної культури нашого міста. Не тільки театр ім. Шевченка,—всі театри індустріального Харкова зустрічали день Першого Травня визначними успіхами. А висока відзнака натхне не тільки шевченківців на нові творчі дерзання, буде стимулом для ідейного й художнього зростання всіх наших театрів.

Вітаючи в день Першого Травня своїх передових митців, радянський народ чекає від них нових досягнень, гідних нашої великої епохи.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

1, 8 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Дириге́нт—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Кансбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як— **Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

2 травня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного

палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

3 травня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад за редакцією **Л. Якимчука**

Диригент засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава нар. арт. **УРСР М. Стефановича.**

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер **Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

В тему кохання, що звучить в оркестрі, вривається зловісна тема помсти — в руках одного із змовників блискає зброя, але Горн і Ріббінг стримують палкого офіцера: чам помсти ще не наспів.

Входить Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підвищення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише

про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелі—**С. Тухнер,** лаурет республіканського конкурсу. Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР. Паж—**М. Раїк.** Суддя—**П. Строганов.** Самуїл—**Б. Малков.** Том—**М. Державін.** Ульріка—**Є. Лейтес.** Сільвано—**Г. Коваль.** Слуга—**Н. Шехтман.**

7 травня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**

Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

9 (ранок) травня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник **І. Портнов.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника** і **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій — **В. Совалов.** Султан— **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Імам — **О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеєв, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.**

9 травня

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАСРС **М. Славинський.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 8, 9 травня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий арміею—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан ад'ютант Ватутіна — **М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. **Галинка** Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної службы — **Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан — **М.** Кірін. Артилеристи-гвардійці: Несміян — **В. Мізіненко;** Делікатний — **М. Кононенко,** засл. артист. УРСР; Харитонов — **В. Бондаренко.** Книш, молодий боець — **В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади — **О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського — **В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор — **А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — **М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, народний артист СРСР М. Крушельницький.
Фото М. Савченка.

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР та УзРСР О. Сердюк.

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Л. Дубовик.

Фото М. Савченка.

2 (ранок) травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій** (учні студії).

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Д. Антонович-Будько
Фото М. Савченка.

2 травня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.**

Переклад **І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

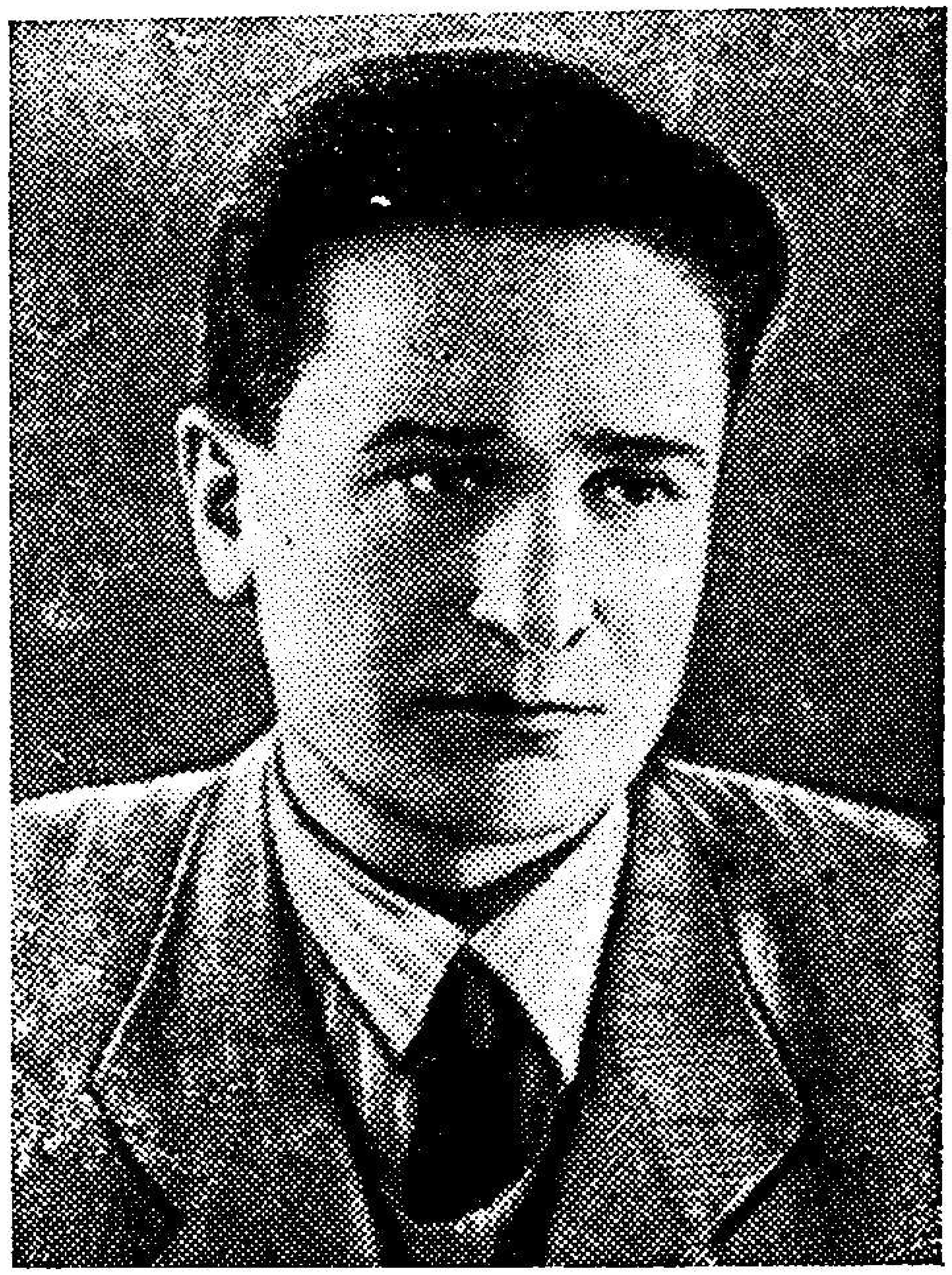
Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова — **М.**

Лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР Ф. Радчук.
Фото М. Савченка.

Коробчанська. Жора Артюнянц—**І. Костюченко.** Сергій Левашов—**В. Коробков.** Радик Юркін—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Клава Ковальова—**Ю. Фоміна.** Коля Сумський—**В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова—**В. Чистякова.** нар. арт. **УРСР та** УзРСР. Бабуня Віра—**Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. **Каюткін, бувалий** солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—**О. Слензак, І. Стешенко.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **І. Гавришко.** Брюкнер—**О. Романенко;** Балдер—**Л. Подорожній.** Соліковський—**М. Волошин.** Адам, німецький солдат—**О. Немзер.** Унтер-офіцер СС—**І. Ужвій** (учень студії). Перекладач—**В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—**М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева—**Р. Кіріна;** Майя Пегліванова—**М. Шумель** (учень студії); Тоня Іваніхіна—**О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, художник В. Греченко.
Фото М. Савченка.

3, 6 травня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Сизранцев** (учень студії). Стропілін—**Я. Браславський**

(учень студії). Староста—І. **Ужвій** (учень студії). Маляр—**В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко**. Лакей—**В. Лобко**. Приживалки:—**Б. Таборисьна** (учениця студії), **Л. Літвінова**.

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

7 травня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська—**Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер, — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки — **Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник—**І Костюченко, В. Бережний,** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

9 (ранок) травня

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.** Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. Черкашина.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **М. Коржова.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов—**Г. Снігірьов.** Дуся Рязанова— **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 2, 6 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-асистент **Т. Прево.**

Художник **Н. Соболь.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич. студент—**Б. Тоценко.** Бакалова Надежда Петровна, студентка—**А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УРСР; **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Крепотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. Пружанский, Г. Сергеев.** Работник министерства—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. Карпенко.** Клавдия Михайловна—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Степанова.** Покупатель—**А. Агейчик.** Юноша—**Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Логвинова, Р, Слободская.** 2-я официантка—**Г. Клебанова.** Старик, румын—**Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

3, 4, 5, 7, 10 мая

ПРЕМЬЕРА

Эмиль Фабр.

перевод и обработка **М. Уль.**

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

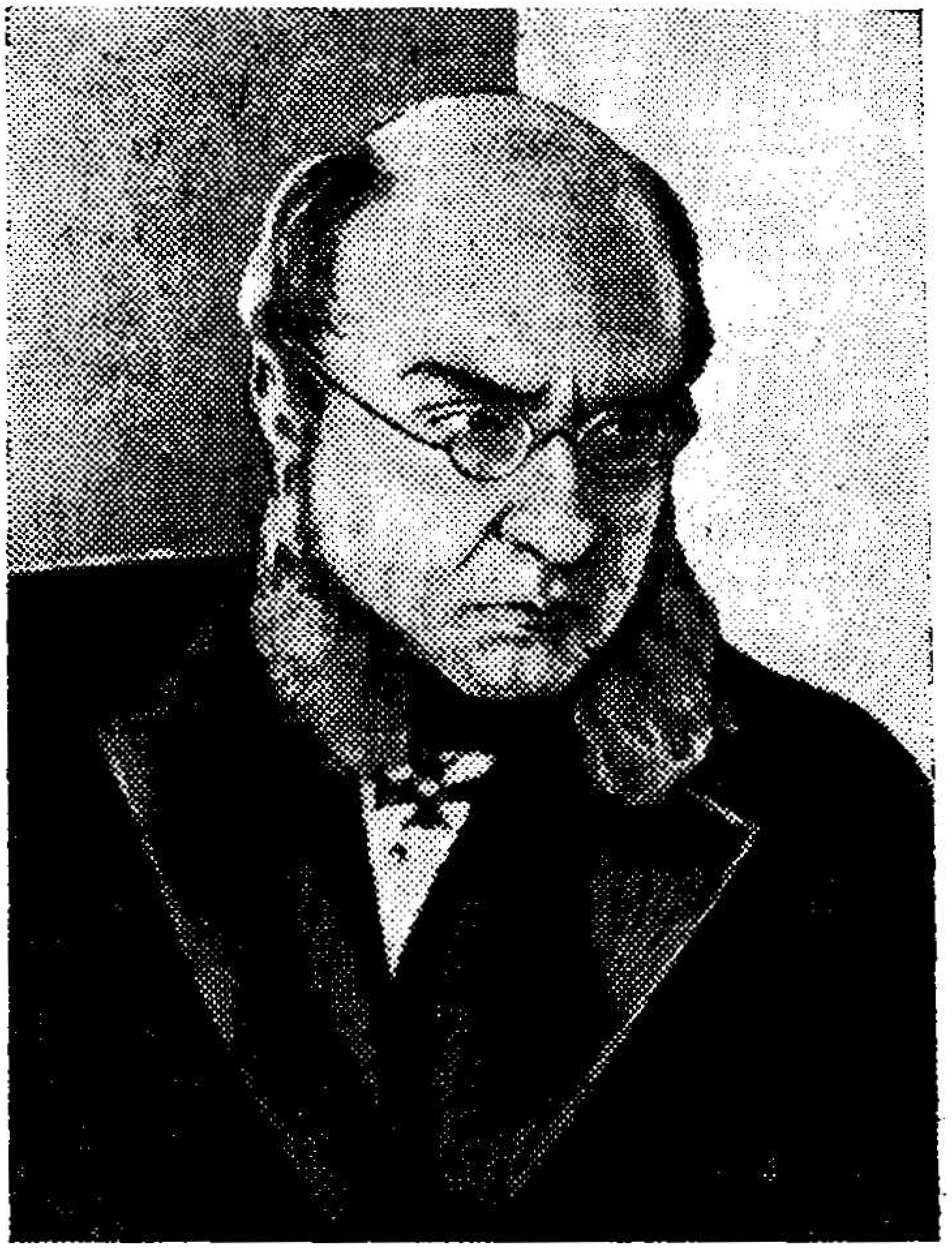
Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР;

Артист Я. Азимов в роли Юсова („Доходное место“ А. Островского).
Фото Ш. Майденберга.

В. Золотарев, засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник— **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан— **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор—**А. Ерошенко, И. Мальвин;** Потель, капитан—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке—**П. Осокин, О. Привалов**. Агата Бридо, сестра Руже— **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник—**Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже—**К. Гайжевская, Л. Линецкая.** Кусский, денщик Филиппа Бридо—**Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсанто, денщик Макса Жиле—**Б. Викторин, М. Таранов.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

8 мая

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**

Режиссер-лаборант **В. Цветков.**

Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец—**А. Волин. Ф. Кривонос.** Глухов, майор — **М. Таранов, Б. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. Викторин, И. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. Карпенко, П. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Кригер, А. Танеева.** Вудд, сенатор—**А. Котляров, А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. Кропотов, Г. Столкин;** Эчмен— **Г. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики —**В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. Любич.** Курт Дитрих, его сын— **Б. Викторин, В. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау—**З. Кудряшева, Е. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. Скоркина, М. Шматченко.** Шранк-Краус — **И. Здановский, И. Мальвин.** Шредер, христианский демократ— **О. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. Клебанова, В. Криштоп, С. Лерман, Н. Логвинова, А. Рубанов, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

9 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. Цветков.**

Художник **Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ;

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **П. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. Сергеев, М. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—**Я. Азимов, Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник,—**А. Волин, В. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—**Л. Линецкая, К. Туберозова.** Ее дочери: Полина—**К. Борискина, А. Кригер;** Юлинька—**А. Москаленко, Р. Семашко.** Досужев—**А. Ерошенко, И. Любич.** 1-й чиновник—**Г. Сергеев, М. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. Степанова, М. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. Викторин, Г. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского—**Я. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. Карпенко,** Василий—**Ф. Кривонос.** Купец—**С. Лерман.** Чиновник—**А. Рубанов.** Марья—**С. Давыдова, А. Кочкарева.** Половой—**В. Криштоп.**

Режиссеры, ведущие спетакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1 (ранок) 3, 6, 8, 9 травня

ПРЕМ'ЄРА

Текст **Я. Зіскінда.**

Музика **С. Заславського.**

Переклад **І. Муратова.**

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—**Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо.** Лісшов — **Д. Волков, А. Павлусенко.** Костя Зайцев — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін—**В. Андреєв, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша — **М. Леонідова, З. Мізіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки: **А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська, Райха.** Юнги — **Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.**

В балеті беруть участь: **О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Бр. ТУР

ПЕРЕКЛАД І. СНЕГІРЬОВА

СОФЬЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. ДУБОВИКА.**

Оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 травня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 14(22) 11—20 травня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 травня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник **І. Портнов.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника і О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій — **В. Совалов.** Султан— **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Імам — **О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеєв, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.**

12 травня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Бауєв.**
Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**
Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**
Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**
Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо.

Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеева, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

13 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй д'амантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург. В. Совалов.** Мамиров, старий д'як— **Д. Диссар. Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, кня-

жеський ловчий—І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «Кума», господиня корчми коло **перевозу** через Оку — **С. Тухнер, лауреат** всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, **дядько її—М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга **«Куми» — В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** **Мичига, кулачний боєць — П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

14, 16 травня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР, **І. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. Нахабін.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович**; концертмейстери — **В. Фіалковська, К. Смулянська, А. Рубін, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман—засл. артист РРФСР лауреат Сталінської премії **Г. БОЛЬШАКОВ, З. Канзбург.** Граф Томський — **Д. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. Григор'єв, А. Магергут.** Чекалінський—**П. Калюжний, А. Нікітін, П. Строганов.** Сурін—**М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, Н. Шехтман.** Нарумов—**Н. Неймарк, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост, Н. Малков.** Графиня—**А. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. Лейтес, А. Мейер.** Ліза—**К. Морозова, С. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців.** Поліна—**Н. Дружевецька, Н. Савенко.** Маша—**Н. Коротких, Л. Попова, Н. Соловйова, Є. Титомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. Венецька, В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Титомір.** Миловзор — **О. Дружевецька, Е. Носенко.** Златогор— **Д. Козинець.** Амур — **Свєта Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солісти балету **М. Горпиненко, І. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. Петров** і **С. Романівська.**

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Художник **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.** x

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучиле — **М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**О. Дружевецька, Є. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна — **А. Мейер, Н. Савенко.** Граф Монтероне— **Д. Діссар, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло —**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Борса— **А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман.** Граф Чепрано—**І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Паж—**Н. Лисова, Л. Попова.** Офіцер — **С. Максименко, Б. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Романівська.**

11, 12, 13, 14, 15, 16 (ранок) травня

ПРЕМ'ЄРА

Сокальский

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР. **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Баленко.**

Режисер **П. Давидов**

Художник — народн. художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Лариної—дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Лариних—поет Ленський. Він приїздить до Лариних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгин, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові й починає впадати коло Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня ранком недавні друзі зустрічаються коло млина. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онєгіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя й піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—**М. Виставкіна, О. Мейєр, Н. Савенко.** Татьяна — **Л. Колодуб, Ю. Лозінська, К. Морозова.** Ольга — **О. Дружевецька, Є. Носенко.** Няня — **Є. Лейтес, О. Мейєр.** Тріке — **В. Хворост, И. Шехтман.** Онєгін — **Д. Козинець, Н. Григор'єв.** Ленський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Савалов.** Гремін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Ротний — **Г. Коваль, Н. Ней-**

марк. Зарецький—**І. Вільчур, М. Державін, С. Максименко, Б. Малков.**

Виставу веде А. Базилевич.

15 травня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник П. Єршов.

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танки В. Нікітіна.

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює свое глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на

сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка – заслужена артистка РРФСР і ГрузРСР Лауреат Сталінської премії **В. ДАВИДОВА**. Дон Хозе, сержант **В. Совалов, З. Канзбург**. Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут**. Контрабандисти: Данкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк**; Родендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост**. Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, М. Державін**. Моралес, сержант—**М. Григор'ев, Г. Коваль**. Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **В. Павленко**. Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер**; Фраскіта— **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман**.

Ведуть виставу **С. Петров, А. Базилевич**.

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко**.

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка**.

Художне оформлення **Д. Овчаренка**.

Асистенти поставника: **О. Галкін** і **П. Плавник**.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов

перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою **О. Дюма** (сина) **«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».**

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обийми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, по-

коївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Рикоє, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

11, 13, 16 (ранок) 20 травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій** (учні студії).

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

12 травня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

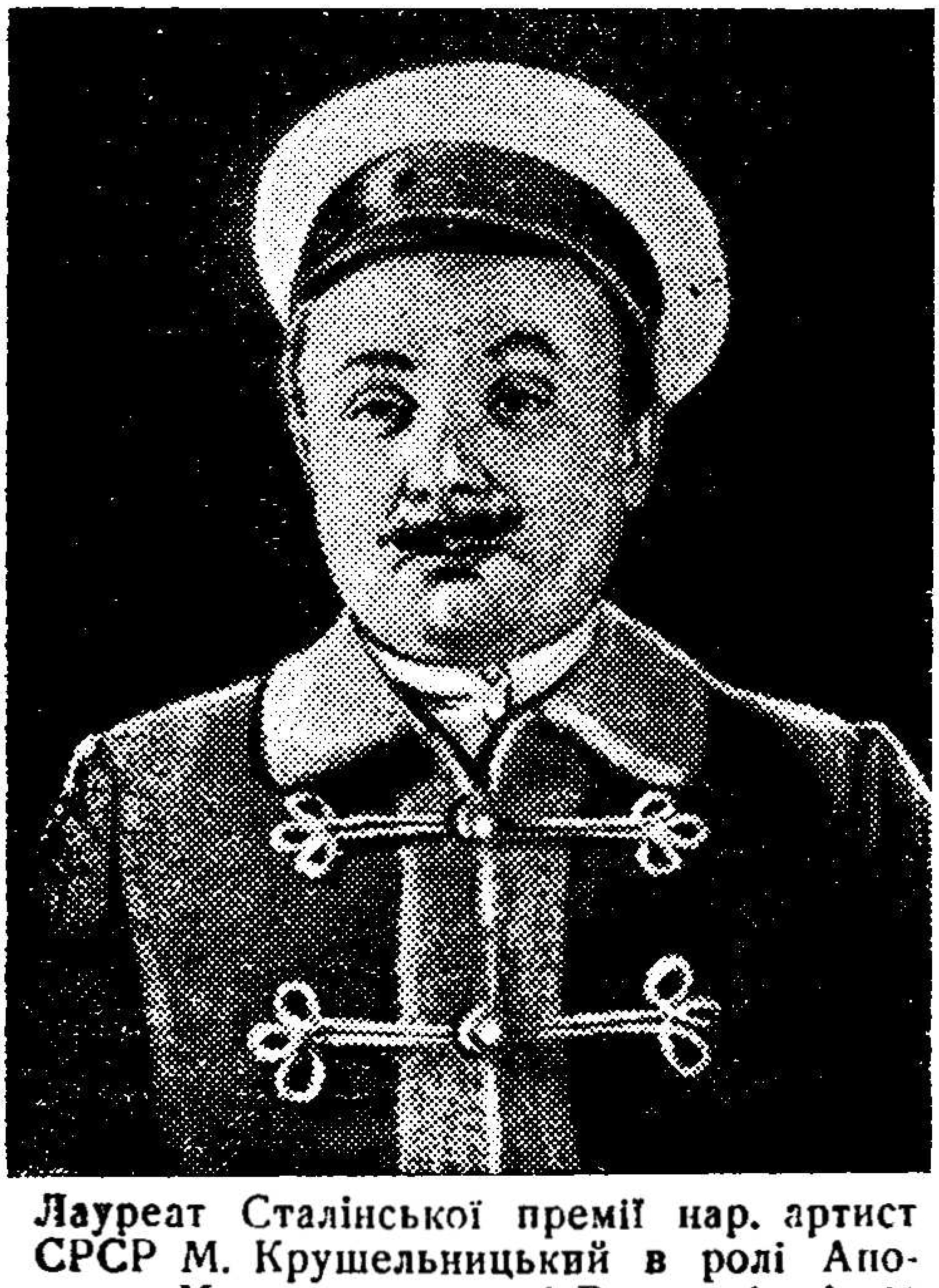
Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталін-

ської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Сизранцев** (учень студії). Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**І. Ужвій** (учень студії). Маляр—**В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**
Виставу веде **Р. Хмара.**

Лауреат Сталінської премії нар. артист СРСР М. Крушельницький в ролі Аполона Мурзавецького („Вовки і вівці" О. Островського).

Фото М. Савченка

Нар. артистка УРСР С. Федорцева в ролі Купавіної („Вовки і вівці" О. Островського).

Фото М. Савченка.

15, 16, 19 травня

ПРЕМ'ЄРА.

Бр. Тур.

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 7 картин.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Каневського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

Лауреат Сталінської премії нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Беркутова („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — **О. Романенко, М. Волошин.** Юрий Ардатов — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської — **Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца—**Я. Косаківна, О. Тимофієнко.** Кравчиха — **В. Власовська, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

18 травня

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.** Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. Черкашина.**
Режисер-асистент **М. Ошеровський.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Текст пісні — Н. Забіла.

Лауреат Сталінської премії нар. артист УРСР Ф. Радчук в ролі Чугунова („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька— С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — М. Коржова. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов—Г. Снігірьов. Дуся Рязанова— Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 13, 14, 16 (утро) 17, 19 мая

Эмиль Фабр.
перевод и обработка **М. Уль.**

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник— **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан— **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор—**А. Ерошенко, И. Мальвин;** Потель, капитан—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке—**П. Осокин, О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже— **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник—**Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже—**К. Гайжевская, Л. Линецкая.** Кусский, денщик Филиппа Бридо—**Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсанто, денщик Макса Жиле—**Б. Викторин, М. Таранов.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

18 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-асистент **Т. Прево.**

Художник **Н. Соболь.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. артист УССР; **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного

Артист И. Любич в роли Досужева („Доходное место" А. Островского).
Фото Ш. Майденберга.

научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич. студент—**Б. Тоценко.** Бакалова Надежда Петровна, студентка—**А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УРСР; **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Крепотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. Пружанский, Г. Сергеев.** Работник министерства—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. Карпенко.** Клавдия Михайловна—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Степанова.** Покупатель—**А. Агейчик.** Юноша—**Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** 2-я официантка—**Г. Клебанова.** Старик, румын—**Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

12 мая

Бернард Шоу

Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. Лизогуб.**
Художник **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Азимов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. Любич.** Лиза Дулитл—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Альфред Дулитл—**А. Волин, Э. Коломийский.** М-с Пирс — **З. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Туберозова.** Клара — **А. Москаленко, Е. Оноприенко.** Фредди—**В. Лизогуб, Г. Сергеев.** Горничная—**Н. Степанова.** Прохожий —**П. Пружанский.** Саркастический наблюдатель—**Т. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**А. Голембо, З. Макаровский.**

15 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. Цветков.**
Художник **Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

Артистка Л. Линецкая в роли Кукушкиной („Доходное место" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **П. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. Сергеев, М. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—**Я. Азимов, Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник,—**А. Волин, В. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—**Л. Линецкая, К. Туберозова.** Ее дочери: Полина—**К. Борискина, А. Кригер;** Юлинька—**А. Москаленко, Р. Семашко.** Досужев—**А. Ерошенко, И. Любич.** 1-й чиновник—**Г. Сергеев, М. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. Степанова, М. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. Викторин, Г. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского—**Я. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. Карпенко,** Василий—**Ф. Крявонос.** Купец—**С. Лерман.** Чиновник—**А. Рубанов.** Марья—**С. Давыдова, А. Кочкарева.** Половой—**В. Криштоп.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

16, 20 мая

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**
Режиссер-лаборант **В. Цветков.**
Художник **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник— **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец—**А. Волин, Ф. Кривонос.** Глухов, майор — **М. Таранов, Б. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. Викторин, И. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. Карпенко, П. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Кригер, А. Танеева.** Вудд, сенатор—**А. Котляров, А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. Кропотов, Г. Столкин;** Эчмен— **Г. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики —**В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. Любич.** Курт Дитрих, его сын— **Б. Викторин, В. Шаповалов.** Эрнст Шметтау, его зять — **В. Венцковский.** Эльза, жена Шметтау—**З. Кудряшева, Е. Оноприенко.** Вальтер, их сын—**Н. Скоркина, М. Шматченко.** Шранк-Краус — **И. Здановский, И. Мальвин.** Шредер, христианский демократ— **О. Привалов.** Автоматчики, связисты: **Г. Клебанова, В. Криштоп, С. Лерман, Н. Логвинова, А. Рубанов, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

11 травня

Текст —**В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.** Переклад **І. Муратова.**

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. Радомиського.**

Диригент—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Художник **С. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров—**Г. Охріменко, К. Передерніков.** Катя Колеснікова—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. Андреев, Е. Грицюк.** Леонід Кузнецов—**М. Гавриленко, М. Іванов.** Василь Іванович Чашкін—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Стенлі Мак-Плют—**І. Білошенко, К. Райданов.** Бетті—**Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мезіненко.** Станіслав Гримза — **Микола Іванов, М. Малегрант.** Ванда — **Л. Мінцер.** Олівія Хічкок—**О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко.** Майкл—**К. Римський.** Фред— **А. Зуб.** Черговий — **В. Цесінський.** Адміністратор — **І. Андренко.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Іванов, Л. Кабанець, М. Кочубинська, В. Костюков, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **Н. Арбо.**

12, 15, 16 (ранок) 18, 19 травня

Текст Я. Зіскінда.

Музика С. Заславського.

Переклад І. Муратова.

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—**Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо.** Лісцов — **Д. Волков, А. Павлусенко.** Костя Зайцев — **А. Аркін, Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР. Толін— **В. Андреєв, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Катюша — **М. Леонідова, З. Мізіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки: **А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська, Райха.** Юнги — **Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.**

В балеті беруть участь: **О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде Н. Арбо.

13 травня

Музика Ф. Легара

Текст І. Рубінштейна

Переклад І. Журбіна

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Івашутича**, нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці—**Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Даніло—**Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков.** Ганна Главарі — **Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина — **К. Великосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна.** Барон Зет—**О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон—**П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляєв.** Каскада—**А. Аркін, С. Біляєв.** Сен Бріош—**Н. Гавриленко, В. Андреєв.** Кромов—**Е. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько, М. Вербицька.** Мадам Богданович—**Ф. Пергамент, Т. Безяєва.**

Балет виконують—В. Лісловська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.

Виставу веде помреж. **Н. Боровкова.**

14 травня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**

Диригенти — **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник **Н. Соболь.**

Балетмейстер **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. Волков, Г. Охрименко, П. Павлусенко.** Стефан — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич**, народн. арт. УзРСР;**О. Райданов.** Арсена — **Н. Аннікова, В. Безпалько, Т. Безяєва.** Мирабелла — **О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі — **К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай — **П. Дудко, К. Пе-**

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. ЛИСЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

НАПРАВНІК

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії. Лібретто (за Пушкіним).

М. Чайковського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР М. СЛАВИНСЬКИЙ.

Постава заслужен. артиста УРСР В. БУДНЕВИЧА.

Художник Д. ОВЧАРЕНКО.

Танці в поставі заслужен. арт. ГрузРСР В. ЛИТВИНЕНКО.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 травня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 15(23) 21—31 травня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

19, 23 (ранок) травня

Сокальський

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

21 травня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент П. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник **Б. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **П. Миронович;** концертмейстери **В. Горницька, Л. Кісельова, В. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро — **Н. Григор'єв, А. Магергут.** Дон-Базіліо — **В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло — **І. Вільчур, Г. Коваль.** Берта— **О. Мейер, Є. Носенко, Н. Савенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга—**М. Державін, С. Максименко.** Офіцер — **Г. Коваль, Н. Неймарк.**

Виставу веде—**А. Базилевич.**

20 травня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон— **В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Летор'ер—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер**; гобой—**Д. Риков, І. Морштейн**; кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович**; концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушають рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів

естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

23 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона вси-

пала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, князеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**

Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо.

Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

22 травня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Художник **Б. Коваленко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**ПЕТРЕ АМІРАНАШВІЛІ,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. ГрузРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучиле — **М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**О. Дружевецька,**

Є. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — **А. Мейер, Н. Савенко.** Граф Монтероне— **Д. Діссар, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло —**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Борса— **А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман.** Граф Чепрано—**І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Паж—**Н. Лисова, Л. Попова.** Офіцер — **С. Максименко, Б. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде **С. Романівська.**

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

24 травня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Баленко.**

Режисер **П. Давидов**

Художник — народн. художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович**; концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Ларипої—дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Лариних—поет Ленський. Він приїздить до Лариних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові й починає впадати коло Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня ранком недавні друзі зустрічаються коло млина. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онєгіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя й піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—**М. Виставкіна, О. Мейер, Н. Савенко.** Татьяна — **Л. Колодуб, Ю. Лозінська, К. Морозова.** Ольга — **О. Дружевецька, Є. Носенко.** Няня—**Є. Лейтес, О. Мейер.** Тріке — **В. Хворост, И. Шехтман.** Онєгін — **ПЕТРЕ АМІРАНАШВІЛІ**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. ГрузРСР. Ленський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Гремін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Ротний — **Г. Коваль, Н. Неймарк.** Зарецький—**І. Вільчур, М. Державін, С. Максименко, Б. Малков.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 26, 30 травня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савеллїч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр— **М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Таборисьна** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

22, 23, 25, 27, 29 травня

Бр. Тур.

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — **О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської — **Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца—**Я. Косаківна, О. Тимофієнко.** Кравчиха — **В. Власовська, А. Калішевська.** Пігалкін, банцик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав— **Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Таборисьна,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Нар. артистка УРСР Є. Петрова в ролі Глафіри („Вовки і вівці" О. Островського).

Фото **М.** Савченка.

23 (ранок) травня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. Черкашина.**
Режисер-асистент **М. Ошеровський.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, **вчителька— С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **М. Коржова.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов—**Г. Снігірьов.** Дуся Рязанова— **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

Артист О. Немзер в ролі Лейзера Волфа („Тев'є молочник" за Ш. Алейхемом).

Фото М. Савченка.

28 травня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

30 (ранок) травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. ЛИСЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Є. НАПРАВНІК

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 мая

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка **М. Уль.**

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская. Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан — **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор—**А. Ерошенко, И. Мальвин;** Потель, капитан—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке—**П. Осокин, О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже— **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник—**Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже—**К. Гайжевская, Л. Линецкая.** Кусский, денщик Филиппа Бридо—**Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсанто, денщик Макса Жиле—**Б. Викторин, М. Таранов.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

23, 24, 26, 28 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-асистент **Т. Прево.**

Художник **Н. Соболь.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. артист УССР; **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич. студент—**Б. Тоценко.** Бакалова Надежда Петровна, студентка—**А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана— **Д. Васильчиков,** засл. арт. УРСР; **Т. Пре-**

Засл. артистка УССР Н. Тамарова (Флора Бразье) и заслужен. артист УССР В. Матов (Филипп Бридо) в пьесе Э. Фабра „Провинциальная история".

Фото П. Ринкевич.

во. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Крепотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. Пружанский, Г. Сергеев.** Работник министерства—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. Карпенко.** Клавдия Михайловна—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Степанова.** Покупатель—**А. Агейчик.** Юноша—**Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** 2-я официантка—**Г. Клебанова.** Старик, румын—**Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

25 мая

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-лаборант **Т. Прево.**

Художник **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института—**А. Волин, П. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена—**З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер—**Г. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница—**Г. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

27 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. Цветков.**

Художник **Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **П. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. Сергеев, М. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—**Я. Азимов, Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник,—**А. Волин, В. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассесора—**Л. Линецкая, К. Туберозова.** Ее дочери: Полина—**К. Борискина, А. Кригер;** Юлинька—**А. Москаленко, Р. Семашко.** Досужев—**А. Ерошенко, И. Любич.** 1-й чиновник—**Г. Сергеев, М. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. Степанова, М. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. Викторин, Г. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского—**Я. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. Карпенко,** Василий—**Ф. Кривонос.** Купец—**С. Лерман.** Чиновник—**А. Рубанов.** Марья—**С. Давыдова, А. Кочкарева.** Половой—**В. Криштоп.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

Артистка К. Суковская (Флора Бразье) и артист В. Венцковский (Макс Жиле) в пьесе Э. Фабра „Провинциальная история".

Фото П. Ринкевич.

29 мая

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Режиссер **И. Любич.**

Художник **М. Беспалов.**

Артист А. Волин в роли Белогубова („Доходное место“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов—**В. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать—**С. Давыдова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена—**К. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке—**А. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова—**Л. Линецкая, З. Зиновьева.** Машенька, ее племянница—**Р. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар— **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий—**И. Здановский.** Иван Иванович Городулин—**И. Любич.** Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем—**А. Кочкарева.** 1-я приживалка Турусиной—**Н. Степанова.** 2-я приживалка Турусиной—**К. Туберозова.** Человек Мамаева—**Т. Прево.** Человек Крутицкого—**Т. Прево.** Григорий, человек Турусиной—**К. Котляров.**

Действие происходит в Москве в 70-х годах прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Артист Ф. Кривонос в роли Егоркина [„Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина].

Фото Ш. Майденберга.

30 мая

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. Глаголина.** Художник **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсан — **И. Любич, П. Осокин.** Гульд—**Г. Ратальский.** Смит—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг—**К. Гайжевская, Н. Скоркина.** Морфи—**А. Волин, В. Венцковский.** Харди—**И. Здановский, В. Лизогуб.** Престон—**А. Котляров.** Кесслер—**И. Мальвин.** О'Кинли—**В. Шаповалов.** Мисс Бридж—**З. Кудряшева.** 1-й упаковщик—**Т. Прево.** 2-й упаковщик—**В. Криштон.** Шофер—**Г. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль—А. Голембо, З. Макаровский.

З'ЇЗД ТЕАТРАЛЬНИХ МИТЦІВ

6—7 травня 1948 року в Києві відбувся І з'їзд Українського Театрального Товариства.

На з'їзд прибули кращі працівники театрів Української РСР. В роботі з'їзду взяли участь народний артист Грузинської РСР Г. Венадзе, представник Комітету в справах мистецтв при Раді Міністрів СРСР тов. Радзієвський, знатний горлівський шахтарь І. Петухов. На з'їзд надійшли привітальні телеграми від Всеросійського Театрального Товариства, від Театральних Товариств Білорусії, Грузії, Естонії та від багатьох митців Радянського Союзу.

З'їзд заслухав та обговорив доповідь народного артиста Союзу РСР І. Паторжинського про роботу Українського Театрального Товариства та співдоповіді філій харківської, одеської та львівської.

«Як відомо,—сказав т. Паторжинський,— ЦК КП(б)У та Рада Міністрів Української РСР при організації Театрального Товариства виходили з того, що шляхи зростання українського радянського театру вимагають нових і ширших форм розвитку громадських організацій, що об'єднають майстрів театру. З метою найбільш успішного розв'язання цих завдань творчі працівники радянського театру Української РСР об'єднуються в Українське Театральне Товариство. Зараз, — зазначив тов. Паторжинський,—організаційний період в основному закінчився. Разом зі створенням філій—в Харкові, Одесі, Львові, Дніпропетровську та Сталіно—є уповноважені товариства в кожному театральному місті України. Членством охоплено 1060 творчих працівників театрів.

Доповідач І. Паторжинський та співдоповідачі: А. Соколовський (Харків), Л. Мацієвська (Одеса) і Дударев (Львів)—зазначили, що, сприяючи здійсненню історичних ухвал партії з ідеологичних питань, Українське Театральне Товариство та його філії і уповноважені розгорнули масово-політичну та науково-творчу роботу шляхом організації лекцій, доповідей, диспутів та відкритих рецензій на вистави.

Протягом 1947—1948 р.р. було проведено: 118 доповідей на театральні теми, 128 відкритих рецензій на вистави, 26 творчих зустрічей, 27 ювілейних вечорів, 2 семінари (з них один для керівників художньої самодіяльности разом з Центральним будин-

ком народної творчості), 3 творчих конференції та 3 наукових сесії.

В обговоренні доповіді та співдоповідей взяли участь 21 учасників з'їзду. Серед них—голова Комітету в справах мистецтв М. Пащин, заступник голови Театрального Товариства Грузінської РСР Г. Венадзе, представник Комітету в справах Мистецтв при Раді Міністрів СРСР тов. Радзієвський.

Всі вони підкреслювали, що генеральним завданням Товариства є подальша боротьба за високу ідейну й художню якість кожної вистави. В авангарді цієї боротьби повинні бути найвидатніші митці українського радянського театру. Основою в роботі мусить бути широко розгорнута, не зважаючи ні на які почесні звання й творчі заслуги, критика та самокритика.

Вказівки тов. Жданова про те, що «раз немає творчих дискусій, немає критики і самокритики,— значить, нема і руху вперед. Творча дискусія і об'єктивна, незалежна критика—це стало вже аксіомою—з'являється найважливішою умовою творчого розвитку»,—ці вказівки повинні бути ключем до розв'язання всіх творчих питань театрального мистецтва, ствердження соціалістичного реалізму, цілковитого виконання історичних ухвал партії з ідеологічних питань.

З'їзд прийняв розгорнуту резолюцію, спрямовану на подальший розвиток українського радянського театрального мистецтва.

Видатний Горлівський шахтар І. Петухов, вітаючи з'їзд від імені робітників Горлівки, закликав членів УТТ організувати систематичне планове мистецьке обслуговування шахтарів Донбасу.

З відповіддю на заклик І. Петухова виступив лауреат Сталінської премії, народний артист СРСР А. Бучма, який від імені делегатів з'їзду заявив, що народні артисти СРСР та УРСР беруть на себе зобов'язання протягом 2—3 місяців відвідати міста Донбасу й виступити перед шахтарями з своїми творчими звітами.

З'їзд звернувся до всіх робітників мистецтва України з закликом широко обслужувати трудящих нашої республіки, допомагати їм в боротьбі за виконання п'ятирічки за чотири роки.

Наприкінці з'їзду делегати з великим піднесенням прийняли привітальні листи товаришеві Сталіну, секретареві ЦК КП(б)У М. С. Хрущову і голові Ради Міністрів УРСР Д. С. Коротченко.

З'їзд таємним голосуванням обрав правління УТТ в складі: І. Паторжинський, І. Мар'яненко, А. Бучма, К. Хохлов, М. Крушельницький, М. Літвиненко-Вольгемут, О. Крамов, П. Долина, С. Ткаченко, Б. Перлов, В. Довбищенко, О. Ватуля. П. Нятко, Гнат Юра, Н. Ужвій, В. Василько, М. Пащин, І. Чабаненко, Л. Мацієвська, І. Дударев, Г. Маринич, М. Стефанович, І. Хлебніков, О. Кусенко, В. Новінська.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08029. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 501. Тираж 1500.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

„ВАС ВИКЛИКАЕ ТАЙМИР!“

Комедія на 4 дії.

лауреата Сталінської премії К. ІСАЄВА та О. ГАЛИЧА.

Переклад Ір. СТЕШЕНКО.

Постава режисера М. ОШЕРОВСЬКОГО.

Художне оформлення лауреата Сталінської премії В. ГРЕЧЕНКО.

Музичне оформлення М. КАНЕВСЬКОГО.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 16(24)

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—21 червня 1948 р.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗАСТРАХОВАТЬ
СВОЕ ДОМАШНЕЕ ИМУЩЕСТВО
ОТ ПОЖАРА и ДРУГИХ СТИХИЙНЫХ БЕДСТВИЙ
ЗА КАЖДУЮ 1000 руб. СТРАХОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ
УПЛАЧИВАЕТСЯ ОТ 1 ДО 4 РУБ. В ГОД.
ДЛЯ ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРОВ СЛЕДУЕТ ОБРАЩАТЬСЯ
В ИНСПЕКЦИИ ГОССТРАХА ПРИ РАЙФИНОТДЕЛАХ
ИЛИ К СТРАХОВЫМ АГЕНТАМ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 16 (24) 11—20 червня 1948 р.

ДОБРО ПОЖАЛУВАТИ!

Глядачі другої столиці України ще не забули того, як протягом дев'яти сезонів, з 1925 року до 1934-го, щовечора здіймалася завіса над сценою Харківського державного єврейського театру. То був перший радянський єврейський театр на Україні. За дев'ять років свого існування він завоював симпатії харків'ян. В його складі було багато талановитих акторів. Його вистави проходили з незмінним успіхом.

В 1934 році, після переїзду уряду УРСР до Києва, в столиці був створений Державний єврейський театр імені Шолом-Алейхема. Метою нового театру було об'єднати найкращі творчі сили єврейської сцени на Радянській Україні, стати зразковим театральним коллективом. Більшість харківських акторів і режисерів були запрошені до нового театру. Вони, по суті, склали його кістяк. Вони принесли до театру ім. Шолом-Алейхема свій творчий метод, свої мистецькі традиції. Вони розвивали і стверджували їх на сцені республіканського єврейського театру. Цей театр взяв найкраще, що принесли до нього харків'яни. І історію свою він починає з 1925 року — року заснування Харківського єврейського театру.

Отже, харківські глядачі впізнають серед гостей багато добре відомих їм акторів, побачать, як виріс їх талант, удосконалилась їх майстерність за 14 років розлуки. Разом з тим вони побачать молодих акторів, вихованців театру, побачать, які невичерпні можливості має кожна народність в радянській державі для розвитку своєї культури, національної формою, соціалістичною змістом.

Театр ім. Шолом-Алейхема гостюватиме у нас місяць. За цей час він покаже одинадцять найкращих своїх вистав.

Чільне місце посідають в репертуарі театра п'єси радянських єврейських драматургів: «Повстання в гетто» П. Маркіша, «Варто жити на світі» А. Губермана, «Виженіть біса» М. Пінчевського, «З другого світу» О. Гольдеса. Ці п'єси розповідають про героїзм, любов до Батьківщини, високі прагнення передових радянських людей.

Російська класика представлена в репертуарі театра твором великого російського письменника А. Чехова «Дядя Ваня». Театр покаже також чимало творів єврейської класичної драматургії: «Мандрівні зорі» та «Зачарований кравець» за Шолом-Алейхемом, «Чаклунка» та «Десята заповідь» Гольдфадена, «Гершеле Острополер» Гершензона. З п'єс західно-європейської класики театр покаже «Скупого» Мольєра.

Глядачі індустріального Харкова гостинно зустрінуть талановитий колектив театра ім. Шолом-Алейхема, який приїздить до них уперше.

Добро пожалувати!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

Е. **Направник.**

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. артист РРФСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

Танці **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мне він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просит її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський — **В. Будневич**, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров — **І. Бронзов** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка — **В. Хворост, П. Калюжний.** Антон — **І. Вільчур, Д. Скоробогатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких; С. Смулянська.**

Виставу веде **С. Петров.**

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого ге-

нія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О.** Горохов, А. Кисенко. Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В.** Бакланова, **В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М.** Ізотов, **А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14, 16 червня

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С.** Городецького. Український переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В.** Бакланова, В. **Баранова, І. Герман, Я.** Додін, М. Ізотов, **Л. Любімова, П. Плавник**, Д. Рожинська, **І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

13 червня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича**

Художник **П. Єршов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військово варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен

вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — А. **Левицька,** народн. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — **Д. АНГУЛАДЗЕ**, лауреат Сталінської премії заслужен. артист ГрузРСР. Ескамільйо, тореадор — **Д. Козинець, А. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк**; Ромендадо — **П. Калюжний. Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, М. Державін.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Наварп—**В. Венецька, О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта— **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман. А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма. чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР, **І. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. Нахабін.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович;** концертмейстери — **В. Фіалковська, К. Смулянська, А. Рубін, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман—заслужен. артист ГрузРСР, лауреат Сталінської премії **Д. АНГУЛАДЗЕ, З. Канзбург.** Граф Томський — **Д. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. Григор'єв, А. Магергут.** Чекалінський—**П. Калюжний, А. Нікітін, П. Строганов.** Сурін—**М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, Н. Шехтман.** Нарумов—**Н. Неймарк, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост, Н. Малков.** Графиня—**А. Левицька**, народ. артистка УРСР; **Е. Лейтес, А. Мейєр.** Ліза—**К. Морозова, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**Н. Дружевецька, Н. Са-**

венко. Маша—**Н. Коротких, Л. Попова, Н. Соловйова, Є. Титомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. Венецька, В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Титомір.** Миловзор — **О. Дружевецька, Е. Носенко.** Златогор— **Д. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солісти балету **М. Горпиненко, І. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. Петров** і **С. Романівська.**

Дж. **Пуччіні.**

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**
Художник **Л. Горевой.**
Хормейстр Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'ев, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'ев, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

Н. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович,** концертмейстери — **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка — **О. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут.** Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н, Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. Носенко, Н. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. Мейер, Н. Савенко.** Боярин—**С. Максименко, П. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост. Н. Шехтман.** Опричники, бояри, бояриш, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

17 червня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз. негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Софії Ковалевської („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченко.

11, 13, 16 червня

Бр. Тур.
Переклад **Ів. Снегірьова.**

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Каневського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. **УРСР та УзРСР;** **Є. Петрова,** нар. арт. **УРСР.** Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. **УРСР;** **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Д. Антонович в ролі Ковалевського („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченка.

Г. Сичук, А. Шутенко. Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

18, 19, 20 червня

ПРЕМ'ЄРА

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченко.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Елизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Ашот Місьян, радіст першого класу — **І. Гавришко.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін,**

С. **Орлюк**, Р. **Рубанович**, Г. **Чорний**, О. **Онофриенко**. А. **Шутенко**, Я. **Лівшиць**, (учень студії). Я. **Брославський** (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде **Р. Хмара**.

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення **Д. Власюка.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

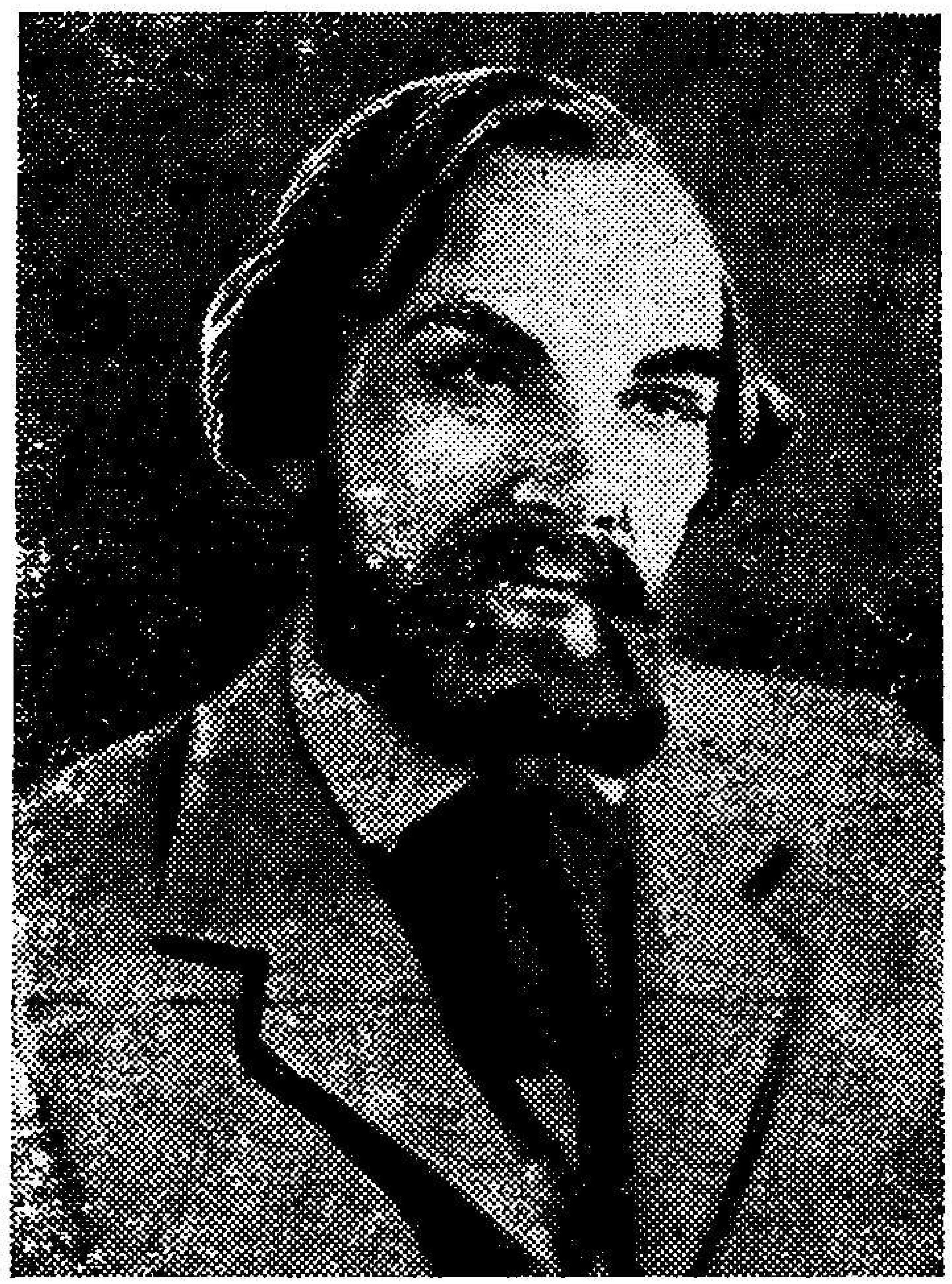
Хореограф **Е. Рабінович.**

Концертмейстер **К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — **М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.** Ксенія, його жінка — **Л. Криницька**, засл. арт. **УРСР; А. Смерека**, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, народ. артист УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат — **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін — **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блаженний — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський — **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Артист О. Романенко в ролі академіка Левкоєва („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченка.

12, 13 (ранок) червня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов— **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр— **М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії).

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Линяєва („Вовки і вівці" О. Островського).

Фото М. Савченка.

Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08632. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 540. Тираж 1500.

Я ОБЕСПЕЧИЛА СЕБЯ и СВОЕГО РЕБЕНКА ПОЛИСОМ
ПО СМЕШАННОМУ СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ
ГОССТРАХ
ПОЛИС
ПО СМЕШАННОМУ
СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ
ГОССТРАХ
выплачивает
СТРАХОВУЮ СУММУ:
самому
ПРИ ДОЖИТИИ
ДО ОПРЕДЕЛЕННОГО ВОЗРАСТА, ПРИ утрате трудоспособности
ПРОИСШЕДШЕЙ ОТ НЕСЧАСТНОГО СЛУЧАЯ,
семье и близким —
В СЛУЧАЕ ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЙ СМЕРТИ ЗАСТРАХОВАННОГО

Ціна 2 коп.

100 000 рублей

можно выиграть

по Государственному 3% внутреннему выигрышному займу

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ.

Харьковское гор управление гострудсберкасс и госкредита

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 червня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 17 (25) 21—30 червня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін і П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко**; солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

Н. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. Назарова.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович,** концертмейстери — **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка — **О. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут.** Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Бутков. З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н, Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. Носенко, Н. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. Мейер, Н. Савенко.** Боярин—**С. Максименко, П. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост. Н. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. артист РРФСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

Танці **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мне він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просит її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост,** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка— **В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, Д. Скоробогатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких; С. Смулянська.**

Виставу веде **С. Петров.**

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі хо-

дить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Кансбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **П. Єршов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Теперь заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього.

Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені Кармен поривається йому назустріч

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—**В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут.** Контрабандисти: Дойкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, М. Державін.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта— **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**

Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від по-

диву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Художник **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучиле — **М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**О. Дружевецька, Є. Лейтєс, С. Носенко.** Джіованна — **А. Мейер, Н. Савенко.** Граф Монтероне—**Д. Діссар, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло —**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Борса—**А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман.** Граф Чепрано—**І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Паж—**Н. Лисова, Л. Попова.** Офіцер — **С. Максименко, Б. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Романівська.**

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**
Художник **Л. Горевой.**
Хормейстер Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е, Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 червня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченко.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Луня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета

Артист С. Кошачевський в ролі Ардатова („Софія Ковалевська“ бр. Тур).

Фото М. Савченка.

Бр. Тур.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Каневського.**

Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко. А. Шутенко, Я. Лівшиць,** (учень студії), **Я. Браславський** (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде **Р. Хмара.**

Артист І. Гавришко в ролі Перчика („Тев'є молочник“ за Шолом Алейхемом).

Фото М. Савченка.

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

24 червня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Джемс Гоу і Арно Д'юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. **УРСР Б Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

22 червня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр— **М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

ДЕРЖАВНИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ТЕАТР УРСР

ім. ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА

(прим. Рус. Драматич. театру)

21, 22, 28 червня

М. Гершензон

Гершеле Острополер

Народна гра на 3 дії.

Постава **А. Нугера.**

Художник **Л. Файленбоген.**

Композитор **Леонід Школьніков.**

Режисер **А. Рубінштейн.**

Балетмейстер **Е. Гольдовська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гершеле Острополер — **А. Нугер, А. Меламед.** Калмен, лихвар — **В. Шайкевич.** Двося, його служниця — **Ш. Фінгерова.** Берл, жених—**І. Рубінчик.** Ціпка, його наречена—**С. Лейман.** Буне—**М. Тепліцький.** Становий—**А. Миргородський.** Мендл, корчмар — **Л. Хейфец.** Генендл, його дружина—**З. Мурована.** Євреї, єврейки: музики.

Виставу веде **М. Шехтман.**

23 червня

А. Губерман.

Варто жити на світі

Комедія на 3 дії

Постава народн. арт. КазРСР **М. Гольдблата.**

Оформлення головного художника **Л. Файленбогена.**

Композитор **Леонід Школьніков.**
Балетмейстер **Я. Іцхоки.**
Режисер **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Довид Крел — **Д. Жаботинський,** засл. арт. УРСР; **Я. Голман.** Злате Крел — **П. Померанц.** Маріша Крел — **Б. Портная.** Константин Тарасов—**Д. Днепров.** Дядя Йося — **Л. Хейфец.** Тетя Люба — **З. Мурована.** Володя — **А. Меламед.** Гельсон — **В. Шайкевич.** Карлсен—**А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР. Джек Неві — **М. Ойбельман.** Бічі Неві—**А. Шейнфельд.** Абдул Назаров — **А. Нугер.** Захір—**С. Лейман.** Бабе Цирл—**С. Ейдельман.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

24, 25 червня

М. Пінчевський

Виженіть біса

Музична комедія на 3 дії

Постановка нар. арт. КазРСР **М. Гольдблата.**

Оформлення головного художника **Л. Файленбогена.**

Музика композитора **С. Штейнберга.**

Танці балетмейстера **Б. Таїрова.**

Режисер-асистент **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фішеле Фиш, садовод — **М. Гольдблат,** нар. арт. КазРСР; **С. Бідер.** Ціпойре. його дочка — **Е. Шапіро.** Осна — **Е. Томська.** Діна, її дочка—**А. Шейнфельд.** Онойхи, музикант — **Я. Гольман.** Арка—**А. Миргородський,** Нехем'є, його син—**А. Меламед.** Зибеле Одер, їздовий-колгоспник—**А. Нугер.** Васильєв, голова міськради — **Ш. Гохберг.** Фрида Борисовна, військовий лікарь— **З. Мурована.** Колишні крамарі, двійня: Шефтль «швидкий» — **М. Теплицький;** Шефтль-«повзун» — **Л. Хейфец.** Дівчата: **Р. Мостославська, Р. Сімкина, С. Месонжник, С. Пемова, А. Готлібовська, Р. Понімовська.** Колгоспники, музиканти, гості.

Нар. артист КазРСР М. Гольдблат, худ. керівник Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом-Алейхема.

Дія відбувається в маленькому місті Молдавської РСР в 1936 році.

Виставу веде **О. Шехтман.**

27 червня

Перец Маркіш

ПОВСТАННЯ В ГЕТТО

(Біловежська пуща)

Героїчна драма на 3 дії, 7 картин.

Постановка народного артиста КазРСР **М. Гольдблата**

Оформлення головного художника **Л. Файленбогена.**

Музика композитора С. **Штейнберга**

Режисер **М. Лоєв**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гірш Глік—**М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР. Ноймі Глік—**А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР; **Б. Портная.** Вольф Глік—**Д. Днєпров.** Хане Глік—**П. Померанц, Р. Грін.** Семибрат—**Д. Жаботинський,** засл. арт. УРСР. Рахміель—**Я. Гольман.** Ельхоне — **А. Меламед.** Хаєле — **С. Лейман.** Нехем'є—**А. Миргородський.** Ошер—**М. Тепліцький.** Вчитель—**В. Каршенбаум.** Адвокат—**Л. Хейфец.** Равін — **М. Ойбельман.**

Засл. діяч мистецтв УРСР А. Сонц в ролі Неймі Глік („Повстання в гетто") П. Маркіша.

Артист Д. Днєпров в ролі Вольфа Гліка („Повстання в гетто" П. Маркіша).

Бенціон—**А. Рубінштейн.** Ксендз—**Д. Стрижевський.** Доглядачка—**Д. Томська.** Прислужниця — **Е. Шапіро, Р. Мостославська.** Начальник партизанського загону — **С. Гохберг.** Клопс—**С. Бідер.** Ганс—**Х. Островський.** Матчі — **Ш. Фінгерова, Н. Вайсман.** Макс — **А. Рубінштейн.** Роберт—**М. Лоєв.** Партизани: **В. Каршенбаум, М. Басін.** Німці; **Я. Камінський, Я. Пресман.** Черниці: **Н. Вайсман, Р. Грін, А. Готлібовська, С. Лейман, Р. Мостославська, С. Месонжник, П. Померанц, Б. Портная, С. Пемова, Р. Понімонська, Р. Сімкіна, Е. Сегал, Е. Томська, Ш. Фінгерова, А. Шейнфельд, Е. Шапіро, С. Ейдельман, А. Віленська.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

Головний художник Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом Алейхема Л. Файленбоген.

26, 27 (ранок) червня

А. Гольдфаден.

КОЛДУНЬЯ

Сентиментальна мелодрама на 3 дії.

Постановка **А. Нугера.**

Музика **С. Штейнберга** (за мотивами **А. Гольдфадена**).

Художник **М. Рубінгер.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Авремпе—**Л. Хейфец.** Бася — **Ш. Фінгерова, Р. Мостославська.** Міреле — **Е. Томська.** Маркус — **С. Бідер.** Гоцмах—**Я. Голман, А. Миргородський.** Бабе-Яхне (Колдунья)—**А. Нугер.** Ельокум—**Х. Островський.** Хазяїн кафе—**М. Теплицький.** Хлопчик (Бабкелех)—**А. Штейнфельд, С. Пемова.** Дівчинка, що купує голки—**Е. Сегал.** М'ясник — **А. Меламед.** Корчмарі: Зорах—**А. Гохберг**; Хаймець — **Х. Островський.** Поліцай—**Я. Камінський.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

29, 30 червня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація М. Ойбельмана.

ЗАЧАРОВАНИЙ КРАВЕЦЬ

Трагикомедія на 3 дії.

Зав. музичною частиною і головний диригент Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом Алейхема С. Штейнберг.

Засл. артист УРСР Д. Жаботинський в ролі Семибрата („Повстання в гетто" П. Маркіша.

Артистка С. Лейман (Рейзл) і артист С. Бідер (Рафалеско) в п'єсі: „Мандрівні Зорі" за Шолом Алейхемом

Постава нар. артиста КазРСР **М. Гольдблата.**

Художник **Ц. Кипліс.**

Музика композитора **М. Мільнера.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шимен-Еля, кравець — **М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР; **А. Меламед.** Ципе-Бейле-Рейзе — **А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР. Авремеле — **С. Пемова.** Двойреле — **Б. Портная, С. Месонжник.** Хаїм-Хозе — **Л. Хейфец.** Теме-Гітл — **П. Померанц.** Додя, корчмарь — **В. Шайкевич.** Нехаме — **З. Мурована.** Гапка — **Ш. Фінгерова.** Йоне Бадцех — **Я. Гольман.** Ремісники: **А. Миргородський, М. Теплицький, С. Бідер, С. Гохберг, А. Рубинштейн, Е. Островський, І. Рубінчик.** Равін — **С. Камінський.** 1-й еврей — **С. Гохберг.** 2-й еврей — **М. Басін.** В хедері: **Лейман, Томська. Сегал, Сімкіна. Готлібовська, Понімонська.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08945. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 574. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

Державний Єврейський театр УРСР

ім. Шолом-Алейхема

1, 2 липня

Ж.-Б. МОЛЬЄР

СКУПИЙ

комедія на 3 дії.

Постава засл. арт. КазРСР М. ГОЛЬДБЛАТА.

Оформлення Л. ФАЙЛЕНБОЙГЕНА.

Музика С. ШТЕЙНБЕРГА.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ (18)26

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 липня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 18 (26) 1—10 липня 1948 р.

ТЕАТР ім. ЄРМОЛОВОЇ в ХАРКОВІ

В приміщенні театру музичної комедії розпочав спектаклі один з найкращих сценічних колективів столиці Радянського Союзу — Московський державний театр імені М. Єрмолової.

Глядачі індустріального Харкова добре пам'ятають попередні гастролі цього театра в 1937 і 1940 р. Харків'яни високо оцінили майстерність його режисерів та акторів, в якій творчо з'єднались реалістичні традиції геніальної російської артистки, що її ім'я з честю носить театр, з умінням гостро бачити сучасність. Спектаклі молодого тоді театру проходили в Харкові з незмінним успіхом.

Нині ми бачимо театр в пору його творчої зрілості: в наступному сезоні єрмоловці відзначатимуть свій двадцятирічний ювілей. До цієї знаменної дати в своєму житті театр приходить з видатними творчими перемогами. Він завоював міцну любов та пошану і серед вимогливих глядачів Москви і серед глядачів численних міст Радянського Союзу, куди театр ім. Єрмолової часто виїздить на гастролі.

Харків'яни вже побачили три вистави єрмоловців: «Старі друзі» лауреата Сталінської премії Л. Малюгіна, «Невільниці» О. Островського, «Мачуха» О. Бальзака.

«Старі друзі» — етапна робота театру. В цьому спектаклі радянський глядач побачив живі й правдиві образи молоді нашої прекрасної Вітчизни. Театр натхнено показав ленінградців під час облоги міста-героя, показав безмежну любов молодого радянського покоління до Батьківщини, його самовідданість у боротьбі з ворогом, вірність у дружбі й коханні. Цей спектакль і виконавці ролей Тоні й Шури, двох центральних образів,—засл. артисти РРФСР Л. Орданська та В. Якут—були відзначені Сталінською премією.

«Невільниці» не йшли на сцені понад тридцять років. Цю комедію театр ім. Єрмолової поставив до 125-річчя з дня народження геніального російського драматурга О. Островського. В цьому спектаклі яскраво показані ті пригнічення й безправ'я, в яких перебувала російська жінка в минулому сторіччі.

«Мачуха» — кращий драматургічний твір найвидатнішого французького письменника-реаліста О. Бальзака.

Поки що театр ім. М. Єрмолової оголосив лише десять спектаклів. Сподіваємось,— гості наші тільки цим не обмежаться. Широкі кола харківських глядачів дістануть змогу побачити й інші вистави цього талановитого театрального коллективу. Запорукою цьому—та щира сердечність, з якою харків'яне приймають своїх дорогих гостей.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Дирижер **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Хворост.** Микола—**А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Никитин.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин.** Перша дівчина—**В. Павленко, Л. Колодуб, Лісова.** Друга дівчина—**Є. Носенко, Коротких, Іванова.**

2 ЛИПНЯ

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. Штейнман,** засл. арт. УРСР.
Постава режисера **О. Геращенка.**
Художник **М. Калашніков.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Концертмейстери: **Н. Миронович** (головн. концермейстер), **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на

розстріл. Каварадоссі згадує про недавне щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. Канзбург, В. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—**Г. Коваль.** Різничий—**І. Вільчур, Д. Діссар, Б. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. Калюжний, В. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Неймарк, П. Строганов.** Тюремник—**І. Вільчур, С. Максименко.** Пастушок—**Я. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. Базилевич** і **С. Романівська.**

4 липня (ранок)

Сокальський

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

4 липня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. **артист** РРФСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

Танці **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост.** Гришка— **В. Хворост, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, Д. Скоробогатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Верейський — **Н. Григор'ев, Г. Коваль, Ю. Малков.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська.**

Виставу веде **С. Петров.**

6 липня

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент — **П. Баленко.**

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. Березової.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренко.**

Концертмейстери— **К. Смулянська, В. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. Виноградова, Є. Плужнікова**, засл. арт. КазРСР. Степан — **Я. Додін, П. Плавник.** Батько Степана — **О. Горохов, І. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Дядько Степана — **А. Саркісьянс.** Князь — **А. Іванов, О. Нікітін.** Танцмейстер — **П. Строганов.** Маріула — **Г. Маслова, А. Пірадова.** Молодий циган — **Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Стара циганка — **Е. Пориваєва, Л. Столярова.** Гайдуки — **О. Галішевський, М. Олейніков.** Шевчик — **А. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Алексеєва, Д. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, А. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс — **Д. Додін, М. Ізотов.** Венера — **Н. Акмаєва, В. Бакланова.** Афіна — **Л. Любімова, Д. Рожінська.** Гера — **Г. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. Петров.**

7 ЛИПНЯ

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум,

він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Леторʼєр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

8 липня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер **Г. Давидов.**
Художник **І. Портнов.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника і О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій — **В. Совалов.** Султан— **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Імам — **О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеєв, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісьянс, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.

9 липня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—І. Баусов.

Постава балетмейстера В. Нікітіна.

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. Литвиненка і О. Галкіна.

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — Я. Калігорський і В. Рубін.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що, має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

10 липня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися

Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Алє Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

1, 10 липня

Бр. Тур.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

МЕТА ЖИТТЯ
(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

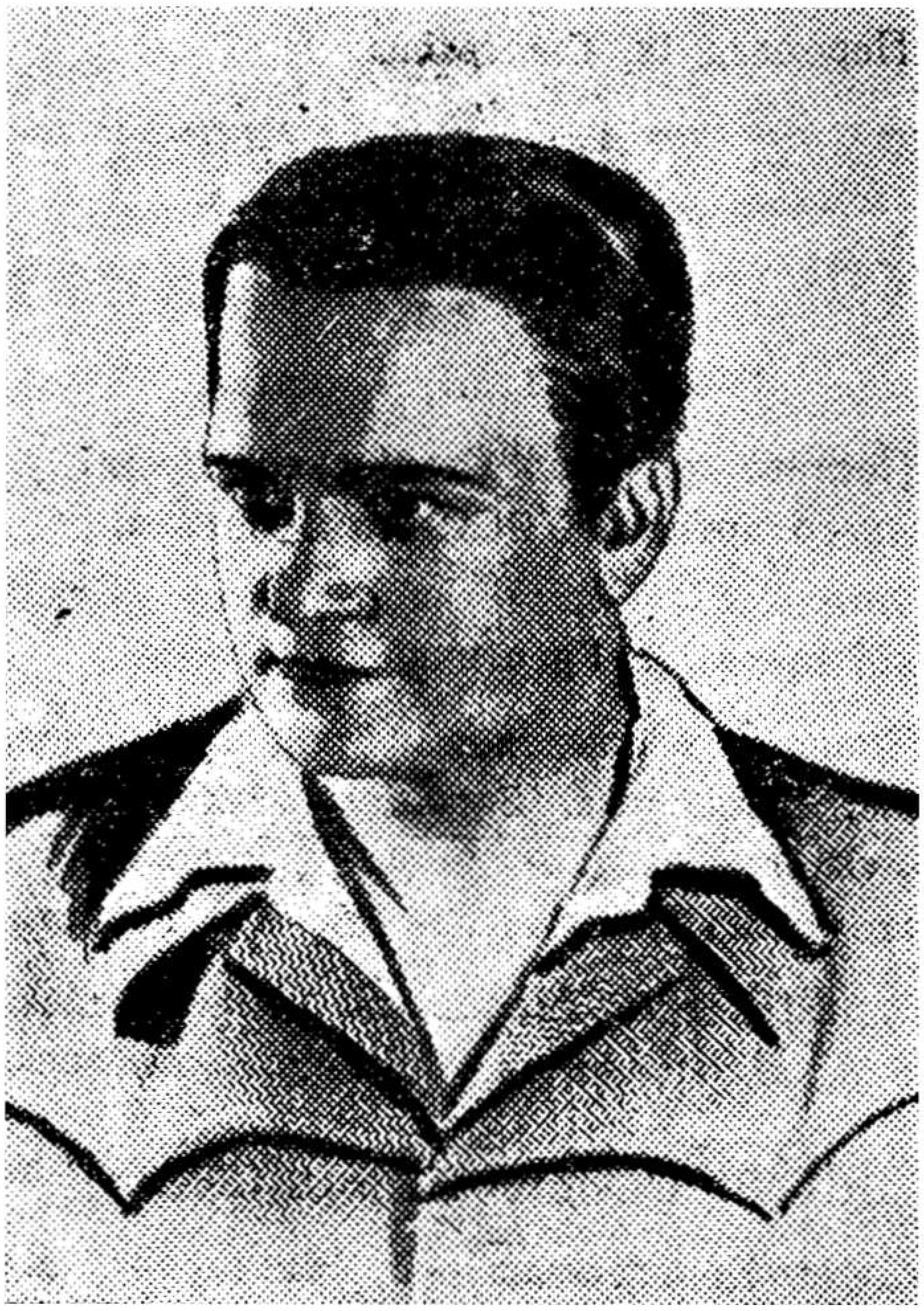
Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. По-**

котило, заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Андрія Миколайовича Гришка („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

Засл. артистка УРСР П. Куманченко в ролі дежурної на 13 поверсі („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

2, 4, 6, 7, 9 липня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Луня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Хірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко. А. Шутенко, Я. Лівшиць,** (учень студії), **Я. Браславський** (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде **Р. Хмара.**

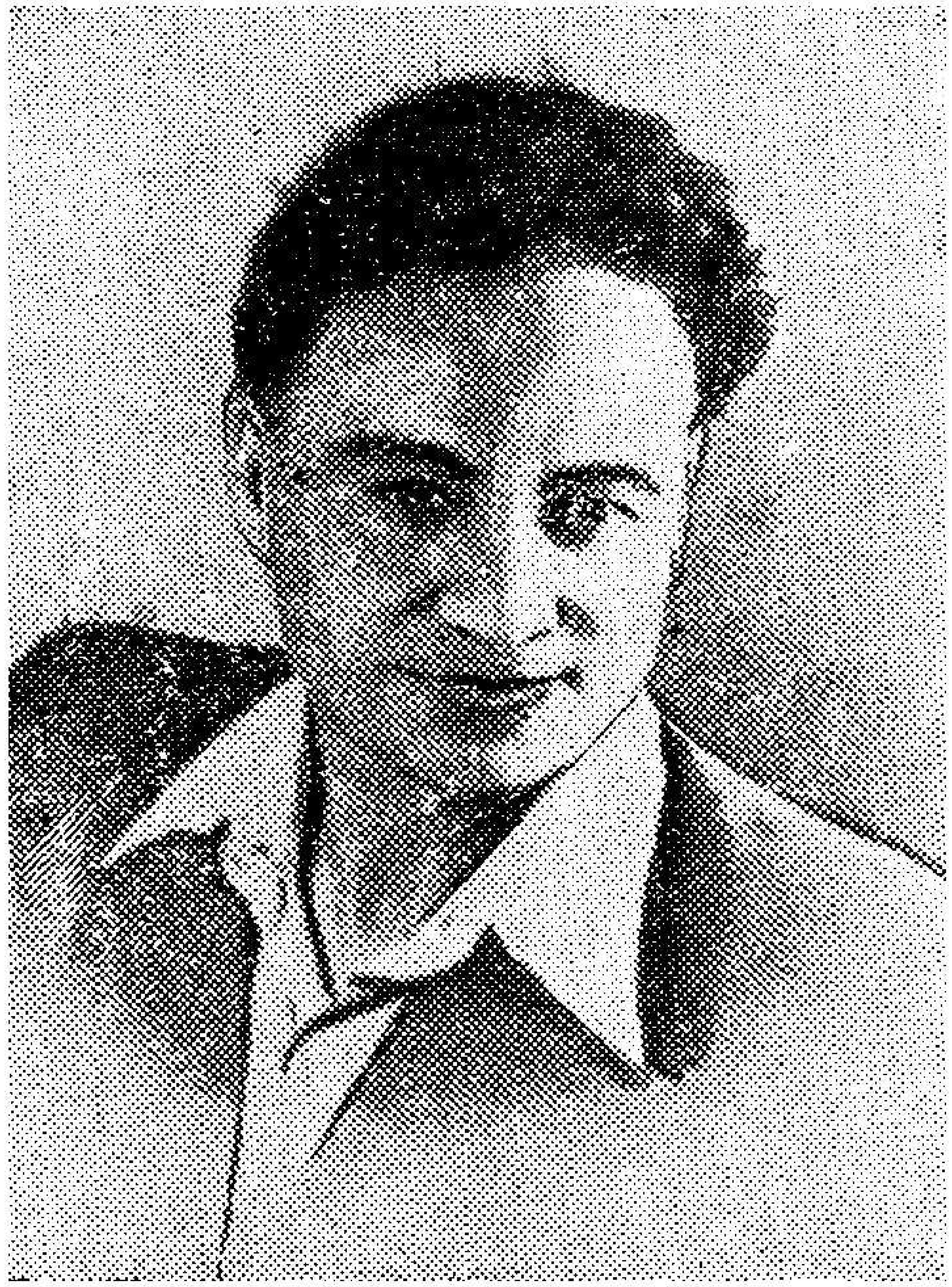
Нар. артист УРСР, лауреат Сталінської премії Ф. Радчук в ролі дідуся Бабуріна („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка.

Засл. артист УРСР М. Покотило в ролі Кирпичнікова („Вас викликає Таймир!" К. Ісаєва та О. Галича).

Фото М. Савченка

Артист І. Костюченко (Дюжиков) і артистка О. Валуєва (Дуня Бабуріна) в п'єсі К. Ісаєва та О. Галича „Вас викликає Таймир!"

Фото М. Савченка.

3, 8 липня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр— **М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

ДЕРЖАВНИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ТЕАТР УРСР ім. ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА

(прим. Рус. Драматич. театру)

ПРОЩАННЯ З ГЛЯДАЧЕМ

6 липня Державний єврейський театр УРСР ім. Шолом-Алейхема закінчує свої гастролі в другій столиці Радянської України. Ми з великим задоволенням відзначаємо, що спектаклі нашого театру знайшли широкий відгук серед глядачів Харкова. Показані нами п'еси радянських авторів («Варто жити на світі» А. Губермана, «Виженіть біса» М. Пінчевського, «Повстання в гетто» Переца Маркіша), як і п'еси класичного репертуара («Мандрівні зорі» та «Зачарований кравець» Шолом-Алейхема, «Колдунья» Гольдфадена, «Скупий» Мольєра тощо) харків'яни зустріли щиро й тепло.

Для нас, працівників першого Державного єврейського театру УРСР, зустріч з харківським глядачем має особливе значення. Саме тут, у Харкові, 23 роки тому був створений наш театр. Саме тут нами зроблені перші творчі кроки. Тепер же, мало не через чверть сторіччя, наші земляки побачили, як виріс театр, став міцним художнім колективом. З колишньої «зеленої» студійної молоді, що 23 роки тому складала основне ядро нашого колектива, виросли такі майстри сцени, як Ада Сонц, нині заслужений діяч мистецтв УРСР, Д. Жаботинський, нині заслужений артист УРСР, такі чудові актори, як А. Нугер, Д. Днєпров, Анна Шейнфельд, В. Шайкевич, Д. Стрижевський, З. Мурована, С. Бідер, Я. Гольман, А. Меламед. За цей час наш колектив виховав «друге покоління» артистів, серед яких глядачі відзначають С. Лейман, Б. Портну, П. Померанц, Ш. Фінгерову, Е. Шапіро, А. Миргородського, Л. Хейфеца, М. Теплицького. А. Гохберга. М. Ойбельмана, Є. Томську та інших.

Геніальна ленінська-сталінська національна політика нашої партії, постійне батьківське піклування нашого уряду—от причини того, що наш театр став нині одним з провідних мистецьких закладів республіки. На його сцені пройшло понад сто творів радянських драматургів, вітчизняної й світової класики. Особливе місце в нашому творчому житті посідає робота над єврейською класичною спадщиною і передусім над творами великого народного співця Шолом-Алейхема, ім'я якого з гордістю носить наш театр. Ми перші показали зі сцени інсценізації таких геніальних творів безсмертного письменника, як «Зачарований кравець», «Сендер Бланк» та ряд його комедій-одноактівок.

Інтерес харків'ян до наших спектаклів радує нас ще й тому, що в своїй роботі ми прагнемо всемірно допомогти партії й урядові в справі виховання радянського народу в дусі великого вчення Леніна — Сталіна, в справі мобілізації волі й почуттів радянських людей на виконання сталінських п'ятирічок, на боротьбу за побудову комуністичного суспільства.

Ми, працівники радянського театру, завзято боремось за найпередовішу, найгуманнішу культуру в світі, і наша праця—це священна місія по вихованню та формуванню характера й душі людей, які будують світле комуністичне завтра.

Ця благородна мета стоїть перед нами завжди і, якщо наші спектаклі в індустріальному Харкові бодай в невеликій мірі служать цій меті, ми можемо вважати своє скромне завдання за виконане, можемо з щирою душею звернутися до наших харківських друзів:

— До побачення, дорогі глядачі, до наступної зустрічі!

М. ГОЛЬДБЛАТ,

худ. керівник театру, нар. артист КазРСР, засл. діяч мистецтв УРСР, засл. артист РРФСР.

Засл. діяч мистецтв УРСР А. Сонц в ролі місіс Карлсен („Варто жити на світі" А. Губермана).

1 липня

М. Гершензон

Гершеле Острополер

Народна гра на 3 дії.

Постава **А. Нугера.**

Художник **Л. Файленбоген.**

Композитор **Леонід Школьніков.**

Режисер **А. Рубінштейн.**

Балетмейстер **Е. Гольдовська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гершеле Острополер — **А. Нугер, А. Меламед.** Калмен, лихвар — **В. Шайкевич.** Двося, його служниця — **Ш. Фінгерова.** Берл, жених — **І. Рубінчик.** Ціпка, його наречена—**С. Лейман.** Буне—**М. Тепліцький.** Становий—**А. Миргородський.** Мендл, корчмар — **Л. Хейфец.** Генендл, його дружина—**З. Мурована.** Євреї, єврейки, музики.

Виставу веде **М. Шехтман.**

2, 3, 4 (ранок) липня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **М. Ойбельмана.**

ЗАЧАРОВАНИЙ КРАВЕЦЬ

Трагикомедія на 3 дії.

Постава нар. артиста КазРСР **М. Гольдблата.**

Художник **Ц. Кипніс.**

Музика композитора **М. Мільнера.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шимен-Еля, кравець — **М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР; **А. Меламед.** Ципе-Бейле-Рейзе — **А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР. Авремеле — **С. Пемова.** Двойреле — **Б. Портная, С. Месонжник.** Хаїм-Хоне—**Л. Хейфец.** Теме-Гітл—**П. Померанц.** Додя, корчмарь — **В. Шайкевич.** Нехаме—**З. Мурована.** Гапка—**Ш. Фінгерова.** Йоне Бадхен—**Я. Гольман.** Ремісники: **А. Миргородський, М. Теплицький, С. Бідер, С. Гохберг, А. Рубинштейн, Е. Островський, І. Рубінчик.** Равін — **С. Камінський.** 1-й еврей—**С. Гохберг.** 2-й еврей — **М. Басін.** В хедері: **Лейман, Томська. Сегал, Сімкіна. Готлібовська, Понімонська.**

Виставу веде **М. Шехтман.**

4 липня

Перец Маркіш

ПОВСТАННЯ В ГЕТТО

(Біловежська пуща)

Героїчна драма на 3 дії, 7 картин.

Постава нар. арт. КазРСР **М. Гольдблата.**

Оформлення головного художника **Л. Файленбогена.**

Нар. артист КазРСР М. Гольдблат в ролі Шимен-Елі („Зачарований кравець" за Шолом-Алейхемом).

Артист і режисер Державного єврейського театру УРСР ім. Шолом-Алейхема Д. Стрижевський

Музика композитора **С. Штейнберга.**

Режисер **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гірш Глік—**М. Гольдблат,** народн. арт. КазРСР. Ноймі Глік—**А. Сонц,** засл. діяч мистецтв УРСР; **Б. Портная.** Вольф Глік—**Д. Днепров.** Хане Глік—**П. Померанц, Р. Грін.** Семибрат—**Д. Жаботинський,** засл. арт. УРСР. Рахміель—**Я. Гольман.** Ельхоне — **А. Меламед.** Хаєле — **С. Лейман.** Нехем'є—**А. Миргородський.** Ошер—**М. Тепліцький.** Вчитель—**В. Каршенбаум.** Адвокат—**Л. Хейфец.** Равін — **М. Ойбельман.** Бенціон—**А. Рубінштейн.** Ксендз—**Д. Стрижевський.** Доглядачка—**Д. Томська.** Прислужниця — **Е. Шапіро, Р. Мостославська.** Начальник партизанського загону — **С. Гох-**

берг. Клопс—С. Бідер. Ганс—**Х. Островський.** Матчі — **Ш. Фінгерова, Н. Вайсман.** Макс — **А. Рубінштейн.** Роберт—**М. Лоєв.** Партизани: **В. Каршенбаум, М. Басін.** Німці; **Я. Камінський, Я. Пресман.** Чорниці: **Н. Вайсман, Р. Грін, А. Готлібовська, С. Лейман, Р. Мостославська, С. Месонжник, П. Померанц, Б. Портная, С. Пемова, Р. Понімонська, Р. Сімкіна, Е. Сегал, Е. Томська, Ш. Фінгерова, А. Шейнфельд, Е. Шапіро, С. Ейдельман, А. Віленська.**

Виставу веде М. Шехтман.

5, 6 липня

Ж. Б. Мольєр.

Переклад **М. Альтмана.**

СКУПИЙ

Комедія на 3 дії.

Постава засл. артиста УРСР **Б. Норда.**
Художник **Л. Файленбоген.**
Музика **С. Штейнберга.**
Режисер-асистент **М. Лоєв.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гарпагон — **А. Нугер.** Еліза—**Е. Томська.** Клеант — **А. Миргородський.** Вальєр — **А. Меламед.** Мар'яна — **С. Лейман, А. Готлибовська.** Фрозина—**Ш. Фингерова.** Ляфлеш—**А. Шейнфельд.** М-р Сімон—**М. Басин.** Ансельма — **Я. Каминський.** Слуги: Клод—**С. Бурсак, Р. Грін;.** Жак—**В. Каршенбаум.** Ля-Мерлюш—**Е. Островський.** Брандевуан—**М. Теплицький.** Кухарята — **С. Пемова, А. Емильєва.** Суддя—**Ш. Гохберг.** Секретар—**И. Рубінчик.**

МОСКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ТЕАТР им. М. Ермоловой

(в помещ. театра Музкомедии)

3 июля

О. Бальзак.

Перевод **А. Утевского.**

МАЧЕХА

Драма в 3-х действиях, 5 картинах.

Режиссер **Б. Аврашов.**
Художник **А. Васильев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал де-Граншан—**В. Якут,** лауреат Сталинской премии, засл. арт. РСФСР; **Н. Филиппов.** Гертруда, его жена—**Л. Орданская,** лауреат Сталинской премии, засл. арт. РСФСР; **Н. Тополева, В. Левит.** Полина, его дочь—**О. Николаева.** Наполеон, их сын—**Н. Козлова.** Фердинанд Маркондаль—**Л. Галлис, А. Игнатьев.** Годар — **Б. Аврашов, В. Егорычев.** Вернон, доктор—**С. Гушанский, В. Лекарев.** Рамель, прокурор—**Н. Шишов.** Следователь—**К. Шуматов.** Маргарита—**Д. Бамдасова, С. Козлова.** Феликс—**В. Митрофанов.** Шампанье, подмастерье—**К. Федотов.** Бодрильон, аптекарь—**Ю. Медведев.** Секретарь—**Г. Лехциев.** Бригадир—**П. Махотин.**

Ведет спектакль **Ю. Снигирев.**

1, 2, 4 июля

А. Островский.

НЕВОЛЬНИЦЫ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка лауреата Сталинской премии, нар. артиста РСФСР **А. Лобанова.**

Режиссер **К. Войнов.**

Художник — **заслуж. деятель искусств Б. Волков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Евдоким Егорыч Стыров — **В. Лекарев.** Евлалия Андреевна, его жена — **М. Волкова.** Никита Абрамыч Коблов—**И. Прокофьев, А. Васильев.** Софья Сергеевна, его жена—**Н. Тополева.** Артемий Васильевич Мулин — **Л. Галлис.** Мирон Ипатыч, лакей Стырова — **Г. Черноволенко,** засл. арт. РСФСР; **Г. Вицин.** Марфа Севастьяновна, экономка — **Д. Бамдасова.**

Ведет спектакль **Е. Сурдина.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09207. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 585. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Л. Деліб

Текст І. Муратова

ЛЯКМЕ

опера на 3 дії.

Дириґент П. БАЛЕНКО.

Режисер-постановник С. ОДНОПОЗОВ.

Художник Д. ОВЧАРЕНКО.

Балетмейстер О. ГАЛКІН.

Хормейстер Є. МАРИКІВСЬКИЙ.

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 вересня 1918 р.

100000 рублей МОЖНО ВЫИГРАТЬ

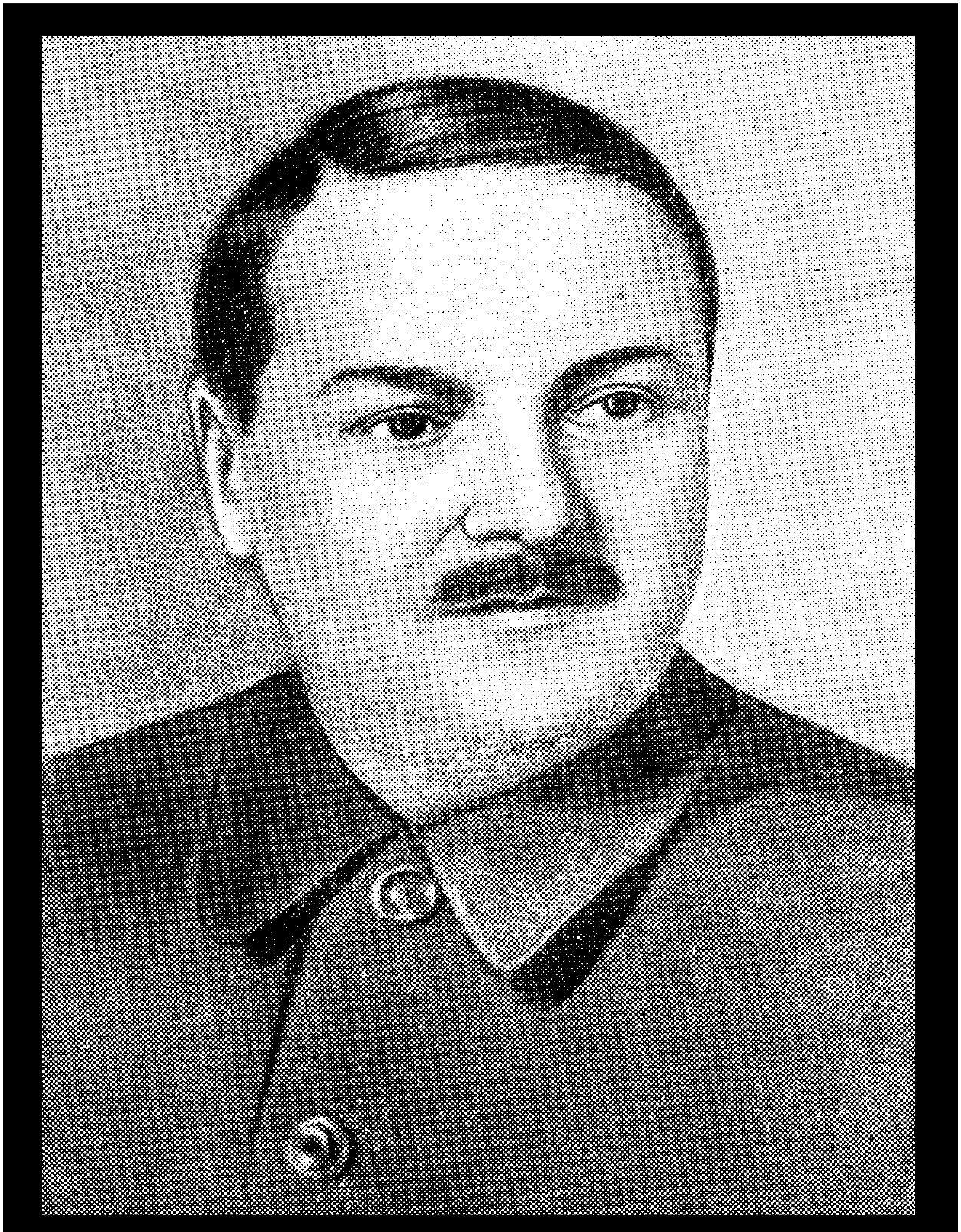
ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ 3% ВНУТРЕННЕМУ ВЫИГРЫШНОМУ ЗАЙМУ

Очередной тираж состоится 30 сентября 1948 года.

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

Харьковское гор. управление гострудсберкасс и госкредита

АНДРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ЖДАНОВ

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

ВІДКРИТТЯ 74 СЕЗОНУ

4 вересня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині—**О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—**С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурсу; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський—**П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап—**Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць—**П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мислівці й псарі, скоморохи й народ.

5 (ранок) вересня

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — Б. Бутков, В. Хворост. Баба — **О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

7, 11 вересня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра **на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.**

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу.

Засл. арт. Груз. РСР В. Литвиненко в ролі Зігфріда („Лебедине озеро“).

З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку. Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

8 вересня

Н. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович,** концертмейстери — **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут.** Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. Лейтес,** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин—**Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. Носенко, Н. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. Мейер, Н. Савенко.** Боярин—**С. Максименко, П. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост, Н. Шехтман.** Опричники, бояри, бояриині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

Артист А. Магергут в ролі опричника Грязного („Царева наречена").

9 вересня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горевой.**

Хормейстр Б. Шамович.

Засл. арт. УРСР О. Виноградова в ролі Чіо-Чіо-Сан („Мадам Беттерфлей").

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

10, 12 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер-постановник **С. Однопозов.**
Художник **Д. Овчаренко.**
Хормейстер **Е. Мариківський.**
Балетмейстер **О. Галкин.**
Режисер-асистент **Г. Давидов.**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захова-

ний в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі і індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта кидається наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. На базарному майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і звалює ударом кинджала. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, нюхає отруйну квітку датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раік.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірлан-

дець, офіцер англійської армії—**Л. Лев'ятов, Б. Бутков.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, А. Галкин, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрод;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі—**Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

12 (ранок) вересня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**

Режисер **Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніе».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно на підпитку. Макогоненко—сільський багатій і кровоссс—любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винуждений подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зраділий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони—«злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і з рештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний жених.

Настирливими благаннями мати вириває у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, що «по дбвгому розмишленію» зрозумів, що насильно милим не будеш і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніє».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Хворост.** Микола—**А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин.** Перша дівчина — **В. Павленко, Л. Колодуб, Лісова.** Друга дівчина—**Є. Носенко, Коротких, Іванова.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

4, 9, 12 вересня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артист В. Стеценко в ролі генерал-майора Синявського („Генерал Ватутін").

5, 10 вересня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

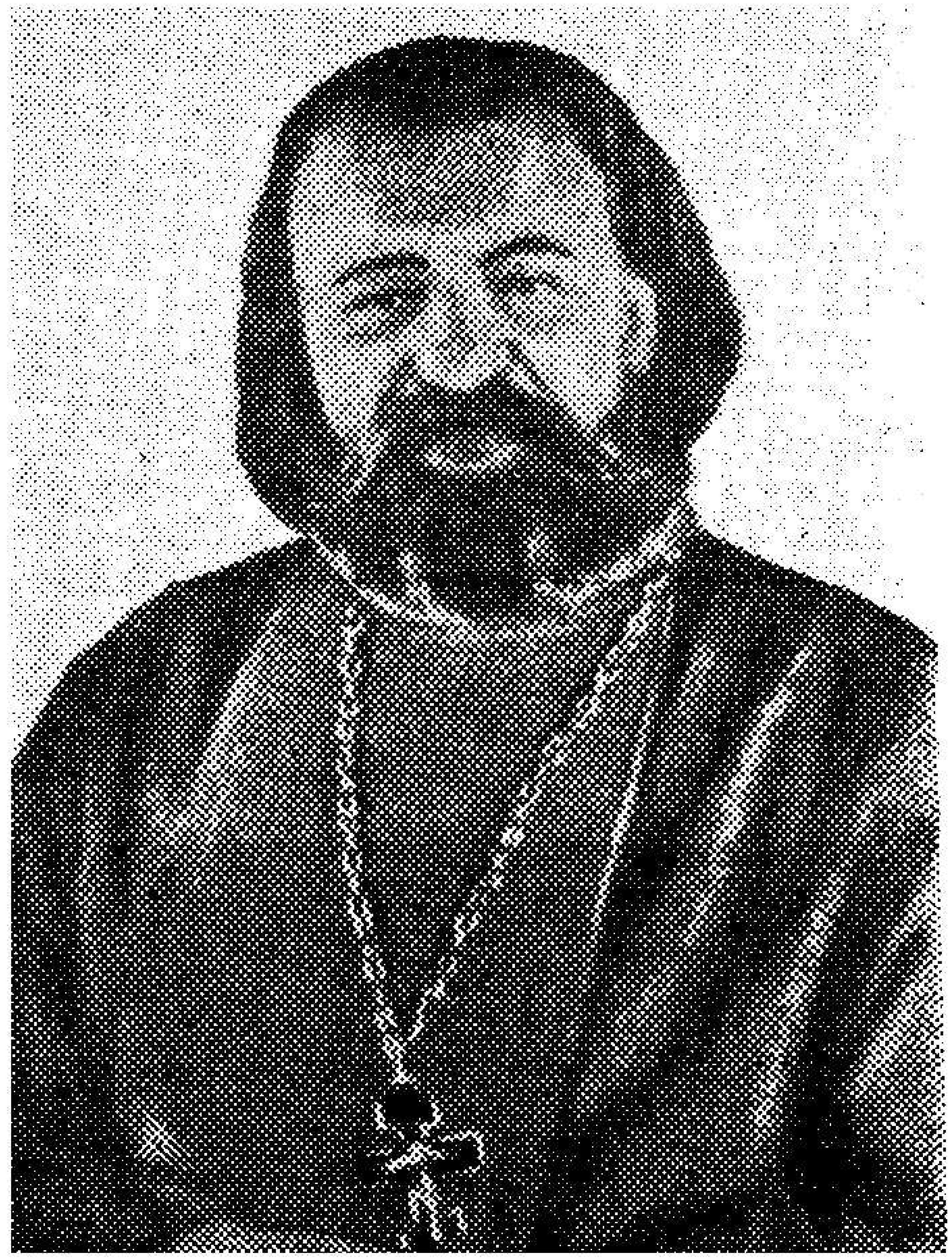
Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **О. Стешенко.** Степан Іванович Безродний—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.** Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі попа Павлина („Єгор Буличов").

7 вересня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художнє оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра—**Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій—**С. Кошачевський.** Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптев, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Сцена з п'єси „Єгор Буличов". Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР М. Крушельницький в ролі Буличова і артистка Н. Герасимова в ролі його дочки Ксенії.

11 вересня

О. Островський.
Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—**Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов.** Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін — **Я. Браславський.** Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров.** Столяр—**М. Яценко.** Селяни—**Ф. Хрипко, Ф. Онофренко.** Лакей—**А. Троян.** Приживалки:—**Б. Табориська, Л. Літвінова.**

Веде виставу **Р. Хмара.**

Артист С. Кошачевський в ролі Бретта Чарлза і засл. арт. УРСР Л. Криницька в ролі матері Бретта („Глибоке коріння").

8, 12 (ранок) вересня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.
Переклад **В. Владка.**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Дихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков,** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 4, 5 (ранок), 7, 9 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ердман, Вольпін.

Й. Штраусс

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Дириґенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі головного балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Безпалько, К. Велікосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосеєв.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський— **П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мезіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгерова, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

2, 5 вересня

Музика **Ф. Легара**
Текст **І. Рубінштейна**
Переклад **І. Журбіна**

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Дириґенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці—**Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило — **Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина — **К. Великосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна.** Барон Зет—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон — **П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляєв.** Каскада—**А. Аркін, С. Біляєв.** Сен-Бріош—**Н. Гавриленко, В. Андреєв.** Кромов—**Е. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько, М. Вербицька.** Мадам Богданович—**Ф. Пергамент, Т. Безяева.**

Танці виконують—**В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.**

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

8 вересня

Текст—**В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.** Переклад **І. Муратова.**

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. Радомиського.**

Дириґент—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Художник—**С. Йоффе.**

Балетмейстер— **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров—**Г. Охріменко, К. Передерніков**. Катя Колеснікова—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. Андреев, Е. Грицюк**. Леонід Кузнецов—**М. Гавриленко, М. Іванов**. Василь Іванович Чашкін—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **О. Райданов**. Стенлі Мак-Плют—**І. Білошенко, К. Райданов**. Бетті — **Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мезіненко**. Станіслав Гримза — **Микола Іванов**. Ванда—**Л. Мінцер**, Олівія Хічкок—**О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко**. Майкл—**К. Римський**. Фред—**А. Зуб**. Черговий — **В. Цесінський**. Адміністратор — **І. Андренко**.

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Іванов, Л. Кабанець, М. Кочубинська, В. Костюков, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **Н. Арбо**.

3 вересня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад **Н. Забіли**.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**

Диригенти — **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін**.

Художник **Н. Соболь**.

Балетмейстер **Л. Леонідов**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. Волков, Г. Охрименко, П. Павлусенко**. Стефан — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов**. Зупан — **О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Райданов**. Арсена — **Н. Аннікова, В. Безпалько, Т. Безяева**. Мирабелла — **О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко**. Саффі—**К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко**. Омонай — **П. Дудко, К. Передерніков**. Оттокар—**М. Гавриленко, Г. Рибалкін**. Карнеро—**І. Білошенко**. Старий циган—**О. Арбо**. Секретарі суду—**М. Іванов, В. Цесінський**. Палі—**М. Коваль, О. Ткаченко**. Управитель—**Є. Грицюк**.

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

10 вересня

Текст **І. Рубінштейна.**

Музика **Е. Кальмана.**

Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель—**Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мізіненко**. Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков**. Тоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов**. Маркіз—**І. Білошенко, О. Райданов**. Мішель—**В. Цесінський**. Корбо—**М. Іванов**. Ренар—**В. Андреєв**. Пелікан—Микола **Іванов, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, М. Гаєвська, О. Пігулович**. Пінелі, директор цирку—**О. Арбо**. Піколо—**В. Безпалько**. Барон—**К. Волков**. Гість—**Є. Грицюк**.

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

Михайло Михайлович ТАРХАНОВ

Радянський театр, зазнав великої, тяжкої втрати — помер Михайло Михайлович **Тарханов** — чудовий художник сцени, видатний актор і театральний педагог, громадський діяч, активний будівник радянської художньої культури.

Почавши свою театральну діяльність на провінціальній сцені, М. М. Тарханов грав у багатьох містах Росії і швидко став широко відомим. Справжній розквіт його творчості настав з моменту його вступу до трупи Московського Художнього театру в 1922 році. Всі дальші роки М. М. Тарханов працював у МХАТ, ставши одним з провідних його акторів, що брали діяльну участь в розвитку сучасного мистецтва Художнього театру на всіх його важливіших етапах.

За 50 років свого творчого життя М. М. Тарханов зіграв понад 800 ролей, створивши цілу галерею незабутніх образів. Найбільшими досягненнями акторської майстерності були створені М. М. Тархановим образи: Градобоєва в «Горячем сердце», Собакевича в «Мертвых душах», Семенова в «В людях», генерала Печенегова у «Врагах», Фірса в «Вишневом саде», Фурначова в «Смерти Пазухина», Луки в «На дне».

М. М. Тарханов був широко відомий і як артист кіно. Ролі купця Дерунова в «Іудушці Головльові», Дикого в «Грозі», Спицина—в «Дубровському», більшовика Полінова—в «Юність Максима», Шереметьєва—в «Петрі Першому» та багато інших були визначнішими досягненнями радянського кіномистецтва.

Значне місце в житті М. М. Тарханова посідала педагогічна діяльність. Він багато сил і енергії віддав вихованню молодих акторів і режисерів. Останніми роками він був художнім керівником Державного інституту театрального мистецтва імені А. В. Луначарського.

Радянський уряд високо оцінив видатні заслуги М. М. Тарханова в розвитку театрального мистецтва, присвоївши йому почесні звання Народного артиста СРСР, лауреата Сталінської премії і нагородивши його двома орденами Леніна і орденом Трудового Червоного Прапора.

Пішов натхненний художник, що присвятив усе своє життя служінню радянському народові. Назавжди залишиться в нашій пам'яті світлий образ Михайла Михайловича Тарханова, палкого патріота нашої Батьківщини, видатного діяча радянського мистецтва.

Відповідальний редактор **Л ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 12113. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 754. Тираж 1500.

Ціна 2 карб.

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

О. ШЕЙНІН

переклад Ів. Снегірьова

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 9 картин

Постава режисерів
В. ВОРОНОВА і Л. КІНШИНОЇ

Художник С. ЙОФФЕ

Художній керівник постави лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР
М. М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

20—30 вересня 1948 р.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(20—30 вересня)

ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. ЛИСЕНКА

20 Понеділок КОНЦЕРТ
21 Вівторок РІГОЛЕТТО
22 Середа ТРАВІАТА
23 Четвер ЧАРОДІЙКА
24 П'ятниця ДУБРОВСЬКИЙ
25 Субота ЛАКМЕ (прем'єра)
26 Неділя (ранок) . . . БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН
(вечір) . . . ПІКОВА ДАМА
27 Понеділок КОНЦЕРТ
28 Вівторок НАТАЛКА ПОЛТАВКА
29 Середа ТРАВІАТА
30 Четвер ЧІО-ЧІО-САН

Український Драматичний Театр ім. Шевченка

20 Понеділок ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!
21 Вівторок ЗАКОН ЧЕСТІ (прем'єра)
22 Середа ЗАКОН ЧЕСТІ
23 Четвер ЗАКОН ЧЕСТІ
24 П'ятниця ГЛИБОКЕ КОРІННЯ
25 Субота ЗАКОН ЧЕСТІ
26 Неділя (ранок) . . . ЗАКОН ЧЕСТІ
(вечір) . . . ЗАКОН ЧЕСТІ
27 Понеділок ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК
28 Вівторок ЗАКОН ЧЕСТІ
29 Середа ЗАКОН ЧЕСТІ
30 Четвер ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 20 (28) 20—30 вересня 1948 р.

ДО НОВИХ ТВОРЧИХ ВИСОТ

Минуло два роки з дня опублікування історичної постанови ЦК ВКП(б) «Про репертуар драматичних театрів і заходи до його поліпшення». Цей найважливіший документ, як і постанова ЦК ВКП(б) «Про журнал «Звезда» і «Ленинград», блискуча доповідь видатного марксистського теоретика А. О. Жданова, вказали письменникам і театрам єдино вірний шлях дальшого розвитку.

Натхненні високими завданнями, поставленими перед ними партією Леніна — Сталіна, наші драматурги, режисери, артисти створили за цей період багато значних п'єс і великих спектаклів.

Благотворна сила вказівок партії яскраво позначилася на діяльності всіх творчих колективів Харкова. Спектаклі шевченківців «Ярослав Мудрий» і «Генерал Ватутін» удостоєні Сталінської премії. Значно поліпшив свій репертуар і Російський драматичний театр. Наші музичні театри викинули з свого репертуару формалістичні твори і надають велике місце класичним творам. На сцені театру Музичної комедії створені спектаклі на теми сучасності.

Проте всі ці безперечні успіхи тільки початок великого шляху.

Наші театри мають всі можливості випускати значно більше прем'єр, ніж в минулому, і одночасно різко підвищити їх рівень — ідейний і художній, як цього вимагає постанова ЦК ВКП(б).

З перших же днів нового сезону треба взяти більшовицькі темпи в підготовці нових дійсно великих постановок, які хвилюють своєю тематикою, вірним художнім втіленням образів.

Ми хочемо, щоб зі сцени звучали глибокі думки, які знаходять відгук у залі для глядачів. Ми хочемо бачити на сцені художньо узагальнені образи героїв нашого часу — борців за сталінську п'ятирічку. Ми хочемо, щоб кожна вистава мала бойову більшовицьку спрямованість, характерну для нашого народу.

Плодотворні підсумки діяльності наших театрів на основі історичних рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У доводять, що кожний творчий колектив має все необхідне, щоб зробити ще більше для розвитку і буйнішого розквіту найпередовішого в світі радянського мистецтва, яке служить високій і благородній меті — вихованню трудящих в дусі комунізму.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 вересня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер **Є. Мариківський**

Художник **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Артист А. Магергут в ролі Ріголетто (опера „Ріголетто“).

Фото Й. Куперштейна.

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду. Коли Ріголетто нарешті дізнається про це, він рве на собі волосся. «Ах, ось де старця прокляття»!—вигукує він у розпачі.

ДРУГА ДІЯ

Приймальня в герцогському палаці. Ріголетто шукає свою дочку. Він то погрожує, то благає придворних вернути йому Джільду.

З покоїв герцога вибігає Джільда і з плачем розповідає батькові про лихо, яке трапилося з нею.

ТРЕТЯ ДІЯ

Глухий прибережний закуток, де живе бандит Спарафучіле. Джільда признається батькові, що навіки покохала герцога. Тоді Ріголетто підводить Джільду до розколини в стіні будинку і дівчина бачить, як там герцог залицяється до Маддалени, сестри Спарафучіле. Ріголетто наказує Джільді негайно переодягнутися в чоловіче вбрання і потай виїхати до Веронни, куди незабаром приїде і він. Джільда виходить.

Ріголетто зустрічається з Спарафучіле і пропонує йому за певну суму грошей вбити незнайомця, який заночував в його домі. Бандит погоджується.

Маддалена, якій дуже сподобався молодий красень, благає брата не вбивати його. Спарафучіле дає згоду, якщо не пізніше півночі надійде до них хтось інший, якого він уб'є і труп його покаже Ріголеттто, щоб дістати від нього умовлені гроші за вбивство.

Починається страшна гроза і негода. Джільда, яка знову прийшла сюди, вже переодягнута в чоловічий одяг, підслуховує розмову Спарафучіле і його сестри. Щоб врятувати герцога, вона жертвує собою і стукає в двері, за якими з кинджалом в руці стоїть Спарафучіле.

З'являється Ріголетто. Спарафучіле передає йому в мішку труп «суперника» і одержує гроші.

Ріголетто, тріумфуючи, топче труп ногами. Раптом він чує голос герцога. З жахом розв'язує він мішок і бачить там убиту дочку.

«Так ось де старця прокляття»—знову викрикує він і падає на труп Джільди.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, **придворний** блазень герцога — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут.** Джільда, дочка Ріголетто—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучіле — **М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна—**А. Мейер, Є. Носенко.** Граф Монтероне — **П. Скоробогатько, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло—**Г. Коваль, М. Григор'єв.** Борса—**А. Нікітін, П. Калюжний.** Граф Чепрано—**І. Вільчур.** Графіня Чепрано—**Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна.** Офіцер—**Б. Малков, П. Скоробогатько.**

Виставу веде **С. Романівська.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

22, 29 вересня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Марииківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на де-

який час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуєль.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуєлі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

23 вересня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі хо-

дить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з

Артистка Н. Ісламова в ролі Настасьї (опера „Чародійка").

Фото Й. Куперштейна.

«кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — **А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син — **З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк — **Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельничa княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку — **В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць — **М. Державін, П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — **І. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур.** Гість — **Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ — артисти хору та мімічного ансамблю.

24 вересня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент засл. артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**
Хормейстер **Е. Мариківський.**
Танці в поставі **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР: **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов** нар. арт. УРСР: **Д. Козинець, А. Магергут.** Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробогатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

Харківський Державний
Академічний театр
опери та балету
імені Лисенка

21, 27 вересня

**ВЕЛИКИЙ
КОНЦЕРТ**

**ЗА УЧАСТЮ КРАЩИХ
АРТИСТІВ—ВОКАЛІСТІВ
ТА АРТИСТІВ БАЛЕТУ**

25 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер-постановник—**С. Однопозов.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер—**О. Галкин.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять,

але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, А. Галкин, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрод;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі — **Л. Розов.**

26 (ранюк) вересня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент—**В. Нахабін.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

> «Но слушай: если я должна
> Тебе... кинжалом я владею:
> Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почали войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівачо припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється приваблйвий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених—**Я. Додін, П. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі — **О. Галкин.** Головний евнух — **П. Дергаус.** Няня—**Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін. Г. Моторний, А. Саркісьянс, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

26 вересня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. Мариківський.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

Артистка К. Морозова в ролі Лізи (опера „Пікова дама“).

Фото Й. Куперштейна.

Артистка Е. Лейтес в ролі графині (опера „Пікова дама“).

Фото Й. Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут.** Чекалінський—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін—**М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробогатько, Б. Малков.** Розпорядок — **В. Хворост.** Графиня — **Л. Левицька,** нарсдн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Е. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісьянс.**

28 вересня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола—**А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробогатько.**

30 вересня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горевой.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, З. Канзбург, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Носенко.** Принц Ямадорі — **М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Заслужена артистка УРСР О. Виноградова в ролі Чіо-Чіо-Сан (опера „Чіо-Чіо-Сан").

Фото Й. Куперштейна.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

20 вересня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

21, 22, 23, 25, 26 (ранок і вечір) 28, 29 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, док-

тор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

Вчені, співробітники інституту — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

24 вересня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.
Переклад В. Владка.

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Аліси Ленгдон („Глибоке коріння") Фото М. Савченко.

27 вересня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Режисер — заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

30 вересня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21, 23, 24, 26 (ранок і вечір), 28, 30 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Ласку — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру—**Я. Виноградов.**

В балеті беруть участь — **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде — **Н. Арбо.**

22 вересня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст **І. Рубінштейна.**

Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель—**Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мізіненко.** Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз—**І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель—**В. Цесінський.** Корбо—**М. Іванов.** Ренар—**В. Андреєв.** Пелікан—**Микола Іванов, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, М. Гаєвська, О. Пігулович.** Пінелі, директор цирку—**О. Арбо.** Піколо—**В. Безпалько.** Барон—**К. Волков.** Гість—**Є. Грицюк.**

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

25, 29 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ердман, Вольпін

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі головного балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Безпалько, К. Велікосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосеев.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Амелія—**Н. Попова; Л. Романенко.** Лотта—**З. Мезіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

РАДІСНА ЗУСТРІЧ

(До гастролей Львівського театру юного глядача ім. М. Горького)

Почуття великого і радісного хвилювання опанувало наш колектив перед гастролями у рідному Харкові, де театр юного глядача імені М. Горького був організований у 1920 році і працював до початку Великої Вітчизняної війни.

За 28 років своєї творчої діяльності цей театр—один з найстаріших театрів для дітей на Україні—пройшов складний шлях творчих шукань і упертої боротьби за викристалізування принципів радянського педагогічного театру. Колектив театру набув чималий досвід у вихованні свого глядача на кращих зразках драматургічної творчості, як класичної, так і сучасної.

Особливо значне місце в репертуарі, розрахованому на підростаюче покоління, відводилось і тепер відводиться п'єсам про героїчну участь дітей і молоді у збройній боротьбі за радянську владу, за честь і незалежність рідної Батьківщини.

Серед творчого складу театру є багато обдарованих митців радянської сцени, які працюють тут чимало років, а саме: головний художник театру лауреат Сталінської премії Б. Косарев, засл. арт. УРСР А. Бурштейн, артисти: О. Янгуков, М. Коган, О. Давиденко, Ю. Заховай, М. Борисенко, К. Овчиннікова, Б. Вольф, Н. Самойлова, П. Шаповалов, Е. Ратинська, Г. Кабченко, Р. Глина, Ф. Чірікова і інші.

Другу половину свого творчого шляху театр пройшов під художнім керівництвом видатного майстра української сцени, засл. діяча мистецтв В. Скляренка. Багато років очолює музчастину композитор І. Вимер. Головний режисер театру І. Грінштун. В останні роки творчий склад театру поповнився митцями — художником Ф. Ніродом та режисером М. Елецьким. Давно в театрі працює кваліфікований педагог — зав. педчастиною Р. Балабанова.

Художнє керівництво театру юного глядача ім. М. Горького тепер очолює майстер української сцени засл. арт. УРСР В. Харченко.

Під час гастролей у Харкові театр ознайомить харків'ян з своїми кращими останніми работами. Глядач побачить комедію О. Грибоєдова — «Горе з розуму». Про легендарного Ковпака та його соратників, народних месників — партизанів розповість йому вистава «Люди з чистою совістю» за твором лауреата Сталінської премії П. Вершигори. Сторінки з життя безсмертного Кобзаря розкриє перед ним п'єса українського драматурга Ю. Костюка—«Тарас Шевченко». Театр познайомить своїх глядачів з казкою Т. Габбе—«Кришталевий черевичок», з п'єсами улюбленого дитячого письменника С. Михалкова—«Особливе завдання», «Сміх і сльози», «Червоний галстук», з любимою дитячою казкою Е. Шварца — «Червона шапочка», з класичною комедією Д. Фонвізіна «Недоросль» та п'єсою про радянську молодь драматурга М. Шапіро— «На порозі життя».

Зустріч з харків'янами буде серйозною перевіркою нашої післявоєнної творчої діяльності. Ми сподіваємося, що свій творчий звіт перед ними виконаємо з честю.

Директор Львівського театру
юного глядача ім. М. Горького
Й. Рубашкін

ТЕАТРАЛЬНА ХРОНІКА

3 вересня в колективі Харківського театру Музичної Комедії критик тов. Морськой виступив з рецензією вистави цього театру—«Летуча миша». Виступ був організований Харківською Філією Українського Театрального Товариства.

Тов. Морськой відзначив особливе добре звучання оркестру під диригуванням засл. арт. УРСР С. Солящанського. Оркестр яскраво, гаряче і правильно передає світлу і радісну музику Йогана Штрауса. З тонкою іронією розкриває тему вистави її постановник т. М. Авах. Послідовно і гостро він викриває ті фальшиві і облудні маски, які носять герої «старого веселого» Відня і в житті і на балу. Вистава багата акторськими успіхами і в цілому є вдалою спробою створення спектаклю класичної комедії.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09835. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 768. Тираж 2000.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ
(20—30 вересня)

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

20 Понеділок	Вистави нема
21 Вівторок	ЗОРІКА (прем'єра)
22 Середа	ПРИНЦЕСА ЦИРКУ
23 Четвер	ЗОРІКА
24 П'ятниця	ЗОРІКА
25 Субота	ЛЕТУЧА МИША
26 Неділя	ЗОРІКА (ранок і вечір)
27 Понеділок	Вистави нема
28 Вівторок	ЗОРІКА
29 Середа	ЛЕТУЧА МИША
30 Четвер	ЗОРІКА

ТЕАТР ЮНОГО ГЛЯДАЧА імені ГОРЬКОГО

20 Понеділок	Вистави нема
21 Вівторок	ГОРЕ З РОЗУМУ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (ранок)
22 Середа	ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ (вечір) ГОРЕ З РОЗУМУ (ранок)
23 Четвер	ТАРАС ШЕВЧЕНКО (вечір)
24 П'ятниця	ТАРАС ШЕВЧЕНКО (веч. і ранок)
25 Субота	ПОШИЛИСЬ У ДУРНІ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (день)
26 Неділя	ГОРЕ З РОЗУМУ (ран., день і веч.)
27 Понеділок	ГОРЕ З РОЗУМУ (веч. і ранок)
28 Вівторок	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) СМІХ І СЛЬОЗИ (ранок)
29 Середа	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) КРИШТАЛЕВИЙ ЧЕРЕВИЧОК (р.)
30 Четвер	НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ (вечір) КРИШТАЛЕВИЙ ЧЕРЕВИЧОК (р.)

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії

Постановка головного балетмейстера театру засл. арт. ГрузРСР

В. ЛИТВИНЕНКА.

Диригент — **П. БАЛЕНКО.**

Художнє оформлення **І. НАЗАРОВА.**

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 жовтня 1948 р.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(1—10 жовтня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
1	п'ятниця	ЗАПОРОЖЕЦЬ за ДУНАЄМ	МЕТА ЖИТТЯ	ЛЕТУЧА МИША
2	субота	ЛАКМЕ	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЗОРІКА
3	неділя	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в) (прем'єра)	ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК (р) МЕТА ЖИТТЯ (в)	ЛЕТУЧА МИША (ран. і веч.)
4	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
5	вівторок	ДУБРОВСЬКИЙ	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЗОРІКА
6	середа	ПІКОВА ДАМА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР	Принцеса цирку
7	четвер	ЕСМЕРАЛЬДА	ТЕВ'Є МОЛОЧНИК	ЗОРІКА
8	п'ятниця	ТРАВІАТА	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЛЕТУЧА МИША
9	субота	ДУБРОВСЬКИЙ	МЕТА ЖИТТЯ	РОЗ-МАРІ
10	неділя	РІПКА. БАЛ. ДИВЕРТ. (р) ДУБРОВСЬКИЙ (в)	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) МЕТА ЖИТТЯ (в)	РОЗ-МАРІ (р) ЗОРІКА (в)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 21 (29) 1—10 жовтня 1948 р.

Більше уваги юному глядачеві

Гастролі Львівського театру юного глядача імені М. Горького, які з великим успіхом проходять зараз у Харкові, стали визначною і радісною культурною подією для дітей нашого міста. Давно скучивши за хорошими виставами, які були б для них цікаві і зрозумілі, юні харків'яни з ранку до вечора переповнюють зал цього театру. Охоче відвідують вечірні спектаклі театру і дорослі глядачі, бо як відомо, справді художня і змістовна вистава для дітей або юнаків буде цікава і дорослим глядачам.

Добре знайомий харків'янам обдарований і культурний колектив театру привіз багато нових для нашого міста постановок, створених на високому ідейному і художньому рівні. Репертуар театру надзвичайно різноманітний і відповідає інтересам глядачів різного віку.

Крім показу своїх спектаклів цей ініціативний колектив широко залучає свого глядача до активної участі в своїй творчій робсті. Театр юного глядача імені М. Горького, де б він не працював, завжди тісно зв'язаний з піонерсько-шкільним активом, з студентськими масами, з військовими частинами. Творчі зустрічі, обговорення вистав, показ окремих фрагментів нових постановок безпосередньо в школах, студентських гуртожитках, військових частинах — ось ті випробовані методи, які якнайтісніше зв'язують театр з його основним глядачем у повсякденній роботі.

Багатий і повчальний досвід одного з старіших і кращих наших театрів — театру юного глядача ім. М. Горького—вартий уваги і наслідування всіх наших мистецьких закладів.

Ідейне виховання молодого підростаючого радянського покоління — одне з найвідповідальніших завдань, яке ставить партія, уряд, наш народ перед працівниками мистецтва.

Проте, на превеликий жаль, керівники наших театрів ще недостатньо дбають про цю ділянку ідеологічного фронту і не все ще зробили, що вони повинні і можуть зробити для найдорожчого і найулюбленішого юного глядача. Крім «Ріпки» Сокальського (Театр Опери та Балету), «Сина полку» Катаєва (Театр Російської Драми) та «Молодої гвардії» за однойменним твором Фадєєва (Театр ім. Шевченка), вони нічого не дали минулого сезону нашим школярам. Зовсім нема постановок для дітей в репертуарних планах наших театрів цього сезону. Це велика прогалина, яку треба якнайшвидше ліквідувати.

Ми повинні завжди пам'ятати слова тов. А. Жданова про те, що «...молоде покоління повинно бути виховане стійким, бадьорим, таким, що не боїться перешкод і вміє їх перемагати». Тому нашим театрам необхідно включити в свої репертуарні плани якнайбільше таких п'єс для нашої молоді, які виховували б її в дусі радянського патріотизму, радянської національної гордості, високої комуністичної моралі та озброювали б її на боротьбу з пережитками капіталізму, на боротьбу з низькопоклонством перед розтлінною буржуазною «культурою».

Юні харків'яни, які не мають ще свого театру, сподіваються, що всі мистецькі заклади нашого міста підуть їм назустріч і покажуть в цьому сезоні багато цікавих і змістовних творів як радянських драматургів, так і класиків російської, української та західноєвропейської драматургії.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 жовтня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент — **П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер — **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника і О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер.** Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій— **В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам—**Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, М. Горпиненко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дерґаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, А. Саркісьянс** та весь ансамбль балету.

2 жовтня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер-постановник—**С. Однопозов.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкін.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двєрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про

те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрот;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі — **Л. Розов.**

3 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Лібретто за романом **В. Гюго «Собор Паризької богоматері»**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. Делікатно випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Порибаєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

3 (ранок) жовтня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезара Штербіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Б. Коваленко.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло—**Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло—**І. Вільчур, Г. Коваль,** Берта—**О. Мейер, Є. Носенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга — **М. Державін.** Офіцер — **Г. Коваль.**

Виставу веде — **А. Базилевич.**

5, 9, 10 жовтня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Дирмгент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста **УРСР В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь спійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

Артистка Н. Ісламова в ролі Маші (Опера „Дубровський").
Фото Й. Куперштейна.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровсько-

го про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Деформ — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

6 жовтня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурин розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належать йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Стара мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому видається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але охоплений думкою про три карти Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядок — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** нарсдн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісьянс.**

8 ЖОВТНЯ

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнав-

шись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'ев, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

10 (ранок) жовтня

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент — **П. Баленко.**
Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Художник — **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника—**Ю. Лозінська.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Є. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Е. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент—П. Баленко.
Виставу веде **С. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 3, 9, 10 жовтня

Бр. Тур.

Переклад Ів. Снегірьова.

МЕТА ЖИТТЯ

(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Каневського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. **Його** високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** **Його** секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Таборська.** Дівчина з Омську — **М. Коржова.** Академіки — **М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

2, 5, 8 жовтня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста **СРСР М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушниць-

кий Петро Степанович — вице-президент **Академії** Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. **Ефімов,** професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький,** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** **Пушкова,** машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

Вчені, співробітники інституту — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Добротворського („Закон честі").

Фото М. Савченко.

Нар. арт. УРСР С. Федорцева в ролі Добротворської („Закон честі").

Фото М. Савченко.

3 (ранок) жовтня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Режисер — заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

Заслужен. арт. УРСР М. Покотило в ролі Шельменка-денщика („Шельменко-денщик")
Фото М. Савченко.

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Присіньки („Шельменко-денщик").
Фото М. Савченко.

6, 10 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

7 жовтня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура — **А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Засл. арт. УРСР А. Смерека в ролі Голди („Тев'є молочник").

Фото М. Савченко.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 3, 8 жовтня

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шилова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Безналько; К. Великосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія—**Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мезіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

2, 5, 7, 10 жовтня

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**
Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Ласку — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру—**Я. Виноградов.**

В балеті беруть участь — **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде — **Н. Арбо.**

Артистка К. Великосельська в ролі Теодори Верд'є („Принцеса цирку").

6 жовтня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. Аннікова. З. Мізіненко.** Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз — **І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель — **А. Аркін.** Корбо — **Н. Гавриленко.** Ренар — **В. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало — **В. Безпалько.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

7, 10 (ранок) жовтня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Барової.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль — **М. Іванов.** Етель — **М. Гаєвська, А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко, С. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко.**

Виставу веде помічник режисера **Н. Арбо.**

ПОЧЕСНА НАГОРОДА

Указом Президії Верховної Ради УРСР Харківським артистам **А. Б. Магергуту** та **І. С. Любичу-Любушкину** присвоєно почесне звання заслуженого артиста УРСР.

Громадськість Харкова давно знає і глибоко шанує цих обдарованих митців.

Арон Борисович Магергут, в минулому працівник радянської торгівлі, ще з дитинства мріяв про творчу діяльність у музичному театрі. Радянська влада допомогла йому здійснити цю мрію. Діставши відповідну освіту, А. Б. Магергут вступає до складу артистів Харківського театру опери та балету і наполегливою працею протягом багатьох років набуває широкої популярності у відвідувачів опери.

Артист А. Б. Магергут вміє органічно поєднувати прекрасну вокальну техніку з високою натхненною сценічною майстерністю. Він створив цілу галерею образів, з яких найвизначніші: князь Микита Курлятєв («Чародійка»), опричник Грязной («Царева наречена»), Ріголетто («Ріголетто»), Жорж Жермон («Травіата»), Микола («Наталка Полтавка»), Андрій («Єдиним життям») та інші.

Іван Сергійович Любич-Любушкин, працюючи в Російському Драматичному театрі, виявив себе як обдарований актор і режисер. З створених ним образів особливо пам'ятні: поміщик Велікатов («Таланты и поклоники»), командир катера Лішов («За тех, кто в море»), Макферсон («Русский вопрос»), полковник Пікерінг («Пигмалион»), герцог («Мера за меру»), Городулін («На всякого мудреца довольно простоты»), генерал Еверт («Русский генерал»), інженер Забелін («Кремлевские куранты»).

ТЕАТРАЛЬНА ХРОНІКА

☐ **Прем'єра — «Закон честі»** О. Штейна відбулася 21 вересня в Харківському державному ордена Леніна академічному українському драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Це перша прем'єра театру в цьому сезоні.

У спектаклі «Закон честі» художньо і політично гостро розкривається пристрасна боротьба кращих людей радянської науки проти низькопоклонства і ганебного плазування перед буржуазною наукою.

☐ **Прем'єра опери «Лакме»** композитора Лео Деліба відбулася 25 вересня в Харківському державному академічному театрі опери та балету ім. М. В. Лисенка.

Опера іде в новому тексті Харківського поета І. Муратова, якому вдалося показати особисту трагедію індуської патріотки Лакме на фоні національно-визвольної боротьби індуського народу проти англійських окупантів.

☐ **До 31-ої річниці Великого Жовтня** театр ім. Т. Г. Шевченка готує постановку п'єси драматурга-академіка О. Корнійчука— Макар Діброва», а театр опери та балету ім. М. В. Лисенка нову постановку опери композитора Верді — «Аїда». Ставить п'єсу «Макар Діброва» лауреат Сталінських премій нар. арт. СРСР М. Крушельницький, художнє оформлення постановки лауреата Сталінської премії В. Греченка. Диригент опери «Аїда» — засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський, постановник — засл. арт. УРСР В. Будневич, художнє оформлення І. Назарова.

☐ **Драма «Коварство и любовь»** Шіллера, над постановкою якої почав працювати режисер О. Глаголін, має бути показана театром ім. Т. Г. Шевченка в кінці листопада цього року. Театр включив також трагедію Шекспіра «Гамлет» в репертуар 1949 року. Цей твір великого англійського драматурга буде вперше поставлений на радянській українській сцені.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 13166. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкинська, 44. Зам. 772. Тираж 2000.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
Ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Д. Верді

АЇДА

Опера на 4 дії

Диригент—засл. арт. РРФСР и нар. арт. БАРСР П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постановник—засл. арт. УРСР В. БУДНЕВИЧ

Художник—І. НАЗАРОВ.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

В. Квасницький, В. Тіпот. М. Блантер, В. Александров.

Переклад П. Плоткина.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музична комедія на 3 дії

Постава головного режисера
І. РАДОМИСЬКОГО.

Диригент — **М. ХАЙКІН.**

Художник — **С. ЙОФФЕ.**

Балетмейстер — **В. НІКІТИН.**

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 жовтня 1948 р.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(11—20 жовтня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
11	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	ВИСТАВИ НЕМА
12	вівторок	ЛАКМЕ	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЩАСЛИВИЙ РЕЙС
13	середа	ЕСМЕРАЛЬДА	ВОВКИ ТА ВІВЦІ	ЗОРІКА
14	четвер	ФЛОРІЯ ТОСКА	ЗАКОН ЧЕСТІ	Принцеса цирку
15	п'ятниця	ЛАКМЕ	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	ЛЕТУЧА МИША
16	субота	ДУБРОВСЬКИЙ	ЗАКОН ЧЕСТІ	На нашому березі
17	неділя	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в)	ЗАКОН ЧЕСТІ (р) ЄГОР БУЛИЧОВ (в)	На нашому березі (ран. і веч.)
18	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
19	вівторок	ДУБРОВСЬКИЙ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	На нашому березі
20	середа	ЧАРОДІЙКА	МОЛОДА ГВАРДІЯ	На нашому березі

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 22 (30) 11—20 жовтня 1948 р.

НАЙСИЛЬНІША ЗБРОЯ МИТЦЯ

Десять років тому вийшла в світ класична праця геніального вождя партії і народу Й. В. Сталіна—«Короткий курс історії ВКП(б)».

В цьому видатному творі строго науково і разом з тим глибоко і яскраво розкривається важкий героїчний шлях Всесоюзної Комуністичної партії (більшовиків), який вона пройшла від зародження невеликих марксистських гуртків і груп восьмидесятих років XIX століття до великої партії Леніна—Сталіна — керівника першої в світі соціалістичної держави.

Для кожного більшовика, партійного і непартійного, мудра і чудова книга товариша Сталіна є ідейна зброя величезної сили. Вона збагачує його науковим знанням законів суспільного розвитку і політичної боротьби, доводить неминучість загибелі капіталізму і торжество комунізму.

Книга товариша Сталіна—величезна скарбниця революційного творчого марксизму-ленінізму—для радянського митця є невичерпне джерело знань і натхнення. Вона допомагає йому правдиво розкривати конкретну історичну дійсність, правильно відображувати життя радянського суспільства в його безперестанному рухові вперед, яскраво створювати багатогранні образи нової людини нашої епохи.

Яку неоцінену допомогу подає митцям вивчення «Короткого курсу історії ВКП(б)» та інших класичних творів марксизму-ленінізму показують свідчення самих митців. Так, народний артист СРСР, лауреат Сталінських премій М. Крушельницький, згадуючи свою творчу працю над втіленням на сцені образу Володимира Ілліча Леніна в п'єсі «Правда» Ол. Корнійчука, говорить: «Працюючи над образом вождя революції, шукаючи розкриття образів історичних подій Жовтня в спектаклі «Правда», я знаходив дороговказ у безсмертних працях В. І. Леніна». З тих же джерел черпав натхнення, працюючи над образом генія людства, великого Леніна в п'єсі «Кремлівські куранти» Погодіна, і другий видатний митець, народний артист СРСР О. Крамов. Твір товариша Сталіна «Марксизм і національно-колоніальне питання» був найважливішим теоретичним джерелом для акторів і режисерів театру ім. Шевченка, коли вони працювали над поставою п'єси «Ярослав Мудрий» Кочерги. Настільною книгою в роботі колективу цього театру над поставою п'єси «Генерал Ватутін» Дмитерка був твір товариша Сталіна про Велику Вітчизняну війну. Як відомо, вистави: «Ярослав Мудрий» і «Генерал Ватутін» були відзначені Сталінськими преміями.

«Щоб створити повнокровні, переконливі образи наших радянських людей, я систематично звертаюсь до геніального твору Й. В. Сталіна. Вчитуючись у сторінки, що розкривають славний шлях народу, який іде під непереможним прапором Леніна—Сталіна, я у великому минулому нашої Батьківщини шукав типові риси бідняка Тараса Голоти і парторга Орлова, Валько і Мирона Горлова»,—пише народний артист УРСР, лауреат Сталінської премії Д. Антонович. Таких прикладів величезної допомоги, яку надає радянським митцям «Короткий курс історії ВКП(б)» можна було б навести безліч.

Будем же ще наполегливіше і глибше вивчати геніальну книгу товариша Сталіна, яка є «найціннішим вкладом у науку марксизму-ленінізму, без опанування якою не можна по-справжньому ідейно озброюватись для дальшої боротьби за справу комунізму в СРСР, за справу комунізму в цілому» (Молотов).

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

12, 15 жовтня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці

храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського брэміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'ев, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрот;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі—**Л. Розов.**

13, 17 жовтня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Лібретто за романом **В. Гюго «Собор Паризької богоматері»**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкин.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди заміряний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо.

Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкин, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкин, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

14 жовтня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—**І. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. Геращенка.**

Художник—**М. Калашніков.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімната Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату і катують ще лютіше. Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценіровка страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Нар. арт. УРСР І. Бронзов в ролі барона Скарпіо. („Флорія Тоска“).

Фото Й. Куперштейна

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться тільки інсценіровка розстрілу, після чого вони будуть на волі.

Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами: «Маріо, я з тобою!»—вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Маріо Каварадоссі, художник—**З. Канзбург, В. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—**Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Різничий—**Д. Діссар, Б. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. Калюжний, В. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**І. Вільчур.** Тюремник—**І. Вільчур.** Пастушок—**Є. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпигун, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. Базилевич і С. Романівська.**

16, 19 жовтня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкина.**

І картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич**, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Соралов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малкєв.** Троєкуров—**І. Бронзов**, народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

Артистка Е. Лейтес в ролі Єгоровни („Дубровський")

Фото Й. Куперштейна.

17 (ранок) жовтня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Диригент — **П. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Б. Коваленко.**

Перша дія. Граф Альмавіва, закоханий в Розіну, вихованку доктора Дон-Бартоло, проводить дні і ночі під її балконом, влаштовує їй серенади, але все даремно, він не може домогтися побачення з дівчиною. Альмавіва зустрічає цирульника Фігаро. Цирульник сповнений енергії і винахідливості. Його знає вся Севілья, в кожному домі він має свою клієнтуру. Він береться допомогти графу і обдурити скупого старика, опікуна її, доктора Дон-Бартоло, який сам хоче одружитися з Розіною, щоб заволодіти її приданим. Під час їхньої розмови на балконі з'являється Розіна, якій вдається кинути графу записку. В записці вона благає його визволити її від злого опікуна і відкрити їй своє ім'я. Альмавіва в серенаді називає себе бідним Ліндором, який не має золота, але має палке серце. Хитрий Фігаро радить графові удати з себе солдата, який вимагає квартиру для постою в домі Бартоло і таким чином увійти в його дім.

Друга дія. Розіна пише листа закоханому Ліндорові і хоче його передати через Фігаро, але їхню розмову перебиває прихід доктора Бартоло. Фігаро ховається. Розіна намагається випровадити опікуна. З'являється Дон-Базільо—вчитель музики Розіни. Він повідомляє доктора про приїзд графа Альмавіва і про його наміри. Дон-Базільо радить знеславити графа в очах Розіни за допомогою наклепу. Дон-Бартоло і Дон-Базільо вирішують негайно заготовити шлюбний контракт і влаштувати шлюб Розіни з Дон-Бартоло цього ж дня. Фігаро, який підслухав їхню розмову, поспішає попередити про все Розіну.

Підозріливий доктор замикає Розіну в кімнаті. В дім вдирається граф, переодягнутий солдатом. Він вимагає квартири. Марно Дон-Бартоло доводить йому, що його дім звільнений від постою. Розпалюється сварка, під час якої графові вдається побачитися з Розіною. На галас і крики приходить військовий патруль. Всі скаржаться командирові патруля на солдата, і командир хоче заарештувати його, але... дізнавшись про титул удаваного солдата, стає струнко і салютує графові. Офіцер пропонує всім негайно розійтися і не знімати галасу.

Третя дія. Перед вечором цього ж дня у дім Дон-Бартоло увійшла скромна молода людина в костюмі абата і повідомила доктора, що вона має дати урок музики Розіні замість Дон-Базільо, який раптом захворів. Дон-Бартоло охоплений сумнівами, але абат, який назвав себе Дон-Алонзо, по секрету повідомляє доктора, що йому випадково потрапив до рук лист Розіни, адресований Альмавіві-Ліндору. Він радить використати цю записку для того, щоб довести Розіні, ніби-то легковажний Ліндор просто сміється з неї. Доктор в захопленні від плану молодого вчителя і поспішає покликати Розіну. Під час уроку Дон-Алонзо, він же переодягнутий граф Альмавіва, відкривається Розіні і просить її руки. Розіна погоджується. Бартоло, підслухавши їхню розмову, проганяє графа, а разом з ним і його спільника у змові, спритного Фігаро.

Дон-Бартоло повертає Розіні її записку і запевняє її, що залицяння графа не мають серйозного характеру. Розіну охоплюють сумніви і відчай. Бартоло тим часом поспішає до Дон-Базільо, щоб послати його за нотаріусом для складання шлюбного контракту.

Ніч. Буря. Через балкон в дім проходять Альмавіва і Фігаро. Сумніви Розіни розв'яні, і коханці вже збираються втекти, коли з'являється Дон-Базільо з нотаріусом. Скориставшись приходом нотаріуса, Альмавіва одружується з Розіною. Приходить Бартоло з поліцією, але вже пізно, шлюбний контракт підписано. Бартоло у відчаї що придане Розіни пропало для нього, але Альмавіва відмовляється від приданого і зраділий Дон-Бартоло благословляє молодих.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло—**Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло—**І. Вільчур, Г. Коваль,** Берта—**О. Мейер, Є. Носенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга — **М. Державін.** Офіцер — **Г. Коваль.**

Виставу веде — **А. Базилевич.**

20 жовтня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.** Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.** Художник—**І. Назаров.**

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де схована Настасья. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць—**М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12, 14, 16, 17 (ранок) жовтня

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співроб тник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі Голови урядової комісії („Закон честі“)

Фото М. Савченка

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Верейського („Закон честі")

Фото М. Савченка

13 жовтня

О. Островський.
Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник—**І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—**Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна—**С. Федорцева, нар. арт.** УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов.** Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін — **Я. Браславський.** Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров.** Столяр—**М. Яценко.** Селяни—**Ф. Хрипко, Ф. Онофренко.** Лакей—**А. Троян.** Приживалки:—**Б. Табориська, Л. Літвінова.**

Веде виставу **Р. Хмара.**

15 жовтня

Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата **Сталінської премії В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Де-

журна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

17 жовтня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художнє оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра—**Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляева, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуева, В. Власовська;** Олексій—**С. Кошачевський.** Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор. Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптев, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

19 жовтня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречепка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуева.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський. І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна.** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров. Його**

Артист С. Кошачевський в ролі капітана („Шельменко-денщик")

Фото М. Савченко

дружина — О. Тимофієнко. Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

20 жовтня

За романом лауреата Сталінської премії **О. Фадеєва.** П'єса **Г. Гракова.**

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Художнє оформлення засл. діяча **мистецтв** УРСР **В. Меллера.**

Музичне оформлення з творів **лауреата** Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці в поставі—**Л. Леонідова.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: **Андрій** Валько — **Д. Антонович,** лауреат **Сталінської** премії, нар. артист УРСР; Іван Проценко — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий—**М. Ошеровський;** Уляна Громова — **Г. Гончарова; Сергій** Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. **УРСР; Ваня** Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван **Туркенич—В. Стеценко.** Молодогвардійці: **Валя** Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**З. Біляєва, М. Коробчанська.** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко.** Сергій Левашов—**В. Коробков.** Радик Юркін—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; Клава Ковальова—**Л. Тимофієнко.** Коля Сумський—**В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Бабуня Віра—**Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Микола Павлович Сомов—**Ю. Тітов.** Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** заслужен. артист УРСР; **О. Свистунов.** Нарежний— **М. Кірін.** Марфа—**Н. Лихо.** Євген Стахович—**Я. Браславський.** Гнат **Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР.** Солковський—**М. Волошин.** Німці: генерал Клер—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **І. Гавришко.** Брюкнер—**О. Романенко;** Балдер—**О. Подорожній.** Адам, німецький солдат—**О. Немзер.** Унтер-офіцер СС—**С. Верхацький.** Перекладач—**В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—**М. Коржева;** Саша Бондарева—**Р. Кіріна;** Майя Пегліванова—**В. Крамі**ч; Тоня Іваніхіна—**Т. Давидова;** Шура Дубровіна—**О. Літвінова;** Вирікова—**А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор.

Виставу веде — **Д. Бабенко.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

12 жовтня

С. Заславський

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Текст **Я. Зіскінда.**
Переклад **І. Муратова.**
Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Оформлення — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська—**Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо.** Ліснов — **Д. Волков, А. Павлусенко.** Костя Зайцев — **А. Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін— **В. Андрєєв, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша — **М. Леонідова, З. Мізіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки: **А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Новаківська, Райха.** Юнги — **Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.**

В балеті беруть участь: **О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде **Н. Арбо.**

15 жовтня

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шипова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Беспалько, К. Великосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський— **П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андрєєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андрєєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

14 жовтня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков, П. Уманець.** Гоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз — **І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель — **А. Аркін. Корбо — Н. Гавриленко. Ренар — В. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало — **В. Безпалько.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

13 жовтня

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі головн. **балетмейстера** театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Ласку — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — **концертмейстер оркестру—Я. Виноградов.**

16, 17, 19, 20 жовтня

Тридцятиріччю ВЛКСМ присвячується

ПРЕМ'ЄРА

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**

Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера **театру І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — **П. Павлусенко, О. Федосєв, А. Зуб.** Ася Тройніна — **К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня—**М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкин.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Бел'ков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**В. Фоменко.** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Василь Іванович КАЧАЛОВ

Радянський театр зазнав тяжкої втрати — помер видатний діяч російського театру, крупніший артист світу, **Василь Іванович Качалов.**

Для мільйонів радянських людей ім'я В. І. Качалова є втіленням кращих благородніших якостей митця — громадянина, який своїми глибокими проникливими образами протягом десятків років хвилював серця глядачів.

Творче життя В. І. Качалова нерозривно зв'язане з Московським Художнім театром, на сцені якого майже півстоліття виблискувало його рідкісне обдаровання, неповторне чарівністю і духовною міццю.

Актор — мислитель, що розкриває на сцені шукання допитливого людського розуму, він боровся своєю творчістю за світлі гуманістичні ідеали. Він був актором — трибуном, який завжди знаходився в перших рядах цілеспрямованого і дійового мистецтва свого часу.

Сміливий і багатогранний художник, В. І. Качалов втілив цілий ряд монументальних образів російської і світової класичної драматургії—Чацького і Глумова, Юлія Цезаря і Бранда, Гамлета, Івана Карамазова, пушкінських Пімена і Дон-Жуана.

Великих творчих успіхів досягнув В. І. Качалов за радянського часу. Велика Жовтнева Соціалістична революція відкрила йому новий смисл його життя в мистецтві. Вона збагатила і поширила його світогляд обновила його творчість, дозволила йому стати справжнім народним художником.

В спектаклі радянського театру „Бронепоїзд 14—69" Качалов з надзвичайною правдивістю і переконливістю створив образ партизанського вожака Микити Вершиніна, який осягнув значення великих революційних подій.

В останні роки свого життя В. І. Качалов з великим захопленням і інтересом виступав на концертній естраді і по радіо, читаючи твори Пушкіна і Толстого, Островського і Шекспіра, Блока і Маяковського.

В. І. Качалов був особливо дорогий радянському глядачеві за глибокий, невичерпний оптимізм його мистецтва, за органічний зв'язок з життям народу.

Творчість В. І. Качалова відзначалась ідейною цілеспрямованністю, гармонією форми і змісту, класичною простотою і ясністю, досконалою і відточеною майстерністю.

Радянський уряд високо оцінив виключні заслуги Василя Івановича Качалова. Він був нагороджений двома орденами Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора і удостоєний високих звань народного артиста Союзу РСР і лауреата Сталінської премії.

Пам'ять про натхненого художника радянського театру буде завжди жити в серцях радянських людей.

(З некролога, вміщеного в газеті „Правда" від 1 жовтня 1948 року).

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 12187. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 779. Тираж 2000.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Д. Верді

АІДА

Опера на 4 дії

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар.
арт. БАРСР П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постановник—засл. арт. УРСР В. БУДНЕВИЧ

Художник—І. НАЗАРОВ.

Ціна 2 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ Ордена ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. Шевченка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Ол. КОРНІЙЧУК
лауреат Сталінської премії

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини.

Постава лауреата Сталінських премій нар. арт. СРСР **М. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО**

Художник — лауреат Сталінської премії
В. ГРЕЧЕНКО

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 жовтня

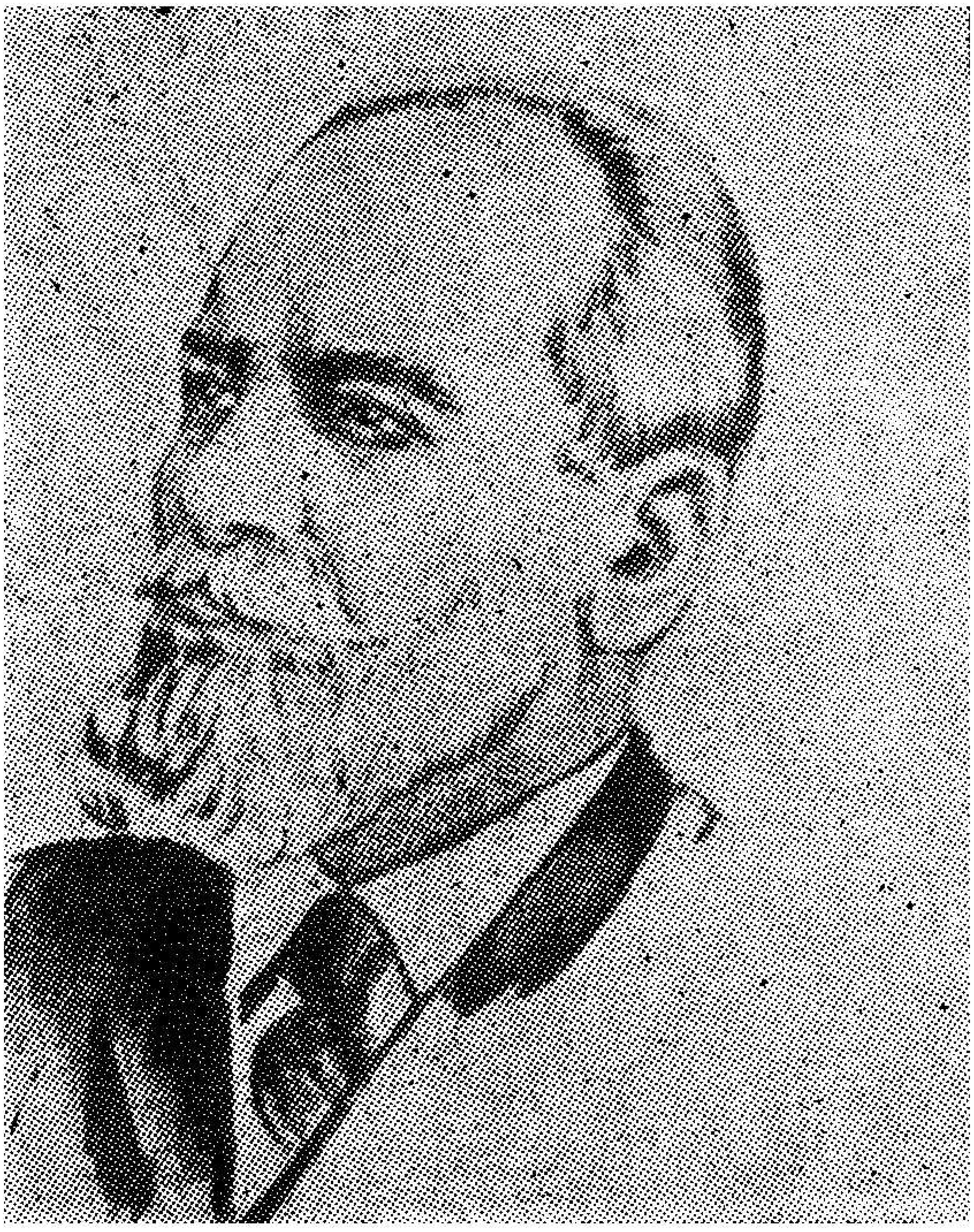
РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(21 — 31 жовтня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
21	четвер	РІГОЛЕТТО	МОЛОДА ГВАРДІЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
22	п'ятниця	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
23	субота	ДУБРОВСЬКИЙ	МОЛОДА ГВАРДІЯ	ЗОРІКА
24	неділя	ЕСМЕРАЛЬДА	МОЛОДА ГВАРДІЯ (ранок і вечір)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (ранок і вечір)
25	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
26	вівторок	ЕСМЕРАЛЬДА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	ПРИНЦЕСА ЦИРКУ
27	серела	ЧАРОДІЙКА	МОЛОДА ГВАРДІЯ	ЛЕТУЧА МИША
28	четвер	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	МОЛОДА ГВАРДІЯ	СІЛЬВА
29	п'ятниця	ВИСТАВИ НЕМА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
30	субота	ЕСМЕРАЛЬДА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
31	неділя	ЕСМЕРАЛЬДА (в)	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН (в)	ЗОРІКА (ранок) ПРИНЦЕСА ЦИРКУ (в)

Костянтин Сергійович
Станіславський

Володимир Іванович
Немирович-Данченко

СЛАВА І ГОРДІСТЬ РАДЯНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

27 жовтня 1898 року в Москві постановкою історичної п'єси „Царь Федор Иоаннович“ О. К. Толстого почав свій творчий шлях театр, який носить тепер горду і почесну назву Московського Художнього Академічного театру Союзу РСР ім. М. Горького (МХАТ).

П'ятидесятирічна діяльність МХАТ по своєму значенню не має собі рівної не тільки в сучасному театрі світу, але й у всій історії світового сценічного мистецтва.

Створений двома видатними діячами російського театрального мистецтва К. С. Станіславським і В. І. Немирович-Данченко МХАТ з перших же днів свого існування виявив себе як передовий, глибоко прогресивний театр, колектив якого присвятив своє мистецтво „небагатому класу населення“ і ніс йому високі і благородні ідеї.

Спираючись на кращі реалістичні традиції російської національної сценічної культури, МХАТ зробив докорінний переворот в розвиткові російського театрального мистецтва. Могутній благотворний реалістичний метод МХАТ позначився на творчій діяльності всіх багатомовних театрів нашої країни і сприяв розквіту національного театрального мистецтва в союзних республіках.

Під його впливом перебувають і всі прогресивні театри за межами Радянського Союзу. МХАТ високо підняв міжнародний престиж радянської соціалістичної театральної культури й утвердив її незрівняну вищість над сучасним занепадницьким розтлінним буржуазним мистецтвом.

Перший період діяльності МХАТ, який вирішив його творчу долю, тісно зв'язаний з іменами великих російських письменників Чехова і Горького. Поставлені театром п'єси Чехова — „Чайка“, „Дядя Ваня“, „Три сестры“, „Вишневый сад“ правдиво і реалістично розкривали картину тодішньої російської дійсності, викликаючи у глядачів почуття глибокого незадоволення нею.

Вистави горьківських п'єс „Мещане“, „Дети солнца“, особливо „На дне“ звучали як заклик до боротьби проти пригноблення народу і сваволі царського самодержавства.

Велика Жовтнева Соціалістична революція розкрила перед театром неосяжні горизонти. Ставлення більшовицької партії до Художнього театру яскраво виявилося в словах Леніна: „Якщо є театр, який ми повинні з минулого будь-що врятувати і зберегти — це, звичайно, МХАТ“. Самих високих успіхів у боротьбі за утвердження реалістичного, народного мистецтва театр досягнув уже в радянський період його творчої діяльності. Колектив театру нарешті дістав змогу зустрітися з тим масовим народним глядачем, про якого мріяв з дня заснування МХАТ. Цей глядач поставив перед ним нові завдання, успішно розв'язати які театру допомогла радянська драматургія.

Створений театром спільно з драматургом Вс. Івановим спектакль „Бронепоїзд 14—69“ був етапним на шляху соціалістичного реалізму, яким МХАТ пішов.

Особливо великих досягнень в роботі над втіленням образів радянської драматургії МХАТ домігся після історичної постанови ЦК ВКП(б) „Про репертуар драматичних театрів і заходи до його поліпшення“.

Такі спектаклі як „Глубокая розведка“ і „Офицер флота“ А. Крона, „Победители“ Б. Чирскова були удостоєні Сталінської премії.

МХАТ користується великою любов'ю всього радянського народу. Його провідних акторів добре знають і глибоко шанують в усій нашій країні.

За видатні заслуги в розвиткові радянського театрального мистецтва і величезну роль в розвиткові світової театральної культури МХАТ був двічі нагороджений урядом орденами Союзу РСР.

П'ятидесятиріччя МХАТ СРСР імені М. Горького — велике свято всієї радянської соціалістичної культури.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 жовтня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер **Є. Мариківський**

Художник **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду. Коли Ріголетто нарешті дізнається про це, він рве на собі волосся. «Ах, ось де старця прокляття»!—вигукує він у розпачі.

ДРУГА ДІЯ

Приймальня в герцогському палаці. Ріголетто шукає свою дочку. Він то погрожує, то благає придворних вернути йому Джільду.

З покоїв герцога вибігає Джільда і з плачем розповідає батькові про лихо, яке трапилося з нею.

ТРЕТЯ ДІЯ

Глухий прибережний закуток, де живе бандит Спарафучіле. Джільда признається батькові, що навіки покохала герцога. Тоді Ріголетто підводить Джільду до розколини в стіні будинку і дівчина бачить, як там герцог залицяється до Маддалени, сестри Спарафучіле. Ріголетто наказує Джільді негайно переодягнутися в чоловіче вбрання і потай виїхати до Веронни, куди незабаром приїде і він. Джільда виходить.

Ріголетто зустрічається з Спарафучіле і пропонує йому за певну суму грошей вбити незнайомця, який заночував в його домі. Бандит погоджується.

Маддалена, якій дуже сподобався молодий красень, благає брата не вбивати його. Спарафучіле дає згоду, якщо не пізніше півночі надійде до них хтось інший, якого він уб'є і труп його покаже Ріголеттто, щоб дістати від нього умовлені гроші за вбивство.

Починається страшна гроза і негода. Джільда, яка знову прийшла сюди, вже переодягнута в чоловічий одяг, підслуховує розмову Спарафучіле і його сестри. Щоб врятувати герцога, вона жертвує собою і стукає в двері, за якими з кинджалом в руці стоїть Спарафучіле.

З'являється Ріголетто. Спарафучіле передає йому в мішку труп «суперника» і одержує гроші.

Ріголетто, тріумфуючи, топче труп ногами. Раптом він чує голос герцога. З жахом розв'язує він мішок і бачить там убиту дочку.

«Так ось де старця прокляття»—знову викрикує він і падає на труп Джільди.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут,** засл., арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучіле—**М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес, С. Носенко.** Джіованна—**А. Мейер, Є. Носенко.** Граф Монтероне—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло—**Г. Коваль, М. Григор'єв.** Борса—**А. Нікітін, П. Калюжний.** Граф Чепрано—**І. Вільчур.** Графіня Чепрано—**Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна.** Офіцер—**Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Романівська.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

22 жовтня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська. В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

23 жовтня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малкєв.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

24, 26, 30, 31 жовтня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Лібретто за романом **В. Гюго «Собор Паризької богоматері»**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди заміряний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб

дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

27 жовтня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому— **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Дісcap, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський лов-

22, 26, 29, 31 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

31 жовтня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

30 жовтня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Ол. КОРНІЙЧУК,
лауреат Сталінської премії.

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини.

Постава лауреата Сталінських премій, нар. арт. СРСР **М. Крушельницького.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21, 22, 24 (ранок і вечір), 29, 30 жовтня

Тридцятиріччю ВЛКСМ присвячується

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**

Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — **П. Павлусенко, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна — **К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко— **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня—**М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**В. Фоменко.** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

КОМСОМОЛОВІ—30 РОКІВ

Тридцять років тому в грізний час іноземної воєнної інтервенції і громадянської війни в Москві відкрився I з'їзд Спілок робітничої й селянської молоді. Цей знаменний день увійшов у історію як день народження славного ленінсько-сталінського комсомолу.

Комсомол створений і випестуваний великою партією Леніна—Сталіна. Він завжди був і є її вірним і відданим помічником, її бойовим резервом. Вся тридцятирічна історія Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді нерозривно зв'язана з історією партії більшовиків, з її героїчною боротьбою за утвердження і зміцнення Радянської держави, за свободу, щастя і незалежність радянського народу.

В роки громадянської війни з білогвардійцями і інтервентами тисячі молодих героїв-комсомольців вкрили себе невмирущою славою. Величезні заслуги ленінсько-сталінського комсомолу перед Батьківщиною в роки Великої Вітчизняної війни. Ніколи не забуде наш народ неперевершених своїм героїзмом подвигів вихованців комсомолу Зої Космодем'янської і Лялі Убийвовк, Олександра Матросова і Миколи Гастелло, безстрашних героїв Краснодона і багатьох інших мужніх патріотів, що віддали своє життя за Вітчизну. В боях з німецько - фашистськими загарбниками комсомольці-фронтовики і партизани проявили безприкладну відвагу, мужність і справжній масовий героїзм.

З величезним ентузіазмом комсомольці, радянська молодь разом з усім народом включились після переможного завершення війни в боротьбу за виконання першої післявоєнної сталінської п'ятирічки. 30-річчя ВЛКСМ юнаки і дівчата нашої країни зустрічають великими перемогами в промисловості, сільському господарстві, на науковому і культурному фронті.

З визначними успіхами зустрічають славний ювілей комсомолу і молоді митці театрів нашого міста.

В спектаклі театру ім. Шевченка „Молода Гвардія" завоювали любов широких мас глядача за добре створені образи молодогвардійців Краснодону актори-комсомольці Я. Браславський (Стахович), Г. Снегірьов (Ваня Земнухов), В. Краміч (Майя Пегліванова). Прекрасний образ старшого техніка-лейтенанта Галинки Шовкопряд в спектаклі „Генерал Ватутін" і Сіми в п'єсі „Старі друзі" створила комсомолка, депутат Дзержинської райради Р. Кіріна. Добре грає роль ад'ютанта генерала Ватутіна і Льоши в „Старих друзях" комсомолець М. Микитенко. Комсомольці В. Лобко, А. Троян, Ф. Хрипко, Я. Ліфшиць з успіхом виконують епізодичні ролі в таких спектаклях як „Закон честі", „Ярослав Мудрий", „Генерал Ватутін" та ін.

Значні успіхи має студентка-комсомолка оперної студії Консерваторії М. Гомільянова. Можна було б навести ще багато імен талановитої молоді, що вчиться в учбових театральних закладах або працює вже на сцені наших театрів, або бере активну участь в художній самодіяльності наших Палаців культури і клубів.

Оволодіваючи марксистсько - ленінською наукою, невпинно підвищуючи свій ідейно-політичний рівень і свою мистецьку кваліфікацію, молоді театральні кадри успішно борються разом з старшим поколінням за дальший розвиток і розквіт радянського мистецтва.

Обов'язок партійних, профспілкових і комсомольських організацій мистецьких закладів повсякденно допомагати їм, бо „молодь— наше майбутнє, наша надія, товариші. Молодь повинна заступити нас, стариків. Вона повинна донести наш прапор до переможного кінця" (Сталін).

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ

Театральна громадськість разом з усіма трудящими нашого міста готується гідно відзначити 50-річчя Московського Художнього Академічного театру СРСР імені М. Горького.

Харківська філія Українського Театрального Товариства намітила широку програму підготовки і проведення славного ювілею.

Протягом останньої декади жовтня в усіх Палацах культури і крупніших клубах міста, в госпіталі для інвалідів Вітчизняної війни, в деяких колгоспах приміської смуги будуть організовані і проведені ювілейні вечори, присвячені 50-річчю МХАТ. На цих вечорах кращі мистецтвознавці і критики виступлять з доповідями про творчий шлях славного театру, про вплив передового російського мистецтва на українське мистецтво, про світове значення МХАТ.

Кожний вечір закінчуватиметься художньою частиною, в якій у виконанні студентів Харківського театрального інституту будуть показані фрагменти з п'єси Чехова „Чайка" і драматургічних творів Горького „Враги", „На дне".

В усіх театрах перед початком вистави з коротким словом про МХАТ виступатимуть актори, режисери та інші працівники театрального мистецтва.

Короткі доповіді про МХАТ будуть організовані і в кінотеатрах перед початком сеансів.

27 жовтня в приміщенні театру опери та балету (Римарська, 21) відбудеться врочиста сесія, присвячена знаменній даті. В сесії візьмуть участь представники партійних, радянських, профспілкових, наукових та інших громадських організацій, а також представники Радянської Армії.

Вступне слово скаже лауреат Сталінської премії, народний артист СРСР І. О. Мар'яненко.

Учасники сесії прослухають доповідь на тему: „МХАТ — гордість радянського мистецтва".

В художній частині ювілейної сесії відбудеться великий концерт симфонічного оркестру Харківської філармонії за участю нар. арт. УРСР І. Бронзова, лауреата Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостової та інших кращих вокалістів міста.

Після концерту у виконанні артистів Українського академічного драматичного театру ім. Шевченка будуть показані фрагменти з п'єс Островського „Гроза" та „Вовки і вівці" і сцена з 4-ої картини п'єси „Молода гвардія".

В приміщеннях театру опери та балету, театру ім. Шевченка та музкомедії будуть організовані фото-виставки з матеріалів про історію і значення МХАТ, портретів його організаторів і керівників — К. С. Станіславського і В. І. Немировича-Данченка та видатних акторів театру, а також фотознімків з кращих постановок.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 13852. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 793. Тираж 1500.

Ціна 2 крб.

Харківська філія Українського Театрального Товариства
та Облвідділ в справах мистецтв

СЕРЕДА
27
жовтня 1948 р.
Приміщення театру
Опери та Балету

Початок о 8 год. веч.

УРОЧИСТА СЕСІЯ

ХАРКІВСЬКОЇ ФІЛІЇ УКРАЇНСЬКОГО
ТЕАТРАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА

присвячена

50-річному ЮВІЛЕЮ МХАТ СРСР
ім. ГОРЬКОГО

1. Вступне слово лауреата Сталінської премії народного артиста Союзу РСР І. О. МАР'ЯНЕНКА.

2. Доповідь: „МХАТ—гордість радянського мистецтва".

Доповідач—тов. В. Т. БУКВІН.

3. Художня частина.

Дежурний член УТТ — заслужений артист УРСР В. Г. БУДНЕВИЧ.

XXXI рік

ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 листопада

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(1—10 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
1	понед.	ПІКОВА ДАМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
2	вівторок	ЛЕКЦІЯ — КОНЦЕРТ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
3	середа	К О Н Ц Е Р Т	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
4	четвер		ТЕВ'Є — МОЛОЧНИК	ВИСТАВИ НЕМА
5	п'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА (прем'єра)	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р)
6	субота	ВИСТАВИ НЕМА	МАКАР ДІБРОВА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
7	неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (р) ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (в)	МАКАР ДІБРОВА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (ранок і вечір)
8	понед.	Л А К М Е (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в)	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) ЗАКОН ЧЕСТІ (в)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (р) ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (в)
9	вівторок	ЧАРОДІЙКА	ВИСТАВИ НЕМА	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР
10	середа	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА

Хай живе XXXI річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 24 (32) **1—10 листопада 1948 р.**

ВЕЛИКЕ СВЯТО

Сьомого листопада 1917 року російський пролетаріат під керівництвом партії більшовиків, в союзі з селянською біднотою, повалив владу буржуазії, розірвав ланцюги капіталістичного рабства і, взявши в свої руки політичну владу, створив соціалістичну радянську державу, в якій знищено всяку експлуатацію.

Велика Жовтнева соціалістична революція поклала початок нової епохи в історії людства. Кожна річниця цієї знаменної для трудящих усього світу події є найбільше і найрадісніше свято в нашій соціалістичній Батьківщині, де вільний радянський багатомільйонний народ під керівництвом могутньої партії Леніна — Сталіна будує нове щасливе і прекрасне життя. Кожну річницю Великого Жовтня радянський народ, народ-переможець, народ-творець відзначає все новими і новими досягненнями на всіх дільницях соціалістичного будівництва, що наближають його до високої і світлої мети — побудови комуністичного суспільства.

В день великого свята 31-ої річниці Жовтня радянський народ за славною традицією оглядає шлях, пройдений за рік. Це був рік нових величезних досягнень і в соціалістичній індустрії, і в колгоспному господарстві, і в передовій радянській культурі.

Про блискучі перемоги в боротьбі за дострокове виконання народногосподарського плану третього вирішального року післявоєнної сталінської п'ятирічки рапортували і рапортують Батьківщині, великому Сталіну мільйони радянських патріотів.

Разом з усім народом відзначають свої успіхи і працівники театрального мистецтва.

Жовтнева революція відкрила радянському народу широку дорогу до творчості в усіх галузях мистецтва. Наше радянське мистецтво, натхнене безсмертними ідеями партії Леніна — Сталіна, є найпередовіше і найпрекрасніше в світі. В той час, як занепадницьке реакційне буржуазне мистецтво Західної Європи і Америки свідчить про його моральне загнивання і розклад, істинно народне радянське мистецтво невпинно розвивається і квітне. Мов ясний маяк, прорізає воно чорні хмари капіталістичного світу і освітлює шлях мільйонам передових і свободолюбивих людей. Блискучим світовим тріумфом неперевершеної ідейної сили і художньої краси радянського мистецтва з'явився 50-річний ювілей Московського Художнього Академічного театру Союзу РСР імені Горького, який недавно всенародно відзначила вся наша країна і все передове людство за її межами.

Великими досягненнями відзначають славну 31-у річницю Великого Жовтня і працівники театрального мистецтва міста Харкова.

Прекрасний подарунок своїм глядачам до Жовтневого свята готує Харківський Академічний театр імені Шевченка, який ставить змістовну патріотичну п'єсу академіка-драматурга О. Корнійчука „Макар Діброва".

Академічний театр опери та балету імені Лисенка в дні Жовтневих торжеств покаже монументальну виставу західноєвропейської класики — оперу Дж. Верді „Аіда". Театр музичної комедії ще напередодні свят показав радянську оперету „На нашому березі".

Натхненні високими завданнями, поставленими перед театрами історичними постановами ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з питань ідеології, працівники театрального мистецтва в день всенародного свята Великого Жовтня демонструють радянському народу, партії, товаришеві Сталіну свою непохитну волю боротися і далі за ще буйніший розквіт радянського мистецтва на славу нашої великої любимої соціалістичної Вітчизни.

Хай живе XXXI річниця Великого Жовтня!

Хай живе славна більшовицька партія, натхненниця наших перемог!

Хай живе наш великий мудрий вождь, який веде нас до повної перемоги комунізму в нашій країні, товариш Сталін!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 листопада

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник—**В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света **Саркісьянс.**

5, 8 листопада

ПРЕМ'ЄРА

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але ки-

шені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов,**

І. Трахтенберг. Квазімодо, дзвонар Собора— **О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

7 листопада (ранок)

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець,** **А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

Народний артист УРСР І. Бронзов в ролі Троєкурова (Опера „Дубровський").

7 листопада

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оддfestive, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська. В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

8 листопада (ранок)

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двері храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

Артистка С. Мостова в ролі Лакме (Опера „Лакме").

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що

ЛАУРЕАТИ СТАЛІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ

В ТЕАТРАХ ХАРКОВА

І. МАР'ЯНЕНКО,
нар. арт. СРСР.

М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
нар. арт. СРСР.

О. Сердюк,
нар. арт. УРСР та УзРСР

Д. Антонович,
нар. арт. УРСР.

Л. Дубовик.
нар. арт. УРСР.

Є. Бондаренко.

В. Греченко.

Ф. Радчук,
нар. арт. УРСР.

Засл. арт. УРСР В. Еудневич в ролі верховного браміна Нілаканти (Опера „Лакме“).

невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хо-

менко, **Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин**; віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин**; арфі—**А. Гельрот**; флейті—**Б. Бутов, С. Манечив**; гобої—**А. Морштейн, Д. Риков**; гльокеншпілі—**Л. Розов.**

9 листопада

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер—заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому—**І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл арт. УРСР; **Д. Козинець**. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць—**М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

2 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**
Дія відбувається на Україні року 1835.

3, 8 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

5, 6, 7 листопада

О. Корнійчук

ПРЕМ'ЄРА

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт УРСР. Оксана Андрійовна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Г. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

8 листопада

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

4 листопада

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

2, 3, 6, 7 (ранок і вечір), 8 листопада

Тридцятиріччю ВЛКСМ присвячується М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ“

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота** і **В. Квасніцького.**
Переклад **Г. Плоткіна.**
Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — **О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**В. Фоменко.** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

5, 8 (ранок) 9 листопада

Текст—**Крахт, Тіпот** і **Вінніков.** Переклад **І. Муратова.**
Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**
Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Режисер **Микола Іванов.**
Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**
Оформлення головного художника **Н. Соболя.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова.** Стеля, її дочка—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Аннікова, В. Безпалько, Л. Мабо;** Монна—**А. Коваленко. М. Вербицька;** Берта — **Т. Безяєва, Н. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. Мізіненко, М. Леонідова, Л. Романенко.** Матроси: Янко—**П. Дудко, Г. Охрименко;** Пилип—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. Кучма.** Хома—**Микола Іванов, О. Ивашутич,** народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—**Д Волков, К. Передерніков.** Хазяїн таверни—**О. Івашутич,** народ. арт. УзРСР; **Е. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Райданов, В Терещенко, А. Аркін.** Пан Честерфільд, «приватна особа»—**В. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент—**М. Гавриленко, М. Іванов.** Комісар поліції—**М. Гавриленко.** Сержант поліції—**А. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

„Макар Діброва“

(До постави в Харківському академічному театрі ім. Шевченка)

Харківський академічний театр ім. Шевченка покаже у врочисті дні 31-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції поставу нової п'єси Ол. Корнійчука — „Макар Діброва“.

Дія п'єси розгортається на Донбасі, в сім'ї старого шахтаря Макара Івановича Діброви. Автор показує нові риси людей нашого суспільства, розкриває думки і почуття радянських трудівників, високу комуністичну свідомість простих шахтарів, людей Всесоюзної кочегарки.

Шахта „Зоря“, де працює Макар Діброва, відстає від інших. Директор шахти Павло Кругляк, чоловік Ольги, дочки Макара, в минулому шахтар, обважнів, утратив почуття нового. Макар виступає проти директора, викриваючи неполадки на шахті. Ольга на з'їзді лікарів наводить факти, які свідчать про високий процент нещасних випадків на „Зорі“. Павло обурений наступом на нього членів сім'ї. Але шахта — це теж сім'я. На відсталу шахту переходять молоді стахановці з передової шахти, бо „Зоря“, за їхнім виразом, „псує всю картину Донбасу“. Старі шахтарі вивчають досвід кращих стахановців інших шахт, щоб перенести їхній досвід на „Зорю“.

Так розкриваються у сюжеті п'єси „Макар Діброва“ чудові властивості радянського трудового патріотизму, оспівується нове ставлення до праці, розкриваються образи будівників комуністичного суспільства, простих радянських людей.

В п'єсі діють живі образи наших сучасників, повстають картини радянської дійсності, сповнені задушевної поетичної теплоти. Автор знаходить для виразу патріотичної ідеї м'яку життєвоправдиву форму. В п'єсі „Макар Діброва“ багато гумору і м'якого ліризму.

Майстри театру ім. Шевченка докладають багато творчих зусиль, щоб подарувати своїм глядачам до річниці Жовтня достойний художній твір — поставу змістовної патріотичної п'єси Корнійчука „Макар Діброва“.

Одночасно колектив театру працює над поставою відомої класичної п'єси — драми Шіллера „Коварство і любов“.

Р. Черкашин,
засл. артист УРСР.

Наш творчий звіт

Історичні постанови ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з питань ідеології, зокрема про оперу „Велика дружба" Мураделі, пристрасний, освітлений глибоким сталінським аналізом виступ полум'яного борця за соціалістичну культуру Андрія Олександровича Жданова на нараді діячів радянської музики з виключною ясністю розкрили перед працівниками музичного мистецтва ті завдання, боротьба за здійснення яких в добу побудови комунізму є справою їх честі і патріотичного обов'язку перед своїм народом, своєю Батьківщиною.

Невтомною і самовідданою боротьбою за виконання цих почесних і благородних завдань була пройнята вся виробничо-творча діяльність колективу Харківського академічного театру опери та балету імені Лисенка протягом року, що минув з дня XXX річниці Великого Жовтня.

За цей рік ми поповнили репертуар нашого театру цілим рядом повноцінних вистав кращих творів російської і західноєвропейської класичної музики.

Вперше харків'яни за 74 роки існування в їх місті музичного театру почули незаслужено забутий твір великого російського композитора Чайковського „Чародійка". В новій режисерській редакції побачили вони один з найкращих творів цього ж композитора — поетичну легенду, балет „Лебедине озеро". Знову зазвучала зі сцени нашого театру класична опера Направника „Дубровський". З творів української музичної класики театр показав оперу Лисенка „Наталка Полтавка". З західноєвропейської класики була поставлена в новому тексті Харківського поета Ігоря Муратова оперета Деліба „Лакме". Недавно відбулася прем'єра великої хореографічної вистави „Есмеральда" композитора Пуні. Нарешті для юних слухачів театр створив багато оформлену оперу — казку „Ріпка" композитора П. С. Сокальського.

У дні Жовтневих свят театр показує свою велику роботу над класичною оперою композитора Верді „Аіда".

Ще до кінця цього року харків'яни побачать в нашому театрі вперше сценічно втілений легендарний героїчний образ Данко з оповідання М. Горького „Старуха Изергиль". Хореографічна вистава „Данко" створюється колективом театру в творчій співдружбі з Харківськими авторами — композитором В. Нахабіним і письменником В. Гавриленко.

Одночасно театр готує одну з найвідоміших опер французького композитора Д. Обера — „Фра-Дьяволо", прем'єра якої намічається також до кінця цього року.

З такими підсумками творчої діяльності приходить колектив Харківського академічного театру опери та балету імені Лисенка до славної 31-ої річниці Великого Жовтня.

П. ГАЙДАМАКА,
директор Харківського академічного театру опери та балету ім. М. Лисенка.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 14093. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 835. Тираж 2000

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА:

Д. Верді

АІДА

Опера на 4 дії

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар.
арт. БАРСР П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постановник—засл. арт. УРСР В. БУДНЕВИЧ

Художник—І. НАЗАРОВ.

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 25 (33)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 листопада

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
11	четвер	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	ВИСТАВИ НЕМА
12	п'ятниця	АІДА (прем'єра)	ТЕВ'Є — МОЛОЧНИК	СІЛЬВА
13	субота	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	Принцеса цирку
14	неділя	ЕСМЕРАЛЬДА (р) АІДА (в)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	На нашому березі (р) ЛЕТУЧА МИША (в)
15	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	ВИСТАВИ НЕМА
16	вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	МЕТА ЖИТТЯ	БАЯДЕРКА
17	середа	ЛАКМЕ	ЄГОР БУЛИЧОВ	На нашому березі
18	четвер	АІДА	ЗАКОН ЧЕСТІ	СІЛЬВА
19	п'ятниця	ТРАВІАТА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	На нашому березі
20	субота	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	На нашому березі

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 25 (33) 11—20 листопада 1948 р.

ЦІННИЙ ПОЧИН

Велика Жовтнева соціалістична революція відкрила трудящим найширший доступ до всіх скарбів науки і мистецтва.

Тільки радянські театри, що стоять на небаченій ще ніколи раніше ідейно-політичній височині, мають справді народну аудиторію. Такої аудиторії не має і ніколи не може мати занепадницьке і отруйне своєю реакційною спрямованістю буржуазне театральне мистецтво.

Театри нашої соціалістичної Батьківщини мають величезне виховне значення і користуються щирою любов'ю всього народу.

В цьому відношенні не становлять винятку в нашій країні і театри опери та балету. Проте відвідування і сприймання вистав у цих театрах вимагає від слухачів і глядачів певної підготовки. Адже, за класичним визначенням А. О. Жданова, „опера є вищою, синтетичною формою мистецтва, яка сполучає в собі досягнення всіх основних видів музичного і вокального мистецтва“.

Тому перед керівниками оперних театрів стоїть завдання не тільки зробити кожний спектакль таким, щоб він задовольняв високі ідейні і естетичні запити радянських слухачів, але й широко популяризувати оперне та балетне мистецтво.

Харківський академічний театр опери та балету ім. Лисенка виявив в цьому цінну ініціативу. Він розробив тематичний цикл популярних лекцій-вистав, які мають ознайомити широкі кола слухачів і глядачів з оперним та балетним мистецтвом, допомогти їм слухати і дивитися оперні та балетні вистави театру.

Тематика оголошених лекцій-вистав охоплює творчість Глинки, Даргомижського, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова, Чайковського, а також творчість найвидатніших радянських композиторів. Західноєвропейська оперна класика представлена композиторами Верді, Бізе та інш.

На лекціях-виставах слухачі і глядачі ознайомляться також з основними елементами класичного і народного танцювального мистецтва.

Вітаючи цей багатообіцяючий почин театру опери та балету, слід, проте, побажати, щоб його цікава і корисна робота з глядачами і слухачами не обмежувалися тільки стінами театру, а була перенесена і в палаци культури та клуби найбільших заводів і учбових закладів нашого міста. Тематичні лекції - вистави сприяли б залученню до театру нових сотень тисяч відвідувачів.

Роботу з глядачем в найрізноманітніших формах повинні систематично провадити всі театри. На жаль, доводиться констатувати, що в цьому сезоні театри ще її й не розпочали як слід. Тільки театр ім. Шевченка провів не так давно конференцію глядачів і ознайомив їх з своїми найближчими планами. Інші театри не зробили навіть цього.

Найтісніший зв'язок з глядачами — надійна запорука успішної творчої діяльності кожного мистецького колективу. Масовій роботі театрів з глядачем треба надати більшовицького розмаху.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

12, 14, 18 листопада

ПРЕМ'ЄРА

Дж. Верді

„АІДА"

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу — **С. Петров, А. Базилевич.**

Опера „Аїда" належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каїрі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аїда" лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, знаючи про кохання Аїди до Радамеса, радіє.

Радамес відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало, В. Холмін.** Аїда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

13, 14 (ранок), 20 листопада

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

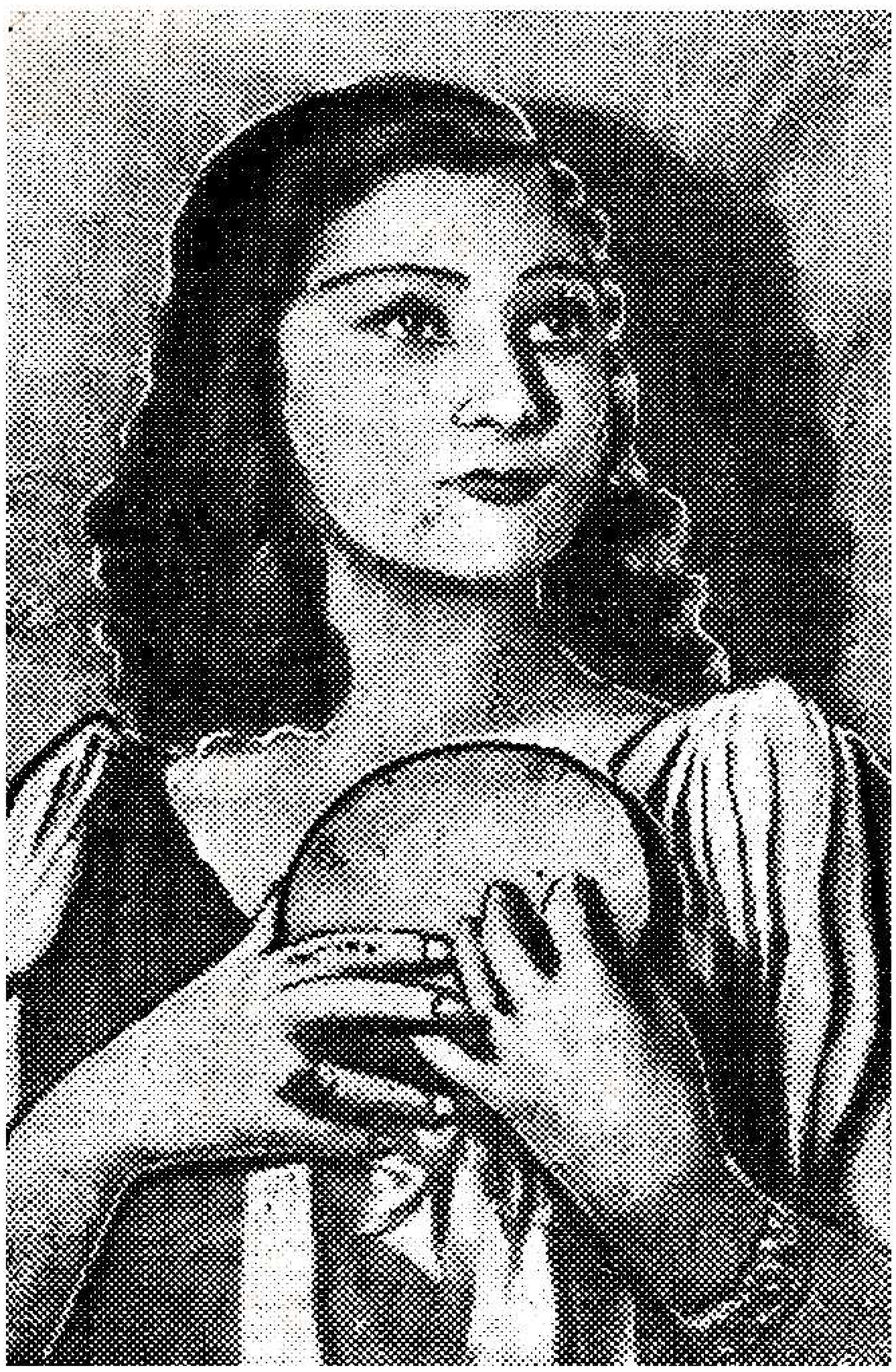
Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Артистка О. Ширай в ролі циганки Есмеральди (Балет „Есмеральда“).

Фото Й. Куперштейна.

1-а картина. Паризький обор богоматері. Архідіакон Собора Кл Фролло закликає віруючих до покаянн суворого аскетичного життя. Убог горбань Квазімодо, дзвонар Собора і дданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко в ролі Феба де-Шатопер (Балет „Есмеральда“).

Фото Й. Куперштейна.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора— **О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Порываєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

17 листопада

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.
Диригент—П. Баленко.
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — Д. Овчаренко.
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—Г. Давидов
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Артистка Е. Лейтес в ролі жриці Маліки (Опера „Лакме")..
Фото Й. Куперштейна.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розгля-

дати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

19 листопада

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Леторʼєр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 18 листопада

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд, розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

12 листопада

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

13, 14, 20 листопада

О. Корнійчук

ПРЕМ'ЄРА

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуева.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Г. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

15 листопада

Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **лауреата Сталінської премії В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуева, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бонда-**

ренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

16 листопада

Бр. Тур.

Переклад Ів. Снегірьова.

МЕТА ЖИТТЯ

(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської— **Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав— **Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська.** Дівчина з Омську — **М. Коржова.** Академіки — **М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

17 листопада

М. Горький.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художнє оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка— **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра— **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О Немзер.** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій—

С. Кошачевський. Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптєв, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

14 (ранок), 19 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречанка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Лауреат Сталінської премії арт. Є. Бондаренко в ролі поміщика Шпака („Шельменко-денщик").

Фото М. Савченка.

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

12, 18 листопада

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачов, Михайлов.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Волянюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Никитина, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

13 листопада

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Містер Ікс — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охрименко, К. Передерніков.** Гоні Шлюмбергер — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз — **І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель — **А. Аркін.** Корбо — **Н. Гавриленко.** Ренар — **В. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — **А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало — **Т. Безяєва.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера» — **В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський» — **А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

14 листопада

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шипова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк **А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

16 листопада

Текст **К. Грекова.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **М. Талалаєвського.**

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі гол. балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Маріетта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охрименко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **Є. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Східня казка — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. Арбо.**

14 (ранок), 17, 19, 20 листопада

М. Блантер і Б. Александрова.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ“

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота** і **В. Квасніцького.**

Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Конова чьчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Артистка Л. Міцнер в ролі Зоріки і арт. Г. Охрименко в ролі Сандора („Зоріка“).
Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 14864. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 849. Тираж 1500

ХАРКІВСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Ж. ОФФЕНБАХ — БОНДІ

РОЗБІЙНИКИ

Оперета на 3 дії.

Постава художнього керівника театру М. Аваха
Диригент засл. арт. УРСР С. Солящанський
Художнє оформлення Н. Соболя
Танці в поставі балетмейстера В. Нікітіна
Режисер вистави Микола Іванов.

ХАРКІВСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Музика й текст нар. артиста СРСР
орденоносця Узеір Гаджибекова

АРШИН-МАЛ-АЛАН

Оперета на 3 дії.

Постава режисера О. Івашутича нар. арт. УзРСР

Диригент засл. арт. УРСР С. Солящанський

Художнє оформлення С. Йоффе

Танці в поставі балетмейстера В. Нікітіна

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА

ФРІДРІХ ШІЛЛЕР

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. МЕЙТУСА.

Ціна 2 крб.

Харьковский Государственный Русский Драматический театр

Открытие зимнего сезона

М. ГОРЬКИЙ

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. КРАМОВА.

Режисер—засл. арт. УССР И. ЛЮБИЧ.

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ.

Музыка — А. ШАЦ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 26(34)

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 листопада

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 30 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	Неділя	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА (р) ЧАРОДІЙКА (в)	МАКАР ДІБРОВА (р) ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (в)		РОЗ-МАРІ (р) БАЯДЕРКА (в)
22	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ		ВИСТАВИ НЕМА
23	Вівторок	А І Д А	ВИСТАВИ НЕМА		СІЛЬВА
24	Середа	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!		ЗОРІКА
25	Четвер	РІГОЛЕТТО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК		НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
26	П'ятниця	А І Д А	ЗАКОН ЧЕСТІ		ЛЕТУЧА МИША
27	Субота	ЧАРОДІЙКА	МАКАР ДІБРОВА	Открытие сезона МЕЩАНЕ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
28	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) ДУБРОВСЬКИЙ (в)	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	МЕЩАНЕ (утро и вечер)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (р) БАЯДЕРКА
29	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
30	Вівторок	ЛЕКЦІЯ-ВИСТАВА: „ОПЕРА — СИНТЕТИЧНЕ МИСТЕЦТВО"	МАКАР ДІБРОВА	МЕЩАНЕ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 26 (34) 21—30 листопада 1948 р.

ЖОВТНЕВІ ПРЕМ'ЄРИ

Три нових вистави основних Харківських театрів приурочені до 31-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Природно, що радянська громадськість має право розглядати ці прем'єри, як творчий звіт мистецьких колективів про реалізацію історичних постанов ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

Шевченківці показали п'єсу О. Корнійчука — „Макар Діброва“. Вона говорить про життя і працю радянських шахтарів, що підняли з руїн Донбас. У ній виведені люди, які вміють розпізнати завтрашній день крізь обриси сьогоднішнього. В театрі музичної комедії харків'яни побачили „На нашому березі“ А. Блантера — спектакль про те, як внаслідок широко розгорнутого будівництва змінюється обличчя Далекого Сходу. Театр опери та балету своєю поставою „Аїди“ Д. Верді показав, що він успішно опановує верховини західноєвропейської класики.

При всій відмінності спектаклів у них є спільні риси, характерні для ідейного зростання і невід'ємної від нього художньої змужнілості наших театрів. У жовтневих прем'єрах ми побачили благородний творчий неспокій мистецьких колективів, прагнення створити спектаклі, які говорять про великі думки і почуття.

Харків відомий не тільки як місто високої театральної культури, але і як розсадник акторських кадрів. Славні традиції виховання молодих акторів виявилися і в згаданих прем'єрах. Поряд з удачами визнаних майстрів ми з радістю відзначаємо успіх молодої артистки М. Коржової в ролі комсомолки Галі („Макар Діброва“), досягнення А. Лундишевої, Н. Аннікової („На нашому березі“). В „Аїді“, майстерно проведеній диригентом П. Славинським, харків'яни з великим задоволенням почули в ролі Радамеса нового співака Е. Рекало.

„Ми маємо всі підстави пишатися успіхами радянського мистецтва“,— сказав В. М. Молотов у доповіді про 31-у річницю Великого Жовтня. Благотворний вплив мудрого керівництва партії позначився на всіх жанрах мистецтва, на творчій діяльності усіх т атрів країни.

Успіх жовтневих прем'єр треба закріпити створенням нових, ще кращих спектаклів, які будуть закликати радянський народ до нових подвигів в ім'я великої мети — перемоги комунізму.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 (ранок), 24 листопада

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніе».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно напідпитку. Макогоненко—сільський багатій і кровосос — любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винужденний подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зраділий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони— «злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і з рештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний жених.

Настирливими благаннями мати вириває у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, ніби «по довгому розмишленію» він зрозумів, що насильно милим не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніє».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола — **А. Магергут,** заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

21, 27 листопада

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його — він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Несенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця— **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

23, 26 листопада

Дж. Верді

„А І Д А"

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу — **С. Петров, А. Базилевич.**

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі Аіди (опера „Аіда“).

Фото Й. Куперштейна.

Опера „Аіда“ належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каірі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аіда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аіда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Египет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Артист Е. Рекало в ролі Радамеса (опера „Аіда“).

Фото Й. Куперштейна.

Нар. арт. УРСР А. Левіцька в ролі Амнеріс (опера „Аїда").

Фото Й. Куперштейна.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало, В. Холмін.** Аїда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

25 листопада

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**

Хормейстер **Є. Мариківський**

Художник **Б. Коваленко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваева.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеев.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська. В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

28 листопада

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будиевича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 **картина.** В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 **картина.** Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 **картина.** В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 **картина.** Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич**, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малкєв.** Троєкуров—**І. Бронзов**, народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

ГОТУЮТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

БАЛЕТ

В. Нахабін

„ДАНКО"

ОПЕРА

Д. Обер

„ФРА-ДЬЯВОЛО"

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА

АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 25 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило.** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

21 (ранок), 27, 28, 30 листопада

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР

М. Кононенко, засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Макара Діброви.

Фото Й. Куперштейна.

та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Г. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара —

Лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР Л. Сердюк в ролі Павла Кругляка.

Фото Й. Куперштейна.

22, 26 листопада

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

24, 28 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та О. **Галич.**

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Харьковский Государственный Русский Драматический Театр

ОТКРЫТИЕ ЗИМНЕГО СЕЗОНА

27, 28, (утро и вечер) и 30 ноября 1948 года

М. ГОРЬКИЙ

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях

Постановка нар. арт. Союза ССР А. КРАМОВА

Режиссер — засл. арт. УССР И. ЛЮБИЧ

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ Музыкальное оформление — А. ШАЦ.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА: (по алфавиту)

Бессеменов, Василий Васильевич . . .	В. АРИСТОВ, нар. арт. УССР. П. ОСОКИН засл. арт. УССР.
Акулина Ивановна, его жена	Е. ЛЕОНИДОВА Л. ЛИНЕЦКАЯ, засл. арт. УССР.
Петр, бывш. студент } их дети:	Г. РАТАЛЬСКИЙ, М. ТАРАНОВ
Татьяна, учительница } их дети:	К. ГАЙЖЕВСКАЯ, К. СУКОВСКАЯ
Нил, воспитанник Бессеменова	Л. МОЛДАВАНОВ, В. СЕВЕРОВ, засл. арт. УССР.
Перчихин, дальний родственник Бессеменова	А. КРАМОВ, нар. арт. СССР. Э. КОЛОМИЙСКИЙ
Поля, его дочь	К. БОРИСКИНА, Е. ОНОПРИЕНКО, Т. СЕМИЧЕВА
Кравцова, Елена Николаевна	Н. ТАМАРОВА, засл. арт. УССР. А. ТАНЕЕВА
Тетерев, певчий	В. МАТОВ, засл. арт. УССР. Т. ПРЕВО
Шишкин, студент	В. КРОПОТОВ, В. ШАПОВАЛОВ
Цветаева, учительница	А. МОСКАЛЕНКО, М. ШМАТЧЕНКО
Степанида, кухарка	А. КОЧКАРЕВА, К. ГУБЕРОЗОВА
Доктор	И. ЗДАНОВСКИЙ, И. МАЛЬВИН

УЧАСТВУЮТ: Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. АНТОНЕВИЧ, А. ГОЛЕМБО.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21, 28 листопада

Текст **К. Грекова.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **М. Талалаєвського.**

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Маріетта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманец, Г. Охрименко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **Є. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Кагельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Східня казка — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу Н. Арбо.

21 (ранок) листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**
Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Оформлення художника **Н. Барової.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль — **М. Іванов.** Етель — **М. Гаєвська, А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко, С. Грицюк.**
Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко.**
Виставу веде помічник режисера **Н. Арбо.**

23 листопада

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачов, Михайлов.** Переклад **М. Талалаєвського.**
Режисер — **Н. Попова.**
Диригенти — **С. Солящанський,** засл арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Художник — **Н. Барова.**
Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Авніко-**

ва, Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

25, 27, 28 (ранок), 30 листопада

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**
Переклад **Г. Плоткіна.**
Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

26 листопада

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шипова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художне оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк **А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. **УзРСР.** Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

24 листопада

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. **Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.** Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Лаксу — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру—**Я. Виноградов.**

Арт. Л. Романенко в ролі Йоланти і арт. К. Райданов в ролі Лаксу. („Зоріка" Ф. Легара).

Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БП 14656. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 860. Тираж 2500

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА

ФРІДРІХ ШІЛЛЕР

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад під редакцією Гозенпуда.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. МЕЙТУСА.

Ціна 2 крб.

Выгодно

ХРАНИТЬ ДЕНЬГИ В
СБЕРЕГАТЕЛЬНОЙ КАССЕ

ПО СРОЧНЫМ ВКЛАДАМ
СБЕРЕГАТЕЛЬНАЯ КАССА ВЫПЛАЧИВАЕТ

5%

в год

Вносите срочные вклады
в Сберегательные кассы!

Харьковское гор. управление
гострудсберкасс и госкредита.

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 грудня

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1—10 грудня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
1	Середа	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
2	Четвер	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	АННА КАРЕНИНА	ВЕСЕЛА ВДОВА
3	П'ятниця	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ЗАКОН ЧЕСТІ	АННА КАРЕНИНА	РОЗ-МАРІ
4	Субота	ЧАРОДІЙКА	ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК	МЕЩАНЕ	БАЯДЕРКА
5	Неділя	ЕСМЕРАЛЬДА (р) АІДА (в)	МАКАР ДІБРОВА (ранок і вечір)	МЕЩАНЕ (утро, день и вечер)	РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО (р) НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (в)
6	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
7	Вівторок	РІГОЛЕТТО	ВИСТАВИ НЕМА	АННА КАРЕНИНА	БАЯДЕРКА
8	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	АННА КАРЕНИНА	СІЛЬВА
9	Четвер	АІДА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	МЕЩАНЕ	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
10	П'ятниця	ЛАКМЕ	ЄГОР БУЛИЧОВ	АННА КАРЕНИНА	БАЯДЕРКА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 27 (35) 1—10 грудня 1948 р.

Під сонцем Сталінської Конституції

5 грудня—велике радісне свято братньої сім'ї народів Союзу РСР—День Сталінської Конституції.

Дванадцять років осяює нашу країну животворне сонце найдемократичнішої на всій земній кулі Конституції, яку народ називає іменем її геніального творця — великого вождя партії і трудящих, організатора і натхненника всіх наших перемог—товариша Сталіна. У віках славитиметься ім'я того, хто вписав золотими літерами в основний закон нашої держави завойовані народом під його керівництвом непорушні права вільних громадян Радянського Союзу!

Це були роки великої праці і великих перемог. Вони були блискучим підтвердженням нездоланної життєвої сили нашого суспільного і державного ладу, величезної переваги соціалістичної системи господарювання над неспроможньою і гнилою капіталістичною системою господарства.

Народи Радянського Союзу, відзначаючи 31-у річницю Великого Жовтня, з почуттям глибокої патріотичної гордості підвели славні підсумки своєї праці і своєї боротьби за виконання грандіозного плану третього року післявоєнної Сталінської п'ятирічки.

Наша Радянська Батьківщина від краю і до краю охоплена новим могутнім піднесенням. Це піднесення охоплює всі галузі промисловості і сільського господарства, про неухильний поступ вперед говорять і досягнення нашої науки, мистецтва, культури.

За три з половиною роки, що минули після закінчення війни, наша промисловість перевищила довоєнний рівень на 17 процентів. Незважаючи на величезну шкоду, яку завдала війна і страшна посуха першого післявоєнного року нашому сільському господарству, врожайність його вже перевищила довоєнний рівень.

Під сонцем Сталінської Конституції, під керівництвом партії нечувано розквітла соціалістична змістом і національна формою культура всіх братніх народів Радянського Союзу.

Вихований на великих і благородних ідеях Сталінської Конституції радянський народ набув великої духовної сили, що говорить про величезну перевагу нашої культури над культурою буржуазною. Основні риси характеру радянської людини—це насамперед безмежна відданість її великим ідеям Леніна—Сталіна, живий творний радянський патріотизм і вірність сталінській дружбі народів.

Під прапором Сталінської Конституції, під керівництвом партії, під проводом Сталіна радянський народ успішно бореться за дальше зміцнення соціалістичної держави, за побудову комуністичного суспільства.

Ще більше і краще працювати над творами, які в своїх образах розкривають смисл подій і роботи людей радянської епохи—найперший громадський обов'язок кожного мистецького колективу, кожного радянського митця. Чесно виконувати свій громадський обов'язок — це вимога, яку ставить Сталінська Конституція до всіх громадян СРСР. В цьому запорука всіх наших нових перемог.

Слава творцеві найдемократичнішої в світі Конституції—великому Сталіну!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 грудня

М. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт УРСР. Любаша— **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин—**Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**О. Мейер, К. Морозова.** Дуняша її дочка, подруга Марфи—**Є. Носенко.** Петровна, ключниця Собакіних—**О. Мейер.** Боярин—**П. Скоробогатько.** Покоївка—**Є. Ставчанська.** Парубок—**В. Хворост.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

2 грудня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'яаляються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть

бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оддилія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

3 грудня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола — **А. Магергут,** заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

5, 9 грудня

Дж. Верді

„А І Д А“

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу — **С. Петров, А. Базилевич.**

Засл. арт. УРСР В. Будневич **в ролі** верховного жреця Рамфіса (опера „Аїда“)

Фото Й. Куперштейна.

Нар. арт. УРСР І. Бронзов в ролі Амонасро (опера „Аїда“)

Фото Й. Куперштейна.

Опера „Аїда“ належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каїрі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аїда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Египет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аіда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало, В. Холмін.** Аіда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

5 (ранок) грудня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора— **О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Поривaєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**
Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**
Танці в поставі **А. Пірадової.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник—**В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** нардн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света **Саркісьянс.**

7 грудня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**
Хормейстер **Є. Мариківський**
Художник **Б. Коваленко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучіле—**М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**Е. Лейтес,** С. **Носенко.** Джіованна—**А. Мейер, Є. Носенко.** Граф Монтероне—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло—**Г. Коваль, М. Григор'єв.** Борса—**А. Нікітін, П. Калюжний.** Граф Чепрано—**І. Вільчур.** Графіня Чепрано—**Л. Колодуб, В. Павленко.** Паж — **Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна.** Офіцер—**Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Романівська.**
Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

8 грудня

Б. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент—**В. Нахабін.**
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється приваблений образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених—**Я. Додін, П. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі—**О. Галкін.** Головний евнух — **П. Дергаус.** Няня—**Е. Пориваєва.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін. Г. Моторний, А. Саркісьянс, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

4 грудня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Дісcар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу че-

рез Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця— **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

10 грудня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

Артист Б. Бутков у ролі Геральда
(опера „Лакме")

Фото Й. Куперштейна.

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1 грудня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій нар. арт СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

2, 10 грудня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **лауреата** Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова —

Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

3 грудня

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

4 грудня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

5 (ранок і вечір) грудня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

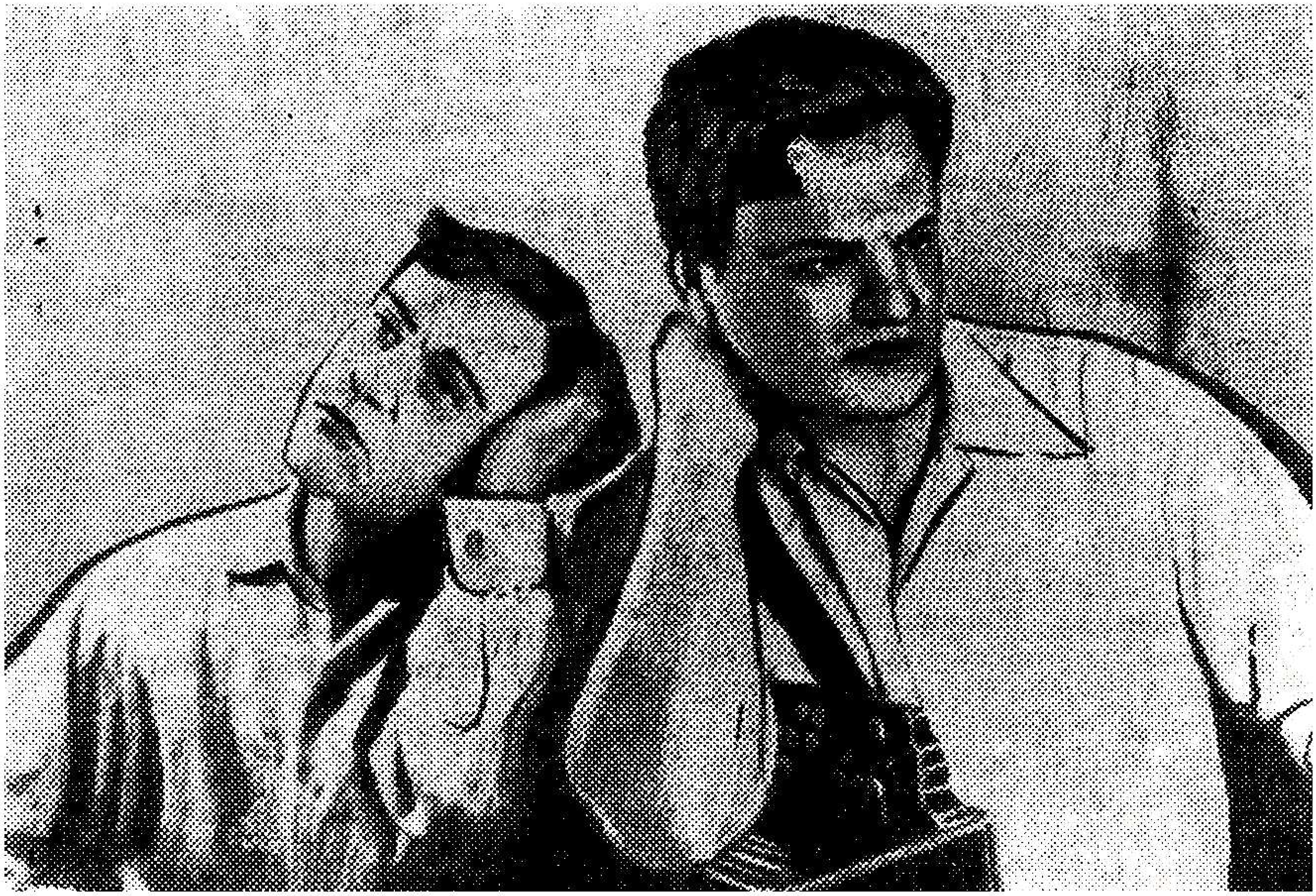
Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

Лауреат Сталінської премії арт. Є. Бондаренко в ролі Гаврила Братченка (праворуч) і арт. В. Мізіненко в ролі Трохима Голуба (ліворуч)

Фото М. Савченка.

8 грудня

Джемс Гоу і **Арнод д'Юссо.**
Переклад **В. Владка.**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка— **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі— **В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

17 листопада

М. Горький.
Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художнє оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка— **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра— **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій— **С. Кошачевський.** Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптев, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 декабря

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка **М. Уль.**

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(„Хищники“)

Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник— **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан— **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор — **И. Мальвин;** Потель, капитан — **В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке—**П. Осокін,** засл. арт. УРСР; **О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник—**Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже—**К. Гайжевская, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Кусский, денщик Филиппа Бридо—**Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсинто, денщик Макса Жиле—**Б. Викторин, М. Таранов.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

2, 3, 7, 8, 10 декабря

ПРЕМЬЕРА

По роману **Л. Н. Толстого.**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович **Каренин,** действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский— **В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена— **Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли Анны Карениной („Анна Каренина").

Б. Тоценко. Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

4, 5 (утро, день и вечер), 9 декабря

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

(по алфавиту)

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молдаванов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 5 грудня

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**

Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

2 грудня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна** Переклад **І. Журбіна**

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило—**Д. Волков, К. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина—**К. Великосельська, А. Лундишева.** Барон Зет—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон—**Г. Охріменко.** Сан-Бріош—**А. Аркін, О. Федосов.** Каскада — **Н. Гавриленко, В. Андреєв.** Кромов—**С. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько.** Мадам Богданович—**Т. Безяєва.**

У балеті беруть участь:—**В. Лісновська. О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.**

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

3 грудня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Барової.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—К. **Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль — **М. Іванов.** Етель — **М. Гаєвська, А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко, С. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко.**

Виставу веде помічник режисера **Н. Арбо.**

4, 7 грудня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Маріетта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охрименко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **Є. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Східня казка — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. Арбо.**

5 (ранок) грудня

Вітлін, Круц і Мінк.

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Текст — **Вс. Вишневський, Азаров і Крон.**
Переклад **В. Сокола.**

Постава режисера **І. Радомиського.**

Диригенти—засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Соболя.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу—**Д. Волков, К. Передерніков.** Лейтенант Кедров—**Г. Охріменко, К. Передерников.** Боцман Силич—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин—**К. Райданов.** Евграф Чижов—**Микола Іванов.** Олена—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Киса—**Н. Попова, Л. Романенко.** Марія Остапівна—**Е. Ліндіна.** Лейтенант—**М. Іванов, С. Грицюк.** Червонофлотець—**С. Бондаренко.** Ардальон Васильович—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Фон-Дітмарштейн—**І. Білошенко.** Гофман—**М. Гавриленко, М. Мармур.** Есесівець—**А. Зуб.** Мурочка—**А. Алмазова.** Зоїчка—**М. Вербіцька.** Фанічка—**Н. Суяркіна, В. Дейнеко.** Жінка (в перукарні) **Ф. Пергамент.**

Танці виконують: **О. Борисова, М. Кочубинська, А. Лашкевич, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Лібретто, за оповіданням М. ГОРЬКОГО

„СТАРУХА ІЗЕРГІЛЬ“,

В. Гавриленка

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА

ФРІДРІХ ШІЛЛЕР

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад під редакцією А. Гозенпуда.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. МЕЙТУСА.

Ціна 2 крб.

Харьковский Государственный Русский Драматический театр

Готовится к постановке

ЭДУАРД ЧОДОРОФФ

„ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА"

Пьеса в 3-х действиях.

Русский текст М. Левиной и С. Слободского.

Постановка нар. арт. УССР В. М. АРИСТОВА.

Художник — Б. И. ЧЕРНЫШЕВ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 грудня

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 грудня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	Субота	Л А К М Е	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ	РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО
12	Неділя	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН (р) А І Д А (в)	ЗАКОН ЧЕСТІ (ран. і веч.)	О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (у) ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ (дн. и веч.)	Б А Я Д Е Р К А (р) ВЕСЕЛА ВДОВА (в)
13	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
14	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	М Е Щ А Н Е	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
15	Середа	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	АННА КАРЕНИНА	Б А Я Д Е Р К А
16	Четвер	ЕСМЕРАЛЬДА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ	С І Л Ь В А
17	П'ятниця	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА		АННА КАРЕНИНА	ВЕСЕЛА ВДОВА
18	Субота	А І Д А		М Е Щ А Н Е	ЩАСЛИВИЙ РЕЙС
19	Неділя	РІГОЛЕТТО (р) ПІКОВА ДАМА (в)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	М Е Щ А Н Е (утром) МАШЕНЬКА (днем) ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ (веч.)	С І Л Ь В А (р)
20	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 28 (36) 11—20 грудня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

11 грудня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — Д. Овчаренко.
Хормейстер — Є. Мариківський.
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—Г. Давидов
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'ев, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

12 (ранок) грудня

Б. Асаф'ев.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**
Диригент— І. Баусов.
Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось під-

крадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своє рідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її жених—**Я. Додін, П. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі—**О. Галкін.** Головний евнух — **І. Дергаус.** Няня—**Е. Поривaева.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожінська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркісьянс, І. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

12, 18 грудня

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу — **С. Петров, А. Базилевич.**

Опера „Аїда“ належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каїрі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аїда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Египет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало.** Аїда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. артист УРСР; Д. **Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин,** П. Скоробагатько. Цар — М. Державін, **Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Артистка Н. Ісламова в **ролі Аїди.**
(Опера „Аїда“)
Фото Й. Куперштейна.

15 грудня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Диригент — П. Баленко.
Постава нар. арт. УРСР М. Стефановича
Художник — Б. Коваленко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва — **В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро — **Н. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло — **І. Вільчур, Г. Коваль,** Берта — **О. Мейер, Є.** Носенко. **1-й слуга — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга — **М. Державін.** Офіцер — **Г. Коваль.**

Артистка І. Герман в ролі Флер де Ліс, нареченої Феба.
(Балет „Есмеральда")

Фото Й. Куперштейна.

16 грудня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**
Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Художник — **І. Назаров.**
Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.
Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань наки-

дається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора— **О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

12 (ранок і вечір) грудня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

14 грудня

К. Ісаєв та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречанка.**

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер —

М. Микитенко. Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович. Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський. А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

15 грудня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.

Переклад **В. Владка.**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — Л. Альшиц.

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ПРЕМ'ЄРА

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда.**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Е. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12 (утро) декабря

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент **Т. Прево.**
Художник — **Н. Соболь.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов**, нар. арт. УССР, **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена — **Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых — **А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — **В. Цветков.** Анна Павловна, его мать — **Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент – **Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина — **К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая** Дежурный на заводе — **В. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. Астахова.** Рабочий на заводе — **С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине — **Н. Шеремет.** Юноша — **Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант — **И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка — **Н. Скоркина.** 2-я официантка — **Г. Огнивцева.** Старик-румын — **Б. Табаровский.**

12 (день и вечер) декабря

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка **М. Уль.**

Провинциальная история

(„Хищники“)

Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов**, нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан — **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор — **И. Мальвин;** Потель, капитан — **В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке — **П. Осокін,** засл. арт. УРСР; **О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник — **Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже — **К. Гайжевская, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Кусский, денщик Филиппа Бридо — **Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсинто, денщик Макса Жиле — **Б. Викторин, М. Таранов.**

14, 18, 19 (утро) декабря

М. Горький.

МЕЩАНЕ

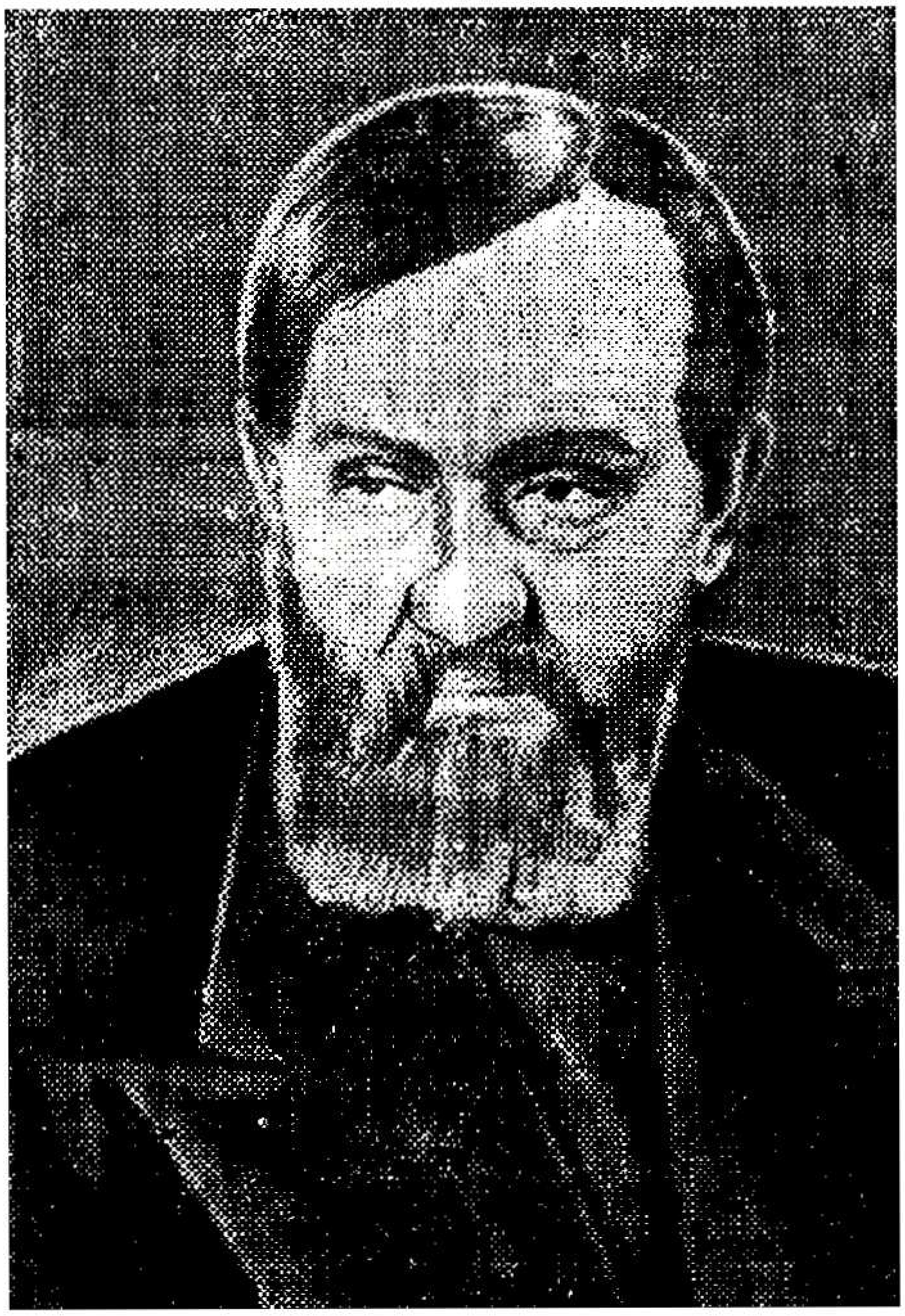
Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Крамова**.

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

Нар. арт. УССР В. Аристов в роли Бессеменова („Мещане").

Нар. арт. СССР А. Крамов в роли Перчихина, дальнего родственника Бессеменова („Мещане").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь - **К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл.

арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий — **В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент — **В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка — **А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор — **И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

15, 17 декабря

По роману **Л. Н. Толстого.**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер — **В. Лизогуб.**

Художник — **М. Беспалов.**

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена — **А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын — **Л. Соловьева.** Графиня Вронская — **З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский — **В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский — **И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена — **Н. Белецкая.** Бетси Тверская — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны — **Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич — **Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **Б. Тоценко.** Жена посланника — **О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.** Гостья Бетси — **З. Кудряшева.** Яшвин — **В. Цветков.** Его высочество — **Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал — **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей — **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор — **Г. Столкин.** Акушерка — **К. Туберозова.** Картасов — **Э. Коломийский.** Картасова — **В. Астахова.** Княжна Варвара — **А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня — **Е. Леонидова.** Камердинер Вронского — **С. Табаровский.** Аннушка — **К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль: **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

16, 19 декабря

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. Лизогуба.**

Режиссер-лаборант **В. Цветков.**

Художник — **Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **Ф. Кривонос.** Глухов, майор — **М. Таранов, Б. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. Викторин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. Карпенко, П. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. Котляров.** Американские журналисты: Кемпбелл — **Д. Василь-**

чиков, засл. арт УССР; Ллойд—**В. Кропотов, Г. Столкин**; Эчмен — **Г. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **И. Любич,** засл. арт. УССР. Курт Дитрих, его сын— **В. Шаповалов** Эрнст Шметтау, его зять — **В. Венцковский, В. Лизогуб.** Эльза, жена Шметтау—**З. Кудряшева, Е. Оснoприенко.** Вальтер, их сын—**Н. Скоркина, М. Шматченко.** Шранк-Краус—**И. Здановский, И. Мальвин.** Шредер, христианский демократ— **О. Привалов.** Автоматчики, связисты: **В. Криштоп, С. Лерман, А. Рубанов, Б. Табаровский.**

Режиссеры ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

19 (день) декабря

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народ. артиста Союза ССР **А. Крамова** и **А. Глаголина.**

Художник — **Г. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—**К. Борискина, Н. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. Кропотов, В. Венцковский.** Виктор, его сын — **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Леонид Борисович, геолог—**В. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова — **З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки — **О. Зубова, К. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня—**Я. Эдельман**; Леня—**М. Шматченко**; Галя—**К. Борискина, А. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль—**Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

14 грудня

Вітлін, Круц і Мінк.

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Текст — **Вс. Вишневського, Азарова і Крона.** Переклад **В. Сокола.**

Постава режисера **І. Радомиського.**

Диригенти—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Соболя.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер—**Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу—**Д. Волков, К. Передерніков.** Лейтенант Кедров—**Г. Охріменко, К. Передерников.** Боцман Силич— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригин—**К. Райданов.** Евграф Чижов—**Микола Іванов.** Олена—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Киса—**Н. Попова, Л. Романенко.** Марія Остапівна—**Е. Ліндіна.** Лейтенант— **М. Іванов, С. Грицюк.** Червонофлотець— **С. Бондаренко.** Ардальон Васильович— **В. Андреєв, С. Грицюк.** Фон-Дітмарштейн—**І. Білошенко.** Гофман—**М. Гавриленко, М. Мармур.** Есесівець—**А. Зуб.** Мурочка—**А. Алмазова.** Зоїчка—**М. Вербіцька.** Фанічка—**Н. Суяркіна, В. Дейнеко.** Жінка (в перукарні) **Ф. Пергамент.**

Танці виконують: **О. Борисова, М. Кочубинська, А. Лашкевич, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкоза.**

12 (ранок), 15 грудня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Марієтта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охрименко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **С. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Танець „Східня казка" виконують—**О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу **Н. Арбо.**

12, 17 грудня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Текст **І. Рубінштейна** Переклад **І. Журбіна**

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило—**Д. Волков, К. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина—**К. Великосельська, А. Лундишева.** Барон Зет—**О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон—**Г. Охріменко.** Сан-Бріош—**А. Аркін, О. Федосов.** Каскада—**Н. Гавриленко, В. Андреєв.** Кромов—**С. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько.** Мадам Богданович—**Т. Безяєва.**

У балеті беруть участь:—**В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Ковальчик.**

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

14 грудня

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Текст **В. Шкваркина.** Переклад **Н. Забіли.**

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. Волков, Г. Охрименко.** Стефан — **Д. Пономаренко.** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена — **Н. Аннікова, В. Безпалько, Т. Безяева.** Мирабелла — **О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі—**К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай **К. Передерніков.** Оттокар — **М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро—**І. Білошенко.** Старий циган—**О. Арбо.** Секретарі суду—**М. Іванов,** Палі — **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель — **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська. Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

16, 19 (ранок) грудня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаевського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляшок — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреев, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

18 грудня

С. Заславський

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музкомедія на 3 дії.

Текст **Я. Зіскінда. Переклад І. Муратова.**

Постановка нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом):

Бельська—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ірина — **Н. Аннікова.** Ліснов — **Д. Волков.** Костя Зайцев — **А Аркін, Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Толін — **В. Андреев, І. Білошенко.** Шпунько — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Катюша — **З. Мезіненко.** Пасажир — **М. Гавриленко, М. Мармур.** Пасажирка — **А. Алмазова.** Офіціантки — **А. Кузьміна, Т. Шепанова, Б. Ройфа, Н. Новаковська.** Юнги — **В. Федорова, М. Садовська, Г. Осадча.**

В балеті беруть участь прем'єри балету — **В. Лісновська, А. Венгеров.**

Ж. Оффенбах

ПРЕМ'ЄРА

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії.

Текст **Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К.** Передерніков. Фіорелла **Н. Аннікова, К. Велікосельська, А. Лундишева** П'єро — **Микола Іванов.** Карманьола **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський — **К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер, С. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

Артист О. Федосов в ролі Монеля і артистка Л. Міцнер в ролі Зоріки („Циганська любов")

Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 09887. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 907. Тираж 2000

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії.

Лібретто, за оповіданням М. ГОРЬКОГО
„СТАРУХА ІЗЕРГІЛЬ",
В. Гавриленка

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. артист БАРСР П. СЛАВІНСЬКИЙ.

Балетмейстер-постановник — засл. артист Грузинської РСР В. ЛИТВИНЕНКО.

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО.

Ціна 2 крб.

Харьковский Государственный Русский Драматический театр

Готовится к постановке

ЭДУАРД ЧОДОРОФФ

„ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА“

Пьеса в 3-х действиях.

Русский текст М. Левиной и С. Слободского.

Постановка нар. арт. УССР В. М. АРИСТОВА.

Художник — Б. И. ЧЕРНЫШЕВ.

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 грудня 1948 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—31 грудня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	Вівторок	ЧІО-ЧІО-САН	МАКАР ДІБРОВА	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
22	Середа	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МЕЩАНЕ	РОЗБІЙНИКИ
23	Четвер	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
24	П'ятниця	ТОСКА	ЗАКОН ЧЕСТІ	АННА КАРЕНИНА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
25	Субота	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	МЕЩАНЕ	РОЗБІЙНИКИ
26	Неділя	ВИСТАВИ НЕМА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (у) МЕЩАНЕ (д)	РОЗБІЙНИКИ (ранок і вечір)
27	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ (в)	ВИСТАВИ НЕМА
28	Вівторок	ДАНКО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) КОВАРСТВО і ЛЮБОВ (в)	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
29	Середа	ТРАВІАТА	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	РОЗБІЙНИКИ
30	Четвер	ДАНКО	КОВАРСТВО і ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	РОЗБІЙНИКИ
31	П'ятниця	НОВОРІЧНИЙ БАЛ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ	АРШИН МАЛ АЛАН

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 29 (37) 21—31 грудня 1948 р.

ХАРКІВСЬКОМУ РОСІЙСЬКОМУ ДРАМАТИЧНОМУ ТЕАТРУ—15 РОКІВ.

Харківському державному російському драматичному театру минуло 15 років.

Створення в Харкові, тоді столиці Радянської України, постійного російського театру ще більше зміцнювало культурні зв'язки між народами двох братніх республік і з'являлось новим торжеством ленінсько-сталінської національної політики.

До роботи в театрі було залучено таких висококваліфікованих режисерів як нар. арт. СРСР **О. Крамов,** нар. арт. РРФСР **М. Петров,** нар. арт. УРСР **М. Синельніков** і таких видатних митців сцени як нар. арт. УРСР **Л. Колобов,** нар. арт. УРСР **А. Воронович,** засл. арт. республіки **С. Строева-Сокольська, Н. Васильев, Д. Зеркалова** та інші. Одночасно з ними до театру прийшла група молодих ленінградських артистів.

Протягом наступних п'яти років творчий склад театру поповнився такими відомими харківському глядачеві майстрами як нар. арт. УРСР **В. Арістов,** заслужені артисти УРСР **Н. Тамарова, В. Золотарьов В. Матов, В. Северов, І. Любіч, Д. Васильчиков. Л. Лінецька, П. Осокін,** артисти **Я. Азімов, В. Венцковський, К. Суковська, Г. Ратальський, А. Волін.**

Активне, партійне ставлення митців до життя, сполучення реалістичного показу дійсності з високими романтичними прагненнями — така творча програма театру.

З перших же днів репертуар театру, який намагався у першу чергу відобразити сучасну йому радянську дійсність, став складатися з кращих творів радянської драматургії. На сцені театру були показані і кращі твори російської та західноєвропейської класики.

За роки спільної роботи колектив театру, керований одним з видатних майстрів радянського мистецтва, нар. арт. СРСР **О. Крамовим,** злився в монолітний творчий організм, об'єднаний єдиним творчим методом, методом соціалістичного реалізму.

Під час Великої Вітчизняної війни театр був евакуйований на Схід, де обслуговував трудящих Сибіру, Бурято-Монгольської АРСР, Далекого Сходу і моряків Тихоокеанського флоту.

Влітку 1944 року театр повернувся до Харкова, і колектив його разом з усіма трудящими приступив до лікування тяжких ран, заподіяних рідному місту фашистськими вандалами.

Нові завдання постали перед нашим театральним мистецтвом в післявоєнні роки. Ці завдання з вичерпливою повністю розкриті в постановах ЦК ВКП(б) „Про журнали „Звезда“ і „Ленинград“, „Про репертуар драматичних театрів“ та в інших історичних

рішеннях ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

На основі цих рішень Харківський російський драматичний театр перебудував свою роботу і показав ряд спектаклів про героїчні подвиги радянських людей, про силу правди радянської людини, про вищість радянської ідеології.

Значна робота була проведена акторами театру в справі шефства над Радянською Армією і допомоги художній самодіяльності. За роки Великої Вітчизняної війни у військових частинах і госпіталях було дано 717 концертів і 22 вистави.

За 15 років свого існування театр неодноразово виїжджав на гастролі. Він показував своє мистецтво глядачам Москви і Ленінграда, шахтарям Донбасу, металургам Дніпропетровська будівникам Дніпрогесу. Після війни театр побував в Запоріжжі, Львові, Сталіно, Чернівцях, Кисловодську і в Києві.

Колектив театру приділює велику увагу вивченню марксистсько-ленінської теорії і підвищенню ідейного та художнього рівня своїх вистав.

Харківський російський драматичний театр розпочав свій шістнадцятий сезон в повному розквіті своїх творчих сил. Його колектив сповнений бажання віддати всі свої сили і здібності для успішного виконання тих відповідальних і почесних завдань, які партія і уряд поставили перед радянським мистецтвом.

Художній керівник Харківського Російського Драматичного театру нар. арт. СРСР О. КРАМОВ.

Директор Харківського Російського Драматичного театру Я. ТЕАТРАЛОВ.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22 грудня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Переклад **М. Рильського**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР М. Стефановича

Художник — **Б. Коваленко.**

Перша дія. Граф Альмавіва, закоханий в Розіну, вихованку доктора Дон-Бартоло, провадить дні і ночі під її балконом, влаштовує їй серенади, але все даремно, він не може домогтися побачення з дівчиною. Альмавіва зустрічає цирульника Фігаро. Цирульник сповнений енергії і винахідливості. Його знає вся Севілья, в кожному домі він має свою клієнтуру. Він береться допомогти графу і обдурити скупого старика, опікуна її, доктора Дон-Бартоло, який сам хоче одружитися з Розіною, щоб заволодіти її приданим. Під час їхньої розмови на балконі з'являється Розіна, якій вдається кинути графу записку. В записці вона благає його визволити її від злого опікуна і відкрити їй своє ім'я. Альмавіва в серенаді називає себе бідним Ліндором, який не має золота, але має палке серце. Хитрий Фігаро радить графові удати з себе солдата, який вимагає квартиру для постою в домі Бартоло і таким чином увійти в його дім.

Друга дія. Розіна пише листа закоханому Ліндорові і хоче його передати через Фігаро, але їхню розмову перебиває прихід доктора Бартоло. Фігаро ховається. Розіна намагається випровадити опікуна. З'являється Дон-Базільо—вчитель музики Розіни. Він повідомляє доктора про приїзд графа Альмавіва і про його наміри. Дон-Базільо радить знеславити графа в очах Розіни за допомогою наклепу. Дон-Бартоло і Дон-Базільо вирішують негайно заготовити шлюбний контракт і влаштувати шлюб Розіни з Дон-Бартоло цього ж дня. Фігаро, який підслухав їхню розмову, поспішає попередити про все Розіну.

Підозріливий доктор замикає Розіну в кімнаті. В дім вдирається граф, переодягнутий солдатом. Він вимагає квартири. Марно Дон-Бартоло доводить йому, що його дім звільнений від постою. Розпалюється сварка, під час якої графові вдається побачитися з Розіною. На галас і крики приходить військовий патруль. Всі скаржаться командирові патруля на солдата, і командир хоче заарештувати його, але... дізнавшись про титул удаваного солдата, стає струнко і салютує графові. Офіцер пропонує всім негайно розійтися і не знімати галасу.

Третя дія. Перед вечором цього ж дня у дім Дон-Бартоло увійшла скромна молода людина в костюмі абата і повідомила доктора, що вона має дати урок музики Розіні замість Дон-Базільо, який раптом захворів. Дон-Бартоло охоплений сумнівами, але абат, який назвав себе Дон-Алонзо, по секрету повідомляє доктора, що йому випадково потрапив до рук лист Розіни, адресований Альмавіві-Ліндору. Він радить використати цю записку для того, щоб довести Розіні, ніби-то легковажний Ліндор просто сміється з неї. Доктор в захопленні від плану молодого вчителя і поспішає покликати Розіну. Під час уроку Дон-Алонзо, він же переодягнутий граф Альмавіва, відкривається Розіні і просить її руки. Розіна погоджується. Бартоло, підслухавши їхню розмову, проганяє графа, а разом з ним і його спільника у змові, спритного Фігаро.

Дон-Бартоло повертає Розіні її записку і запевняє її, що залицяння графа не мають серйозного характеру. Розіну охоплюють сумніви і відчай. Бартоло тим часом поспішає до Дон-Базільо, щоб послати його за нотаріусом для складання шлюбного контракту.

Ніч. Буря. Через балкон в дім проходять Альмавіва і Фігаро. Сумніви Розіни розвіяні, і коханці вже збираються втекти, коли з'являється Дон-Базільо з нотаріусом. Скориставшись приходом нотаріуса, Альмавіва одружується з Розіною. Приходить Бартоло з поліцією, але вже пізно, шлюбний контракт підписано. Бартоло у відчаї що при-

дане Розіни пропало для нього, але Альмавіва відмовляється від приданого і зраділий Дон-Бартоло благословляє молодих.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло—**Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло—**І. Вільчур, Г. Коваль,** Берта—**О. Мейер, Є. Носенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга — **М. Державін.** Офіцер — **Г. Коваль.**

Артист Я. Додін в ролі Феба
(Балет „Есмеральда").
Фото Й. Куперштейна.

Засл. арт. УРСР А. Магергут
в ролі Амонасро (Опера „Аїда").
Фото Й. Куперштейна.

23 грудня

М. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру Назарова.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт УРСР. Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин—**Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Вомелій, царський лікар—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**О. Мейер, К. Морозова.** Дуняша її дочка, подруга Марфи—**Є. Носенко.** Петровна, ключниця Собакіних—**О. Мейер.** Боярин—**П. Скоробогатько.** Покоївка—**Є. Ставчанська.** Парубок—**В. Хворост.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

24 грудня

Дж. Пуччіні

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—**І. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. Геращенка.**

Художник—**М. Калашніков.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімната Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату і катують ще лютіше. Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценіровка страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться тільки інсценіровка розстрілу, після чого вони будуть на волі.

Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, **Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.**

З словами: «Маріо, я з тобою!»—**вона кидається вниз з високої замкової башти.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Маріо Каварадоссі, художник—**З. Канзбург, В. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—**Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Різничий—**Д. Діссар, Б. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. Калюжний, В. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**І. Вільчур.** Тюремник—**І. Вільчур.** Пастушок—**Є. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. Базилевич** і **С. Романівська.**

28, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто **В. Гавриленко** (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавнік.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любимова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців — **О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **Н. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Гарпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісьянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Рад-

ду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 26 грудня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

22, 23, 25, 27, 28, 29, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією **А. Гозенпуда.**

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР, **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Е. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **В. Лобко, Ф. Хрипко.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

24 грудня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Єфімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лєр.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

26 (ранок) 31 грудня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський. приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

28 (ранок) грудня

К. Ісаєв та О. Галич.
Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова—**Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальті—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снєгірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський. А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

Народные и
в Харьковском

1933—1948 гг.

Нар. арт. УССР
В. АРИСТОВ.

Засл. арт. УССР
Г. ЛИНЕЦКАЯ.

Засл. арт. УССР
И. ЛЮБИЧ.

Засл. арт. УССР
В. МАТОВ.

заслуженные артисты УССР

Русском Драматическом театре

Нар. арт. УССР
А. ВОРОНОВИЧ.

Засл. арт. УССР
Л. ВАСИЛЬЧИКОВ.

Засл. арт. УССР
В. ЗОЛОТАРЕВ.

Засл. арт. УССР
П. ОСОКИН.

Засл. арт. УССР
В. СЕВЕРОВ.

Засл. арт. УССР
Н. ТАМАРОВА.

21, 23, 24, 28 декабря

По роману **Л. Н. Толстого.**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**С. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль **Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

22, 25, 26 (день) декабря

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова, Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница—**А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Кріштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

26 (утро и вечер) декабря

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Режиссер-ассистент **Т. Прево.**
Художник — **Н. Соболь.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. арт. УССР, **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена — **Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых — **А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — **В. Цветков.** Анна Павловна, его мать — **Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент – **Б. Тоценко, М. Таранов.** Бакалова, Надежда Петровна, студентка — **А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту — **Н. Скоркина.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — **Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — **И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — **Т. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — **К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина — **К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве — **Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова — **П. Пружанский.** Работник министерства — **Н. Белецкая.** Дежурный на заводе — **В. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. Астахова.** Рабочий на заводе — **С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине — **Н. Шеремет.** Юноша — **Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант — **И. Здановский.** 3-й официант — **В. Кріштоп.** 1-я официантка — **Н. Скоркина.** 2-я официантка — **Г. Огнивцева.** Старик-румын — **Б. Табаровский.**

Композитор М. Шац.
(Работает в театре со дня его основания)

29, 30 декабря

Эдуард Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник **Б. Чернышов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л Молданов, В. Цветков**. Хэрри, учительница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

31 декабря

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка М. Уль.

Провинциальная история

(„Хищники")

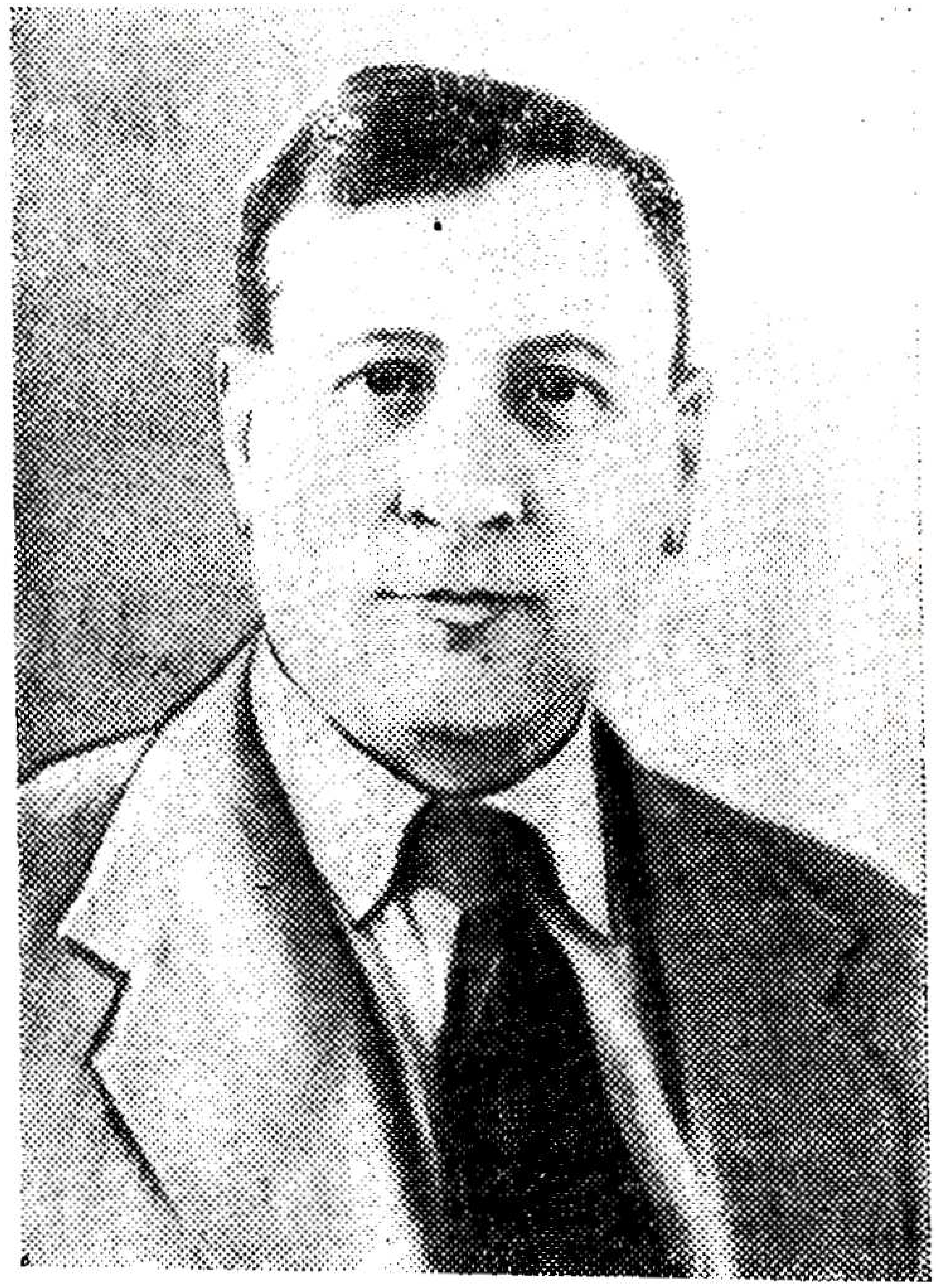
Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан — **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор — **И. Мальвин;** Потель, капитан — **В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке — **П. Осокін,** засл. арт. УРСР; **О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже — **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник — **Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже — **К. Гайжевская, Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Кусский, денщик Филиппа Бридо — **Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсинто, денщик Макса Жиле — **Б. Викторин, М. Таранов.**

Зам. директора Харьковского Русского Драматического театра И. Гальперин. (Работает в театре со дня его основания)

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

21, 22, 23, 25, 26, (ранок і вечір) 29, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії.

Текст **Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постановка художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художне оформлення Н. Соболя.

Балетмейстер — **В.** Нікітін.

Режисер — **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч і Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Велікосельська, А. Лундишева** П'єро— **Микола Іванов.** Карманьола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський—**К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер, О. Меркова.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкин.**

БАЛЕТ:

Танець „розбійників". Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький. В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія". Виконують солісти балету: **Р.** Нікітіна, **О. Борисова, А. Лашкевич,** Л. Кабанець, Л. Лебеденко, **А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

24 грудня

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**

Переклад **Г. Плоткіна.**

Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е.** Коновальчик, **А. Лашкевич, В. Лісновська, Р.** Нікітіна, **Л. Лебеденко, В. Семенов, Б.** Хільченко та ансамбль балету.

28, 31 грудня

ПРЕМ'ЄРА

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР Л. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР **С. Соляшанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охрименко, Л. Уманець** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мезіненко.** Султанбек — **І. Бурменко, Л. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі — **Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова**

Відповідальний редактор Л. **ЯКИМЧУК.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 12738. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 925. Тираж 2500

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ

Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії.

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙМАН.

Постава режисера С. ОДНОПОЗОВА.

Художник—П. ШИГІМАГА.

Танці в поставі О. ГАЛКІНА.